Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības "Oficiālajā Vēstnesī" un ir pieejamas datubāzē "Eur-Lex". Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

►B **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1308/2013**

(2013. gada 17. decembris),

ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007

(OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►M1	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1310/2013 (2013 gada 17 decembra)	L 347	865	20.12.2013.
►M2	Komisijas Deleģētā regula (ES) 2016/1166 (2016. gada 17. maijs)	L 193	17	19.7.2016.

Labota ar:

►C1 Kļūdu labojums, OV L 189, 27.6.2014., 261. lpp. (1308/2013)

►C2 Kļūdu labojums, OV L 130, 19.5.2016., 8. lpp. (1308/2013)

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1308/2013

(2013. gada 17. decembris),

ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007

I DAĻA

IEVADA NOTEIKUMI

1. pants

Darbības joma

1. Ar šo regulu izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju, kas aptver visus produktus, kuri minēti Līgumu I pielikumā, izņemot zvejas un akvakultūras produktus, kā tie definēti Savienības tiesību aktos par kopīgo tirgus organizāciju zvejas un akvakultūras produktu jomā.

2. Lauksaimniecības produktus, kas definēti 1. punktā, iedala šādās nozarēs, kuras uzskaitītas attiecīgās I pielikuma daļās:

a) labība, I daļa;

b) rīsi, II daļa;

c) cukurs, III daļa;

d) sausā lopbarība, IV daļa;

e) sēklas, V daļa;

f) apiņi, VI daļa;

g) olīveļļa un galda olīvas, VII daļa;

h) lini un kaņepes, VIII daļa;

i) augļi un dārzeņi, IX daļa;

j) pārstrādāti augļi un dārzeņi, X daļa;

k) banāni, XI daļa;

l) vīns, XII daļa;

m) dzīvi koki un citi augi, puķu sīpoli, saknes un tamlīdzīgas augu daļas, griezti ziedi un dekoratīvi zaļumi, XIII daļa;

▼B

n) tabaka XIV daļa;

o) liellopu un teļa gaļa, XV daļa;

p) piens un piena produkti, XVI daļa;

q) cūkgaļa, XVII daļa;

r) aitas un kazas gaļa, XVIII daļa;

s) olas, XIX daļa;

t) mājputnu gaļa, XX daļa;

u) lauksaimnieciskas izcelsmes etilspirts, XXI daļa;

v) biškopības produkti, XXII daļa;

w) zīdtārpiņi, XXIII daļa;

x) citi produkti, XXIV daļa.

2. pants

Kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) vispārējie noteikumi

Šajā regulā izklāstītajiem pasākumiem piemēro Regulu (ES) Nr. 1306/2013 un saskaņā ar to pieņemtos noteikumus.

3. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro II pielikumā izklāstītās definīcijas, kas attiecas uz konkrētām nozarēm.

2. Definīcijas, kas izklāstītas II pielikuma II daļas B iedaļā, piemēro tikai līdz 2016./2017. cukura tirdzniecības gada beigām.

3. Šajā regulā paredzētajiem nolūkiem piemēro definīcijas, kas izklāstītas Regulā (ES) Nr. 1306/2013, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1307/2013 ([1]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1305/2013 ([2]), ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula Nr. (ES) 1307/2013 (2013. gada 17. decembrim), ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (Sk. šā Oficiālā Vēstneša 608. lpp).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (Sk. šā Oficiālā Vēstneša 487. lpp).

▼B

4. Lai ņemtu vērā rīsu nozares specifiskās iezīmes, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, ar kuriem II pielikuma I daļā iekļautās definīcijas attiecībā uz rīsu nozari groza tādā mērā, kādā tas nepieciešams, lai, ņemot vērā izmaiņas tirgū, atjauninātu definīcijas.

5. Piemērojot šo regulu:

a) "mazāk attīstīti reģioni" ir reģioni, kas definēti 90. panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1303/2013 ([1]).

b) "nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi, kas pielīdzināmi dabas katastrofām" ir tādi laika apstākļi kā sals, krusa, ledus, lietus vai sausums, kas iznīcinājis vairāk nekā 30 % no attiecīgā lauksaimnieka vidējās ikgadējās produkcijas, kāda tā ir bijusi iepriekšējos trīs gados vai kāda atbilst trīs gadu vidējam rādītājam, par pamatu ņemot iepriekšējos piecus gadus un neietverot visaugstāko un viszemāko rādītāju.

4. pants

Lauksaimniecības produktiem izmantotās kopējā muitas tarifa nomenklatūras korekcijas

Ja tas nepieciešams, lai ņemtu vērā grozījumus kombinētajā nomenklatūrā, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, ar kuriem koriģē produktu aprakstu un atsauces šajā regulā, tos pielāgojot kombinētās nomenklatūras pozīcijām un apakšpozīcijām.

5. pants

Konversijas likmes rīsiem

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus:

a) nosakot konversijas likmes rīsiem dažādās apstrādes stadijās, apstrādes izmaksas un blakusproduktu vērtību;

b) pieņemot visus vajadzīgos pasākumus, kas saistīti ar konversijas likmes piemērošanu rīsiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembrim), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonduun vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (Sk. šā Oficiālā Vēstneša 85. lpp).

▼B

6. pants

Tirdzniecības gadi

Nosaka šādus tirdzniecības gadus:

a) no attiecīgā gada 1. janvāra līdz 31. decembrim — augļu un dārzeņu, pārstrādāto augļu un dārzeņu un banānu nozarei;

b) no 1. aprīļa līdz nākamā gada 31. martam sausās lopbarības nozarei un zīdtārpiņu nozarei;

c) no 1. jūlija līdz nākamā gada 30. jūnijam:

i) labības nozarei,

ii) sēklu nozarei,

iii) olīveļļas un galda olīvu nozarei,

iv) linu un kaņepju nozarei,

v) piena un piena produktu nozarei;

d) no 1. augusta līdz nākamā gada 31. jūlijam – vīna nozarei;

e) no 1. septembra līdz nākamā gada 31. augustam – rīsu nozarei;

f) no 1. oktobra līdz nākamā gada 30. septembrim – cukura nozarei.

7. pants

Salīdzināmie robežlielumi

1. Nosaka šādus salīdzināmos robežlielumus:

a) labības nozarē EUR 101,31 par tonnu attiecībā uz vairumtirdzniecības posmā noliktavā piegādātām precēm pirms izkraušanas;

b) nelobītiem rīsiem EUR 150 par tonnu standarta kvalitātes produktu, kā definēts III pielikuma A punktā, attiecībā uz vairumtirdzniecības posmā noliktavā piegādātām precēm pirms izkraušanas;

c) standarta kvalitātes cukuram, kā definēts III pielikuma B punktā, attiecībā uz neiepakotu cukuru, kas izvests no rūpnīcas:

i) baltajam cukuram – EUR 404,4 par tonnu,

ii) jēlcukuram – EUR 335,2 par tonnu;

d) liellopu un teļa gaļas nozarē EUR 2 224 par tonnu R3 uzbūves/tauku slāņa klases vīriešu kārtas liellopu liemeņu saskaņā ar Savienības skalu tādu liellopu liemeņu klasifikācijai, kuru vecums ir astoņi mēneši vai vairāk, kā minēts IV pielikuma A punktā;

▼B

e) attiecībā uz piena un piena produktu nozari:

i) EUR 246,39 par 100 kg sviesta,

ii) EUR 169,80 par 100 kg vājpiena pulvera;

f) cūkgaļas nozarē EUR 1 509,39 par tonnu tādas standarta kvalitātes cūku liemeņu, kas noteikta pēc svara un liesās gaļas satura saskaņā ar Savienības skalu cūku liemeņu klasifikācijai, kā minēts IV pielikuma B punktā, proti:

i) liemeņi, kuri sver no 60 kg līdz 120 kg – E klase,

ii) liemeņi, kuri sver no 120 kg līdz 180 kg – R klase;

g) olīveļļas nozarē:

i) EUR 1 779 par tonnu neapstrādātas augstākā labuma olīveļļas,

ii) EUR 1 710 par tonnu neapstrādātas olīveļļas,

iii) EUR 1 524 par tonnu spīdīgās olīveļļas, kurā brīvo skābju daudzums ir divi grādi, par katru papildu skābuma grādu samazinot minēto summu par EUR 36,70 tonnā.

2. Komisija turpina pārskatīt salīdzināmos robežlielumus, kas paredzēti 1. punktā, ņemot vērā objektīvus kritērijus, īpaši izmaiņas ražošanā, ražošanas izmaksas (īpaši ieguldījumu izmaksas) un tirgus tendences. Salīdzināmos robežlielumus vajadzības gadījumā atjaunina saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, ņemot vērā izmaiņas ražošanā un tirgos.

II DAĻA

IEKŠĒJAIS TIRGUS

I SADAĻA

TIRGUS INTERVENCE

I NODAĻA

Valsts intervence un privātās uzglabāšanas atbalsts

1. Iedaļa

Vispārēji noteikumi par valsts intervenci un privātās uzglabāšanas atbalstu

8. pants

Darbības joma

Šajā nodaļā ir izklāstīti noteikumi par tirgus intervenci attiecībā uz:

a) valsts intervenci, kad dalībvalstu kompetentās iestādes iepērk produktus un uzglabā tos līdz to realizācijai, un

▼B

b) atbalstu, ko privātiem tirgus dalībniekiem piešķir par produktu uzglabāšanu.

9. pants

Atbilstīgu produktu izcelsme

Produkti, kurus var iepirkt valsts intervencē vai par kuriem var piešķirt atbalstu privātai uzglabāšanai, ir Savienības izcelsmes produkti. Turklāt, ja tie iegūti no kultūraugiem, tad šo kultūraugu raža ir novākta Savienībā, un ja tie iegūti no piena, tad šis piens ir ražots Savienībā.

10. pants

Savienības skalas liemeņu klasificēšanai

▼C2

Savienības skalas liemeņu klasificēšanai piemēro saskaņā ar IV pielikuma attiecīgi A un B punktu liellopu un teļa gaļas nozarē attiecībā uz tādu liellopu liemeņiem, kuru vecums ir astoņi mēneši vai vairāk, un cūkgaļas nozarē – attiecībā uz visām cūkām izņemot tās, kuras tikušas izmantotas vaislai.

▼B

Aitas un kazas gaļas nozarē dalībvalstis var piemērot Savienības skalu aitu liemeņu klasificēšanai saskaņā ar IV pielikuma C punktā paredzētajiem noteikumiem.

2. Iedaļa

Valsts intervence

11. pants

Valsts intervencei atbilstīgi produkti

Saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti šajā iedaļā, un jebkādām papildu prasībām un nosacījumiem, ko Komisija var noteikt ar deleģētajiem aktiem saskaņā ar 19. pantu un īstenošanas aktiem saskaņā ar 20. pantu, valsts intervenci piemēro šādiem produktiem:

a) parastajiem kviešiem, cietajiem kviešiem, miežiem un kukurūzai;

b) nelobītiem rīsiem;

c) svaigai vai atdzesētai liellopu un teļa gaļai, uz ko attiecas KN kods 0201 10 00 un kodi no 0201 20 20 līdz 0201 20 50;

d) sviestam, kurš ražots tieši un tikai no pasterizēta krējuma, kas iegūts tieši un tikai no govs piena, apstiprinātā uzņēmumā Savienībā un kurā piena tauku minimālais saturs ir 82 % no svara un maksimālais ūdens saturs ir 16 % no svara;

▼B

e) visaugstākās kvalitātes vājpiena pulverim, kurš ražots no govs piena ar izsmidzināšanas metodi apstiprinātā uzņēmumā Savienībā un kura minimālais olbaltumvielu saturs beztauku sausnā ir 34,0 % no svara.

12. pants

Valsts intervences laikposmi

Valsts intervence ir pieejama:

a) parastajiem kviešiem, cietajiem kviešiem, miežiem un kukurūzai no 1. novembra līdz 31. maijam;

b) nelobītiem rīsiem no 1. aprīļa līdz 31. jūlijam;

c) liellopu un teļa gaļai visu gadu;

d) sviestam un vājpiena pulverim no 1. marta līdz 30. septembrim.

13. pants

Valsts intervences uzsākšana un slēgšana

▼C2

1. Laikposmos, kas minēti 12. pantā:

▼B

a) tiek uzsākta parasto kviešu, sviesta un vājpiena pulvera valsts intervence;

b) Komisija ar īstenošanas aktiem var uzsākt cieto kviešu, miežu, kukurūzas un nelobīto rīsu (tostarp dažādu šķirņu vai veidu nelobīto rīsu) valsts intervenci, ja tas vajadzīgs attiecīgajā tirgus situācijā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru;

c) Komisija ar īstenošanas aktiem, kas pieņemti, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru, var uzsākt valsts intervenci liellopu un teļa gaļas nozarē, ja reprezentatīvā laikposmā, kas noteikts atbilstīgi 20. panta pirmās daļas c) apakšpunktam, dalībvalstī vai dalībvalsts reģionā vidējā tirgus cena, kas reģistrēta, pamatojoties uz IV pielikuma A punktā minēto Savienības skalu vīriešu kārtas liellopu liemeņu klasifikācijai, ir zemāka nekā 85 % no 7. panta 1. punkta d) apakšpunktā noteiktā salīdzināmā robežlieluma.

▼B

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem slēdz valsts intervenci liellopu un teļa gaļas nozarē, ja reprezentatīvā laikposmā, kas noteikts atbilstīgi 20. panta pirmās daļas c) apakšpunktam, vairs nav izpildīti šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētie nosacījumi. Minētos īstenošanas aktus pieņem, nepiemērojot procedūru, kas minēta 229. panta 2. vai 3. punktā.

14. pants

Iepirkšana par fiksētu cenu vai konkursa kārtībā

Ja valsts intervence ir uzsākta saskaņā ar 13. panta 1. punktu, Padome saskaņā ar LESD 43. panta 3. punktu veic pasākumus, lai noteiktu iepirkšanas cenas produktiem, kas minēti 11. pantā, kā arī attiecīgā gadījumā pasākumus par kvantitatīviem ierobežojumiem, veicot iepirkšanu par fiksētām cenām.

15. pants

Valsts intervences cena

1. Valsts intervences cena ir:

a) cena, par kuru produktus iepērk valsts intervencē, ja to dara par fiksētu cenu, vai

b) maksimālā cena, par kuru valsts intervencei atbilstīgos produktus var iepirkt konkursa kārtībā.

2. Padome atbilstīgi LESD 43. panta 3. punktam veic pasākumus, lai noteiktu valsts intervences cenu līmeni, tostarp palielinājumu un samazinājumu apmēru.

16. pants

Valsts intervencē iepirktu produktu realizācijas vispārējie principi

1. Valsts intervencē iepirkto produktu realizāciju veic tā, lai:

a) neizraisītu tirgus traucējumus;

b) nodrošinātu vienādu piekļuvi precēm un vienlīdzīgu attieksmi pret pircējiem un

c) ievērotu saistības, kas izriet no starptautiskiem nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar LESD.

2. Produktus, kas iepirkti valsts intervencē, var realizēt, darot tos pieejamus pārtikas izplatīšanas shēmā vistrūcīgākajām personām Savienībā, kā tas izklāstīts attiecīgajos Savienības tiesību aktos. ►C2 Šādos gadījumos šādu produktu uzskaites vērtība ir attiecīgā fiksētā valsts intervences cena, kas minēta šīs regulas 15. panta 2. punktā. ◄

▼B

3. Komisija katru gadu publicē sīki izklāstītu informāciju par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem iepriekšējos gados ir pārdoti produkti, kas iepirkti saskaņā ar valsts intervenci.

3. Iedaļa

Atbalsts privātai uzglabāšanai

17. pants

Atbilstīgi produkti

Saskaņā ar nosacījumiem, kas minēti šajā iedaļā, un jebkādām papildu prasībām un nosacījumiem, kas Komisijai jāpieņem ar deleģētajiem aktiem atbilstīgi 18. panta 1. punktam vai 19. pantam un īstenošanas aktiem atbilstīgi 18. panta 2. punktam vai 20. pantam, var piešķirt atbalstu par šādu produktu privātu uzglabāšanu:

a) baltais cukurs;

b) olīveļļa;

c) linšķiedra;

d) svaiga vai atdzesēta tādu liellopu gaļa, kuru vecums ir astoņi mēneši vai vairāk;

e) sviests, kurš ražots no krējuma, kas iegūts tieši un tikai no govs piena;

f) siers;

g) vājpiena pulveris, kas ražots no govs piena;

h) cūkgaļa,

i) aitas un kazas gaļa.

Pirmās daļas f) punkts attiecas tikai uz sieru, kas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1151/2012 ir ieguvis aizsargātas cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un tiek uzglabāts, pārsniedzot minētās regulas 7. pantā izklāstītajās produkta specifikācijās šim produktam paredzēto nogatavināšanas laiku un/vai attiecīgā gadījumā tādu nogatavināšanas laiku, kas palielina siera vērtību.

18. pants

Atbalsta piešķiršanas nosacījumi

1. Lai nodrošinātu tirgus pārredzamību, Komisija, ja vajadzīgs, tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, kurā paredzēti nosacījumi, kādos tā var nolemt piešķirt atbalstu par 17. pantā minēto produktu privātu uzglabāšanu, ņemot vērā:

a) attiecīgo produktu vidējās reģistrētās Savienības tirgus cenas, un salīdzināmos robežlielumus, un ražošanas izmaksas un/vai

▼B

b) vajadzību laikus reaģēt uz īpaši sarežģītu tirgus situāciju vai ekonomiskām norisēm, kam ir būtiski negatīva ietekme uz nozarē esošajām rezervēm.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus,

a) piešķirot atbalstu par 17. pantā minēto produktu privātu uzglabāšanu, ņemot vērā šā panta 1. punktā izklāstītos apstākļus;

b) ierobežo atbalsta piešķiršanu par privātu uzglabāšanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Padome atbilstīgi LESD 43. panta 3. punktam veic pasākumus, lai noteiktu 17. pantā paredzēto privātas uzglabāšanas atbalsta summu.

4. Iedaļa

Kopēji noteikumi par valsts intervenci un privātās uzglabāšanas atbalsts

19. pants

Deleģētās pilnvaras

1. Lai nodrošinātu to, ka produkti, ko iepērk valsts intervencē vai par kuriem piešķir atbalstu par privātu uzglabāšanu, būtu piemēroti ilgtermiņa uzglabāšanai un tiem būtu laba, tīra un tirdzniecībai atbilstīga kvalitāte, un lai ņemtu vērā dažādu nozaru specifiskās iezīmes nolūkā nodrošināt valsts intervences un privātās uzglabāšanas rentablu darbību, papildus šajā regulā izklāstītajām prasībām Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, nosakot prasības un nosacījumus, kuriem minētajiem produktiem ir jāatbilst. Šo prasību un nosacījumu mērķis ir saistībā ar iepirktajiem un uzglabātajiem produktiem garantēt:

a) to kvalitāti attiecībā uz kvalitātes parametriem, kvalitātes grupām, kvalitātes šķirām, kategorijām, produkta īpašībām un vecumu;

b) to atbilstību attiecībā uz daudzumiem, iepakojumu, tostarp marķējumu, saglabāšanu, iepriekšējiem uzglabāšanas līgumiem, uzņēmumu apstiprināšanu un produktu stadiju, uz kuru attiecas valsts intervences cena un atbalsts privātai uzglabāšanai.

▼B

2. Lai ņemtu vērā labības un nelobīto rīsu nozares specifiskās iezīmes, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, ar kuriem nosaka kvalitātes kritērijus attiecībā uz parasto kviešu, cieto kviešu, miežu, kukurūzas un nelobīto rīsu iepirkšanu un pārdošanu.

3. Lai nodrošinātu atbilstīgu noliktavu ietilpību un valsts intervences sistēmas efektivitāti rentabilitātes un izplatīšanas ziņā un lai nodrošinātu piekļuvi tirgus dalībniekiem, kā arī lai saglabātu valsts intervencē iepirkto produktu kvalitāti to realizācijai uzglabāšanas laika beigās, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, nosakot:

a) prasības, kādām jāatbilst visu valsts intervences produktu uzglabāšanas noliktavām;

b) noteikumus par produktu uzglabāšanu dalībvalstī, kura ir atbildīga par šiem produktiem vai to apstrādi, saistībā ar muitas nodokļiem un citām summām, kas jāpiešķir vai jāiekasē saskaņā ar KLP, vai ārpus šīs dalībvalsts.

4. Lai nodrošinātu to, ka atbalstam par privātu uzglabāšanu būtu vēlamā ietekme uz tirgu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, nosakot:

a) noteikumus un nosacījumus, ko piemēro, ja uzglabāto produktu daudzums ir mazāks par līgumā norādīto daudzumu;

b) nosacījumus par avansa maksājumu piešķiršanu saistībā ar šādu atbalstu;

c) nosacījumus, saskaņā ar kuriem var nolemt, ka produktus, uz ko attiecas privātās uzglabāšanas līgumi, var atkal laist tirgū vai realizēt.

5. Lai nodrošinātu valsts intervences un privātās uzglabāšanas sistēmu pareizu darbību, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu:

a) nosakot izmantot konkursa procedūras, kas garantē vienlīdzīgu piekļuvi precēm un vienādu attieksmi pret tirgus dalībniekiem;

b) izklāstot papildu nosacījumus, kas jāizpilda tirgus dalībniekiem, lai dalībvalstīm un tirgus dalībniekiem atvieglinātu sistēmas efektīvu pārvaldību un kontroli;

c) nosakot tirgus dalībniekiem prasību iemaksāt nodrošinājumu, kas garantē viņu pienākumu izpildi.

▼B

6. Lai ņemtu vērā tehnisko attīstību un 10. pantā minēto nozaru vajadzības, kā arī nepieciešamību standartizēt dažādu produktu noformējumu ar mērķi uzlabot tirgus pārredzamību, cenu reģistrēšanu un tirgus intervences pasākumu piemērošanu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu:

a) ar kuriem pielāgo un atjaunina IV pielikumā izklāstītos noteikumus par Savienības skalām liemeņu klasificēšanai, identificēšanai un noformēšanai;

b) ar kuriem paredz papildu noteikumus par liemeņu klasificēšanu, tostarp tādu, ko veic kvalificēti klasificētāji, šķirošanu, tostarp ar automatizētām metodēm, identificēšanu, svēršanu un marķēšanu, kā arī par Savienības vidējo cenu aprēķināšanu un minēto cenu aprēķināšanā izmantotajiem svēršanas koeficientiem;

c) ar kuriem nosaka liellopu un teļa gaļas nozarē atkāpes no noteikumiem un paredz īpašas atkāpes, ko dalībvalstis var piešķirt kautuvēm, kurās nokauj nelielu skaitu liellopu, kā arī papildu noteikumus par attiecīgajiem produktiem, tostarp noteikumus par uzbūves un tauku slāņa klasēm un aitu gaļas nozarē papildu noteikumus par svaru, gaļas krāsu, tauku slāni un kritērijiem attiecībā uz mazsvara jēru liemeņiem;

d) ar kuriem dalībvalstīm sniedz atļauju nepiemērot cūku liemeņu klasifikācijas skalu un atļauju izmantot novērtēšanas kritērijus papildus svaram un aplēstajam liesās gaļas saturam vai paredz atkāpes no minētās skalas.

20. pants

Īstenošanas pilnvaras saskaņā ar pārbaudes procedūru

Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot pasākumus, kas vajadzīgi šīs nodaļas vienādai piemērošanai. Minētie pasākumi jo īpaši var attiekties uz:

a) summām, kas tirgus dalībniekiem jāmaksā tādos gadījumos, ja valsts intervencei piegādātie produkti neatbilst obligātajām kvalitātes prasībām;

b) intervences produktu uzglabāšanas vietu minimālās ietilpības noteikšanu;

c) reprezentatīvajiem laikposmiem, tirgiem un tirgus cenām, kas vajadzīgas šīs nodaļas piemērošanai;

▼B

d) valsts intervencē iepērkamo produktu piegādi, transporta izmaksām, kas jāsedz piedāvātājam, kārtību, kā maksājumu aģentūras pārņem produktus, un maksājumu;

e) dažādām darbībām, kas saistītas ar atkaulošanas procesu liellopu un teļa gaļas nozarē;

f) praktiskajiem pasākumiem produktu iesaiņošanai, laišanai tirgū un marķēšanai;

g) procedūrām to uzņēmumu apstiprināšanai, kuri ražo sviestu un vājpiena pulveri šīs nodaļas vajadzībām;

h) jebkādu uzglabāšanas atļauju ārpus tās dalībvalsts teritorijas, kurā produkti iepirkti un uzglabāti;

i) valsts intervencē iepirkto produktu pārdošanu vai realizāciju, īpaši attiecībā uz pārdošanas cenām, nosacījumiem izņemšanai no noliktavas, no krājumiem izņemto produktu vēlāku izmantošanu vai galamērķi, arī procedūrām, kas saistītas ar produktiem, kuri darīti pieejami izmantošanai 16. panta 2. punktā minētajā shēmā, tostarp nodošanu starp dalībvalstīm;

j) noteikumiem, kas saistībā ar valsts intervencē iepirktiem produktiem attiecas uz dalībvalstu iespēju uz savu atbildību pārdot noliktavās palikušu nelielu daudzumu vai daudzumu, kurus vairs nav iespējams atkārtoti iesaiņot vai kuru kvalitāte ir pasliktinājusies;

k) dalībvalsts kompetentās iestādes un pieteikuma iesniedzēju līgumu noslēgšanu un saturu attiecībā uz uzglabāšanu privātās noliktavās;

l) produktu ievietošanu un glabāšanu privātā noliktavā un to izņemšanu no noliktavas;

m) privātās uzglabāšanas ilgumu un noteikumiem, saskaņā ar kuriem šādus līgumā noteiktus laikposmus var saīsināt vai pagarināt;

n) procedūrām, kas jāievēro, iepērkot par fiksētu cenu, tostarp procedūrām par iemaksājamo nodrošinājumu un tā apjomu, vai piešķirot iepriekš noteiktu atbalstu par privātu uzglabāšanu;

▼B

o) konkursa procedūru izmantošanu valsts intervencei un privātai uzglabāšanai, jo īpaši attiecībā uz:

i) pieteikumu vai konkursa piedāvājumu iesniegšanu un pieteikumā vai iesniegumā ietverto minimālo daudzumu;

ii) procedūrām par iemaksājamo nodrošinājumu un tā apjomu; un

iii) piedāvājumu atlasi, nodrošinot, ka priekšroka tiek dota tiem, kas ir visizdevīgākie Savienībai, vienlaikus pieļaujot, ka obligāti netiek piešķirtas tiesības slēgt līgumu;

p) Savienības skalu liellopu, cūku un aitu liemeņu klasifikācijai piemērošanu;

q) tirgus cenu noteikšanas vajadzībām – liemeņu un pusliemeņu noformējumu, kas atšķiras no IV pielikuma A.IV punktā minētā noformējuma;

r) korekcijas koeficientiem, kas dalībvalstīm jāpiemēro, izmantojot citādu liellopu un aitu liemeņu noformējumu, ja netiek izmantots atsauces noformējums;

s) praktiskos pasākumus klasificētu liemeņu marķēšanai un praktiskajiem pasākumiem, kā Komisijai aprēķināt vidējo svērto Savienības cenu par liellopu, cūku un aitu liemeņiem;

t) atļauju dalībvalstīm - attiecībā uz to teritorijā nokautām cūkām - noteikt cūku liemeņu noformējumu, kas atšķiras no IV pielikuma B.III punktā minētā noformējuma, ja ir izpildīts viens no šādiem nosacījumiem:

i) ja parasta komercdarbības prakse to teritorijā atšķiras no standarta noformējuma, kas definēts IV pielikuma B.III punkta pirmajā daļā;

ii) to attaisno tehniskās prasības;

iii) liemeņiem āda tiek novilkta pēc vienas metodes;

u) noteikumiem par pārbaudēm uz vietas attiecībā uz liemeņu klasifikācijas piemērošanu dalībvalstīs, ko veic Savienības komiteja, kas sastāv no Komisijas speciālistiem un dalībvalstu ieceltiem ekspertiem, lai nodrošinātu liemeņu klasifikācijas precizitāti un uzticamību. Šajos noteikumos paredz, ka Savienība sedz izmaksas, kas rodas no pārbaudes darbībām.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼B

21. pants

Citas īstenošanas pilnvaras

Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas vajadzīgi, lai atkāpjoties no IV pielikuma C.III.1 punkta, attiecībā uz jēriem, kuru liemeņa svars ir mazāks par 13 kg, ļautu dalībvalstīm izmantot šādus klasifikācijas kritērijus:

a) liemeņa svars;

b) gaļas krāsa;

c) tauku slānis.

Minētos īstenošanas aktus pieņem, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru.

II NODAĻA

Atbalsta shēmas

1. Iedaļa

Pārtikas pieejamības uzlabošanas programmas

22. pants

Mērķa grupa

Atbalsta shēmas, kuru nolūks ir uzlabot lauksaimniecības produktu izplatīšanu un kuras uzlabo bērnu ēšanas paradumus, ir paredzētas bērniem, kuri regulāri apmeklē mazbērnu novietnes, pirmsskolas izglītības iestādes vai pirmā vai otrā līmeņa izglītības iestādes, ko pārvalda vai atzīst dalībvalstu kompetentās iestādes.

1. Apakšiedaļa

Programmas skolu apgādei ar augļiem un dārzeņiem

23. pants

Atbalsts bērnu apgādei ar augļu un dārzeņu, pārstrādātu augļu un dārzeņu, un banānu produktiem

1. Savienības atbalstu piešķir, lai:

a) ar augļu un dārzeņu, pārstrādātu augļu un dārzeņu un banānu produktiem apgādātu bērnus 22. pantā minētajās mācību iestādēs; un

b) segtu dažas izmaksas, kas saistītas ar loģistiku un izplatīšanu, aprīkojumu, reklāmu, uzraudzību, novērtēšanu un papildu pasākumiem.

▼B

2. Dalībvalstis, kuras vēlas piedalīties programmā, izstrādā sākotnējo tās īstenošanas stratēģiju valsts vai reģiona līmenī. Tās paredz arī papildu pasākumus, kuri ir vajadzīgi, lai programma būtu efektīva, un kuri var aptvert informāciju par pasākumiem, lai izglītotu par veselīgiem ēšanas paradumiem, par vietējo pārtikas apriti un par cīņu pret pārtikas izšķērdēšanu.

3. Izstrādājot stratēģijas, dalībvalstis sagatavo sarakstu ar augļiem un dārzeņiem, pārstrādātiem augļiem un dārzeņiem, un banānu nozares produktiem, par kuriem var pretendēt uz atbalstu saskaņā ar to attiecīgajām programmām. Šajā sarakstā neiekļauj produktus, kas ir uzskaitīti V pielikumā.

Tomēr pienācīgi pamatotos gadījumos, piemēram, ja dalībvalsts programmā vēlas nodrošināt plašu produktu klāstu vai vēlas padarīt savu programmu pievilcīgāku, stratēģijā var noteikt, ka šādi produkti var būt atbilstīgi, ja minētajā pielikumā uzskaitītās vielas tiem ir pievienotas tikai nedaudz.

Dalībvalstis nodrošina, lai to kompetentās veselības aizsardzības iestādes apstiprinātu tādu produktu sarakstu, ar kuriem ir tiesības piedalīties programmā.

Dalībvalstis izvēlas produktus, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kas var ietvert ar veselību un vidi saistītus apsvērumus, sezonalitāti, dažādību vai produktu pieejamību, praktisko iespēju robežās priekšroku dodot Savienības izcelsmes produktiem un īpaši vietējam iepirkumam, vietējiem tirgiem, īsām piegādes ķēdēm vai videi radītiem ieguvumiem.

4. Padome saskaņā ar LESD 43. panta 3. punktu veic pasākumus, lai noteiktu šā panta 1. punktā minēto Savienības atbalstu.

5. Šā panta 1. punktā minēto Savienības atbalstu piešķir katrai dalībvalstij, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kas izstrādāti, vadoties no bērnu īpatsvara vecuma grupā no sešiem līdz desmit gadiem.

Dalībvalstis, kas piedalās programmā, ik gadu piesakās uz Savienības atbalstu, pamatojoties uz to stratēģiju, kas minēta 2. punktā.

Padome atbilstīgi LESD 43. panta 3. punktam veic pasākumus, lai noteiktu Savienības atbalsta minimālo apjomu katrai dalībvalstij, kas piedalās programmā, kā arī pasākumus saistībā ar atbalsta orientējošo un galīgo sadalījumu dalībvalstīm.

▼B

6. Šā panta 1. punktā minēto Savienības atbalstu neizmanto, lai aizstātu finansējumu esošām valsts programmām skolu apgādei ar augļiem, ar kurām tiek nodrošināti augļi un dārzeņi, pārstrādāti augļi un dārzeņi, kā arī banāni, vai citām skolu apgādes programmām, kurās iekļauti šādi produkti.

Tomēr, ja dalībvalstī jau ir spēkā programma, kas saskaņā ar šo pantu būtu tiesīga saņemt Savienības atbalstu, un ja dalībvalsts ir iecerējusi to paplašināt vai padarīt efektīvāku, arī attiecībā uz programmas mērķgrupu, ilgumu vai atbalsttiesīgiem produktiem, Savienības atbalstu var piešķirt, ja ir ievēroti saskaņā ar LESD 43. panta 3. punktu izklāstītie ierobežojumi par Savienības atbalsta attiecību pret kopējo valsts ieguldījumu. Šādā gadījumā dalībvalsts savā īstenošanas stratēģijā norāda, kā tā ir iecerējusi savu programmu paplašināt vai padarīt to efektīvāku.

7. Dalībvalstis papildus Savienības atbalstam var piešķirt valsts atbalstu saskaņā ar 217. pantu.

8. Savienības programma skolu apgādei ar augļiem un dārzeņiem neskar nevienu atsevišķu valsts programmu skolu apgādei ar augļiem un dārzeņiem, kas ir saderīga ar Savienības tiesību aktiem.

9. Saskaņā ar 6. pantu Regulā (ES) Nr. 1306/2013 Savienība var finansēt arī informācijas, uzraudzības un novērtēšanas pasākumus, kas saistīti ar programmu skolu apgādei ar augļiem un dārzeņiem, tostarp sabiedrības informētības palielināšanas un attiecīgos sadarbības veidošanas pasākumus.

10. Dalībvalstis, kas piedalās programmā, pārtikas izplatīšanas vietās informē sabiedrību par savu dalību atbalsta shēmā un par to, ka programmu subsidē Savienība.

24. pants

Deleģētās pilnvaras

1. Lai mudinātu bērnus pievērsties veselīgiem ēšanas paradumiem un lai nodrošinātu, ka atbalsts tiek paredzēts 22. pantā minētās mērķa grupas bērniem, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu attiecībā uz noteikumiem par:

a) papildu kritērijiem saistībā ar atbalsta mērķtiecīgu novirzīšanu dalībvalstīs;

b) atbalsta pieteikuma iesniedzēju apstiprināšanu un atlasi dalībvalstīs;

c) stratēģiju izstrādi valstu vai reģionu līmenī un par papildu pasākumiem.

▼B

2. Lai nodrošinātu Savienības fondu efektīvu un mērķtiecīgu izmantojumu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu par:

a) metodi orientējoša atbalsta sadalījuma, kas minēts 23. panta 5. punktā, pārdalīšanai dalībvalstīm, pamatojoties uz saņemtajiem pieprasījumiem pēc atbalsta;

b) dalībvalstu stratēģijās iekļautajām izmaksām, par kurām ir tiesības pretendēt uz Savienības atbalstu, un iespēju noteikt konkrēto izmaksu kopējo maksimālo apjomu;

c) dalībvalstu pienākumu uzraudzīt un novērtēt tajās īstenoto programmu skolu apgādei ar augļiem un dārzeņiem efektivitāti.

3. Lai veicinātu informētību par programmu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, kuros prasīts, lai dalībvalstis, kurās īsteno programmu skolu apgādei ar augļiem un dārzeņiem, informētu sabiedrību par Savienības atbalsta subsidējošo lomu.

25. pants

Īstenošanas pilnvaras saskaņā ar pārbaudes procedūru

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot pasākumus, kas vajadzīgi šīs apakšiedaļas piemērošanai, tostarp:

a) dalībvalstu stratēģijās iekļaujamo informāciju;

b) atbalsta pieteikumiem un maksājumiem;

c) metodēm, ar kādām sabiedrību informē par programmu, un ar to saistītajiem sadarbības veidošanas pasākumiem;

d) to dalībvalstu uzraudzības un novērtējuma ziņojumu iesniegšanu, formu un saturu, kuras piedalās Savienības programmā skolu apgādei ar augļiem un dārzeņiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Apakšiedaļa

Programma skolu apgādei ar pienu

26. pants

Atbalsts bērnu apgādei ar pienu un piena produktiem

1. Savienības atbalstu piešķir, lai bērnus 22. pantā minētajās mācību iestādēs apgādātu ar konkrētiem piena un piena pārstrādes produktiem, kas atbilst KN kodiem 0401, 0403, 0404 90 un 0406, un KN kodam 2202 90.

▼B

2. Sākot ar 2015. gada 1. augustu, dalībvalstīm, kuras valsts vai reģiona līmenī vēlas piedalīties programmā, ir sākotnēja stratēģija tās īstenošanai. Tās var paredzēt arī papildu pasākumus, kas var aptvert informāciju par pasākumiem, lai izglītotu par veselīgiem ēšanas paradumiem, par vietējām pārtikas ķēdēm un par cīņu pret pārtikas izšķērdēšanu, kuri ir vajadzīgi, lai programmu padarītu efektīvu.

3. Izstrādājot savas stratēģijas, dalībvalstis sastāda piena un piena produktu sarakstu, ar kuriem ir tiesības piedalīties attiecīgajās programmās saskaņā ar noteikumiem, kurus Komisija ir pieņēmusi saskaņā ar 27. pantu.

4. Izņemot bērnu bezmaksas ēdināšanu izglītības iestādēs, šā panta 1. punktā minēto Savienības atbalstu neizmanto, lai aizstātu finansējumu esošām valsts programmām skolu apgādei ar pienu un piena produktiem vai citām skolu apgādes programmām, kurās iekļauts piens vai piena produkti. Tomēr Savienības atbalstu var piešķirt, ja dalībvalsts, kurā jau ir ieviesta programma, kas saskaņā ar šo punktu būtu tiesīga saņemt Savienības atbalstu, ir iecerējusi to paplašināt vai padarīt efektīvāku, tostarp attiecībā uz programmas mērķa grupu, tās ilgumu vai atbalsttiesīgajiem produktiem. Šādā gadījumā dalībvalsts savā īstenošanas stratēģijā norāda, kā tā ir iecerējusi savu programmu paplašināt vai padarīt to efektīvāku.

5. Dalībvalstis papildus Savienības atbalstam var piešķirt valsts atbalstu saskaņā ar 217. pantu.

6. Savienības skolu programma pienam un piena produktiem neskar nevienu citu atsevišķu valsts skolu programmu, kas paredzēta, lai mudinātu lietot pienu un piena produktus un kas ir saderīga ar Savienības tiesību aktiem.

7. Padome saskaņā ar LESD 43. panta 3. punktu veic pasākumus, lai noteiktu Savienības atbalstu par visu veidu pienu un piena produktiem un maksimālo daudzumu, par kuru var pretendēt uz Savienības atbalstu, kas paredzēts 1. punktā.

8. Dalībvalstis, kas piedalās programmā, pārtikas izplatīšanas vietās informē sabiedrību par savu dalību atbalsta shēmā un par to, ka programmu subsidē Savienība.

27. pants

Deleģētās pilnvaras

1. Lai ņemtu vērā piena produktu patēriņa modeļu pārmaiņas, inovācijas un attīstību piena produktu tirgū, produktu pieejamību dažādos Savienības tirgos un uzturvērtības aspektus, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, nosakot

▼B

a) atbalsttiesīgos produktus saskaņā ar 26. panta 1. punkta noteikumiem un ņemot vērā uzturvērtības aspektus;

b) valsts vai reģionālas stratēģijas, kuras dalībvalstīm ir jāizstrādā, tostarp attiecīgā gadījumā papildu pasākumus; un

c) pasākumus uzraudzībai un novērtēšanai.

2. Lai nodrošinātu Savienības atbalsta efektīvu un lietderīgu izmantojumu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu par:

a) noteikumiem attiecībā uz saņēmējiem un pieteikuma iesniedzējiem, kuriem ir tiesības uz atbalstu;

b) prasību, ka pieteikuma iesniedzēji ir jāapstiprina dalībvalstīm;

c) piena produktu, par kuriem saņem atbalstu, izmantošanu ēdiena gatavošanā mācību iestādēs.

3. Lai nodrošinātu, ka atbalsta pieteikuma iesniedzēji ievēro savus pienākumus, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz prasību iemaksāt nodrošinājumu, ja izmaksāts atbalsta avanss.

4. Lai veicinātu informētību par atbalsta programmu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, precizējot nosacījumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstīm ir jāinformē sabiedrība par savu dalību atbalsta shēmā un par to, ka programmu subsidē Savienība.

5. Lai nodrošinātu to, ka atbalsts tiek ņemts vērā, nosakot cenu, par kādu produkti ir pieejami saskaņā ar programmu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, nosakot noteikumus par cenu uzraudzības izveidošanu saistībā ar programmu.

28. pants

Īstenošanas pilnvaras saskaņā ar pārbaudes procedūru

Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt pasākumus, kas vajadzīgi šīs apakšiedaļas piemērošanai, tostarp attiecībā uz:

a) procedūrām, lai nodrošinātu maksimālā atbalsttiesīgā daudzuma ievērošanu;

▼B

b) nodrošinājuma iemaksas procedūrām un iemaksājamā nodrošinājuma apjomu, ja tiek izmaksāts avansa maksājums;

c) dalībvalstīm sniedzamo informāciju pieteikuma iesniedzēju, atbalsta pieteikumu un maksājumu apstiprināšanai;

d) metodēm, ar kādām sabiedrību informē par programmu;

e) cenu uzraudzības pārvaldību saskaņā ar 27. panta 5. punktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Iedaļa

Atbalsts olīveļļas un galda olīvu nozarē

29. pants

Programmas olīveļļas un galda olīvu nozares atbalstam

1. Savienība finansē trīsgadu darba programmas, kas saskaņā ar 152. pantu atzītajām ražotāju organizācijām, saskaņā ar 156. pantu atzītajām ražotāju organizāciju apvienībām vai saskaņā ar 157. pantu atzītajām starpnozaru organizācijām jāizstrādā vienā vai vārākās šādās jomās:

a) tirgus uzraudzība un pārvaldība olīveļļas un galda olīvu nozarē;

b) olīvu audzēšanas ietekmes uz vidi uzlabošana;

c) olīvu audzēšanas konkurētspējas uzlabošana ar modernizācijas starpniecību;

d) olīveļļas un galda olīvu produkcijas kvalitātes uzlabošana;

e) izsekojamības sistēma, olīveļļas un galda olīvu sertifikācija un kvalitātes aizsardzība, īpaši gala patērētājiem pārdotās olīveļļas uzraudzība, ko veic valsts iestāžu administrācija;

f) informācijas izplatīšana par pasākumiem, ko veikušas ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības un starpnozaru organizācijas, lai uzlabotu olīveļļas un galda olīvu kvalitāti.

2. Savienības finansējums 1. punktā minētajām darba programmām ir šāds:

a) Grieķijai EUR 11 098 000 gadā;

b) Francijai EUR 576 000 gadā un

c) Itālijai EUR 35 991 000 gadā.

▼B

3. Maksimālais Savienības finansējums 1. punktā minētajām darba programmām ir vienāds ar dalībvalstu ieturētajām summām. Maksimālais finansējums sedz atbilstīgās izmaksas šādā apmērā:

a) 75 % pasākumiem 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajās jomās;

b) 75 % ieguldījumiem pamatlīdzekļos un 50 % citiem pasākumiem 1. punkta d) apakšpunktā minētajā jomā;

c) 75 % darba programmām, ko 1. punktā minētās atzītās organizācijas no vismaz divām dalībvalstīm, kurās notiek ražošana, īsteno vismaz trīs trešās valstīs vai dalībvalstīs, kurās nenotiek ražošana, 1. punkta e) un f) apakšpunktā minētajās jomās, un 50 % citiem pasākumiem šajās jomās.

Dalībvalsts nodrošina papildu finansējumu līdz 50 % no izmaksām, ko nesedz Savienības finansējums.

30. pants

Deleģētās pilnvaras

Lai nodrošinātu 29. pantā paredzētā Savienības atbalsta efektīvu un lietderīgu izmantojumu un lai uzlabotu olīveļļas un galda olīvu produkcijas kvalitāti, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu attiecībā uz:

a) konkrētiem pasākumiem, kurus saistībā ar 29. panta 1. punktā minētajām jomām var finansēt no Savienības atbalsta, un darbībām un izmaksām, ko nevar finansēt;

b) Savienības finansējuma minimālo sadalījumu dalībvalstīs pa konkrētām jomām;

c) prasību iemaksāt nodrošinājumu, iesniedzot pieteikumu apstiprināt darba programmu, un ja tiek izmaksāts atbalsta avansa maksājums;

d) kritērijiem, kas dalībvalstīm jāņem vērā, atlasot un apstiprinot darba programmas.

▼B

31. pants

Īstenošanas pilnvaras saskaņā ar pārbaudes procedūru

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot šīs iedaļas piemērošanai vajadzīgos pasākumus attiecībā uz:

a) darba programmu īstenošanu un šādu programmu grozījumiem;

b) atbalsta izmaksāšanu, tostarp atbalsta avansa maksājumiem;

c) procedūru nodrošinājuma iemaksai un tā summu, iesniedzot pieteikumu apstiprināt darba programmu, un ja tiek izmaksāts atbalsta avansa maksājums.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. I e d a ļ a

A t b a l s t s a u g ļ u u n d ā r z e ņ u n o z a r ē

32. pants

Darbības fondi

1. Ražotāju organizācijas augļu un dārzeņu nozarē un/vai to apvienības var izveidot darbības fondu. Šo fondu finansē ar:

a) finansiālām iemaksām, ko veikuši:

i) ražotāju organizācijas biedri un/vai pati ražotāju organizācija vai arī

ii) ražotāju organizāciju apvienības ar minētās apvienības biedru starpniecību;

b) Savienības finansiālo palīdzību, ko var piešķirt ražotāju organizācijām vai to apvienībām, ja šīs apvienības iesniedz, pārvalda un īsteno kādu darbības programmu vai kādu daļēju darbības programmu, saskaņā ar noteikumiem un nosacījumiem, kuri Komisijai, ievērojot 37. pantu, jāpieņem deleģētajos aktos, un ievērojot 38. pantu – īstenošanas aktos.

2. Darbības fondus izmanto vienīgi tādu darbības programmu finansēšanai, kuras iesniegtas dalībvalstīm un saņēmušas to apstiprinājumu.

33. pants

Darbības programmas

1. Darbības programmas augļu un dārzeņu nozarē ilgst vismaz trīs gadus un ne vairāk kā piecus gadus. Tām ir vismaz divi no 152. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajiem mērķiem vai divi no šādiem mērķiem:

a) ražošanas plānošana, tostarp ražošanas un patēriņa prognozēšana un turpmāki pasākumi;

▼B

b) gan svaigu, gan pārstrādātu produktu kvalitātes uzlabošana;

c) produktu komerciālās vērtības paaugstināšana;

d) svaigu vai pārstrādātu produktu noieta veicināšana;

e) vides pasākumi, īpaši tādi, kas ir saistīti ar ūdeni, un videi nekaitīgas ražošanas metodes, ietverot bioloģisko lauksaimniecību;

f) krīžu novēršana un pārvarēšana.

Darbības programmas iesniedz apstiprināšanai dalībvalstīm.

2. Ražotāju organizāciju apvienības var arī iesniegt vai nu pilnīgu, vai arī daļēju darbības programmu, kuru veido pasākumi, kurus apvienībā esošās organizācijas savās darbības programmās ir apzinājušas, bet nav vēl paveikušas. Uz ražotāju organizāciju apvienību darbības programmām attiecas tie paši noteikumi, kas attiecas uz ražotāju organizāciju darbības programmām, un tās izskata kopā ar apvienībā esošo organizāciju darba programmām.

Tādēļ dalībvalstis nodrošina, lai:

a) ražotāju organizāciju apvienību darbības programmu pasākumus pilnībā finansētu no minētās apvienības minēto dalīborganizāciju iemaksām, un šādu finansējumu iegūst no minēto dalīborganizāciju darbības fondiem;

b) pasākumi un tiem atbilstīgā finansējuma daļa tiktu norādīti katras apvienībā esošās organizācijas darba programmā,

c) finansējumā nebūtu nekādas dublēšanās.

3. Krīžu novēršana un pārvarēšana, kas minēta 1. punkta pirmās daļas f) apakšpunktā, ir saistīta ar krīzes nepieļaušanu augļu un dārzeņu tirgos un rīcību krīzes situācijās, un pie tās šajā sakarībā pieder:

a) investīcijas, kas tirgū laistā apjoma pārvaldību padara efektīvāku;

b) mācību pasākumi un paraugprakses apmaiņa;

c) noieta veicināšana un saziņa gan preventīvos nolūkos, gan krīzes laikā;

d) atbalsts kopējo fondu izveidošanas administratīvo izmaksu segšanai;

e) vajadzības gadījumā augļu dārzu vēlreizēja apstādīšana pēc tam, kad tie pēc dalībvalsts kompetentās iestādes rīkojuma obligātā kārtā tika izarti veselības vai fitosanitāru apsvērumu dēļ;

▼B

f) produktu izņemšana no tirgus;

g) augļu un dārzeņu ražas priekšlaicīga novākšana vai ražas nenovākšana;

h) ražas apdrošināšana.

Atbalsts par ražas apdrošināšanu palīdz aizsargāt ražotāju ienākumus gadījumos, kad dabas katastrofu, nelabvēlīgu klimatisko apstākļu, slimības vai kaitēkļu invāzijas rezultātā tiem ir radušies zaudējumi.

Apdrošināšanas līgumos tiek prasīts, lai atbalsta saņēmēji veiktu vajadzīgos riska novēršanas pasākumus.

Krīžu novēršanas un pārvarēšanas pasākumi, tostarp piektajā daļā minētā pamatsummas vai procentu atmaksa, neaptver vairāk kā vienu trešdaļu no darbības programmas izdevumiem.

Ražotāju organizācijas var ņemt komerciālus aizdevumus, lai finansētu krīžu novēršanas un pārvarēšanas pasākumus. Tādā gadījumā minēto aizdevumu pamatsummas un procentu atmaksa var būt darbības programmas daļa un tādā veidā dot tiesības pretendēt uz Savienības finansiālo palīdzību saskaņā ar 34. pantu. Ikvienu konkrētu krīžu novēršanas un pārvarēšanas darbību var finansēt vai nu ar šādiem aizdevumiem, vai tieši, vai arī abējādi.

4. Šajā iedaļā:

a) "priekšlaicīga ražas novākšana" ir tādu negatavu, netirgojamu produktu pilnīga ražas novākšana noteiktā zonā, kuri pirms priekšlaicīgās novākšanas nav bijuši bojāti ne klimatisku apstākļu dēļ, ne slimības dēļ, ne kaut kā citādi;

b) "ražas nenovākšana" ir noritoša ražošanas cikla izbeigšana attiecīgajā platībā, kad produkcija ir labi padevusies un produkti ir veseli, tīri un tirdzniecībai atbilstīgā kvalitāte. Produktu iznīcināšana klimatisku apstākļu vai slimības dēļ netiek uzskatīta par ražas nenovākšanu.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka:

a) darbības programmās iekļauj divus vai vairākus ar vidi saistītus pasākumus; vai

b) vismaz 10 % no darbības programmu izdevumiem attiecas uz darbībām, kas saistītas ar vidi.

Ar vidi saistītas darbības atbilst agrovides un klimata apstākļu maksājumu prasībām, kas izklāstītas 28. panta 3. punktā Regulā (ES) Nr. 1305/2013.

▼B

Ja uz vismaz 80 % ražotāju organizācijas biedru ražotāju attiecas viena vai vairākas identiskas agrovides un klimata apstākļu saistības, kas paredzētas 28. panta 3. punktā Regulā (ES) Nr. 1305/2013, ikvienu no šīm saistībām uzskata par darbību, kas saistīta ar vidi, kā minēts šā panta pirmās daļas a) apakšpunktā.

Šā punkta pirmajā daļā minētais atbalsts ar vidi saistītām darbībām sedz no šīs darbības izrietošās papildu izmaksas un negūtos ienākumus.

6. Dalībvalstis nodrošina to, ka ieguldījumus, kuri palielina vides slodzi, ir atļauts veikt vienīgi tad, ja ir paredzēti iedarbīgi pasākumi, lai aizsargātu vidi pret šādu slodzi.

34. pants

Savienības finansiālā palīdzība

1. Savienības finansiālā palīdzība ir vienāda ar 32. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto faktiski samaksāto finansiālo iemaksu un nepārsniedz 50 % no faktiskajiem izdevumiem.

2. Savienības finansiālā palīdzība nepārsniedz 4,1 % no katras ražotāju organizācijas vai to apvienības pārdotās produkcijas vērtības.

Tomēr ražotāju organizāciju gadījumā šo procentuālo daļu var palielināt līdz 4,6 % no tirgū laistās produkcijas vērtības, ja daļu, kura pārsniedz 4,1 % no tirgū laistās produkcijas vērtības, izmanto vienīgi krīžu novēršanas un pārvarēšanas pasākumiem.

Ražotāju organizāciju apvienību gadījumā minēto procentuālo daļu var palielināt līdz 4,7 % no tirgū laistās produkcijas vērtības ar noteikumu, ka daļu, kas pārsniedz 4,1 % no tirgū laistās produkcijas vērtības, izmanto vienīgi krīžu novēršanas un pārvarēšanas pasākumiem, kurus īsteno ražotāju organizāciju apvienība tās biedru vārdā.

3. Pēc ražotāju organizācijas lūguma 1. punktā noteikto 50 % atbalsta ierobežojumu darbības programmai vai darbības programmas daļai palielina līdz 60 %, ja tā atbilst vismaz vienam no šādiem nosacījumiem:

a) to iesniegušas vairākas Savienības ražotāju organizācijas, kas darbojas dažādās dalībvalstīs atbilstīgi starpvalstu programmām;

▼B

b) to iesniegusi viena vai vairākas ražotāju organizācijas, kuras iesaistījušās starpnozaru programmās;

c) tā attiecas vienīgi uz īpašu atbalstu tādu bioloģisko produktu ražošanai, uz kuriem attiecas Padomes Regula (EK) Nr. 834/2007 ([1]);

d) tā ir pirmā darbības programma, kas jāiesniedz atzītai ražotāju organizācijai, kura izveidojusies, apvienojoties divām atzītām ražotāju organizācijām;

e) tā ir pirmā darbības programma, kas jāiesniedz atzītai ražotāju organizāciju apvienībai;

f) to ir iesniegušas ražotāju organizācijas dalībvalstīs, kurās ražotāju organizācijas laiž tirgū mazāk nekā 20 % augļu un dārzeņu produkcijas;

g) to ir iesniegusi ražotāju organizācija vienā no tālākajiem reģioniem, kas minēti LESD 349. pantā.

4. Šā panta 1. punktā noteikto 50 % atbalsta ierobežojumu palielina līdz 100 % gadījumos, kad no tirgus tiek izņemti augļi un dārzeņi, kuru daudzums nepārsniedz 5 % katras ražotāju organizācijas tirgū laistās produkcijas apjoma un kurus realizē:

a) bez maksas izplatot labdarības organizācijām un fondiem, ko dalībvalstis apstiprinājušas šādam nolūkam, lai sniegtu palīdzību personām, kuru tiesības uz valsts palīdzību ir noteiktas attiecīgās valsts tiesību aktos galvenokārt tāpēc, ka tām trūkst vajadzīgo iztikas līdzekļu; vai arī

b) bez maksas izplatot jebkurai no šādām iestādēm: soda izciešanas vietām, skolām, 22. pantā minētajām iestādēm, bērnu atpūtas nometnēm, slimnīcām un veco ļaužu pansionātiem, ko izraudzījušās dalībvalstis un kas veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka šādi izplatītie produktu daudzumi papildina daudzumus, kurus parasti iepērk šīs iestādes.

35. pants

Valsts finansiālā palīdzība

1. Dalībvalstu reģionos, kuros ražotāju organizācijas pakāpe augļu un dārzeņu nozarē ir īpaši zema, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, atļaujot šīm dalībvalstīm, pēc to pienācīgi pamatota lūguma, var sniegt ražotāju organizācijām valsts finansiālo palīdzību, kas nepārsniedz 80 % no finansiālajām iemaksām, kas minētas 32. panta 1. punkta a) apakšpunktā. Šī palīdzība papildina darbības fondu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 834/2007 (2007. gada 28. jūnijs) par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu, ar ko atceļ Regulu Nr. 2092/91 (OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.).

▼B

2. Dalībvalstu reģionos, kuros ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības un ražotāju grupas, kas minētas 27. pantā Regulā (ES) Nr. 1305/2013, laiž tirgū minētajos reģionos mazāk nekā 15 % no savas augļu un dārzeņu produkcijas vērtības izteiksmē un kuru augļu un dārzeņu produkcija ir vismaz 15 % no lauksaimniecības produkcijas kopējā apjoma minētajos reģionos, Savienība pēc attiecīgās dalībvalsts lūguma var atlīdzināt šā panta 1. punktā minēto valsts finansiālo palīdzību.

Komisija pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz minēto atlīdzinājumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

36. pants

Darbības programmu valsts sistēma un valsts stratēģija

1. Dalībvalstis izveido valsts sistēmu, kurā ietilpst vispārēji nosacījumi attiecībā uz 33. panta 5. punktā minētajām darbībām, kas saistītas ar vidi. Ar minēto sistēmu jo īpaši nodrošina to, ka šādām darbībām jāatbilst attiecīgajām Regulas (ES) Nr. 1305/2013 prasībām, īpaši tām, kas izklāstītas tās 3. pantā.

Dalībvalstis iesniedz savas ierosinātās sistēmas projektu Komisijai, kas ar īstenošanas aktiem, kuri pieņemti, neizmantojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru, var trīs mēnešu laikā pēc iesniegšanas pieprasīt veikt izmaiņas, ja tā uzskata, ka priekšlikums neveicina to mērķu sasniegšanu, kas izklāstīti LESD 191. pantā un Septītajā Savienības vides rīcības programmā. Šos mērķus ievēro arī, veicot ieguldījumus atsevišķās saimniecībās, kurus atbalsta darbības programmas.

2. Katra dalībvalsts izstrādā valsts stratēģiju attiecībā uz ilgtspējīgām darbības programmām augļu un dārzeņu tirgū. Šādā stratēģijā ir ietverta:

a) situācijas analīze, norādot stiprās un vājās puses un attīstības potenciālu;

b) izvēlēto prioritāšu pamatojums;

c) darbības programmu mērķi un instrumenti un darbības rādītāji;

d) darbības programmu novērtējums;

e) ražotāju organizāciju ziņošanas pienākumi.

Valsts stratēģijā ir iekļauta arī 1. punktā minētā valsts sistēma.

▼B

3. Šā panta 1. un 2. punkts neattiecas uz dalībvalstīm, kurās nav atzītu ražotāju organizāciju.

37. pants

Deleģētās pilnvaras

Lai augļu un dārzeņu nozarē nodrošinātu efektīvu, mērķtiecīgu un ilgtspējīgu atbalstu ražotāju organizācijām un to apvienībām, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, ar kuriem paredz noteikumus par:

a) darbības fondiem un darbības programmām attiecībā uz:

i) aprēķinātajām summām, ražotāju organizāciju un to apvienību lēmumiem par finanšu ieguldījumiem un darbības fondu izmantošanu;

ii) saskaņā ar darbības programmām iekļaujamajiem vai izslēdzamajiem pasākumiem, darbībām, izdevumiem vai administratīvajiem un personāla izdevumiem, to grozījumiem un papildu prasībām, kas jānosaka dalībvalstīm;

iii) divkārša finansējuma novēršanu starp darbības programmām un lauku attīstības programmām;

iv) ražotāju organizāciju apvienību darbības programmām;

v) konkrētajiem noteikumiem, ko piemēro gadījumos, kad ražotāju organizāciju apvienības pilnībā vai daļēji pārvalda, apstrādā, īsteno un iesniedz darbības programmas;

vi) pienākumu izmantot kopīgus rādītājus darbības programmu pārraudzības un izvērtēšanas mērķiem;

b) valsts sistēmu un valsts stratēģiju saistībā ar darbības programmām, kas attiecas uz pienākumu pārraudzīt un izvērtēt valsts sistēmu un valsts stratēģiju efektivitāti;

c) Savienības finansiālo palīdzību attiecībā uz:

i) Savienības finansiālās palīdzības aprēķinu bāzi un 34. panta 2. punktā minētās produkcijas vērtību;

ii) atsauces laikposmiem, ko piemēro atbalsta aprēķināšanai;

▼B

iii) avansa maksājumiem un prasību iemaksāt nodrošinājumu gadījumos, kad tiek izmaksāts atbalsta maksājums avansā;

iv) konkrētajiem noteikumiem, kas piemērojami ražotāju organizāciju apvienību darba programmu finansēšanai, īpaši attiecībā uz tiem, kas saistīti ar 34. panta 2 punktā noteiktajiem atbalsta ierobežojumiem;

d) krīžu novēršanas un pārvarēšanas pasākumiem attiecībā uz:

i) iespēju dalībvalstīm nepiemērot vienu vai vairākus krīžu novēršanas un pārvarēšanas pasākumus;

ii) nosacījumiem saistībā ar 33. panta 3. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktiem;

iii) no tirgus izņemto produktu atļautajiem galamērķiem, par ko jālemj dalībvalstīm;

iv) maksimālo atbalsta līmeni par produktu izņemšanu no tirgus;

v) prasību par iepriekšējiem paziņojumiem, ja notiek produktu izņemšana no tirgus;

vi) tirgū laistās produkcijas apjoma aprēķināšanas bāzi 34. panta 4. punktā minētajai bezmaksas izplatīšanai un tirgū laistās produkcijas maksimālā apjoma noteikšanu, ja produkti tiek izņemti no tirgus;

vii) prasību attēlot Savienības emblēmu uz bezmaksas izplatīšanai paredzētu produktu iepakojuma;

viii) nosacījumiem, ko piemēro no tirgus izņemtu produktu saņēmējiem,

ix) šajā iedaļā minēto terminu izmantošanu;

x) nosacījumiem, kas jāpieņem dalībvalstīm un kas saistīti ar ražas priekšlaicīgu novākšanu un ražas nenovākšanu;

xi) ražas apdrošināšanu;

xii) kopējiem fondiem un

xiii) nosacījumiem, kas saistīti ar izdevumu maksimālo robežlielumu, un par šāda robežlieluma noteikšanu attiecībā uz augļu dārzu vēlreizēju apstādīšanu veselības un fitosanitāru apsvērumu dēļ saskaņā ar 33. panta 3. punkta pirmās daļas e) apakšpunktu;

▼B

e) valsts finansiālo palīdzību attiecībā uz:

i) ražotāju organizācijas pakāpi;

ii) prasību iemaksāt nodrošinājumu, ja tiek izmaksāts avansa maksājums;

iii) valsts finansiālās palīdzības maksimālo procentuālo daļu, ko atlīdzina Savienība.

38. pants

Īstenošanas pilnvaras saskaņā ar pārbaudes procedūru

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot pasākumus attiecībā uz:

a) darbības fondu pārvaldību;

b) informāciju, kas jāiekļauj darbības programmās, valsts sistēmās un valsts stratēģijās, kas minētas 36. pantā, darbības programmu iesniegšanu dalībvalstīm, laika ierobežojumiem, pavaddokumentiem un dalībvalstu apstiprinājumu;

c) darbības programmu īstenošanu, ko veic ražotāju organizācijas un ražotāju organizāciju apvienības;

d) valsts stratēģiju un darbības programmu pārraudzības un izvērtēšanas ziņojumu iesniegšanu, formu un saturu;

e) atbalsta pieteikumiem un atbalsta maksājumiem, tostarp avansa un daļējiem atbalsta maksājumiem;

f) praktiskajiem pasākumiem Savienības emblēmas attēlošanai uz bezmaksas izplatīšanai paredzētu produktu iepakojuma;

g) tirdzniecības standartu ievērošanu, ja notiek izņemšana no tirgus;

h) transporta, šķirošanas un iepakošanas izmaksām bezmaksas izplatīšanas gadījumā;

i) noieta veicināšanas, komunikācijas un mācību pasākumiem krīžu novēršanas un pārvarēšanas gadījumā;

j) izņemšanas no tirgus, priekšlaicīgas ražas novākšanas, ražas nenovākšanas un ražas apdrošināšanas pasākumu īstenošanu;

▼B

k) valsts finansiālās palīdzības piemērošanu, atļauju, izmaksu un atmaksu;

l) nodrošinājuma iemaksas procedūrām un iemaksājamā nodrošinājuma apjomu, ja tiek izmaksāts avansa maksājums.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Iedaļa

Atbalsta programmas vīna nozarē

1. Apakšiedaļa

Vispārīgi noteikumi un atbalsttiesīgi pasākumi

39. pants

Darbības joma

Šajā iedaļā ir izklāstīti noteikumi, kas reglamentē Savienības līdzekļu piešķiršanu dalībvalstīm un to, kā dalībvalstis saskaņā ar valsts atbalsta piecgadu programmām (“atbalsta programmas”) izmanto šos līdzekļus, lai finansētu īpašus vīna nozares atbalsta pasākumus.

40. pants

Saderība un saskanība

1. Atbalsta programmas ir saderīgas ar Savienības tiesību aktiem un saskanīgas ar Savienības pasākumiem, rīcībpolitiku un prioritātēm.

2. Dalībvalstis ir atbildīgas par atbalsta programmām un nodrošina, ka tās ir iekšēji saskanīgas un ka tās ir izstrādātas un tiek īstenotas objektīvi, ņemot vērā attiecīgo ražotāju ekonomisko stāvokli un vajadzību novērst nepamatotu atšķirīgu attieksmi pret ražotājiem.

3. Atbalstu nepiešķir par:

a) pētniecības projektiem un pasākumiem pētniecības projektu atbalstam, kuri nav tie, kas minēti 45. panta 2. punkta d) un e) apakšpunktos;

b) pasākumiem, kuri ietverti dalībvalstu lauku attīstības programmās saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1305/2013.

41. pants

Atbalsta programmu iesniegšana

▼C2

1. Katra ražotāja dalībvalsts, kas minēta VI pielikumā, iesniedz Komisijai piecgadu atbalsta programmas projektu, kurā iekļauts vismaz viens no 43. pantā noteiktajiem atbalsttiesīgajiem pasākumiem.

▼B

2. Atbalsta programmu projektos atbalsta pasākumi tiek izstrādāti tādā ģeogrāfiskā mērogā, kādu dalībvalsts uzskata par vispiemērotāko. Pirms atbalsta programmas projekta iesniegšanas Komisijai dalībvalsts apspriežas ar attiecīgā teritoriālā mēroga kompetentajām iestādēm un organizācijām.

3. Katra dalībvalsts iesniedz vienu atbalsta programmas projektu, kurā var ņemt vērā reģionālas īpatnības.

4. Atbalsta programmas sāk piemērot trīs mēnešus pēc atbalsta programmas projekta iesniegšanas Komisijai.

Tomēr Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot, ka iesniegtais atbalsta programmas projekts neatbilst šajā iedaļā izklāstītajiem nosacījumiem, un informē par to attiecīgo dalībvalsti. Šādā gadījumā dalībvalsts iesniedz Komisijai pārskatītu atbalsta programmas projektu. Pārskatīto atbalsta programmu sāk piemērot divus mēnešus pēc pārskatītā atbalsta programmas projekta iesniegšanas, ja vien joprojām nepastāv neatbilstība, un tādā gadījumā piemēro šo daļu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru.

5. Izmaiņām, kas piemērojamas dalībvalstu iesniegtajām atbalsta programmām, piemēro 4. punktu *mutatis mutandis*.

42. pants

Atbalsta programmu saturs

Atbalsta programmās ir vismaz šādi elementi:

a) sīks ierosināto pasākumu apraksts, kā arī to kvantitatīvie mērķi;

b) rezultāti, kas gūti apspriežoties;

c) novērtējums, kurā izklāstīta iecerētā tehniskā, ekonomiskā, ekoloģiskā un sociālā ietekme;

d) pasākumu īstenošanas grafiks;

e) vispārēja finansējuma tabula, kurā izklāstīti resursi, kas jāatvēl, un sākotnēji iecerētais resursu sadalījums pa pasākumiem saskaņā ar VI pielikumā norādīto budžeta limitu;

f) kritēriji un kvantitatīvie rādītāji, kas izmantojami uzraudzībai un novērtējumam, kā arī pasākumi, kas jāveic, lai atbalsta programmas īstenotu pienācīgi un efektīvi; un

▼B

g) par atbalsta programmas īstenošanu atbildīgo kompetento iestāžu un struktūru izraudzīšana.

43. pants

Atbalsttiesīgi pasākumi

Atbalsta programmās var būt tikai viens vai vairāki šādi pasākumi:

a) noieta veicināšana saskaņā ar 45. pantu;

b) vīna dārzu pārstrukturēšana un pārveidošana saskaņā ar 46. pantu;

c) ražas priekšlaicīga novākšana saskaņā ar 47. pantu;

d) kopējie fondi saskaņā ar 48. pantu;

e) ražas apdrošināšana saskaņā ar 49. pantu;

f) ieguldījumi saskaņā ar 50 pantu;

g) inovācijai vīna nozarē saskaņā ar 51. pantu;

h) blakusproduktu destilācija saskaņā ar 52. pantu.

44. pants

Vispārēji noteikumi par atbalsta programmām

1. Pieejamos Savienības līdzekļus sadala, nepārsniedzot VI pielikumā paredzētos budžeta limitus.

2. Savienības atbalstu piešķir tikai par atbilstīgajiem izdevumiem, kas radušies pēc attiecīgās atbalsta programmas projekta iesniegšanas.

3. Dalībvalstis nepiedalās to pasākumu izmaksās, ko saskaņā ar atbalsta programmām finansējusi Savienība.

2. Apakšiedaļa

Īpaši atbalsta pasākumi

45. pants

Noieta veicināšana

1. Atbalstu saskaņā ar šo pantu sniedz par informatīviem vai noieta veicināšanas pasākumiem attiecībā uz Savienības vīniem:

a) dalībvalstīs, lai patērētājus informētu par vīna patēriņu ar atbildības sajūtu un par Savienības sistēmu, kas attiecas uz cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm; vai arī

b) trešās valstīs, lai uzlabotu to konkurētspēju.

▼B

2. Pasākumus, kas minēti 1. punkta b) apakšpunktā, piemēro vīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi vai vīniem ar vīna vīnogu šķirnes norādi, un šie pasākumi var būt tikai viens vai vairāki no turpmāk minētā:

a) sabiedrisko attiecību, noieta veicināšanas vai reklāmas pasākumi, kas izceļ Savienības produktu augstos standartus, īpaši kvalitātes, pārtikas nekaitīguma vai vides ziņā;

b) dalība starptautiski nozīmīgos pasākumos, gadatirgos vai izstādēs;

c) informācijas kampaņas, jo īpaši par Savienības sistēmām attiecībā uz cilmes vietu nosaukumiem, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un bioloģisko ražošanu;

d) jaunu tirgu izpēte, kas vajadzīga jaunu noieta tirgu apgūšanai;

e) pētījumi, lai novērtētu informācijas un noieta veicināšanas pasākumu rezultātus.

3. Savienības ieguldījums 1. punktā minētajos informācijas vai noieta veicināšanas pasākumos nepārsniedz 50 % no atbilstīgajiem izdevumiem.

46. pants

Vīna dārzu pārstrukturēšana un pārveidošana

1. Vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveidošanas pasākumu mērķis ir palielināt vīna ražotāju konkurētspēju.

2. Atbalstu par vīna dārzu pārstrukturēšanu un pārveidošanu piešķir tad, ja dalībvalstis saskaņā ar 145. panta 3. punktu iesniedz pārskatu par ražošanas potenciālu.

3. Atbalsts par vīna dārzu pārstrukturēšanu un pārveidošanu, ar kuru var arī palīdzēt uzlabot ilgtspējīgas ražošanas sistēmas un vīna nozares vides pēdas nospiedumu, var attiekties tikai uz vienu vai vairākiem šādiem pasākumiem:

a) šķirņu nomaiņu, tostarp izmantojot potēšanu ar starppoti;

b) vīna dārzu vietas maiņu;

c) vīna dārzu vēlreizēju apstādīšanu, ja tas vajadzīgs pēc tam, kad tie pēc dalībvalsts kompetentās iestādes rīkojuma obligātā kārtā tika izarti veselības vai fitosanitāru apsvērumu dēļ;

▼B

d) vīna dārzu apsaimniekošanas paņēmienu uzlabošanu, jo īpaši ieviešot modernas ilgtspējīgas ražošanas sistēmas.

Atbalstu nepiešķir vīna dārzu parastai atjaunošanai, tas nozīmē – tā paša zemes gabala atkārtotai apstādīšanai ar to pašu vīna vīnogu šķirni, izmantojot to pašu vīnogulāju audzēšanas sistēmu, pēc tam, kad vīnogulājiem ir beidzies dabīgais dzīves cikls.

Dalībvalstis var noteikt papildu specifikācijas, īpaši attiecībā uz aizstāto vīna dārzu vecumu.

4. Atbalstu par vīna dārzu pārstrukturēšanu un pārveidošanu, tostarp par vīna dārzu apsaimniekošanas paņēmienu uzlabošanu, var piešķirt tikai šādā veidā:

a) kā kompensāciju ražotājiem par ieņēmumu zaudējumu pasākuma īstenošanas dēļ;

b) kā ieguldījumu pārstrukturēšanas un pārveidošanas izmaksās.

5. Ar 4. punkta a) apakšpunktā minēto kompensāciju ražotājiem par ieņēmumu zaudējumu var segt līdz 100 % no attiecīgā zaudējuma, un to var īstenot vienā no šādiem veidiem:

a) neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 1234/2007 II daļas I sadaļas III nodaļas IVa iedaļas II apakšiedaļas, kurā izklāstīts stādīšanas tiesību pārejas režīms, atļaujot gan veco, gan jauno vīnogulāju līdzāspastāvēšanu līdz pārejas režīma beigām, taču ne ilgāk kā trīs gadus;

b) izmaksājot finansiālu kompensāciju.

6. Savienības ieguldījums vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveidošanas faktiskajās izmaksās nepārsniedz 50 %. Mazāk attīstītos reģionos Savienības ieguldījums pārstrukturēšanas un pārveidošanas izmaksās nepārsniedz 75 %.

47. pants

Priekšlaicīga ražas novākšana

1. Šajā pantā priekšlaicīga ražas novākšana ir nenogatavojušos vīnogu ķekaru pilnīga iznīcināšana vai nolasīšana, tādējādi samazinot attiecīgās platības ražu līdz nullei.

Par priekšlaicīgu novākšanu neuzskata tirgojamu vīnogu atstāšanu zaros parasta ražošanas cikla beigās (ražas nenovākšana).

2. Atbalsts par ražas priekšlaicīgu novākšanu palīdz atjaunot piedāvājuma un pieprasījuma līdzsvaru Savienības vīna tirgū, lai novērstu tirgus krīzes.

▼B

3. Atbalstu par priekšlaicīgu ražas novākšanu var piešķirt kā kompensāciju, veicot vienotas likmes maksājumu par hektāru, kura apmērs jānosaka attiecīgajai dalībvalstij. Maksājums nedrīkst pārsniegt 50 % no summas, ko veido vīnogu ķekaru iznīcināšanas vai nolasīšanas tiešās izmaksas un ar šādu iznīcināšanu vai nolasīšanu saistītie ieņēmumu zaudējumi.

4. Attiecīgā dalībvalsts nosaka sistēmu, kuras pamatā ir objektīvi kritēriji, lai nodrošinātu to, ka atsevišķi vīna ražotāji par priekšlaicīgu ražas novākšanu nesaņem kompensāciju, kas pārsniedz 3. punkta noteikto maksimālo apjomu.

48. pants

Kopējie fondi

1. Atbalsts kopējo fondu izveidošanai sniedz palīdzību ražotājiem, kuri cenšas nodrošināties pret tirgus svārstībām.

2. Atbalstu kopējo fondu izveidošanai var piešķirt kā samazinošu pagaidu atbalstu, kas sedz fondu administratīvās izmaksas.

49. pants

Ražas apdrošināšana

1. Atbalsts par ražas apdrošināšanu palīdz aizsargāt ražotāju ienākumus gadījumos, kad tiem dabas katastrofu, nelabvēlīgu klimatisko apstākļu, slimības vai kaitēkļu invāzijas rezultātā ir radušies zaudējumi.

Apdrošināšanas līgumos tiek prasīts, lai atbalsta saņēmēji veiktu vajadzīgos riska novēršanas pasākumus.

2. Atbalstu par ražas apdrošināšanu var piešķirt kā Savienības finansiālo ieguldījumu, kas nepārsniedz:

a) 80 % no apdrošināšanas prēmiju izmaksām, ko ražotāji maksājuši par apdrošināšanu pret zaudējumiem, kurus radījuši nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi, kas pielīdzināmi dabas katastrofām;

b) 50 % no apdrošināšanas prēmiju izmaksām, ko ražotāji maksājuši par apdrošināšanu:

   i) pret šā punkta a) apakšpunktā minētajiem zaudējumiem un citiem zaudējumiem, kurus radījuši nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi,

   ii) pret zaudējumiem, kurus radījuši dzīvnieki, augu slimības vai kaitēkļu invāzijas.

▼B

3. Atbalstu par ražas apdrošināšanu var piešķirt tad, ja attiecīgie apdrošinātāju maksājumi nekompensē ražotājiem vairāk par 100 % no zaudētajiem ienākumiem, ņemot vērā jebkuru kompensāciju, ko ražotāji varētu būt saņēmuši no citām atbalsta shēmām, kas saistītas ar apdrošināto risku.

4. Atbalsts par ražas apdrošināšanu nerada konkurences kropļojumus apdrošināšanas tirgū.

50. pants

Ieguldījumi

1. Atbalstu var piešķirt par materiāliem vai nemateriāliem ieguldījumiem pārstrādes iekārtās un vīna darītavas infrastruktūrā un tirdzniecības struktūrās un līdzekļos. Minētie ieguldījumi ir paredzēti uzņēmuma kopējās darbības rādītāju uzlabošanai un tā pielāgošanai pieprasījumam tirgū, kā arī konkurētspējas uzlabošanai, un tie attiecas uz VII pielikuma II daļā minēto vīnkopības produktu ražošanu vai tirdzniecību, tostarp tie ir paredzēti, lai uzlabotu enerģijas taupīšanu, vispārējo energoefektivitāti un ilgtspējīgus procesus.

2. Atbalstu saskaņā ar 1. punktu pēc maksimālās likmes:

a) piemēro tikai mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem tādā nozīmē, kādā tie definēti Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK ([1]);

b) var, papildus tam, piemērot arī visiem uzņēmumiem tālākajos reģionos, kas minēti LESD 349. pantā, un nelielajās Egejas jūras salās, kas definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EU) Nr. 229/2013 ([2]) 1. panta 2. punktā.

Attiecībā uz uzņēmumiem, uz kuriem neattiecas Ieteikuma 2003/361/EK pielikuma I sadaļas 2. panta 1. punkts un kuros ir mazāk nekā 750 darbinieku vai kuru apgrozījums ir mazāks par EUR 200 miljoniem, atbalsta maksimālo intensitāti samazina uz pusi.

Atbalstu nepiešķir grūtībās nonākušiem uzņēmumiem tādā nozīmē, kā tie definēti Kopienas pamatnostādnēs par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai ([3]).

3. Atbilstīgie izdevumi neietver neatbilstīgās izmaksas, kas minētas 69. panta 3. punktā Regulā (ES) Nr. 1303/2013.

4. Savienības finansējumam piemēro šādas maksimālās atbalsta likmes atbilstīgo ieguldījumu izmaksu segšanai:

([1]) Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 229/2013 (2013. gada 13. marts), ar ko nosaka īpašus pasākumus lauksaimniecībā par labu Egejas jūras nelielajām salām un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1405//2006 (OV L 78, 20.3.2013., 41. lpp.).

([3]) OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp.

▼B

a) mazāk attīstītajos reģionos 50 %;

b) reģionos, kuri nav mazāk attīstītie reģioni, 40 %;

c) LESD 349. pantā minētajos tālākajos reģionos 75 %;

d) Egejas jūras nelielajās salās, kas definētas Regulas (EU) Nr. 229/2013 1. panta 2. punktā, 65 %.

5. Šā panta 1. punktā minētajam atbalstam *mutatis mutandis* piemēro Regulas (ES) Nr. 1303/2013 71. pantu.

51. pants

Inovācija vīna nozarē

Atbalstu var piešķirt par materiālām vai nemateriālām investīcijām, kuru mērķis ir izstrādāt jaunus produktus, procesus vai tehnoloģijas attiecībā uz VII pielikuma II daļā minētajiem produktiem. Atbalsta mērķis ir uzlabot Savienības vīnkopības produktu pārdošanas iespējas un konkurētspēju, un atbalstā var būt ietverta zināšanu nodošana. Maksimālās saskaņā ar šo pantu paredzētās atbalsta likmes attiecībā uz Savienības ieguldījumu atbalstā ir tādas pašas, kā likmes, kas noteiktas 50. panta 4. punktā.

52. pants

Blakusproduktu destilācija

1. Atbalstu var piešķirt par brīvprātīgu vai obligātu vīndarības blakusproduktu destilāciju, kas veikta saskaņā ar VIII pielikuma II daļas D iedaļā izklāstītajiem nosacījumiem.

Atbalsta apmēru nosaka par tilpumkoncentrācijas % un par hektolitru saražotā spirta. Atbalstu nemaksā par tādu spirta tilpumkoncentrāciju destilējamos blakusproduktos, kas pārsniedz 10 % salīdzinājumā ar spirta tilpumkoncentrāciju izgatavotajā vīnā.

2. Atbalstu maksā destilētājiem, kas pārstrādā vīndarības blakusproduktus, kuri piegādāti destilācijai jēlspirtā ar spirta tilpumkoncentrāciju vismaz 92 %.

Dalībvalstis var izvirzīt nosacījumu, ka atbalstu var saņemt tikai tad, ja atbalsta saņēmējs ir iemaksājis nodrošinājumu.

3. Maksimālo piemērojamo atbalsta apjomu, kas pamatojas uz savākšanas un pārstrādes izmaksām, Komisija nosaka ar īstenošanas aktiem atbilstīgi 54. pantam.

4. Attiecīgajā atbalstā ir ietverts vienreizējs maksājums, kas paredzēts, lai atlīdzinātu vīndarības blakusproduktu savākšanas izmaksas. Minēto summu destilētājs pārskaita ražotājam, ja šīs pēdējais sedz attiecīgās izmaksas.

▼B

5. Lai nepieļautu konkurences kropļojumus, spirtu, kas iegūts 1. punktā minētajā destilācijā, par kuru piešķirts atbalsts, izmanto tikai rūpniecības vai enerģētikas vajadzībām.

3. Apakšiedaļa

Procedūras noteikumi

53. pants

Deleģētās pilnvaras

Lai nodrošinātu dalībvalstu vīna nozares atbalsta programmu mērķu sasniegšanu un Savienības fondu efektīvu un lietderīgu izmantošanu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, ar kuriem paredz:

a) noteikumus par atbildību par izdevumiem laikā no dienas, kad Komisija saņēmusi atbalsta programmas un atbalsta programmu grozījumus, līdz dienai, kad sākas to piemērošana;

b) noteikumus par atbalsta programmu saturu un izdevumiem, par administratīvajām un personāla izmaksām un darbībām, kuras var iekļaut dalībvalstu atbalsta programmās, un par nosacījumiem un iespējām, lai ar starpnieku palīdzību veiktu maksājumus, ja atbalstu piešķir ražas apdrošināšanai, kas paredzēta 49. pantā;

c) noteikumus par prasību iemaksāt nodrošinājumu, ja tiek izmaksāts avansa maksājums;

d) noteikumus par šajā iedaļā minēto terminu izmantošanu;

e) noteikumus par izdevumu maksimālā robežlieluma noteikšanu attiecībā uz vīna dārzu vēlreizēju apstādīšanu veselības/ vai fitosanitāru apsvērumu dēļ saskaņā ar 46. panta 3. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu;

f) noteikumus par izvairīšanos no divkārša finansējuma starp:

i) dažādām darbībām dalībvalsts vīna nozares atbalsta programmā un

ii) dalībvalsts vīna nozares atbalsta programmu un lauku attīstības vai veicināšanas programmām;

g) noteikumus, saskaņā ar kuriem ražotāji izņem no tirgus vīndarības blakusproduktus, par izņēmumiem no minētā pienākuma, lai neradītu papildu administratīvo slogu, un noteikumus par destilētāju brīvprātīgu sertifikāciju;

h) noteikumus, kas ļauj dalībvalstīm izvirzīt nosacījumus to programmās paredzēto atbalsta pasākumu pareizai darbībai.

▼B

54. pants

Īstenošanas pilnvaras saskaņā ar pārbaudes procedūru

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot pasākumus attiecībā uz:

a) atbalsta programmu iesniegšanu, attiecīgo finanšu plānošanu un atbalsta programmu pārskatīšanu;

b) pieteikumu, atlases un maksājumu procedūrām;

c) dalībvalstu atbalsta programmu ziņojumu un izvērtējumu iesniegšanu, formu un saturu;

d) to, kā nosakāmas dalībvalstu atbalsta likmes par priekšlaicīgu ražas novākšanu un blakusproduktu destilāciju;

e) dalībvalstu veikto atbalsta pasākumu finanšu pārvaldību un piemērošanas noteikumiem;

f) nodrošinājuma iemaksas procedūrām un iemaksājamā nodrošinājuma apjomu, ja tiek izmaksāts avansa maksājums.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Iedaļa

Atbalsts biškopības nozarē

55. pants

Valsts programmas un finansējums

1. Lai uzlabotu biškopības produktu ražošanas un tirdzniecības vispārējos nosacījumus, dalībvalstis var izstrādāt trīs gadu valsts programmas biškopības nozarē (“biškopības programmas”). Minētās programmas tiek izstrādātas, sadarbojoties ar biškopības nozarē reprezentatīvām organizācijām.

2. Savienības ieguldījums biškopības programmās ir vienāds ar 50 % no izdevumiem, ko dalībvalstis segušas minētajām programmām, kas apstiprinātas saskaņā ar 57. panta pirmās daļas c) punktu.

3. Lai varētu pretendēt uz 2. punktā minēto Savienības ieguldījumu, dalībvalstis veic biškopības nozares ražošanas un tirdzniecības struktūras izpēti savā teritorijā.

4. Biškopības programmās var ietvert šādus pasākumus:

a) tehniskais atbalsts biškopjiem un biškopju organizācijām;

b) cīņa pret bišu parazītiem un slimībām, jo īpaši varroatozi;

▼B

c) ceļojošās dravniecības racionalizācija;

d) pasākumi laboratoriju atbalstam, lai analizētu biškopības produktus ar mērķi palīdzēt biškopjiem pārdot savus produktus un palielināt to vērtību;

e) pasākumi bišu skaita atjaunināšanai stropos Savienībā;

f) sadarbība ar specializētām struktūrām, lai īstenotu lietišķās pētniecības programmas biškopības un biškopības produktu jomā;

g) tirgus uzraudzība;

h) produktu kvalitātes uzlabošana ar mērķi izmantot produktu iespējas tirgū.

56. pants

Deleģētās pilnvaras

1. Lai nodrošinātu Savienības fondu efektīvu un lietderīgu izmantojumu biškopības nozarē, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu par:

a) izvairīšanos no divkārša finansējuma starp dalībvalstu biškopības programmām un lauku attīstības programmām;

b) pamatu Savienības finansiālā ieguldījuma sadalījumam visām iesaistītajām dalībvalstīm, *inter alia* pamatojoties uz bišu stropu kopējo skaitu Savienībā.

2. Lai nodrošinātu, ka Savienības atbalsta shēma ir pielāgota jaunākajām izmaiņām un ka tajā ietvertie pasākumi ir iedarbīgi, lai panāktu biškopības produktu ražošanas un realizācijas vispārējo nosacījumu uzlabošanu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, lai atjauninātu 55. panta 4. punktā minēto pasākumu sarakstu, kurus var iekļaut dalībvalstu biškopības programmās, pievienojot citus pasākumus vai pielāgojot iepriekš minētos pasākumus, tos nesvītrojot no saraksta. Šāds atjaunināts pasākumu saraksts neietekmē valstu programmas, kuras pieņemtas pirms deleģētā akta stāšanās spēkā.

57. pants

Īstenošanas pilnvaras saskaņā ar pārbaudes procedūru

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot šīs iedaļas piemērošanai vajadzīgos pasākumus attiecībā uz:

a) valsts programmu saturu un tādu pētījumu saturu, kurus dalībvalstis veic par to biškopības nozares ražošanas un tirdzniecības struktūru;

▼B

b) procedūru neizmantoto līdzekļu pārdalīšanai;

c) dalībvalstu iesniegto biškopības programmu apstiprinājumu, tostarp Savienības finansiālā ieguldījuma sadalījumu katrai iesaistītajai dalībvalstij maksimālo finansējuma līmeni pa dalībvalstīm.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. Iedaļa

Atbalsts apiņu nozarē

58. pants

Atbalsts ražotāju organizācijām

1. Savienība piešķir atbalstu tām ražotāju organizācijām apiņu nozarē, kuras ir atzītas saskaņā ar 152. pantu, lai finansētu darbu tādu mērķu sasniegšana, kuri minēti 152. panta 1. punkta c) apakšpunkta i), ii) vai iii) punktā.

2. Panta 1. punktā minētais Savienības finansējums ražotāju organizācijām attiecībā uz Vāciju ir EUR 2 277 000 gadā.

59.pants

Deleģētās pilnvaras

Lai nodrošinātu to, ka ar 58. pantā minēto atbalstu tiek finansēta 152. pantā minēto mērķu sasniegšana, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu attiecībā uz:

a) atbalsta pieteikumiem, tostarp attiecībā uz noteikumiem par termiņiem un papildu dokumentiem;

b) noteikumiem par atbalsttiesīgām apiņu teritorijām un par katrai ražotāju organizācijai izmaksājamās summas aprēķināšanu.

60. pants

Īstenošanas pilnvaras saskaņā ar pārbaudes procedūru

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot pasākumus, kas vajadzīgi, lai piemērotu šo iedaļu attiecībā uz atbalsta maksājumu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņa ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼B

III NODAĻA

Vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēma

61. pants

Darbības ilgums

Šajā nodaļā izveidoto vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēmu piemēro no 2016. gada 1. janvāra līdz 2030. gada 31. decembrim, Komisijai veicot starpposma pārskatu, lai izvērtētu sistēmas darbību un vajadzības gadījumā nāktu klajā ar priekšlikumiem.

1. Iedaļa

Vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēmas pārvaldība

62. pants

Atļaujas

1. Vīna vīnogu šķirnes, kuras ir klasificētas saskaņā ar 81. panta 2. punktu, var stādīt vai pārstādīt tikai tad, ja ir piešķirta atļauja saskaņā ar 64.,66. un 68. pantam, saskaņā ar šajā nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Dalībvalstis piešķir 1. punktā minēto atļauju atbilstīgi platībai, kas izteikta hektāros, pēc ražotāju iesniegta pieteikuma, kurā ir ievēroti objektīvi un nediskriminējoši atbilstības kritēriji. Šādu atļauju piešķir, neuzliekot nekādu maksu ražotājiem.

3. Šā panta 1. punktā minētās atļaujas ir derīgas trīs gadus, sākot no dienas, kad tās ir piešķirtas. Ražotājam, kas nav izmantojis piešķirto atļauju tās derīguma termiņā, piemēro administratīvus sodus, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 89. panta 4. punktā.

4. Šo nodaļu nepiemēro stādīšanai vai pārstādīšanai tādās platībās, kuras ir paredzētas eksperimentāliem nolūkiem vai potzaru audzētavām, tādās platībās, no kurām iegūtais vīns vai vīna produkti ir paredzēti tikai patēriņam vīnkopja mājsaimniecībā, vai tādām platībām, kas no jauna ir jāapstāda tādēļ, ka tika veikts saskaņā ar valsts tiesību aktiem pieņemts obligāts iepirkums sabiedrības interesēs.

63. pants

Aizsardzības pasākumi attiecībā uz jauniem stādījumiem

1. Dalībvalstis katru gadu dara pieejamas stādīšanas atļaujas jauniem stādījumiem, kas veido 1 % no faktiski apstādītajām vīnogulāju platībām to teritorijā; tas tiek noteikts iepriekšējā gada 31. jūlijā.

2. Dalībvalstis var:

a) valsts mērogā piemērot zemāku procentuālo vērtību nekā procentuālā vērtība, kas noteikta 1. pantā;

▼B

b) ierobežot atļauju izdošanu reģionālā mērogā attiecībā uz konkrētām platībām, kur atļauts ražot vīnus ar aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem, platībām, kur atļauts ražot vīnus ar aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, vai platībām bez ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm.

3. Visi 2. punktā minētie ierobežojumi ir ieguldījums sakārtotā vīnogulāju stādījumu audzēšanā, tie tiek noteikti lielāki par 0 %, un tos pamato ar vienu vai vairākiem no šādiem konkrētiem pamatojumiem:

a) vajadzība izvairīties no skaidri pierādīta riska, ka vīna produkcijas piedāvājums varētu būt pārāk liels salīdzinājumā ar tirgus izredzēm attiecībā uz minēto produkciju, nepārsniedzot to, kas ir nepieciešams šīs vajadzības apmierināšanai;

b) vajadzība izvairīties no skaidri pierādīta riska, ka būtiski mazināsies kāda noteikta aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai kādas aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes vērtība.

4. Dalībvalstis publisko jebkādus lēmumus, kas ir pieņemti saskaņā ar 2. punktu, un tos attiecīgi pamato. Dalībvalstis nekavējoties paziņo Komisijai par minētajiem lēmumiem un to pamatojumu.

64. pants

Jaunu vīnogulāju stādīšanas atļauju piešķiršana

1. Ja kopējā platība, uz kuru attiecas atbilstīgi pieteikumi attiecīgajā gadā, nepārsniedz platību, kuru dalībvalsts ir darījusi pieejamu, tiek pieņemti visi šādi pieteikumi.

Dalībvalstis šā panta nolūkos var piemērot vienu vai vairākus šādus objektīvus un nediskriminējošus atbilstības kritērijus:

a) pieteikuma iesniedzējam ir lauksaimniecības platība, kas nav mazāka par to platību, par kuru viņš lūdz atļauju;

b) pieteikuma iesniedzējam ir piemērotas profesionālās iemaņas un kompetence;

c) pieteikuma iesniedzējs nerada nekādu nozīmīgu risku, ka tiks ļaunprātīgi izmantota kāda konkrēta aizsargāta cilmes vietas nosaukuma reputācija, ko pieņem kā faktu, ja vien valsts iestādes nepierāda šāda riska pastāvēšanu;

d) pienācīgi pamatotos gadījumos – vienu vai vairākus 2. punktā minētos kritērijus ar noteikumu, ka tos piemēro objektīvi un nediskriminējoši.

▼B

2. Ja 1. punktā minētajos atbilstīgajos pieteikumos norādītā kopējā platība kādā konkrētā gadā pārsniedz platību, ko dalībvalsts ir darījusi pieejamu, atļaujas piešķir visiem pieteikuma iesniedzējiem proporcionāli pēc hektāru skaita, pamatojoties uz to platību, kurai tie ir lūguši piemērot atļauju. Šāda piešķiršana var būt arī daļēja vai pilnīga saskaņā ar vienu vai vairākiem šādiem objektīviem un nediskriminējošiem prioritāriem kritērijiem:

a) ražotāji, kuri veic vīnogulāju stādīšanu pirmo reizi un kuri veic uzņēmējdarbību kā šīs saimniecības vadītāji (jauni dalībnieki);

b) platības, kur vīna dārzi veicina vides saglabāšanu;

c) no jauna apstādāmās platības saistībā ar zemes apvienošanas projektiem;

d) platības, kuras skar dabas vai kādi citi specifiski ierobežojumi,

e) attīstības vai vēlreizējas apstādīšanas projektu ilgtspēja, pamatojoties uz ekonomisku izvērtējumu;

f) no jauna apstādāmas platības, kuras dod ieguldījumu lauku saimniecības un reģiona konkurētspējas uzlabošanā;

g) projekti, kas var potenciāli uzlabot to produktu kvalitāti, kuriem ir ģeogrāfiskās izcelsmes norāde;

h) no jauna apstādāmas platības saistībā ar mazu un vidēju saimniecību paplašināšanu.

3. Dalībvalstis publisko 1. un 2. punktā minētos kritērijus, kurus tās piemēro, un nekavējoties dara tos zināmus Komisijai.

65. pants

Profesionālo organizāciju loma

Piemērojot 63. panta 2. punktu, dalībvalsts var ņemt vērā ieteikumus, ko sniegušas atzītas profesionālās organizācijas, kas darbojas vīna nozarē, kā minēts 152., 156. un 157. pantā, 95. pantā minētās ieinteresētās ražotāju grupas vai cita veida profesionālās organizācijas, kas ir atzītas, pamatojoties uz attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, ar noteikumu, ka pirms šiem ieteikumiem reprezentatīvas attiecīgās puses atsauces ģeogrāfiskajā teritorijā noslēdz vienošanos.

Ieteikumus dod ne vairāk kā uz trim gadiem.

66. pants

Pārstādīšana

1. Dalībvalstis atļauju piešķir automātiski ražotājiem, kuri no 2016. gada 1. janvāra ir izaruši ar vīnogulājiem apstādītu platību un iesniedz pieteikumu. Šāda atļauja atbilst minētās platības ekvivalentam tīrās ražas izteiksmē. Platības, uz kurām attiecas šādas atļaujas, netiek skaitītas 63. panta izpratnē.

▼B

2. Dalībvalstis var piešķirt 1. punktā minēto atļauju ražotājiem, kuri uzņēmušies izart ar vīnogulājiem apstādītu platību, ja attiecīgās platības izaršanu veic vēlākais ceturtā gada beigās, ko skaita no dienas, kad ir iestādīti jaunie vīnogulāji.

3. Atļauju, kas minēta 1. punktā, izmanto tajā pašā saimniecībā, kur tika veikta izaršana. Platībās, kurās ir tiesības ražot vīnogulājus ar aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem vai aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, dalībvalstis, pamatojoties uz kādas profesionālās organizācijas ieteikumu saskaņā ar 65. pantu, var ierobežot pārstādīšanu, atļaujot stādīt tikai tādus vīnogulājus, kas atbilst tā paša aizsargātā cilmes vietas nosaukuma vai tās pašas aizsargātās ģeogrāfiskās izcelsmes norādes specifikācijām, kādas bija izartās platības vīnogulājiem.

4. Šo pantu nepiemēro attiecībā uz neatļautu stādījumu izaršanu.

67. pants

De minimis noteikumi

1. Šajā nodaļā izveidotā vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēma netiek piemērota dalībvalstīs, kur 2007. gada 31. decembrī netika piemērots stādīšanas tiesību pārejas režīms, kas izveidots ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 II daļas I sadaļas III nodaļas IVa iedaļas II apakšiedaļu.

2. Dalībvalstis, kurām 2007. gada 31. decembrī tika piemērots 1. punktā minētais režīms un kurās pašreiz ar vīnogulājiem apstādītās platības nepārsniedz 10 000 hektārus, var pieņemt lēmumu neīstenot ar šo nodaļu ieviesto vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēmu.

68. pants

Pārejas noteikumi

1. Stādīšanas tiesības, kuras līdz 2015. gada 31. decembrim ir piešķirtas ražotājiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 85.h, 85.i vai 85.k pantu, kuras attiecīgie ražotāji nav izmantojuši un kuras minētajā datumā joprojām ir spēkā, no 2016. gada 1. janvāra var tikt pārveidotas par šajā nodaļā minētajām atļaujām.

Šāda pārveidošana tiek veikta pēc pieteikuma, ko līdz 2015. gada 31. decembrim iesniedz minētie ražotāji. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu līdz 2020. gada 31. decembrim ļaut ražotājiem iesniegt šādu pieteikumu tiesības pārvērst atļaujās.

2. Saskaņā ar 1. punktu piešķirtajām atļaujām ir tāds pats derīguma termiņš kā 1. punktā minētajām stādīšanas tiesībām. Ja minētās atļaujas netiek izmantotas, to termiņš beidzas vēlākais 2018. gada 31. decembrī vai vēlākais 2023. gada 31. decembrī, ja dalībvalstis ir pieņēmušas 1. punkta otrajā daļā minēto lēmumu.

▼B

3. Platības, uz kurām attiecas saskaņā ar 1. punktu piešķirtās atļaujas, netiek skaitītas 63. panta izpratnē.

69. pants

Deleģētās pilnvaras

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:

a) nosacījumiem attiecībā uz 62. panta 4. punktā minētā izņēmuma piemērošanu;

b) noteikumiem attiecībā uz 64. panta 1. un 2. punktā minētajiem kritērijiem;

c) kritēriju pievienošanu papildus 64. panta 1. un 2. punktā minētajiem kritērijiem;

d) vīnogulāju, ko ražotājs ir uzņēmies izart, un no jauna iestādīto vīnogulāju līdzāspastāvēšanu saskaņā ar 66. panta 2. punktu;

e) pamatojumiem, uz kuriem balstās dalībvalstu saskaņā ar 66. panta 3. punktu pieņemtie lēmumi.

70. pants

Īstenošanas pilnvaras saskaņā ar pārbaudes procedūru

Komisija, var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot vajadzīgos pasākumus saistībā ar:

a) atļauju piešķiršanas procedūrām;

b) uzskaiti, kas jākārto dalībvalstīm, un paziņojumiem, kas jānosūta Komisijai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Iedaļa

Vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēmas kontrole

71. pants

Neatļauti stādījumi

1. Platības, kuras ir apstādītas ar vīnogulājiem bez atļaujas, ražotāji izar, izmaksas sedzot paši.

2. Ja ražotāji četru mēnešu laikā no dienas, kad tiem ir paziņots par pārkāpumu, izaršanu neveic, dalībvalstis nodrošina, ka šādu bez atļaujas apstādītu platību izaršanu veic divu gadu laikā pēc tam, kad beidzies četru mēnešu laikposms. Attiecīgās izmaksas iekasē no ražotājiem, uz kuriem tas attiecas.

▼B

3. Dalībvalstis līdz katra gada 1. martam Komisijai paziņo par to, cik lielas ir kopējās platības, kuras ir pārbaudītas, ka tās tikušas apstādītas ar vīnogulājiem bez atļaujas pēc 2016. gada 1. janvāra, kā arī par to, cik lielas platības ir izartas saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu.

4. Ražotājam, kas nav izpildījis šā panta 1. punktā izklāstītos pienākumus, piemēro sodus, ko nosaka saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 64. pantu.

5. Attiecībā uz platībām, kuras ir apstādītas ar vīnogulājiem bez atļaujas, nevar izmantot nekādus valsts vai Savienības atbalsta pasākumus.

72. pants

Īstenošanas pilnvaras saskaņā ar pārbaudes procedūru

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot nepieciešamos pasākumus, ar kuriem sniedz sīkāku informāciju par paziņojuma prasībām, kas dalībvalstīm jāievēro, tostarp informāciju par neievērošanas gadījumā iespējamu tā budžeta limita samazinājumu, kas paredzēts VI pielikumā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

II SADAĻA

NOTEIKUMI PAR TIRDZNIECĪBU UN RAŽOTĀJU ORGANIZĀCIJĀM

I NODAĻA

Tirdzniecības noteikumi

1. Iedaļa

Tirdzniecības standarti

1. Apakšiedaļa

Ievada noteikumi

73. pants

Darbības joma

Neskarot citus noteikumus, kas piemērojami lauksaimniecības produktiem, kā arī noteikumus, kas pieņemti veterinārijas, fitosanitārijas un pārtikas nozarēs, lai nodrošinātu produktu atbilstību higiēnas un veselības standartiem un aizsargātu dzīvnieku, augu un cilvēku veselību, šajā iedaļā ir izklāstīti noteikumi par lauksaimniecības produktu tirdzniecības standartiem. Minētos noteikumus iedala obligātos noteikumos un fakultatīvos rezervētos noteikumos lauksaimniecības produktiem.

▼B

2. Apakšiedaļa

Nozarei vai produktam izstrādāti tirdzniecības standarti

74. pants

Vispārējs princips

Produktus, uz kuriem attiecas saskaņā ar šo iedaļu nozarei vai produktam izstrādāti tirdzniecības standarti, Savienībā var tirgot tikai tad, ja tie atbilst šiem standartiem.

75. pants

Noteikšana un saturs

1. Tirdzniecības standartus var piemērot vienai vai vairākām no turpmāk norādītajām nozarēm un produktiem:

a) olīveļļai un galda olīvām;

b) augļiem un dārzeņiem;

c) augļu un dārzeņu pārstrādes produktiem;

d) banāniem;

e) dzīviem augiem;

f) olām;

g) mājputnu gaļai;

h) ziežamiem taukiem, kas paredzēti lietošanai pārtikā;

i) apiņiem.

2. Lai ņemtu vērā patērētāju priekšstatus un uzlabotu šā panta 1. un 4. punktā uzskaitīto lauksaimniecības produktu ražošanas un tirdzniecības ekonomiskos apstākļus, kā arī to kvalitāti, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu par minēto nozaru un produktu tirdzniecības standartiem visos tirdzniecības posmos, kā arī atkāpes un atbrīvojumus no šādiem standartiem, lai pielāgotos vienmēr mainīgajiem tirgus apstākļiem, patērētāju jaunajām prasībām, attiecīgo starptautisko standartu attīstībai, un lai neradītu šķēršļus produktu inovācijai.

3. Neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1169/2011 ([1]) 26. pantu, šā panta 1. punktā minētie tirdzniecības standarti var attiekties uz vienu vai vairākiem turpmāk minētajiem, kas

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.).

▼B

nosakāmi attiecībā uz nozari vai produktu un kas balstīti uz katras nozares specifiku, nepieciešamību regulēt laišanu tirgū un šā panta 5. punktā izklāstītajiem nosacījumiem:

a) tehniskajām definīcijām, apzīmējumu un tirdzniecības nosaukumiem attiecībā uz nozarēm, kuras nav 78. pantā minētās nozares;

b) klasifikācijas kritērijiem, piemēram, šķirošanu, svaru, izmēriem, vecumu un kategoriju;

c) sugu, augu šķirni vai dzīvnieku sugu, vai tirdzniecības tipu;

d) noformējumu, marķējumu, kas saistīts ar obligātajiem tirdzniecības standartiem, iepakojumu, noteikumiem, kas piemērojami iepakošanas centriem, marķēšanu, ražas gadu un īpašu apzīmējumu izmantošanu, neskarot 92.līdz 123. pantu;

e) tādiem kritērijiem kā izskats, konsistence, uzbūve, produkta īpašības un ūdens saturs procentos;

f) ražošanā izmantotajām konkrētajām vielām, komponentiem vai sastāvdaļām, tostarp to kvantitatīvo saturu, tīrību un identifikāciju;

g) audzēšanas veidu un ražošanas metodi, tostarp vīndarības metodēm, un progresīvām ilgtspējīgas ražošanas sistēmām;

h) misas un vīna kupāžu, tostarp uz attiecīgajām definīcijām, sajaukšanu un tās ierobežojumiem;

i) savākšanas, piegādes, saglabāšanas un pārdošanas biežumu, konservācijas metodi un temperatūru, uzglabāšanu un transportu;

j) audzēšanas un/vai izcelsmes vietu, izņemot attiecībā uz mājputnu gaļu un ziežamajiem taukiem;

k) noteiktu vielu un metožu izmantošanas ierobežojumiem;

l) īpašu izmantojumu;

m) nosacījumiem par tādu produktu realizāciju, turēšanu, apgrozību un izmantošanu, kuri neatbilst tirdzniecības standartiem, kas pieņemti saskaņā ar 1. punktu, vai definīcijām, apzīmējumiem un tirdzniecības nosaukumiem, kas minēti 78. pantā, kā arī par blakusproduktu realizāciju.

▼B

4. Papildus 1. punktam, tirdzniecības standartus var piemērot vīna nozarei. Panta 3. punkta f), g), h), k) un m) apakšpunktu piemēro minētajai nozarei.

5. Nozarei vai produktam izstrādātus tirdzniecības standartus, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 1. punktu, nosaka, neskarot 84. līdz 88. pantu un IX pielikumu, un tajos ņem vērā:

a) attiecīgā produkta specifiskās iezīmes;

b) vajadzību nodrošināt apstākļus, lai veicinātu šo produktu laišanu tirgū;

c) ražotāju ieinteresētību paziņot informāciju par produktu un audzēšanas specifiku un patērētāju ieinteresētību saņemt atbilstīgu un pārredzamu informāciju par produktu, tostarp par audzēšanas vietu, kas jānosaka katram atsevišķam gadījumam piemērotā ģeogrāfiskā līmenī, pirms tam veicot izvērtējumu jo īpaši par to, kādas ir tirgus dalībnieku izmaksas un administratīvais slogs, un par to, kādu labumu tas dod ražotājiem un gala patērētājam;

d) metodes, kas pieejamas produktu fizikālo, ķīmisko un organoleptisko īpašību noteikšanai;

e) starptautisko organizāciju pieņemtos standarta ieteikumus.

f) nepieciešamību saglabāt produktu dabiskās un pamata īpašības un neradīt būtiskas izmaiņas attiecīgā produkta sastāvā.

6. Lai ņemtu vērā patērētāju priekšstatus un vajadzību uzlabot lauksaimniecības produktu kvalitāti un to ražošanas un tirdzniecības ekonomiskos apstākļus, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai grozītu 1. punktā doto nozaru sarakstu. Šie deleģētie akti attiecas tikai un vienīgi uz pierādītām vajadzībām, kuras izriet no jauna patērētāju pieprasījuma, tehniskā progresa vai nepieciešamības pēc produkta inovācijas un par kurām Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei, īpaši izvērtējot patērētāju vajadzības, izmaksas un administratīvo slogu, kas gulstas uz tirgus dalībniekiem, tostarp ietekmi uz iekšējo tirgu un starptautisko tirdzniecību, un ieguvumus ražotājiem un tiešajiem patērētājiem.

76. pants

Papildu prasības augļu un dārzeņu nozares produktu tirdzniecībai

1. Attiecīgā gadījumā papildus piemērojamiem tirdzniecības standartiem, kas minēti 75. pantā, augļu un dārzeņu nozares produktus, kurus paredzēts pārdot patērētājiem svaigus, var tirgot tikai tad, ja tie ir veseli, tīri un tirdzniecībai atbilstīgā kvalitātē un ja ir norādīta izcelsmes valsts.

▼B

2. Panta 1. punktā minētos tirdzniecības standartus, kā arī visus tirdzniecības standartus, kas piemērojami augļu un dārzeņu nozarei un kas ir noteikti saskaņā ar šo apakšiedaļu, piemēro visos tirdzniecības posmos, tostarp importējot un eksportējot, un tie var attiekties uz kvalitāti, iedalīšanu kategorijās, svaru, izmēru, iepakojumu, fasējumu, uzglabāšanu, transportēšanu, noformēšanu un pārdošanu.

3. Tādu augļu un dārzeņu nozares produktu īpašnieks, uz kuriem attiecas tirdzniecības standarti, šādus produktus Savienībā neizliek apskatei, nepiedāvā pārdošanai, nepiegādā un netirgo citādi, kā tikai atbilstīgi minētajiem standartiem, un viņš ir atbildīgs par šādas atbilstības nodrošināšanu.

4. Lai nodrošinātu šā panta 1. punktā noteikto prasību pareizu piemērošanu un lai ņemtu vērā konkrētas specifiskas situācijas, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus par specifiskām atkāpēm no šā panta, kuras ir vajadzīgas tā pareizai piemērošanai.

77. pants

Apiņu sertifikācija

1. Attiecīgā gadījumā papildus piemērojamiem tirdzniecības standartiem uz apiņu nozares produktiem, kas ievākti vai sagatavoti Savienībā, attiecas sertifikācijas procedūra saskaņā ar šo pantu.

2. Sertifikātus var izdot tikai par tādiem produktiem, kam ir kvalitātes iezīmju minimums, kurš atbilst konkrētajam tirdzniecības posmam. Attiecībā uz apiņu pulveri, apiņu pulveri ar augstāku lupulīna saturu, apiņu ekstraktu un jauktiem apiņu produktiem sertifikātu var izdot vienīgi tad, ja alfa skābes saturs šajos produktos nav mazāks par tās saturu apiņos, no kuriem šie produkti iegūti.

3. Sertifikātos norāda vismaz:

a) apiņu ražošanas vietu(-as),

b) ražas gadu vai gadus un

c) šķirni vai šķirnes.

4. Apiņu nozares produktus var tirgot vai eksportēt tika tad, ja tiem saskaņā ar šo pantu izdots sertifikāts.

Ja apiņu nozares produkti tiek importēti, tad 190. panta 2. punktā noteiktais apliecinājums tiek uzskatīts par minētā sertifikāta ekvivalentu.

▼B

5. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem nosaka pasākumus attiecībā uz atkāpēm no šā panta 4. punkta:

a) kuras paredzētas, lai pildītu dažu trešo valstu tirdzniecības prasības, vai arī

b) kuras attiecas uz produktiem, kas domāti īpaša veida izmantošanai.

Pirmajā daļā minētie pasākumi:

i) neskar to produktu parastu tirgošanu, par kuriem ir izdots sertifikāts, un

ii) ir jāpapildina ar garantijām, kuru mērķis ir nepieļaut nekādus pārpratumus attiecībā uz minētajiem produktiem.

78. pants

Definīcijas, apzīmējumi un tirdzniecības nosaukumi attiecībā uz konkrētām nozarēm un produktiem

1. Attiecīgā gadījumā papildus piemērojamiem tirdzniecības standartiem VII pielikumā sniegtās definīcijas, apzīmējumus un tirdzniecības nosaukumus piemēro šādām nozarēm vai produktiem:

a) liellopu un teļa gaļa;

b) vīns;

c) piens un piena produkti, kas paredzēti lietošanai pārtikā;

d) mājputnu gaļa;

e) olas;

f) ziežamie tauki, kas paredzēti lietošanai pārtikā; un

g) olīveļļa un galda olīvas.

2. VII pielikumā sniegtās definīcijas, apzīmējumus vai tirdzniecības nosaukumus Savienībā var lietot tikai tāda produkta tirdzniecībai, kas atbilst attiecīgajām prasībām, kuras izklāstītas minētajā pielikumā.

3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz grozījumiem, atkāpēm vai izņēmumiem VII pielikumā noteiktajās definīcijās un tirdzniecības nosaukumos. Minētie deleģētie akti stingri attiecas tikai uz pierādītām vajadzībām, kas izriet no jauna patērētāju pieprasījuma, tehniskā progresa vai nepieciešamības pēc produktu inovācijas.

4. Lai nodrošinātu to, ka tirgus dalībniekiem un dalībvalstīm ir skaidra un pareiza izpratne par definīcijām un tirdzniecības nosaukumiem, kas paredzēti VII pielikumā, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos saskaņā ar 227. pantu attiecībā uz noteikumiem to precizēšanai un piemērošanai.

▼B

5. Lai ņemtu vērā patērētāju priekšstatus un piena produktu tirgus attīstību, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, lai precizētu piena produktus, attiecībā uz kuriem jānorāda, no kādām dzīvnieku sugām piens ir iegūts, ja tas nav govs piens, un lai paredzētu nepieciešamos noteikumus.

79. pants

Pielaide

1. Lai ņemtu vērā katra produkta vai katras nozares specifiskās iezīmes, dažādos tirdzniecības posmus, tehniskos apstākļus, ievērojamas potenciālās praktiskās grūtības, kā arī analīzes metožu precizitāti un atkārtojamību, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus par viena vai vairāku konkrētu standartu pielaidi, kuru pārsniedzot tiek uzskatīts, ka visa produktu partija neatbilst attiecīgajam standartam.

2. Pieņemot 1. punktā minētos tiesību aktus, Komisija ņem vērā vajadzību nemainīt produkta būtiskās īpašības un nepieciešamību izvairīties no tā kvalitātes pazemināšanas.

80. pants

Vīndarības metodes un analīžu metodes

1. VII pielikuma II daļā minēto produktu ražošanā un sagatavošanā uzglabāšanai Savienībā izmanto tikai tās vīndarības metodes, kuras atļautas saskaņā ar VIII pielikumu un paredzētas 75. panta 3. punkta g) apakšpunktā un 83. panta 2. un 3. punktā.

Pirmo daļu nepiemēro:

a) vīnogu sulai un koncentrētai vīnogu sulai un

b) vīnogu misai un koncentrētai vīnogu misai, kas paredzēta vīnogu sulas gatavošanai.

Atļautās vīndarības metodes izmanto tikai tādēļ, lai nodrošinātu pareizu vinifikāciju, pareizu produkta saglabāšanu vai nogatavināšanu.

VII pielikuma II daļā minētos produktus Savienībā ražo saskaņā ar VIII pielikumā izklāstītajiem noteikumiem.

2. VII pielikuma II daļā minētos produktus netirgo Savienībā, ja:

a) to ražošanā izmantotas Savienībā neatļautas vīndarības metodes;

▼B

b) to ražošanā izmantotas valstī neatļautas vīndarības metodes, vai arī

c) tie neatbilst VIII pielikumā izklāstītajiem noteikumiem.

Vīnkopības produktus, kas saskaņā ar pirmo daļu nav tirgojami, iznīcina. Atkāpjoties no šā noteikuma, dalībvalstis var atļaut izmantot dažus no šādiem produktiem, kuru īpašības tās nosaka, destilācijas iekārtās vai etiķa ražotnēs, vai rūpnieciskām vajadzībām, ja ar šādu atļauju netiek stimulēta vīnkopības produktu ražošana, izmantojot neatļautas vīndarības metodes.

3. Atļaujot vīndarības metodes, kā minēts 75. panta 3. punkta g) apakšpunktā, Komisija:

a) ņem vērā Starptautiskās vīnkopības un vīna organizācijas (OIV) ieteiktos un publicētos vīndarības paņēmienus un analīzes metodes, kā arī uz rezultātus, kas gūti vēl neatļautu vīndarības metožu eksperimentālā izmantošanā;

b) ņem vērā cilvēka veselības aizsardzību;

c) ņem vērā iespējamo risku, ka patērētāji var tikt maldināti, jo viņiem ir izveidojies stabils priekšstats par produktu un no tā izrietoša paļāvība, un pārliecinās, vai ir pieejami informācijas līdzekļi un vai tie spēj novērst šādu risku;

d) ļauj saglabāt vīna dabiskās un būtiskās īpašības un raugās, lai nerastos būtiskas izmaiņas attiecīgā produkta sastāvā;

e) nodrošina vides aizsardzības prasību minimuma ievērošanu;

f) ievēro vispārīgos noteikumus par vīndarības metodēm un VIII pielikumā izklāstītos noteikumus.

4. Lai nodrošinātu pareizu izturēšanos pret vīna produktiem, kas nav tirgojami, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu attiecībā uz noteikumiem par valsts procedūrām, kas minētas šā panta 2. punkta otrajā daļā, un atkāpēm no minētā noteikuma attiecībā uz tādu vīna produktu atsaukšanu vai iznīcināšanu, kuri neatbilst prasībām.

5. Komisija vajadzības gadījumā pieņem īstenošanas aktus, nosakot 75. panta 5. punkta d) apakšpunktā minētās metodes attiecībā uz produktiem, kuri uzskaitīti VII pielikuma II daļā. Šīs metodes pamatojas uz attiecīgajām metodēm, kuras ieteikusi un publicējusi OIV, izņemot gadījumus, kad tās būtu neefektīvas vai nepiemērotas Savienības izvirzītā mērķa sasniegšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Kamēr šādi īstenošanas akti vēl nav pieņemti, izmanto metodes un noteikumus, kuras atļāvusi attiecīgā dalībvalsts.

▼B

81. pants

Vīna vīnogu šķirnes

1. Produkti, kas uzskaitīti VII pielikuma II daļā un ražoti Savienībā, ir gatavoti no vīna vīnogu šķirnēm, kas klasificējamas saskaņā ar šā panta 2. punktu.

2. Ievērojot 3. punktu, dalībvalstis klasificē vīna vīnogu šķirnes, kuras vīna ražošanai dalībvalstu teritorijā var stādīt, pārstādīt vai uzpotēt.

Dalībvalstis var klasificēt tikai vīna vīnogu šķirnes, kas atbilst šādiem nosacījumiem:

a) attiecīgā šķirne pieder pie Vitis vinifera sugas vai ir iegūta, krustojot Vitis vinifera sugu ar citām Vitis ģints sugām;

b) attiecīgā šķirne nav viena no šīm šķirnēm: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton un Herbemont.

Ja vīna vīnogu šķirne tiek svītrota no pirmajā daļā minētās klasifikācijas, šo šķirni izar 15 gados pēc svītrošanas.

3. Dalībvalstis, kuru vīna produkcija, kas aprēķināta, pamatojoties uz vidējo produkcijas apjomu pēdējos piecos vīna gados, nepārsniedz 50 000 hektolitru vīna gadā, ir atbrīvotas no 2. punkta pirmajā daļā paredzētā klasificēšanas pienākuma.

Tomēr arī minētajās dalībvalstīs vīna ražošanai var stādīt, pārstādīt vai uzpotēt tikai vīna vīnogu šķirnes, kas atbilst 2. punkta otrajai daļai.

4. Atkāpjoties no 2. punkta pirmās un trešās daļas un 3. punkta otrās daļas, dalībvalstis atļauj zinātniskai pētniecībai un eksperimentāliem mērķiem stādīt, pārstādīt vai uzpotēt šādas vīna vīnogu šķirnes:

a) neklasificētas vīna vīnogu šķirnes tādu dalībvalstu gadījumā, kas nav 3. punktā minētās;

b) vīna vīnogu šķirnes, kas neatbilst 2. punkta otrajai daļai, tādu dalībvalstu gadījumā, kas ir minētas 3. punktā.

5. Platības, kas apstādītas ar vīna vīnogu šķirnēm vīna ražošanai, pārkāpjot 2., 3. un 4. punktu, izar.

Tomēr nav pienākuma izart šādas platības, ja attiecīgā produkcija ir paredzēta vienīgi patēriņam vīna ražotāja mājsaimniecībā.

▼B

82. pants

VII pielikuma II daļā minētajām kategorijām neatbilstīga vīna izmantošanas veidi

Izņemot pudelēs iepildītu vīnu, par kuru ir pierādījumi, ka iepildīšana pudelēs notikusi pirms 1971. gada 1. septembra, vīnu, kas ražots no to šķirņu vīna vīnogām, kuras uzskaitītas saskaņā ar 81. panta 2. punkta pirmo daļu izstrādātā klasifikācijā, bet kas neatbilst vienai no VII pielikuma II daļā minētajām kategorijām, izmanto tikai patēriņam vīna ražotāju mājsaimniecībā, vīna etiķa ražošanai vai destilācijai.

83. pants

Valstu noteikumi attiecībā uz konkrētiem produktiem un nozarēm

1. Neatkarīgi no 75. panta 2. punkta dalībvalstis var pieņemt vai saglabāt valsts noteikumus par dažādām ziežamo tauku kvalitātes pakāpēm. Šādi noteikumi ļauj novērtēt attiecīgās kvalitātes pakāpes, pamatojoties uz kritērijiem, kas jo īpaši saistīti ar izmantotajām izejvielām, produktu organoleptiskajām īpašībām un to fizikālo un mikrobioloģisko stabilitāti.

Dalībvalstis, kas izmanto pirmajā daļā paredzēto iespēju, nodrošina to, ka citu dalībvalstu produktiem, kuri atbilst šajos valsts noteikumos paredzētajiem kritērijiem, var nediskriminējošā veidā lietot apzīmējumus, kas apliecina, ka minētie kritēriji ir ievēroti.

2. Dalībvalstis attiecībā uz to teritorijā ražotiem vīniem var ierobežot vai aizliegt dažu vīndarības metožu izmantošanu un noteikt stingrākus noteikumus, nekā paredzēts Savienības tiesību aktos, lai nostiprinātu būtisku īpašību saglabāšanu vīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un dzirkstošajiem vīniem, un deserta vīniem.

3. Dalībvalstis var atļaut eksperimentāli izmantot neatļautas vīndarības metodes.

4. Lai nodrošinātu šā panta pareizu un pārredzamu piemērošanu, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem nosaka šā panta 1., 2. un 3. punkta piemērošanas nosacījumus, kā arī nosacījumus par to produktu turēšanu, apgrozību un izmantošanu, kuri iegūti ar šā panta 3. punktā minētajām eksperimentālajām metodēm.

▼B

5. Dalībvalstis var pieņemt vai saglabāt tādus papildu valsts noteikumus par produktiem, kuriem piemēro Savienības tirdzniecības standartu, tikai tad, ja šie noteikumi atbilst Savienības tiesību aktiem, īpaši preču brīvas aprites principam, un ir ievērota Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/34/ EK ([1]).

3. Apakšiedaļa

Fakultatīvie rezervētie apzīmējumi

84. pants

Vispārējs noteikums

Nozarei vai produktam paredzētu fakultatīvo rezervēto apzīmējumu shēmu izveido, lai tādu lauksaimniecības produktu ražotājiem, kuriem piemīt vērtību paaugstinošas īpašības vai pazīmes, palīdzētu nodot informāciju par šīm īpašībām vai pazīmēm iekšējā tirgū, un īpaši tādēļ, lai nostiprinātu un papildinātu konkrētus tirdzniecības standartus.

Šo apakšiedaļu nepiemēro 92. panta 1. punktā minētajiem vīna produktiem.

85. pants

Spēkā esošie fakultatīvie rezervētie apzīmējumi

1. Šajā shēmā iekļauti fakultatīvie rezervētie apzīmējumi, kuri ir spēkā 2013. gada 20. decembrim, ir uzskaitīti IX pielikumā; nosacījumus to izmantošanai paredz atbilstīgi 86. panta a) punktam.

2. Šā panta 1. punktā minētie fakultatīvie rezervētie apzīmējumi ir spēkā, un tos var grozīt, ja vien tie nav atcelti saskaņā ar 86. pantu.

86. pants

Fakultatīvo rezervēto apzīmējumu rezervēšana, grozīšana un atcelšana

Lai ņemtu vērā patērētāju priekšstatus, zinātnisko un tehnisko zināšanu attīstību, tirgus situāciju un tirdzniecības standartu un starptautisko standartu attīstību, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus ar mērķi:

a) rezervēt papildu fakultatīvo rezervēto apzīmējumu, norādot tā lietošanas nosacījumus;

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu, un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā (OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp.).

▼B

b) grozīt fakultatīvā rezervētā apzīmējuma lietošanas nosacījumus vai

c) atcelt fakultatīvo rezervēto apzīmējumu.

87. pants

Papildu fakultatīvie rezervētie apzīmējumi

1. Termins var būt atbilstīgs rezervēšanai par papildu fakultatīvo rezervēto apzīmējumu tikai tad, ja tas atbilst visām turpmāk minētajām prasībām:

a) apzīmējums attiecas uz produkta īpašību vai audzēšanas vai pārstrādes metodi un ir saistīts ar nozari vai produktu;

b) apzīmējuma lietošana ļauj skaidrāk sniegt informāciju par produkta pievienoto vērtību, ko rada tā specifiskās iezīmes vai audzēšanas vai pārstrādes metode;

c) laižot produktu tirgū, produkta īpašība vai metode, kas minēta šā punkta a) apakšpunktā, ir atpazīstama patērētājiem vairākās dalībvalstīs;

d) ar apzīmējumu saistītie nosacījumi un tā izmantošana atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2000/13/EK ([1]) vai Regulai (ES) Nr. 1169/2011.

Ieviešot papildu fakultatīvo rezervēto apzīmējumu, Komisija ņem vērā visus attiecīgos starptautiskos standartus un spēkā esošos rezervētos apzīmējumus produktiem vai iesaistītajām nozarēm.

2. Lai ņemtu vērā atsevišķu nozaru īpašās iezīmes, kā arī patērētāju priekšstatus, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus, nosakot sīkāk prasības attiecībā uz papildu informāciju par šā panta 1. punktā minēto papildu rezervēto apzīmējumu ieviešanu.

88. pants

Fakultatīvo rezervēto apzīmējumu lietošanas ierobežojumi

1. Fakultatīvo rezervēto apzīmējumu var lietot tikai to produktu apzīmēšanai, kuri atbilst piemērojamajiem lietošanas nosacījumiem.

2. Dalībvalstis pieņem attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka produktu marķējums nerada neskaidrības attiecībā uz fakultatīvajiem rezervētajiem apzīmējumiem.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/13/EK (2000. gada 20. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu (OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp.).

▼B

3. Lai nodrošinātu to, ka produkti, kuri ir aprakstīti, izmantojot fakultatīvos rezervētos apzīmējumus, atbilst piemērojamajiem lietošanas nosacījumiem, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, nosakot papildu noteikumus par fakultatīvo rezervēto apzīmējumu izmantošanu.

4. Apakšiedaļa

Ar importu un eksportu saistīti tirdzniecības standarti

89. pants

Vispārēji noteikumi

Lai ņemtu vērā specifikās iezīmes, kas raksturīgas tirdzniecībai starp Savienību un dažām trešām valstīm, un dažu lauksaimniecības produktu īpatnības, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu attiecībā uz:

a) apstākļiem, kuros uzskata, ka importēti produkti nodrošina līdzvērtīgu atbilstību Savienības tirdzniecības standartiem, un apstākļiem, kuros ir pieļaujama atkāpe no 74. panta; un

b) noteikumiem par tirdzniecības standartu piemērošanu produktiem, kurus eksportē no Savienības.

90. pants

Īpaši noteikumi par vīna importu

1. Ja vien starptautiskajos nolīgumos, kuri noslēgti saskaņā ar LESD, nav noteikts citādi, Savienībā importētiem produktiem ar KN kodu 2009 61, 2009 69 un 2204 piemēro noteikumus par vīna cilmes vietas nosaukumiem, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un marķējumu, kas izklāstīti šīs nodaļas 2. iedaļā un šīs regulas 78. pantā minētajās definīcijās, apzīmējumos un tirdzniecības nosaukumos.

2. Ja vien starptautiskajos nolīgumos, kuri noslēgti saskaņā ar LESD, nav noteikts citādi, šā panta 1. punktā minētos produktus ražo saskaņā ar vīndarības metodēm, kuras Savienībā ir atļautas saskaņā ar šo regulu vai, pirms ir saņemta atļauja, ievērojot 80. panta 3. punktu, ražo saskaņā ar vīndarības metodēm, kuras ir ieteikusi un publicējusi Vīnkopības un vīna organizācija (OIV).

3. Importējot 1. punktā minētos produktus, uzrāda:

a) sertifikātu, ar kuru apliecina atbilstību 1. un 2. punktā minētajiem noteikumiem un kuru produkta izcelsmes valstī sagatavojusi kompetentā iestāde, kas iekļauta sarakstā, kurš jāpublicē Komisijai;

b) analīzes protokolu, ko sagatavojusi iestāde vai struktūrvienība, kuru izraudzījusies produkta izcelsmes valsts, ja produkts ir paredzēts tiešai lietošanai pārtikā.

▼B

5. Apakšiedaļa

Kopīgi noteikumi

91. pants

Īstenošanas pilnvaras saskaņā ar pārbaudes procedūru

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus:

►C2 a) sagatavojot VII pielikuma III daļas 5. punkta otrajā daļā minēto piena un piena produktu un VII pielikuma VII daļas I punkta sestās daļas a) apakšpunktā minēto ziežamo tauku sarakstu, ◄ pamatojoties uz orientējošiem produktu sarakstiem, kurus dalībvalstis nosūta Komisijai un kuros iekļauti produkti, ko dalībvalstis savā teritorijā uzskata par atbilstīgiem minētajiem noteikumiem;

b) nosakot noteikumus par nozarei vai produktam izstrādātu tirdzniecības standartu ieviešanu;

c) nosakot noteikumus par to, kā konstatēt, vai produktu ražošanā ir izmantoti procesi, kas neatbilst atļautajām vīndarības metodēm;

d) nosakot noteikumus par analīzes metodēm produktu īpašību noteikšanai;

e) nosakot noteikumus par pielaides līmeņa noteikšanu;

f) nosakot noteikumus par 89. pantā minēto pasākumu īstenošanu;

g) nosakot noteikumus par to ražotāja un/vai rūpniecisko iekārtu identifikāciju vai reģistrāciju, kurās produkts ir sagatavots vai pārstrādāts, sertifikācijas procedūrām, kā arī saglabājamiem tirdzniecības dokumentiem, pavaddokumentiem un reģistriem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Iedaļa

Cilmes vietas nosaukumi, ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un tradicionālie apzīmējumi vīna nozarē

1. Apakšiedaļa

Ievada noteikumi

92. pants

Darbības joma

▼C2

1. Šajā iedaļā izklāstītos noteikumus par cilmes vietas nosaukumiem, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un tradicionālajiem apzīmējumiem piemēro produktiem, kas minēti VII pielikuma II daļas 1., 3.līdz 6., 8., 9., 11., 15. un 16. punktā.

▼B

2. Šā panta 1. punktā minēto noteikumu pamatā ir:

a) patērētāju un ražotāju likumīgo interešu aizsardzība,

b) attiecīgo produktu iekšējā tirgus vienmērīgas darbības nodrošināšana un

c) kvalitatīvu produktu ražošanas veicināšana, kas minēta šajā iedaļā, atļaujot valstu kvalitātes politikas pasākumus.

2. Apakšiedaļa

Cilmes vietas nosaukumi un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes

93. pants

Definīcijas

1. Šajā iedaļā piemēro šādas definīcijas:

a) "cilmes vietas nosaukums" ir reģiona, īpašas vietas vai – ārkārtējos un pienācīgi pamatojamos gadījumos – valsts nosaukums, ko izmanto, lai aprakstītu 92. panta 1. punktā minētu produktu, kas atbilst šādām prasībām:

i) produkta kvalitāti un īpašības galvenokārt vai vienīgi nosaka īpašā ģeogrāfiskā vide ar tai raksturīgajiem dabas un cilvēka faktoriem,

ii) vīnogas, no kurām ražots produkts, ir augušas tikai attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā,

iii) tā ražošana notiek attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā, un

iv) produkts ir iegūts no Vitis vinifera sugas vīnogu šķirnēm;

b) "ģeogrāfiskās izcelsmes norāde" ir norāde uz reģionu, īpašu vietu vai – ārkārtējos un pienācīgi pamatojamos gadījumos – valsti, ko izmanto, lai aprakstītu 92. panta 1. punktā minētu produktu, kas atbilst šādām prasībām:

i) tam piemīt īpaša kvalitāte, reputācija vai citas īpašības, kas ir saistītas ar tā ģeogrāfisko izcelsmi,

ii) vismaz 85 % vīnogu, kas izmantotas tā ražošanai, ir augušas tikai attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā,

▼B

iii) tā ražošana notiek attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā, un

iv) tas iegūts no Vitis vinifera šķirnes vīnogulājiem vai Vitis vinifera krustojumiem ar citām Vitis ģints sugām.

2. Daži tradicionāli lietotie apzīmējumi var būt cilmes vietas nosaukumi, ja tie:

a) apzīmē vīnu;

b) norāda uz ģeogrāfisko nosaukumu;

c) atbilst 1. punkta a) apakšpunkta i) līdz iv) punktā minētajām prasībām un

d) izgājuši procedūru, ar kuru piešķir šajā apakšiedaļā minēto cilmes vietas nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību.

3. Cilmes vietas nosaukumi un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, tostarp tās, kas attiecas uz ģeogrāfiskajiem apgabaliem trešās valstīs, ir tiesīgas uz aizsardzību Savienībā saskaņā ar šajā apakšiedaļā izklāstītajiem noteikumiem.

4. Ražošana, kas minēta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā, aptver visas ar to saistītās darbības – no vīnogu ražas novākšanas līdz vīna gatavošanas procesu noslēgumam, izņemot jebkādus procesus pēc ražošanas.

5. Šā panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punkta piemērošanas nolūkā vīnogas, kuru izcelsme drīkst būt ārpus noteiktā ģeogrāfiskā apgabala, to īpatsvaram nepārsniedzot 15 %, ir audzētas dalībvalstī vai trešā valstī, kurā atrodas noteiktais apgabals.

94. pants

Aizsardzības pieteikumi

1. Pieteikumos uz aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm ietver tehnisko dokumentāciju, kurā norādīts:

a) aizsargājamais nosaukums,

b) pieteikuma iesniedzēja vārds un uzvārds/nosaukums un adrese,

c) produkta specifikācija saskaņā ar 2. punktu un

d) vienots dokuments, kurā sniegts 2. punktā minētās produkta specifikācijas kopsavilkums.

▼B

2. Produkta specifikācija dod ieinteresētajām personām iespēju pārbaudīt produkcijas nosacījumus, kas saistīti ar cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi.

Produkta specifikācijā ir vismaz šāda informācija:

a) aizsargājamais nosaukums;

b) vīna vai vīnu apraksts:

i) attiecībā uz vīniem, kuriem norādīts cilmes vietas nosaukums, to galveno analītisko un organoleptisko īpašību apraksts,

ii) attiecībā uz vīniem, kuriem norādīta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, to galveno analītisko īpašību apraksts, kā arī organoleptisko īpašību novērtējums vai norāde;

c) vajadzības gadījumā īpašās vīndarības metodes, kas izmantotas vīna vai vīnu ražošanā, kā arī attiecīgi ierobežojumi to ražošanā;

d) attiecīgā ģeogrāfiskā apgabala robežas;

e) maksimālā ražība no hektāra;

f) norāde uz vīna vīnogu šķirni vai šķirnēm, no kā iegūts vīns vai vīni;

g) sīka raksturojoša informācija, kas apstiprina 93. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā vai attiecīgā gadījumā 93. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā minēto saikni;

h) piemērojamās prasības, kas paredzētas Savienības vai valsts tiesību aktos vai, ja dalībvalsts tā paredzējusi, tās organizācijas noteikumos, kuras pārziņā ir aizsargāti cilmes vietas nosaukumi vai aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, ņemot vērā, ka šīm prasībām jābūt objektīvām, nediskriminējošām un saderīgām ar Savienības tiesību aktiem;

i) to iestāžu vai struktūru nosaukums un adrese, kuras pārbauda produkta specifikācijas noteikumu ievērošanu, un to konkrētie pienākumi.

3. Ja aizsardzības pieteikums attiecas uz ģeogrāfisko apgabalu trešā valstī, tajā papildus 1. un 2. punktā norādītajiem elementiem iekļauj pierādījumu tam, ka attiecīgais nosaukums ir aizsargāts tā izcelsmes valstī.

95. pants

Pieteikuma iesniedzēji

1. Ieinteresēto ražotāju grupas vai – ārkārtējos un pienācīgi pamatojamos gadījumos – individuāls ražotājs var iesniegt pieteikumu cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzībai. Pieteikuma iesniegšanā var piedalīties citas ieinteresētās personas.

▼B

2. Ražotāji var iesniegt pieteikumu tikai to vīnu aizsardzībai, ko tie ražo.

3. Ja nosaukums apzīmē pārrobežu ģeogrāfisko apgabalu vai tradicionālu nosaukumu, kas saistīts ar pārrobežu ģeogrāfisko apgabalu, var iesniegt kopīgu pieteikumu.

96. pants

Iepriekšēja valsts procedūra

1. Uz pieteikumiem Savienības izcelsmes vīnu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzībai attiecina iepriekšēju valsts procedūru.

2. Pieteikumu aizsardzībai iesniedz tajā dalībvalstī, kuras teritorijā ir cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes izcelsme.

3. Dalībvalsts, kurā iesniegts pieteikums aizsardzībai, to pārbauda, lai pārliecinātos, vai aizsardzības pieteikums atbilst šajā apakšiedaļā izklāstītajiem nosacījumiem.

Minētā dalībvalsts veic valsts procedūru, nodrošinot atbilstīgu pieteikuma publikāciju un nosakot vismaz divu mēnešu laikposmu no publikācijas dienas, kurā fiziska vai juridiska persona, kurai ir likumīgas intereses un kura dzīvo vai veic uzņēmējdarbību tās teritorijā, var iebilst pret ierosināto aizsardzību, iesniedzot minētajā dalībvalstī pienācīgi pamatotu paziņojumu.

4. Ja dalībvalsts, kas izvērtē pieteikumu, uzskata, ka cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde neatbilst šajā apakšiedaļā paredzētajiem nosacījumiem vai nav saderīga ar Savienības tiesību aktiem, tā pieteikumu noraida.

5. Ja dalībvalsts, kas izvērtē pieteikumu, uzskata, ka prasības ir izpildītas, tā veic valsts procedūru, kas nodrošina atbilstīgu produkta specifikācijas publikāciju vismaz internetā, un pārsūta pieteikumu Komisijai.

97. pants

Komisijas veikta pārbaude

1. Komisija dara zināmu atklātībai dienu, kad jāiesniedz pieteikums cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzībai.

2. Komisija pārbauda, vai 94. pantā minētie aizsardzības pieteikumi atbilst šajā apakšiedaļā izklāstītajiem nosacījumiem.

▼B

3. Ja Komisija uzskata, ka šajā apakšiedaļā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti, tā pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz vienotā dokumenta, kas minēts 94. panta 1. punkta d) apakšpunktā, un atsauces uz iepriekšējās valsts procedūras gaitā publicēto produkta specifikāciju publicēšanu Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī. Minētos īstenošanas aktus pieņem, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru.

4. Ja Komisija uzskata, ka šajā apakšiedaļā izklāstītie nosacījumi nav izpildīti, tā pieņem īstenošanas aktus, noraidot pieteikumu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

98. pants

Iebildumu procedūra

Divu mēnešu laikā no 94. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētā vienotā dokumenta publikācijas dienas jebkura dalībvalsts vai trešā valsts, vai jebkura fiziska vai juridiska persona, kam ir likumīgas intereses un kas dzīvo vai veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kura nav tā dalībvalsts, kas iesniegusi aizsardzības pieteikumu, vai trešā valstī, var iebilst pret ierosināto aizsardzību, iesniedzot Komisijai pienācīgi pamatotu paziņojumu par atbilstības nosacījumiem, kas izklāstīti šajā apakšiedaļā.

Fiziskas vai juridiskas personas, kas dzīvo vai veic uzņēmējdarbību trešā valstī, šādu paziņojumu pirmajā daļā minētajā divu mēnešu laikposmā iesniedz vai nu tieši, vai ar attiecīgās trešās valsts iestāžu starpniecību.

99. pants

Lēmums par aizsardzību

Pamatojoties uz Komisijas rīcībā esošo informāciju pēc 98. pantā minētās iebildumu procedūras pabeigšanas, Komisija pieņem īstenošanas aktus, vai nu piešķirot aizsardzību cilmes vietas nosaukumam vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādei, kas atbilst šajā apakšiedaļā izklāstītajiem nosacījumiem un ir saderīga ar Savienības tiesību aktiem, vai noraidot pieteikumu, ja minētie nosacījumi nav izpildīti.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

100. pants

Homonīmi

1. Nosaukumu, par ko ir iesniegts pieteikums un kas ir pilnīgs vai daļējs homonīms nosaukumam, kurš jau ir reģistrēts saskaņā ar šo regulu, reģistrē, pienācīgi ņemot vērā vietējo un tradicionālo nosaukuma lietojumu un sajaukšanas iespējamību.

▼B

Homonīmu, kas maldina pircēju, liekot domāt, ka produkta izcelsme ir citur, nereģistrē, pat ja šis nosaukums ir pareizs attiecībā uz minēto produktu faktisko izcelsmes teritoriju, reģionu vai vietu.

Reģistrētu homonīmu var lietot tikai tad, ja vēlāk reģistrēto homonīmu praksē var pietiekami labi atšķirt no reģistrā jau esošā nosaukuma, ņemot vērā to, ka attieksmei pret abiem attiecīgajiem ražotājiem ir jābūt vienādai un ka jāizvairās no pircēja maldināšanas.

2. *Mutatis mutandis* piemēro 1. punktu, ja nosaukums, par ko ir iesniegts pieteikums, ir pilnīgs vai daļējs homonīms ģeogrāfiskās izcelsmes norādei, kura ir aizsargāta ar dalībvalstu tiesību aktiem.

3. Ja vīna vīnogu šķirnes nosaukums satur aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi vai tas sastāv no aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, minēto nosaukumu neizmanto lauksaimniecības produktu marķēšanai.

Lai ņemtu vērā pašreizējo marķēšanas praksi, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šim noteikumam nosaka izņēmumus.

4. Produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un cilmes vietas nosaukumus, kas minēti šīs regulas 93. pantā, aizsargā, neskarot jau aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, ko piemēro stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) ([1]) Nr. 110/2008 2. pantā.

101. pants

Aizsardzības atteikuma papildu pamatojums

1. Nosaukumus, kas kļuvuši par sugasvārdiem, neaizsargā kā cilmes vietas nosaukumus vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes.

Šajā iedaļā "nosaukums, kas kļuvis par sugasvārdu" ir vīna nosaukums, kas kļuvis par Savienībā vispārpieņemtu nosaukumu, lai arī attiecas uz vietu vai reģionu, kurā sākotnēji ražoja vai tirgoja šo produktu.

Lai konstatētu, vai nosaukums kļuvis par sugasvārdu, ņem vērā attiecīgus faktorus, jo īpaši:

a) pašreizējo stāvokli Savienībā, jo īpaši patēriņa jomā;

b) attiecīgos Savienības vai valsts tiesību aktus.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 110/2008 (2008. gada 15. janvāris) par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību (OV L 39, 13.2.2008., 16. lpp.).

▼B

2. Nosaukums netiek aizsargāts kā cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, ja, ņemot vērā preču zīmes reputāciju un atpazīstamību, aizsardzība varētu maldināt patērētāju par vīna patieso identitāti.

102. pants

Saistība ar preču zīmēm

1. Tādai preču zīmei, kurā ir ietverts aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, kura neatbilst attiecīgajai produkta specifikācijai, vai uz kuras lietošanu attiecas 103. panta 2. punkts, un kura attiecas uz tādu produktu, kas pieder pie kādas no VII pielikuma II daļā uzskaitītajām kategorijām, reģistrāciju:

a) atsaka, ja pieteikums preču zīmes reģistrācijai ir iesniegts vēlāk, nekā Komisijai ir iesniegts pieteikums par cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību, un līdz ar to cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir aizsargāta, vai

b) anulē.

2. Neskarot 101. panta 2. punktu, šā panta 1. punktā minēto preču zīmi, par kuru ir iesniegts pieteikums, kura ir reģistrēta vai, ja šādu iespēju paredz attiecīgie tiesību akti, vispāratzīta, to godprātīgi lietojot Savienības teritorijā, vai nu pirms dienas, kad sākusies cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzība izcelsmes valstīs, vai arī līdz 1996. gada 1. janvārim, var turpināt lietot un atjaunot neatkarīgi no cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzības, ja nav pamatojuma preču zīmes spēkā neesībai vai atsaukšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/95/EK ([1]) vai Padomes Regulu (EK) Nr. 207/2009 ([2]).

Šādos gadījumos atļauts līdzās lietot cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un attiecīgo preču zīmi.

103. pants

Aizsardzība

1. Aizsargātu cilmes vietas nosaukumu un aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi var lietot ikviens tirgus dalībnieks, kas tirgo vīnu, kurš ražots saskaņā ar atbilstīgo produkta specifikāciju.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 299, 8.11.2008., 25. lpp.).

([2]) Padomes Regula (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 24.3.2009., 1. lpp.).

▼B

2. Aizsargāts cilmes vietas nosaukums un aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, kā arī vīns, kuram izmanto šo aizsargāto nosaukumu saskaņā ar produkta specifikāciju, ir aizsargāti pret:

a) jebkādu tiešu vai netiešu aizsargātā nosaukuma komerciālu izmantošanu:

i) attiecībā uz salīdzināmiem produktiem, kas neatbilst aizsargāta nosaukuma produkta specifikācijai; vai arī

ii) ja šādi tiek ļaunprātīgi izmantota cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reputācija;

b) ļaunprātīgu izmantošanu, atdarināšanu vai aplinku norādījumu, pat tad, ja norādīta produkta vai pakalpojuma patiesā izcelsme vai ja aizsargātais nosaukums ir tulkots, transkribēts vai transliterēts, vai tam pievienoti vārdi "veids", "tips", "metode", "ražots kā", "atdarinājums", "buķete", "līdzīgs" vai tamlīdzīgi vārdi;

c) jebkuru citu nepareizu vai maldinošu norādi par produkta izcelsmi, cilmes vietu, specifiku vai būtiskām kvalitātes īpašībām uz iekšējā vai ārējā iepakojuma, reklāmas materiāla vai attiecīgā vīna produkta dokumentiem, kā arī tāda iepakojuma izmantošanu, kas varētu radīt nepareizu priekšstatu par produkta izcelsmi;

d) jebkādu cita veida praksi, kas var maldināt patērētāju par attiecīgā produkta patieso izcelsmi.

3. Aizsargāti cilmes vietas nosaukumi un aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes nevar Savienībā kļūt par sugasvārdiem 101. panta 1. punkta nozīmē.

104. pants

Reģistrs

Komisija izveido un uztur aizsargātu vīna cilmes vietas nosaukumu un aizsargātu vīna ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu elektronisku un publiski pieejamu reģistru. Reģistrā var iekļaut arī tādus cilmes vietas nosaukumus un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kas attiecas uz trešo valstu produktiem un kas Savienībā tiek aizsargāti saskaņā ar starptautisku nolīgumu, kurā Savienība ir līgumslēdzēja puse. Ja vien minētajā nolīgumā nav īpaši norādīts, ka šie nosaukumi ir aizsargāti cilmes vietas nosaukumi šīs regulas nozīmē, minētos nosaukumus iekļauj reģistrā kā aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes.

105. pants

Produkta specifikācijas grozījumi

Pieteikuma iesniedzējs, kas atbilst 95. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, var iesniegt pieteikumu par aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes produkta specifikācijas grozījuma apstiprināšanu, jo īpaši lai ņemtu vērā jaunākās zinātnes un tehnikas atziņas vai grozītu 94. panta 2. punkta otrās daļas d) apakšpunktā minētā ģeogrāfiskā apgabala robežas. Pieteikumā apraksta un pamato pieprasītos grozījumus.

▼B

106. pants

Anulēšana

Komisija pēc savas ierosmes vai pienācīgi pamatota lūguma, ko izteikusi dalībvalsts, trešā valsts vai fiziska vai juridiska persona, kurai ir likumīgas intereses, var pieņemt īstenošanas aktus, anulējot cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību, ja vairs netiek nodrošināta atbilstība attiecīgajai produkta specifikācijai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

107. pants

Pašreizējie aizsargātie vīna nosaukumi

1. Vīna nosaukumi, kas minēti Padomes Regulas (EK) Nr. 1493/1999 ([1]) 51. un 54. pantā un Komisijas Regulas (EK) Nr. 753/2002 ([2]) 28. pantā, automātiski ir aizsargāti saskaņā ar šo regulu. Komisija ieraksta tos reģistrā, kas paredzēts šīs regulas 104. pantā.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem, kuri pieņemti, nepiemērojot šīs regulas 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru, veic attiecīgo oficiālo pasākumu, lai no 104. pantā paredzētā reģistra svītrotu vīna nosaukumus, uz kuriem attiecas Regulas (EK) Nr. 1234/2007 118.s panta 3. punkts.

3. Regulas 106. pantu nepiemēro šā panta 1. punktā minētajiem pašreizējiem aizsargātajiem vīna nosaukumiem.

Ja šā panta 1. punktā minētie pašreizējie aizsargātie vīna nosaukumi neatbilst 93. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, Komisija līdz 2014. gada 31. decembrim pēc savas ierosmes var pieņemt īstenošanas aktus, anulējot šo nosaukumu aizsardzību.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Attiecībā uz Horvātiju vīnu nosaukumi, kas publicēti Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī ([3]), ir aizsargāti saskaņā ar šo regulu, ja iebildumu procedūrai ir labvēlīgs rezultāts. Komisija ieraksta tos reģistrā, kas paredzēts 104. pantā.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 1493/1999 (1999. gada 17. maijs) par vīna tirgus kopīgo organizāciju (OV L 179, 14.7.1999., 1. lpp.).

([2]) Komisijas Regula (EK) Nr. 753/2002 (2002. gada 29. aprīlis), ar ko paredz konkrētus noteikumus, lai Padomes Regulu (EK) Nr. 1493/1999 piemērotu attiecībā uz dažu vīna nozares produktu aprakstu, apzīmējumu, noformējumu un aizsardzību (OV L 118, 4.5.2002., 1. lpp.).

([3]) OV C 116, 14.4.2011., 12. lpp.

▼B

108. pants

Maksas

Dalībvalstis var iekasēt maksu, lai segtu savas izmaksas, tostarp izmaksas, kas radušās, izskatot aizsardzības pieteikumus, iebildumu paziņojumus, grozījumu pieteikumus un anulēšanas pieprasījumus saskaņā ar šo apakšiedaļu.

109. pants

Deleģētās pilnvaras

1. Lai ņemtu vērā ražošanas specifiskās iezīmes noteiktajā ģeogrāfiskajā apgabalā, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus, nosakot:

a) ģeogrāfiskā apgabala robežu noteikšanas papildkritērijus un

b) ierobežojumus un atkāpes, kas saistītas ar ražošanu noteiktajā ģeogrāfiskajā apgabalā.

2. Lai nodrošinātu produkta kvalitāti un izsekojamību, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem produkta specifikācijā var ietvert papildu prasības.

3. Lai nodrošinātu ražotāju un tirgus dalībnieku likumīgo tiesību un interešu aizsardzību, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:

a) pieteikuma iesniedzējiem, kuri var pieteikties uz cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību;

b) nosacījumiem, kas jāievēro attiecībā uz pieteikumu par cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību, Komisijas veiktu pārbaudi, iebildumu procedūru, un procedūrām aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu grozīšanai, anulēšanai un pārveidošanai;

c) nosacījumiem, kas piemērojami pārrobežu pieteikumiem;

d) nosacījumiem attiecībā uz pieteikumiem, kas saistīti ar ģeogrāfiskiem apgabaliem trešā valstī;

e) datumu, no kura piemēro aizsardzību vai aizsardzības grozījumu;

f) nosacījumiem, kas saistīti ar produkta specifikācijas grozījumiem.

4. Lai nodrošinātu atbilstīgu aizsardzības līmeni, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu par ierobežojumiem attiecībā uz aizsargāto nosaukumu.

▼B

5. Lai nodrošinātu to, ka ekonomikas dalībniekus un kompetentās iestādes neatbilstīgi neietekmē šīs apakšiedaļas piemērošana vīna nosaukumiem, kuriem aizsardzība piešķirta pirms 2009. gada 1. augusta vai kuru aizsardzības pieteikums iesniegts pirms minētās dienas, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, nosakot pārejas noteikumus attiecībā uz:

a) vīna nosaukumiem, kurus dalībvalstis līdz 2009. gada 1. augustam atzinušas par cilmes vietas nosaukumiem vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, un vīna nosaukumiem, kuru aizsardzības pieteikums iesniegts pirms minētās dienas;

b) vīniem, kas laisti tirgū vai marķēti pirms noteikta datuma; un

c) produkta specifikācijas grozījumiem.

110. pants

Īstenošanas pilnvaras saskaņā ar pārbaudes procedūru

1. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot vajadzīgos pasākumus attiecībā uz:

a) produkta specifikācijā iekļaujamo informāciju par saikni starp ģeogrāfisko apgabalu un galaproduktu;

b) lēmumu par aizsardzības piešķiršanu vai atteikšanu publiskošanu;

c) tā reģistra izveidi un uzturēšanu, kas minēts 104. pantā;

d) aizsargāta cilmes vietas nosaukuma pārveidošanu par aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi;

e) pārrobežu pieteikumu iesniegšanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot vajadzīgos pasākumus, kas saistīti ar procedūru, kādā izskatāmi cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzības vai grozījuma apstiprināšanas pieteikumi, kā arī iebildumu, anulēšanas vai pārveidošanas pieprasījumu procedūru, un informācijas sniegšanu par pašreizējiem aizsargātajiem vīna nosaukumiem, jo īpaši attiecībā uz:

a) dokumentu paraugiem un nosūtīšanas formātu;

▼B

b) termiņiem;

c) faktiem, pierādījumiem un apliecinošajiem dokumentiem, kas jāiesniedz pieteikuma vai pieprasījuma pamatošanai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

111. pants

Citas īstenošanas pilnvaras

Ja iebildumu uzskata par nepieņemamu, Komisija pieņem īstenošanas aktu, noraidot to kā nepieņemamu. Minēto īstenošanas aktu pieņem, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru.

3. Apakšiedaļa

Tradicionālie apzīmējumi

112. pants

Definīcija

"Tradicionāls apzīmējums" ir apzīmējums, ko dalībvalstīs tradicionāli lieto 92. panta 1. punktā minētajiem produktiem, lai norādītu:

a) ka produktam saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem ir aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde vai arī

b) uz ražošanas vai nogatavināšanas metodi vai kvalitāti, krāsu, vietas veidu vai īpašu ar vēsturi saistītu notikumu, kas attiecas uz produktu ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi.

113. pants

Aizsardzība

1. Aizsargātu tradicionālu apzīmējumu var lietot tikai attiecībā uz produktu, kas ražots saskaņā ar 112. pantā doto definīciju.

Tradicionālus apzīmējumus aizsargā pret nelikumīgu lietošanu.

2. Tikai attiecībā uz pieteikumā norādīto valodu un vīnkopības produktu kategorijām tradicionālie apzīmējumi ir aizsargāti pret:

a) jebkādu aizsargātā apzīmējuma ļaunprātīgu izmantošanu, tostarp tad, kad tam pievienoti tādi vārdi kā "veids", "tips", "metode", "ražots kā", "atdarinājums", "buķete", "līdzīgs" vai tamlīdzīgi vārdi;

▼B

b) jebkādu citu nepareizu vai maldinošu norādi par produkta specifiku, iezīmēm vai būtiskām kvalitātes īpašībām, kura atrodas uz iekšējā vai ārējā iepakojuma, reklāmas materiāla vai dokumentos, kas saistīti ar produktu;

c) jebkādu citu paņēmienu, kas varētu maldināt patērētāju, jo īpaši radīt iespaidu, ka vīns atbilst aizsargātajam tradicionālajam apzīmējumam.

3. Tradicionāli apzīmējumi Savienībā nekļūst par sugasvārdiem.

114. pants

Deleģētās pilnvaras

1. Lai nodrošinātu atbilstīgu aizsardzības līmeni, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu attiecībā uz tradicionālo aizsargājamā apzīmējuma valodu un pareizrakstību.

2. Lai nodrošinātu ražotāju un tirgus dalībnieku likumīgo tiesību un interešu aizsardzību, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, nosakot:

a) tādus pieteikuma iesniedzējus, kuri var pieteikties uz tradicionālā apzīmējuma aizsardzību;

b) nosacījumus tradicionālā apzīmējuma pieteikuma derīgumam;

c) iemeslus izteikt iebildumus pret ierosināto tradicionālā apzīmējuma atzīšanu;

d) aizsardzības darbības jomu, saistību ar preču zīmēm, aizsargātajiem tradicionālajiem apzīmējumiem, aizsargātajiem cilmes vietas nosaukumiem vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, homonīmiem vai konkrētiem vīna vīnogu nosaukumiem;

e) iemeslus tradicionālā apzīmējuma anulēšanai;

f) pieteikuma vai pieprasījuma iesniegšanas datumu par iebildumiem vai anulēšanu;

g) procedūras, kas jāievēro saistībā ar pieteikumu tradicionālā apzīmējuma aizsardzībai, tostarp Komisijas veiktu pārbaudi, iebildumu procedūras un anulēšanas un grozīšanas procedūras.

3. Lai ņemtu vērā specifiskās iezīmes, kas raksturīga tirdzniecībai starp Savienību un dažām trešām valstīm, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, nosakot nosacījumus, saskaņā ar kuriem tradicionālos apzīmējumus var izmantot trešo valstu produktiem, kā arī paredzot atkāpes no 112. panta un 113. panta 2. punkta.

▼B

115. pants

Īstenošanas pilnvaras saskaņā ar pārbaudes procedūru

1. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot vajadzīgos pasākumus par procedūru, kā izskatāmi tradicionālā apzīmējuma aizsardzības vai grozījuma apstiprināšanas pieteikumi, kā arī iebildumu vai anulēšanas pieprasījumu procedūru, jo īpaši attiecībā uz:

a) dokumentu paraugiem un nosūtīšanas formātu;

b) termiņiem;

c) faktiem, pierādījumiem un apliecinošajiem dokumentiem, kas jāiesniedz pieteikuma vai pieprasījuma pamatošanai;

d) sīki izstrādātiem noteikumiem par aizsargāto tradicionālo apzīmējumu publiskošanu.

2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, apstiprinot vai noraidot tradicionālā apzīmējuma aizsardzības pieteikumu vai pieprasījumu grozīt aizsargāto apzīmējumu, vai anulēt tradicionālā apzīmējuma aizsardzību.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot to tradicionālo apzīmējumu aizsardzību, attiecībā uz kuriem ir pieņemts aizsardzības pieteikums, jo īpaši klasificējot tos saskaņā ar 112. pantu un publicējot definīciju un/vai lietošanas nosacījumus.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punktā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

116. pants

Citas īstenošanas pilnvaras

Ja iebildumu uzskata par nepieņemamu, Komisija pieņem īstenošanas aktu, noraidot to kā nepieņemamu. Minēto īstenošanas aktu pieņem, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru.

3. Iedaļa

Marķējums un noformējums vīna nozarē

117. pants

Definīcijas

Šajā iedaļā:

a) "marķējums" ir vārdi, dati, preču zīmes, zīmola nosaukums, attēls vai simbols, kas izvietots uz iepakojuma, dokumenta, uzraksta, etiķetes, gredzena vai uzlikas, kas pievienota attiecīgajam produktam vai norāda uz to;

▼B

b) “noformējums” ir jebkāda informācija, ko sniedz patērētājiem ar attiecīgā produkta iepakojumu, tostarp ar pudeļu formu un veidu.

118. pants

Horizontālo noteikumu piemērojamība

Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, marķējumam un noformējumam piemēro Padomes Direktīvu 89/396/EEK ([1]), Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/13/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/45/EK ([2]), Direktīvu 2008/95/EK un Regulu (ES) Nr. 1169/2011.

VII pielikuma II daļas 1. līdz 11., 13., 15. un 16. punktā minēto produktu marķējumu nedrīkst papildināt ne ar kādām citām ziņām kā tikai tām, kas šim nolūkam paredzētas šajā regulā, izņemot gadījumus, kad minētās ziņas atbilst Direktīvas 2000/13/EK vai Regulas (ES) Nr. 1169/2011 prasībām.

119. pants

Obligātas ziņas

1. To VII pielikuma II daļas 1. līdz 11., 13., 15. un 16. punktā minēto produktu marķējumā un noformējumā, ko tirgo Savienībā vai eksportē, iekļauj šādas obligātas ziņas:

a) vīnkopības produkta kategorijas apzīmējums saskaņā ar VII pielikuma II daļu;

b) vīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi:

i) termins “aizsargāts cilmes vietas nosaukums” vai “aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde”, un

ii) aizsargātais cilmes vietas nosaukums vai aizsargātā ģeogrāfiskās izcelsmes norāde;

c) faktiskā spirta tilpumkoncentrācija;

d) norāde uz izcelsmi;

e) norāde uz pudeļu pildītāju vai – dzirkstošā vīna, gāzētā dzirkstošā vīna, kvalitatīvā dzirkstošā vīna vai kvalitatīvā aromatizētā dzirkstošā vīna gadījumā – ražotāja vai pārdevēja nosaukums;

f) norāde uz importētāju, ja vīni ir importēti; un

g) dzirkstošo vīnu, gāzētu dzirkstošo vīnu, kvalitatīvu dzirkstošo vīnu vai kvalitatīvu aromātisku dzirkstošo vīnu gadījumā – norāde uz cukura saturu.

([1]) Padomes Direktīva 89/396/EEK (1989. gada 14. jūnijs) par norādēm vai zīmēm, kas identificē pārtikas produkta partiju (OV L 186, 30.6.1989., 21. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/45/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko paredz noteikumus par fasētu produktu nominālajiem daudzumiem, atceļ Padomes Direktīvas 75/106/EEK un 80/232/EEK un groza Padomes Direktīvu 76/211/EEK (OV L 247, 21.9.2007., 17. lpp.).

▼B

2. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta, norādi uz vīnkopības produkta kategoriju var neminēt vīniem, uz kuru etiķetes ir aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde.

3. Atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta, norādi uz terminiem "aizsargāts cilmes vietas nosaukums" vai "aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde" var neminēt šādos gadījumos:

a) ja uz etiķetes saskaņā ar 94. panta 2. punktā minēto produkta specifikāciju ir norādīts tradicionāls apzīmējums saskaņā ar 112. panta a) apakšpunktu;

b) ārkārtējos un pienācīgi pamatotos apstākļos, kas Komisijai jānosaka ar deleģētajiem aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar 227. pantu, lai nodrošinātu atbilstību pašreizējai marķēšanas praksei.

120. pants

Fakultatīvas ziņas

1. VII pielikuma II daļas 1. līdz 11., 13., 15. un 16. punktā minēto produktu marķējumā un noformējumā var iekļaut šādas fakultatīvas ziņas:

a) vīnogu novākšanas gadu;

b) vienas vai vairāku vīnogu šķirņu nosaukumus;

c) vīniem, kuri nav minēti 119. panta 1. punkta g) apakšpunktā, – apzīmējumus, kas norāda cukura saturu;

d) vīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi – tradicionālu apzīmējumu saskaņā ar 112. panta 1. punkta b) apakšpunktu;

e) Savienības simbolu, kas norāda uz aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi;

f) apzīmējumus, kas norāda uz konkrētām ražošanas metodēm;

g) vīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi – citas ģeogrāfiskas vienības nosaukumu, kas ir mazāka vai lielāka par to, kura apzīmēta ar cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi.

▼B

2. Neskarot 100. panta 3. punktu, saistībā ar šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minēto ziņu izmantošanu vīniem bez aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes:

a) dalībvalstis ievieš normatīvos vai administratīvos aktus, ar kuriem nodrošina sertifikācijas, apstiprināšanas un verifikācijas procedūras, lai garantētu attiecīgās informācijas patiesumu;

b) dalībvalstis, pamatojoties uz nediskriminējošiem un objektīviem kritērijiem un pienācīgi ņemot vērā godīgu konkurenci, attiecībā uz vīnu, kas ražots no to teritorijā audzētām vīna vīnogu šķirnēm, var sastādīt sarakstus ar svītrotajām vīna vīnogu šķirnēm, jo īpaši tad, ja:

i) pastāv risks, ka patērētāji tiks maldināti attiecībā uz vīna patieso izcelsmi, ņemot vērā to, ka vīna vīnogu šķirne ir daļa no jau aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes,

ii) pārbaudes neatmaksātos, jo attiecīgā vīna vīnogu šķirne veido ļoti nelielu dalībvalsts vīna dārzu daļu;

c) dažādu dalībvalstu vīnu maisījumu marķējumā vīna vīnogu šķirnes nosaukumu nenorāda, ja vien attiecīgās dalībvalstis nevienojas citādi un nenodrošina attiecīgo sertifikācijas, apstiprināšanas un verifikācijas procedūru realizējamību.

121. pants

Valodas

1. Ja 119. un 120. pantā minētās obligātās un fakultatīvās ziņas tiek izteiktas vārdos, tās norāda vienā vai vairākās Savienības oficiālajās valodās.

2. Neatkarīgi no 1. punkta aizsargāto cilmes vietas nosaukumu vai aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, vai tradicionālo apzīmējumu, kas minēts 112. panta b) apakšpunktā, uz etiķetes norāda valodā vai valodās, kurās piemēro aizsardzību. Ja aizsargātais cilmes vietas nosaukums vai aizsargātā ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, vai valsts īpašais apzīmējums nav rakstīts ar latīņu alfabēta burtiem, nosaukumu var norādīt arī vienā vai vairākās Savienības oficiālajās valodās.

122. pants

Deleģētās pilnvaras

1. Lai ņemtu vērā vīna nozares specifiskas iezīmes, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus par noteikumiem un ierobežojumiem attiecībā uz:

a) tādu ziņu norādīšanu un izmantošanu marķējumā, kas nav paredzētas šajā iedaļā;

▼B

b) obligātajām ziņām, proti:

i) terminiem, kas jāizmanto obligāto ziņu formulēšanai, un to izmantošanas nosacījumiem,

ii) terminiem, kas attiecas uz saimniecību, un to izmantošanas nosacījumiem,

iii) noteikumiem, kas ļauj ražotājām dalībvalstīm noteikt papildu noteikumus saistībā ar obligātajām ziņām,

iv) noteikumiem, kuri papildus 119. panta 2. punktā minētajām atkāpēm ļauj noteikt citas atkāpes, ar ko paredz, ka var nenorādīt vīnkopības produkta kategoriju, un

v) noteikumiem par valodu lietojumu;

c) fakultatīvajām ziņām, proti:

i) terminiem, kas jāizmanto fakultatīvo ziņu formulēšanai, un to izmantošanas nosacījumiem,

ii) noteikumiem, kas ļauj ražotājām dalībvalstīm noteikt papildu noteikumus saistībā ar fakultatīvajām ziņām;

d) noformējumu, proti:

i) nosacījumiem par noteiktas formas pudeļu izmantošanu un konkrētu īpašu pudeļu formu sarakstu,

ii) nosacījumiem par "dzirkstošā vīna" tipa pudeļu un aizkorķējuma izmantošanu,

iii) noteikumiem, kas ļauj ražotājām dalībvalstīm noteikt papildu noteikumus saistībā ar noformējumu,

iv) noteikumiem par valodu lietojumu.

2. Lai nodrošinātu tirgus dalībnieku likumīgo interešu aizsardzību, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz noteikumiem par cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi tādu vīnu pagaidu marķējumā un noformējumā, kuru attiecīgais cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde atbilst vajadzīgajām prasībām.

3. Lai nodrošinātu to, ka ekonomikas dalībniekiem netiek nodarīts kaitējums, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz pārejas noteikumiem par vīnu, kas laists tirgū un marķēts saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem, kuri tika piemēroti pirms 2009. gada 1. augusta.

4. Lai ņemtu vērā specifiskās iezīmes, kas raksturīgas tirdzniecībai starp Savienību un dažām trešām valstīm, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus par atkāpēm no šīs iedaļas attiecībā uz eksportējamiem produktiem, ja tas ir vajadzīgs saskaņā ar attiecīgās trešās valsts tiesību aktiem.

▼B

123. pants

Īstenošanas pilnvaras saskaņā ar pārbaudes procedūru

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot vajadzīgos pasākumus saistībā ar šai iedaļai piemērojamām procedūrām un tehniskiem kritērijiem, tostarp vajadzīgos pasākumus saistībā ar sertifikācijas, apstiprināšanas un verifikācijas procedūrām, ko piemēro vīniem, kuriem nav aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

II NODAĻA

Īpaši noteikumi dažās nozarēs

1. Iedaļa

Cukurs

124. pants

Darbības laiks

Izņemot 125. un 126. pantu, šo iedaļu piemēro līdz 2016./2017. tirdzniecības gada beigām.

1. Apakšiedaļa

Konkrēti pasākumi

125. pants

Cukura nozares nolīgumi

1. Cukurbiešu un cukurniedru pirkšanas noteikumus, ietverot pirmssējas piegādes līgumus, reglamentē rakstiski nozares tirdzniecības nolīgumi, kas noslēgti starp Savienības cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem vai – to vārdā – organizācijām, kuru biedri tie ir, no vienas puses, un Savienības cukura ražošanas uzņēmumiem vai – to vārdā – organizācijām, kuru biedri tie ir, no otras puses.

2. Cukura ražošanas uzņēmumi par II pielikuma II daļas A iedaļas 6. punktā aprakstītajiem tirdzniecības nolīgumiem paziņo tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā tie ražo cukuru.

3. No 2017. gada 1. oktobra tirdzniecības nolīgumiem ir jāatbilst X pielikumā izklāstītajiem iepirkuma noteikumiem.

4. Lai ņemtu vērā cukura nozares konkrētās īpatnības un nozares attīstību laikposmā pēc ražošanas kvotu beigšanās, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai

a) atjauninātu II pielikuma II daļas A iedaļā minētos terminus;

▼B

b) atjauninātu X pielikumā minētos cukurbietēm paredzētos iepirkšanas noteikumus;

c) paredzētu papildu noteikumus par bruto svara, taras un cukura satura noteikšanu cukurbietēm, kas piegādātas uzņēmumam, un par biešu mīkstumu.

5. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot pasākumus, kas nepieciešami šā panta īstenošanai, tostarp attiecībā uz procedūrām, paziņojumiem un administratīvo palīdzību gadījumos, kad tirdzniecības nolīgumos ir iesaistīta vairāk nekā viena dalībvalsts. Minētos īstenošanas aktus pieņem, nepiemērojot 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

126. pants

Ziņojumi par cenām cukura tirgū

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko tiek ieviesta sistēma ziņošanai par cenām cukura tirgū, tostarp par kārtību, kādā tiek publicēts šā tirgus cenu līmenis. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Pirmajā daļā minētā sistēma balstās uz informāciju, kuru iesnieguši uzņēmumi, kas ražo balto cukuru, vai citi cukura tirdzniecībā iesaistīti tirgus dalībnieki. Pret šo informāciju izturas kā pret konfidenciālu informāciju.

Komisija nodrošina, lai netiktu publiskotas konkrētas cenas vai atsevišķi ekonomikas dalībnieku vārdi/nosaukumi.

2. Apakšiedaļa

Prasības, ko cukura nozarei piemēro 124. pantā minētajā laikposmā

127. pants

Piegādes līgumi

1. Papildus prasībām, kas noteiktas 125. panta 1. punktā, tirdzniecības nolīgumi atbilst XI pielikumā izklāstītajiem iepirkuma noteikumiem.

2. Piegādes līgumos nošķir, vai cukura daudzumi, ko paredzēts saražot no piegādātajām cukurbietēm, ir

a) kvotas cukurs; vai arī

b) ārpuskvotas cukurs.

▼B

3. Katrs cukura ražošanas uzņēmums dalībvalstij, kurā tas ražo cukuru, sniedz šādu informāciju:

a) šā panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto cukurbiešu daudzums, par kurām uzņēmums ir noslēdzis pirmssēšanas piegādes līgumus, un cukura saturs, kas ir minēto līgumu pamatā;

b) attiecīgi aprēķinātā raža.

Dalībvalstis var prasīt papildu informāciju.

4. Cukura ražošanas uzņēmumiem, kuri nav parakstījuši pirmssējas piegādes līgumus par kvotas cukurbiešu minimālo cenu, kā minēts 135. pantā, attiecībā uz tādu cukurbiešu daudzumu, kas atbilst tam cukura daudzumam, par kuru uzņēmumam ir iedalīta kvota, un kas katrā konkrētā gadījumā tiek koriģēts ar preventīvas izņemšanas koeficientu, kuru nosaka saskaņā ar 130. panta 2. punkta pirmo daļu, nosaka prasību maksāt vismaz minimālo kvotas cukurbiešu cenu par visām cukurbietēm, ko tas pārstrādā cukurā.

5. Ar attiecīgās dalībvalsts atļauju nozares līgumos var pieļaut atkāpes no 2., 3. un 4. punkta.

6. Ja nepastāv nekādi tirdzniecības nolīgumi, attiecīgā dalībvalsts veic ar šo regulu savietojamus pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai aizstāvētu iesaistīto personu intereses.

128. pants

Ražošanas nodeva

1. Ražošanas nodevu uzliek par cukura kvotu, izoglikozes kvotu vai inulīna sīrupa kvotu, kas piešķirta cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa ražošanas uzņēmumiem, kā minēts 136. panta 2. punktā.

2. Pasākumus, ar ko nosaka 1. punktā minēto ražošanas nodevu par kvotas cukuru, kvotas izoglikozi un kvotas inulīna sīrupu, veic Padome saskaņā ar LESD 43. panta 3. punktu.

129. pants

Ražošanas kompensācija

1. Ražošanas kompensāciju par I pielikuma III daļas b)līdz e) punktā minētajiem cukura nozares produktiem var piešķirt, ja pārpalikuma cukurs vai importētais cukurs, pārpalikuma izoglikoze vai pārpalikuma inulīna sīrups nav pieejami par cenu, kas atbilst 140. panta 2. punkta otrās daļas b) un c) apakšpunktā minēto produktu ražošanas cenai pasaules tirgū.

2. Pasākumus 1. punktā minētās ražošanas kompensācijas noteikšanai veic Padome saskaņā ar LESD 43. panta 3. punktu.

▼B

130. pants

Cukura izņemšana no apgrozības tirgū

1. Lai iekšējā tirgū izvairītos no straujas cenu krišanās un risinātu pārprodukcijas situācijas, kas konstatētas, balstoties uz paredzamo piegāžu bilanci, un ņemot vērā Savienības saistības, kas izriet no starptautiskiem nolīgumiem, kas noslēgti saskaņā ar LESD, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, attiecīgajā tirdzniecības gadā no apgrozības tirgū izņemot tādu saskaņā ar kvotām saražota cukura vai saskaņā ar kvotām saražotas cukura vai izoglikozes daudzumu, kas pārsniedz robežlielumu, kurš aprēķināts saskaņā ar 2. punktu.

2. Šā panta 1. punktā minēto izņemšanas robežlielumu aprēķina katram uzņēmumam, kam ir kvota, reizinot tā kvotu ar koeficientu. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot minēto koeficientu tirdzniecības gadam ne vēlāk kā līdz iepriekšējā tirdzniecības gada 28. februārim, pamatojoties uz prognozētajām tirgus attīstības tendencēm.

Pamatojoties uz atjauninātām tirgus attīstības tendencēm, Komisija līdz attiecīgā gada 31. oktobrim var pieņemt īstenošanas aktus, vai nu koeficientu pielāgojot, vai – ja koeficients vēl nav noteikts saskaņā ar pirmo daļu – to nosakot.

3. Katra saimniecība, kam piešķirta kvota, uz sava rēķina līdz nākamā tirdzniecības gada sākumam uzglabā cukuru, kas saražots atbilstīgi kvotai, pārsniedzot saskaņā ar 2. punktu aprēķināto robežlielumu. Tirdzniecības gadā no apgrozības tirgū izņemtos cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa daudzumus uzskata par pirmajiem saskaņā ar kvotu saražotajiem daudzumiem nākamajā tirdzniecības gadā.

Atkāpjoties no pirmās daļas, ņemot vērā prognozētās cukura tirgus tendences, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot, ka kārtējā, nākamajā vai abos tirdzniecības gados viss no apgrozības tirgū izņemtais cukurs, izoglikoze vai inulīna sīrups vai daļa no tā jāuzskata par:

a) pārpalikuma cukuru, pārpalikuma izoglikozi vai pārpalikuma inulīna sīrupu, ko var pārvērst rūpnieciskajā cukurā, rūpnieciskajā izoglikozē vai rūpnieciskajā inulīna sīrupā, vai arī

b) saskaņā ar pagaidu kvotu saražotu produkciju, kuras daļu var rezervēt eksportam, ievērojot Savienības saistības, kas izriet no starptautiskiem nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar LESD.

4. Ja cukura piegāde Savienībā nav atbilstīga, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, atļaujot konkrētu daudzumu izņemtā cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa pārdot Savienības tirgū pirms izņemšanas laikposma beigām.

▼B

5. Ja no apgrozības izņemto cukuru uzskata par pirmo nākamajā tirdzniecības gadā saražoto cukura daudzumu, cukurbiešu audzētājiem maksā minētā tirdzniecības gada minimālo cenu kā minēts 135. pantā.

Ja no apgrozības izņemtais cukurs kļūst par rūpniecisko cukuru vai to eksportē saskaņā ar šā panta 3. punkta otrās daļas a) vai b) apakšpunktu, 135. panta prasības attiecībā uz minimālo cenu nepiemēro.

Ja no apgrozības izņemto cukuru pārdod Savienības tirgū pirms izņemšanas laikposma beigām saskaņā ar šā panta 4. punktu, cukurbiešu audzētājiem maksā kārtējā tirdzniecības gada minimālo cenu.

6. Šajā pantā paredzētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2 punktā minēto pārbaudes procedūru.

131. pants

Tirgus pārvaldības pagaidu mehānisms

1. Regulas 124. pantā minētajā laikposmā Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot pasākumus, kas vajadzīgi, lai Savienības tirgū nodrošinātu pietiekamu cukura piegādi. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Ar šādiem pasākumiem attiecībā uz vajadzīgo daudzumu un laiku var pielāgot par importēto jēlcukuru maksājamā muitas nodokļa apjomu.

Tirgus pārvaldības pagaidu mehānisma kontekstā pasākumus attiecībā uz pārpalikuma nodevas noteikšanu veic Padome saskaņā ar LESD 43. panta 3. punktu.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot piemēroto ārpuskvotas cukura un importētā jēlcukura daudzumu, ko var laist Savienības tirgū. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

132. pants

Deleģētās pilnvaras

Lai ņemtu vērā cukura nozares specifiskās iezīmes un lai nodrošinātu to, ka tiek pienācīgi ņemtas vērā visu personu intereses, un ņemot vērā nepieciešamību nepieļaut nekāda veida tirgus kropļošanu, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:

a) iepirkuma noteikumiem un piegādes līgumiem, kas minēti 127. pantā;

▼B

b) attiecībā uz XI pielikumā izklāstīto cukurbietēm paredzēto iepirkšanas noteikumu atjaunināšanu;

c) kritērijiem, kas cukura ražošanas uzņēmumiem jāpiemēro, iedalot cukurbiešu pārdevējiem cukurbiešu daudzumus, uz kuriem jāattiecas pirmssējas piegādes līgumiem, kā minēts 127 panta 3. punktā.

133. pants

Īstenošanas pilnvaras saskaņā ar pārbaudes procedūru

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot pasākumus, kas vajadzīgi šīs apakšiedaļas piemērošanai attiecībā uz procedūrām, saturu un tehniskiem kritērijiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Apakšiedaļa

Ražošanas regulējuma sistēma

134. pants

Kvotas cukura nozarē

1. Kvotu sistēmu piemēro cukuram, izoglikozei un inulīna sīrupam.

2. Attiecībā uz šā panta 1. punktā minēto kvotu sistēmu, ja ražotājs pārsniedz attiecīgo kvotu un neizmanto pārpalikuma daudzumus, kā paredzēts 139. pantā, par šo daudzumu jāmaksā pārpalikuma nodeva, ievērojot 139. līdz 142. pantā paredzētos nosacījumus.

135. pants

Minimālā cukurbiešu cena

Minimālo cenu par kvotas cukurbietēm nosaka Padome saskaņā ar LESD 43. panta 3. punktu.

136. pants

Kvotu piešķiršana

1. Cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa ražošanas kvotas valsts vai reģiona līmenī ir noteiktas XII pielikumā.

▼B

2. Dalībvalstis piešķir kvotu katram cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa ražošanas uzņēmumam, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā un ir apstiprināts saskaņā ar 137. pantu.

Katram uzņēmumam piešķirtā kvota ir vienāda ar kvotu, ko uzņēmumam piešķīra 2010./2011. tirdzniecības gadam saskaņa ar Regulu (EK) Nr. 1234/2007.

3. Ja kvotu piešķir cukura ražošanas uzņēmumam, kuram ir vairākas ražotnes, dalībvalstis paredz pasākumus, ko tās uzskata par vajadzīgiem, lai pienācīgi ņemtu vērā cukurbiešu un cukurniedru audzētāju intereses.

137. pants

Apstiprināti uzņēmumi

1. Pēc pieprasījuma dalībvalstis apstiprina cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa ražošanas uzņēmumu vai uzņēmumu, kas šos produktus pārstrādā 140. panta 2. punktā minētajā sarakstā ietvertajos produktos, ja konkrētais uzņēmums:

a) pierāda savu profesionālās ražošanas spēju;

b) piekrīt sniegt jebkuru šajā regulā paredzēto informāciju un tam, ka to pakļauj šajā regulā paredzētajām pārbaudēm;

c) tam nepiemēro apstiprinājuma apturēšanas vai atsaukšanas procedūru.

2. Apstiprinātie uzņēmumi sniedz dalībvalstij, kuras teritorijā notiek cukurbiešu vai cukurniedru novākšana vai arī rafinēšana, šādu informāciju:

a) cukurbiešu vai cukurniedru daudzumi, par kuriem ir noslēgts piegādes līgums, kā arī atbilstīgā prognozētā cukurbiešu vai cukurniedru raža un attiecīgi iegūstamais cukura daudzums no hektāra;

b) dati par provizoriskajām un faktiskajām cukurbiešu, cukurniedru un jēlcukura piegādēm un par cukura ražošanu, kā arī paziņojumi par cukura rezervēm;

c) pārdotā baltā cukura daudzumi un atbilstīgās cenas un nosacījumi.

138.pants

Valsts kvotu pārdale un kvotu samazinājums

1. Dalībvalsts var samazināt cukura vai izoglikozes kvotu, kas piešķirta uzņēmumam, kurš veic uzņēmējdarbību tās teritorijā, par ne vairāk kā 10 %. Šādi rīkojoties, dalībvalstis piemēro objektīvus un nediskriminējošus kritērijus.

2. Dalībvalstis var pārdalīt kvotas starp uzņēmumiem saskaņā ar XIII pielikumā paredzētajiem noteikumiem un ņemot vērā katras iesaistītās personas, jo īpaši cukurbiešu un cukurniedru audzētāju, interesēm.

3. Daudzumus, kas samazināti saskaņā ar 1. un 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts piešķir vienam vai vairākiem tās teritorijā esošiem uzņēmumiem neatkarīgi no tā, vai tiem ir kvota vai nav.

▼B

139. pants

Ārpuskvotas produkcija

1. Tirdzniecības gadā saražoto cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa daudzumu, kas pārsniedz 136. pantā minēto kvotu, var:

a) izmantot dažu produktu pārstrādei, kas minēti 140. pantā;

b) pārnest uz nākamo tirdzniecības gadu kā kvotu produkciju saskaņā ar 141. pantu;

c) izmantot īpašajam piegādes režīmam attālākajiem reģioniem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 228/2013 ([1]) III nodaļu;

d) eksportēt, nepārsniedzot daudzumu, kas ar īstenošanas aktiem jānosaka Komisijai, un ievērojot saistības, kas izriet no starptautiskiem nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar LESD; vai arī

e) laist apgrozībā iekšējā tirgū saskaņā ar 131. pantā izklāstīto mehānismu, lai, balstoties uz prognozēto piegādes bilanci, piegādi pielāgotu pieprasījumam.

Šā panta pirmās daļas e) apakšpunktā noteiktie pasākumi tiek īstenoti, pirms tiek uzsākti 219. panta 1. punktā minētie pasākumi tirgus traucējumu nepieļaušanai.

Pārējiem daudzumiem piemēro 142. pantā minēto pārpalikuma nodevu.

2. Īstenošanas aktus saskaņā ar šo pantu pieņem atbilstīgi 229. panta 2 punktā minētajai pārbaudes procedūrai.

140. pants

Rūpnieciskais cukurs

1. Rūpniecisko cukuru, rūpniecisko izoglikozi vai rūpniecisko inulīna sīrupu rezervē kāda 2. punktā minēta produktu veida ražošanai, ja:

a) uz tiem attiecas piegādes līgums, ko pirms tirdzniecības gada beigām noslēguši ražotājs un lietotājs, kuri abi ir apstiprināti saskaņā ar 137. pantu, un

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 228/2013 (2013. gada 13. marts), ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 247/2006 (OV L 78, 20.3.2013., 23. lpp.).

▼B

b) tie ir piegādāti lietotājam vēlākais līdz nākamā tirdzniecības gada 30. novembrim.

2. Lai ņemtu vērā tehnisko attīstību, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko izveido tādu produktu sarakstu, kuru ražošanā var izmantot rūpniecisko cukuru, rūpniecisko izoglikozi vai rūpniecisko inulīna sīrupu.

Šajā sarakstā jo īpaši iekļauj:

a) bioetanolu, spirtu, rumu, dzīvo raugu, ziežamo sīrupu daudzumus un to sīrupu daudzumus, ko paredzēts pārstrādāt produktā ar nosaukumu "Rinse appelstroop";

b) dažus rūpnieciskos produktus, kuri nesatur cukuru, bet kuru pārstrādē izmanto cukuru, izoglikozi vai inulīna sīrupu;

c) noteiktus ķīmiskās un farmaceitiskās rūpniecības produktus, kuru sastāvā ir cukurs, izoglikoze vai inulīna sīrups.

141. pants

Pārpalikuma cukura pārnešana

1. Katrs uzņēmums var nolemt pārnest uz nākamo tirdzniecības gadu visu produkciju vai daļu produkcijas, kas saražota, pārsniedzot šim uzņēmumam piešķirto cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa kvotu, un uzskatīt to par daļu no nākamajā tirdzniecības gadā saražotās produkcijas. Neskarot 3. punktu, minētais lēmums ir neatsaucams.

2. Uzņēmumi, kas pieņem 1. punktā minēto lēmumu:

a) informē attiecīgo dalībvalsti pirms dienas, kas minētajai dalībvalstij ir jānosaka:

i) no 1. februāra līdz 31. augustam kārtējā tirdzniecības gadā par pārnestajiem cukurniedru cukura daudzumiem,

▼C1

ii) starp kārtējā tirdzniecības gada 1. februāri un 31. augustu attiecībā uz pārnestajiem cukurbiešu cukura vai inulīna sīrupa daudzumiem;

▼B

b) apņemas šādus daudzumus uz sava rēķina glabāt līdz kārtējā tirdzniecības gada beigām.

3. Ja attiecīgajā tirdzniecības gadā uzņēmuma galīgā produkcija bijusi mazāka nekā aptuveni novērtēts laikā, kad pieņēma lēmumu saskaņā ar 1. punktu, tad pārnesto daudzumu ar atpakaļejošu spēku var koriģēt vēlākais līdz nākamā tirdzniecības gada 31. oktobrim.

▼B

4. Pārnestos daudzumus uzskata par pirmajiem kvotas daudzumiem, kas saražoti nākamajā tirdzniecības gadā.

▼C2

5. Cukuram, ko tirdzniecības gadā uzglabā saskaņā ar šo pantu, nedrīkst piemērot nekādus citus uzglabāšanas pasākumus, kas paredzēti 17. vai 130. pantā.

▼B

142. pants

Pārpalikuma nodeva

1. Pārpalikuma nodevu piemēro daudzumiem, kas atbilst:

a) konkrētā tirdzniecības gadā saražotam pārpalikuma cukuram, pārpalikuma izoglikozei un pārpalikuma inulīna sīrupam, izņemot daudzumus, kas pārnesti uz nākamo tirdzniecības gadu kā kvotas produkcija un uzglabāti saskaņā ar 141. pantu, vai izņemot 139. panta 1. punkta pirmās daļas c), d) un e) apakšpunktā minētos daudzumus;

b) rūpnieciskajam cukuram, rūpnieciskajai izoglikozei vai rūpnieciskajam inulīna sīrupam, attiecībā uz kuriem līdz datumam, kas Komisijai jānosaka ar īstenošanas aktiem, nav iesniegti pierādījumi par izmantošanu 140. panta 2. punktā minētajos produktos;

c) cukuram, izoglikozei un inulīna sīrupam, kas izņemti no apgrozības tirgū saskaņā ar 130. pantu un attiecībā uz ko nav izpildīti 130. panta 3. punktā paredzētie pienākumi.

Īstenošanas aktus, ievērojot pirmās daļas b) apakšpunktu, pieņem saskaņa ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Pasākumus 1. punktā minētās pārpalikuma nodevas noteikšanai veic Padome saskaņā ar LESD 43. panta 3. punktu.

143. pants

Deleģētās pilnvaras

1. Lai nodrošinātu, ka 137. pantā minētie uzņēmumi pilda savus pienākumus, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem paredz noteikumus par apstiprinājuma piešķiršanu un atsaukšanu šādiem uzņēmumiem, kā arī kritērijus administratīvajām sankcijām.

2. Lai ņemtu vērā cukura nozares specifiskās iezīmes un nodrošinātu visu iesaistīto personu interešu pienācīgu ievērošanu, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz kvotu sistēmas darbībai izmantoto terminu nozīmi un attiecībā uz nosacījumiem, kas paredzēti, lai reglamentētu pārdošanu attālākajos reģionos.

▼B

3. Lai nodrošinātu, ka audzētāji ir cieši piesaistīti lēmumam pārnest noteiktu produkcijas daļu, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem paredz noteikumus par cukura daudzumu pārnešanu.

144. pants

Īstenošanas pilnvaras saskaņā ar pārbaudes procedūru

Attiecībā uz 137. pantā minētajiem uzņēmumiem Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz noteikumus par:

a) uzņēmumu iesniegtajiem apstiprināšanas pieteikumiem, uzskaiti, kas jāuztur apstiprinātajiem uzņēmumiem, informāciju, kas jāiesniedz apstiprinātajiem uzņēmumiem;

b) tādu pārbaužu sistēmu, kuras dalībvalstīm jāveic attiecībā uz apstiprinātajiem uzņēmumiem;

c) dalībvalstu saziņu ar Komisiju un ar apstiprinātajiem uzņēmumiem;

d) izejvielu piegādi uzņēmumiem, tostarp par piegādes līgumiem un piegādes pavadzīmēm;

e) 139 panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētā cukura ekvivalentiem;

f) īpašo piegādes režīmu tālākajiem reģioniem;

g) 139. panta 1. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā minēto eksportu;

h) dalībvalstu sadarbību, lai nodrošinātu efektīvas pārbaudes;

i) 141. pantā noteikto datumu grozījumiem konkrētiem tirdzniecības gadiem;

j) pārpalikuma daudzuma noteikšanu, paziņojumiem un 142. pantā minētās pārpalikuma nodevas maksājumu;

k) pilnas slodzes rafinēšanas uzņēmumu saraksta pieņemšanu II pielikuma II daļas B iedaļas 6. punkta nozīmē.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼B

2. I e d a ļ a

V ī n s

145. pants

Vīna dārzu reģistrs un pārskats par ražošanas potenciālu

1. Dalībvalstis uztur vīna dārzu reģistru, kurā iekļauj atjauninātu informāciju par ražošanas potenciālu. No 2016. gada 1. janvāra šo pienākumu piemēro tikai tad, ja dalībvalsts īsteno vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēmu, kas minēta I sadaļas III nodaļā, vai valsts atbalsta programmu.

2. Līdz 2015. gada 31. decembrim šā panta 1. punktā minētais pienākums neattiecas uz dalībvalstīm, kurās ar tādu vīna vīnogu šķirņu vīnogulājiem, kas klasificētas saskaņā ar 81. panta 2. punktu, apstādītā kopējā platība ir mazāka par 500 ha.

3. Dalībvalstis, kuras saskaņā ar 46. pantu savās atbalsta programmās paredz vīna dārzu pārstrukturēšanu un pārveidošanu, katru gadu līdz 1. martam iesniedz Komisijai atjauninātu ražošanas potenciāla pārskatu, kas sagatavots, pamatojoties uz vīna dārzu reģistra datiem. No 2016. gada 1. janvāra precizējumus attiecībā uz Komisijai sniegtajiem paziņojumiem par vīnogu audzēšanas platībām nosaka Komisija ar īstenošanas aktiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Lai atvieglotu dalībvalstīm ražošanas potenciāla uzraudzību un verifikāciju, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz noteikumiem par vīna dārzu reģistra saturu un atbrīvojumiem no tā.

146. pants

Vīna nozarē kompetentās valsts iestādes

1. Neskarot nevienu citu šīs regulas noteikumu par kompetento valsts iestāžu noteikšanu, dalībvalstis izraugās vienu vai vairākas iestādes, kas ir atbildīgas par atbilstības nodrošināšanu Savienības noteikumiem vīna nozarē. Dalībvalstis konkrēti izraugās laboratorijas, kuras ir pilnvarotas veikt oficiālas analīzes vīna nozarē. Izraudzītās laboratorijas atbilst vispārīgajiem kritērijiem par pārbaudes laboratoriju darbību saskaņā ar ISO/IEC 17025.

2. Dalībvalstis Komisijai dara zināmus 1. punktā minēto iestāžu un laboratoriju nosaukumus un adreses. Komisija šo informāciju publisko un to periodiski atjaunina.

147. pants

Pavaddokumenti un reģistrs

1. Vīna nozares produktus laiž apgrozībā Savienībā kopā ar oficiāli apliecinātu pavaddokumentu.

▼B

2. Fiziskas vai juridiskas personas vai personu grupas, kuru rīcībā profesionālās darbības veikšanai ir vīna nozares produkti, jo īpaši ražotāji, pudeļu pildītāji, pārstrādātāji un tirgotāji, par šiem produktiem izdara ierakstus preču ievešanas un izvešanas reģistros.

3. Lai atvieglotu vīna produktu transportēšanu un to verifikāciju, ko veic dalībvalstis, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu par:

a) noteikumiem par pavaddokumentu un tā izmantošanu;

b) nosacījumiem, saskaņā ar kuriem jāuzskata, ka pavaddokuments apliecina aizsargātus cilmes vietas nosaukumus vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes;

c) pienākumu uzturēt reģistru un tā izmantošanu;

d) to, kam ir pienākums uzturēt reģistru, un atbrīvojumiem no minētā pienākuma;

e) darbībām, kas jāiekļauj reģistrā.

4. Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt:

a) noteikumus par reģistru struktūru, produktiem, kas tajā jāietver, termiņiem ierakstu izdarīšanai reģistrā un reģistru slēgšanu;

b) pasākumus, ar kuriem dalībvalstīm pieprasa noteikt zudumu maksimāli pieļaujamo procentuālo daļu;

c) vispārējus un pārejas noteikumus par reģistru uzturēšanu;

d) noteikumus, ar kuriem nosaka, cik ilgi jāglabā pavaddokumenti un reģistri.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Iedaļa

Piens un piena produkti

148. pants

Līgumattiecības piena un piena produktu nozarē

1. Ja dalībvalsts nolemj, ka par katru lauksaimnieka tās teritorijā lauksaimnieka veiktu svaigpiena piegādi svaigpiena pārstrādātājam ir jābūt starp abām pusēm noslēgtam rakstiskam līgumam, un/vai nolemj, ka pirmajam pircējam jāiesniedz rakstisks piedāvājums līguma noslēgšanai par lauksaimnieka veiktu svaigpiena piegādi, šāds līgums un/vai šāds piedāvājums noslēgt līgumu atbilst 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

▼B

Ja dalībvalsts nolemj, ka par katru lauksaimnieka svaigpiena piegādi svaigpiena pārstrādātājam ir jābūt starp abām pusēm noslēgtam rakstiskam līgumam, tā lemj arī par to, kurš piegādes posms vai posmi ir aptverts vai aptverti ar šādu līgumu, ja svaigpiena piegādi veic ar viena vai vairāku piena savācēju starpniecību.

Piemērojot šo pantu, "savācējs" ir uzņēmums, kas no lauksaimnieka vai cita savācēja saņemto svaigpienu transportē svaigpiena pārstrādātājam vai nākamajam savācējam, un katrā no šiem gadījumiem īpašumtiesības uz svaigpienu tiek nodotas tālāk.

2. Līgums un/vai līguma piedāvājums, kas minēts 1. punktā:

a) tiek iesniegts pirms piegādes,

b) ir sagatavots rakstiski, un

c) satur šādus elementus:

i) cenu, kas maksājama par piegādāto svaigpienu, kura:

— ir nemainīga un noteikta līgumā, un/vai

— tiek aprēķināta, apvienojot līgumā noteiktos dažādos faktorus, kas var ietvert tirgus rādītājus, kuri atspoguļo izmaiņas tirgus nosacījumos, piegādāto apjomu un piegādātā svaigpiena kvalitāti vai sastāvu;

ii) svaigpiena apjomu, ko var piegādāt un/vai kas ir jāpiegādā, un šādu piegāžu grafiku;

iii) līguma darbības ilgumu, kas var būt vai nu noteikts ilgums, vai nenoteikts ilgums ar izbeigšanas klauzulām;

iv) informāciju par samaksas termiņiem un procedūrām,

v) pasākumus svaigpiena savākšanai vai piegādei; un

vi) noteikumus, ko piemēro nepārvaramas varas gadījumos.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, līgums un/vai līguma piedāvājums nav vajadzīgs, ja lauksaimnieks svaigpienu piegādā kooperatīvam, kura dalībnieks ir arī lauksaimnieks, ja minētā kooperatīva statūtos vai noteikumos un lēmumos, kas paredzēti šajos statūtos vai pieņemti atbilstīgi šiem statūtiem, ir iekļauti noteikumi, kuriem ir līdzīga ietekme ir kā tiem noteikumiem, kas paredzēti 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā.

▼B

4. Puses brīvi pārrunā visus lauksaimnieku, savācēju vai svaigpiena pārstrādātāju par svaigpiena piegādi noslēgto līgumu elementus, tostarp tos elementus, kas norādīti 2. punkta c) apakšpunktā.

Neatkarīgi no pirmās daļas, piemēro vienu vai abus no turpmāk minētajiem noteikumiem:

a) ja dalībvalsts nolemj, ka saskaņā ar 1. punktu par svaigpiena piegādi ir jābūt rakstiskam līgumam, tā var noteikt minimālo ilgumu, kas attieksies tikai uz rakstiskiem līgumiem starp lauksaimnieku un pirmo svaigpiena pircēju; šāds minimālais ilgums ir vismaz seši mēneši, un tas neatstāj kaitīgu ietekmi uz iekšējā tirgus pienācīgu darbību;

b) ja dalībvalsts nolemj, ka pirmajam svaigpiena pircējam saskaņā ar 1. punkta prasībām ir jāiesniedz lauksaimniekam rakstisks piedāvājums līguma noslēgšanai, tā var paredzēt, ka piedāvājumā jānorāda minimālais šā līguma darbības ilgums, kā to šajā nolūkā nosaka valsts tiesību akti; šāds minimālais ilgums ir vismaz seši mēneši, un tas neatstāj kaitīgu ietekmi uz iekšējā tirgus pienācīgu darbību.

Otrā daļa neskar lauksaimnieka tiesības noraidīt šādu minimālo darbības ilgumu ar noteikumu, ka tas par noraidījumu paziņo rakstiski. Šādā gadījumā puses var brīvi apspriest visus līguma elementus, tostarp tos, kas norādīti 2. punkta c) apakšpunktā.

5. Dalībvalstis, kuras izmanto šajā pantā paredzētās iespējas, paziņo Komisijai kā tās tiek piemērotas.

6. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz nepieciešamos pasākumus attiecībā uz šā panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta un 3. punkta vienādu piemērošanu, un pasākumus saistībā ar paziņojumiem, kas dalībvalstīm jāsniedz saskaņā ar šā panta prasībām. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

149. pants

Līgumslēgšanas sarunas piena un piena produktu nozarē

1. Saskaņā ar 152. panta 3. punktu atzīta piena un piena produktu nozares ražotāju organizācija to lauksaimnieku vārdā, kas ir tās dalībnieki, attiecībā uz visu vai daļu no to kopējā ražošanas apjoma var risināt sarunas par līgumiem par lauksaimnieka svaigpiena piegādēm svaigpiena pārstrādātājam vai savācējam 148. panta 1. punkta trešās daļas nozīmē.

▼B

2. Ražotāju organizācijas sarunas var notikt:

a) neatkarīgi no tā, vai lauksaimnieki īpašumtiesības uz svaigpienu nodod ražotāju organizācijai;

b) neatkarīgi no tā, vai pārrunātā cena ir tāda pati attiecībā uz visu vai dažu lauksaimnieku, kuri ir ražotāju organizācijas dalībnieki, kopējo ražošanas apjomu;

c) ar noteikumu, ka konkrētai ražotāju organizācijai ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

i) svaigpiena apjoms, par kuru tiek risinātas šādas sarunas, nepārsniedz 3,5 % no kopējā Savienības ražošanas apjoma,

ii) svaigpiena apjoms, par kuru tiek risinātas šādas sarunas un kurš tiek saražots kādā konkrētā dalībvalstī, nepārsniedz 33 % no attiecīgās dalībvalsts kopējā valsts ražošanas apjoma, un

iii) svaigpiena apjoms, par kuru tiek risinātas šādas sarunas un kurš tiek piegādāts kādā konkrētā dalībvalstī, nepārsniedz 33 % no attiecīgās dalībvalsts kopējā valsts ražošanas apjoma;

d) ar noteikumu, ka attiecīgie lauksaimnieki nav citas ražotāju organizācijas dalībnieki, kura to vārdā arī risina sarunas par šādiem līgumiem; tomēr pienācīgi pamatotos gadījumos, kad lauksaimniekiem pieder divas atšķirīgas ražošanas vienības ģeogrāfiski dažādos apgabalos, dalībvalstis var atkāpties no šā nosacījuma;

e) ar noteikumu, ka uz svaigpienu neattiecas pienākums piegādāt, kas izriet no lauksaimnieka līdzdalības kooperatīvā, saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti kooperatīva statūtos vai noteikumos un lēmumos, kas paredzēti šajos statūtos vai pieņemti atbilstīgi šiem statūtiem; un

f) ja ražotāju organizācija informē tās dalībvalsts vai dalībvalstu kompetentās iestādes, kurās tā darbojas, par svaigpiena apjomu, par kuru tiek risinātas šādas sarunas.

3. Neatkarīgi no 2. punkta c) apakšpunkta ii) un iii) punktā izklāstītajiem nosacījumiem ražotāju organizācija var risināt sarunas, ievērojot 1. punktu, ar noteikumu, ka minētajai ražotāju organizācijai svaigpiena apjoms, par ko tiek risinātas minētās sarunas un kas tiek saražots vai piegādāts kādā konkrētā dalībvalstī, kuras svaigpiena ražošanas kopējais apjoms gadā ir mazāks par 500 000 tonnu, nepārsniedz 45 % no šīs dalībvalsts kopējā valsts ražošanas apjoma.

▼B

4. Šajā pantā atsauces uz ražotāju organizācijām ietver šādu ražotāju organizāciju apvienības.

5. Lai piemērotu 2. punkta c) apakšpunktu un 3. punktu, Komisija ar līdzekļiem, kurus tā uzskata par piemērotiem, publisko svaigpiena ražošanas apjomus Savienībā un dalībvalstīs, izmantojot visjaunāko pieejamo informāciju.

6. Atkāpjoties no 2. punkta c) apakšpunkta un 3. punkta, pat ja nav pārsniegtas tajos noteiktās robežvērtības, šā punkta otrajā daļā minētā konkurences iestāde var atsevišķā gadījumā nolemt, ka ražotāju organizācijai konkrētās sarunas vai nu būtu jāatsāk, vai tām vispār nebūtu jānotiek, ja konkurences iestāde uzskata, ka tas ir nepieciešams, lai novērstu konkurences izslēgšanu vai izvairītos nopietni kaitēt svaigpiena pārstrādes MVU, kas darbojas tās teritorijā.

Attiecībā uz sarunām, kas skar vairākas dalībvalstis, pirmajā daļā minēto lēmumu pieņem Komisija, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru. Citos gadījumos minēto lēmumu pieņem tās dalībvalsts valsts konkurences iestāde, uz kuru sarunas attiecas.

Šajā punktā minētos lēmumus nepiemēro pirms datuma, kad tie paziņoti attiecīgajiem uzņēmumiem.

7. Šajā pantā:

a) "valsts konkurences iestāde" ir iestāde, kas minēta Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 ([1]) 5. pantā;

b) "MVU" ir mikrouzņēmums, mazais vai vidējais uzņēmums Ieteikuma 2003/361/EK nozīmē.

8. Dalībvalstis, kurās notiek sarunas saskaņā ar šo pantu, paziņo Komisijai par 2. punkta f) apakšpunkta un 6. punkta piemērošanu.

150. pants

Siera šķirņu ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi piegādes regulēšana

1. Pēc ražotāju organizācijas, kas atzīta saskaņā ar 152. panta 3. punktu, starpnozaru organizācijas, kas atzīta saskaņā ar 157. panta 3. punktu, vai uzņēmumu grupas, kas minēta 3. panta 2. punktā Regulā (ES) Nr. 1151/2012, pieprasījuma dalībvalstis uz ierobežotu laikposmu var paredzēt saistošus noteikumus par tādu siera šķirņu piegādes regulēšanu, kurām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1151/2012 5. panta 1. un 2. punktu ir piešķirts aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.).

▼B

2. Šā panta 1. punktā minētie noteikumi ievēro to, ka nepieciešams, lai iepriekš būtu noslēgta vienošanās starp pusēm, kas darbojas Regulas (ES) Nr. 1151/2012 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajā ģeogrāfiskajā apgabalā. Šādu vienošanos noslēdz starp vismaz divām trešdaļām piena ražotāju vai viņu pārstāvju, kuri saražo vismaz divas trešdaļas no šā panta 1. punktā minētā siera šķirnes ražošanai nepieciešamā svaigpiena, un attiecīgā gadījumā vismaz divām trešdaļām šīs siera šķirnes ražotāju, kas ģeogrāfiskajā apgabalā, kurš minēts Regulas (ES) Nr. 1151/2012 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā, saražo vismaz divas trešdaļas minētās siera šķirnes.

3. Piemērojot 1. punktu, attiecībā uz siera šķirnēm, kurām ir aizsargāts cilmes vietas nosaukums, ģeogrāfiskās izcelsmes norāde svaigpienam, kā tas noteikts šīs siera šķirnes produkta specifikācijā, saistībā ar šo siera šķirni ir tāda pati kā ģeogrāfiskais apgabals, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1151/2012 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā.

4. Noteikumi, kas minēti 1. punktā:

a) attiecas tikai uz attiecīgo produktu piedāvājuma regulējumu, un to mērķis ir saskaņot šīs siera šķirnes piedāvājumu ar pieprasījumu;

b) ietekmē tikai attiecīgo produktu;

c) var būt saistoši ne vairāk kā trīs gadus, un šā laikposma beigās tos var atjaunot, ja ir saņemts jauns pieprasījums, kā minēts 1. punktā;

d) nerada traucējumus tādu produktu tirdzniecībai, uz kuriem neattiecas minētie noteikumi;

e) tie neattiecas ne uz vienu darījumu pēc attiecīgās siera šķirnes pirmā tirdzniecības posma;

f) nepieļauj cenu noteikšanu, tostarp cenu orientējošu noteikšanu vai ieteikuma veidā;

g) nepadara nepieejamu pārmērīgi lielu daļu attiecīgā produkta, kas pretējā gadījumā būtu pieejama;

h) nerada diskrimināciju, neveido šķērsli jaunu dalībnieku ienākšanai tirgū un negatīvi neietekmē sīkražotājus;

i) palīdz saglabāt attiecīgā produkta kvalitāti un/vai pilnveidot attiecīgo produktu;

j) neskar 149. pantu.

5. Šā panta 1. punktā minētos noteikumus publisko, izmantojot attiecīgās dalībvalsts oficiālu publikāciju.

▼B

6. Dalībvalstis veic pārbaudes, lai pārliecinātos, ka tiek ievēroti 4. punktā paredzētie nosacījumi, un gadījumos, kad kompetentās valsts iestādes ir atklājušas, ka šie nosacījumi nav ievēroti, atceļ 1. punktā minētos noteikumus.

7. Dalībvalstis nekavējoties dara zināmus Komisijai visus 1. punktā minētos noteikumus, ko tās pieņēmušas. Komisija informē citas dalībvalstis par jebkādu paziņojumu attiecībā uz šādu noteikumu pieņemšanu.

8. Komisija jebkurā laikā var pieņemt īstenošanas aktus, pieprasot, lai dalībvalsts atceļ tās noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 1. punktu, ja Komisija konstatē, ka minētie noteikumi neatbilst šā panta 4. punktā paredzētajiem nosacījumiem, ierobežo vai kropļo konkurenci ievērojamā iekšējā tirgus daļā, apdraud brīvu tirdzniecību vai LESD 39. pantā noteikto mērķu sasniegšanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem, nepiemērojot šīs regulas 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru.

151. pants

Obligātie paziņojumi piena un piena produktu nozarē

Sākot ar 2015. gada 1. aprīli, svaigpiena pirmie pircēji valsts kompetentajai iestādei paziņo svaigpiena apjomu, kas tiem piegādāts katru mēnesi.

Piemērojot šo pantu un 148. pantu, "pirmais pircējs" ir uzņēmums vai grupa, kas iepērk pienu no ražotājiem, lai:

a) to savāktu, iepakotu, uzglabātu, atdzesētu vai pārstrādātu, tostarp saskaņā ar līgumu;

b) to pārdotu vienam vai vairākiem uzņēmumiem, kas apstrādā vai pārstrādā pienu vai piena produktus.

Dalībvalstis informē Komisiju par pirmajā daļā minēto svaigpiena apjomu.

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot noteikumus par šādu paziņojumu saturu, veidu un grafiku un pasākumiem saistībā ar informāciju, kas dalībvalstīm jāsniedz saskaņā ar šo pantu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼B

III NODAĻA

Ražotāju organizācijas un apvienībasun starpnozaru organizācijas

1. Iedaļa

Definīcija un atzīšana

152. pants

Ražotāju organizācijas

1. Dalībvalstis pēc pieprasījuma var atzīt ražotāju organizācijas, kas:

a) sastāv no ražotājiem konkrētā nozarē, kura minēta 1. panta 2. punktā, un kas ir minēto ražotāju kontrolē saskaņā ar 153. panta 2. punkta c) apakšpunktu;

b) ir izveidotas pēc ražotāju ierosmes;

c) tiecas sasniegt konkrētu mērķi, kas var ietvert vismaz vienu no šādiem uzdevumiem:

i) nodrošināt, lai ražošanu plānotu un pielāgotu pieprasījumam, jo īpaši kvalitātes un kvantitātes ziņā,

ii) koncentrēt piedāvājumu un laist tirgū organizācijas biedru saražotos produktus, tostarp izmantojot tiešo pārdošanu,

iii) optimizēt ražošanas izmaksas un atdevi no ieguldījumiem, reaģējot uz vides un dzīvnieku labturības standartiem, un stabilizēt ražotāju cenas,

iv) pētīt ilgtspējīgas ražošanas metodes, inovatīvu praksi, ekonomikas konkurētspēju un tirgus norises un izstrādāt ierosmes šajā sakarā,

v) veicināt videi nekaitīgus audzēšanas paņēmienus un ražošanas metodes, kā arī atbilstīgus dzīvnieku labturības paņēmienus un metodes un sniegt tehnisko palīdzību to izmantošanai,

vi) veicināt ražošanas standartus un sniegt tehnisko palīdzību to izmantošanai, uzlabot produktu kvalitāti un izstrādāt produktus ar aizsargātiem cilmes vietu nosaukumiem, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm vai ar valsts kvalitātes marķējumu,

vii) apsaimniekot blakusproduktus un atkritumus, jo īpaši, lai aizsargātu ūdens un augsnes kvalitāti un ainavu un saglabātu vai veicinātu bioloģisko daudzveidību,

▼B

viii) veicināt dabas resursu ilgtspējīgu izmantošanu un klimata pārmaiņu seku mazināšanu;

ix) izstrādāt iniciatīvas noieta veicināšanas un tirdzniecības jomā,

▼C2

x) pārvaldīt kopējos fondus, kas minēti saistībā ar darbības programmām augļu un dārzeņu nozarē, kā minēts šīs regulas 33. panta 3. punkta d) apakšpunktā un saskaņā ar 36. pantu Regulā (ES) Nr. 1305/2013,

▼B

xi) sniegt nepieciešamo tehnisko palīdzību nākotnes līgumu vai darījumu tirgu un apdrošināšanas shēmu izmantošanai.

2. Saskaņā ar 1. punktu atzīta ražotāju organizācija var turpināt tikt atzīta, ja tā iesaistās tādu produktu tirdzniecībā, uz kuriem attiecas KN kods ex 2208, izņemot tos, kuri minēti Līgumu I pielikumā, ar noteikumu, ka šādu produktu proporcija nepārsniedz 49 % no ražotāju organizācijas tirgotās produkcijas kopējās vērtības un ka šādi produkti nesaņem Savienības atbalstu. Ražotāju organizācijām augļu un dārzeņu nozarē minētos produktus neietver tirgotās produkcijas vērtību aprēķinos 34. panta 2. punkta nolūkos.

3. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, dalībvalstis atzīst ražotāju organizācijas, kuras sastāv no ražotājiem piena un piena produktu nozarē un kuras:

a) ir izveidotas pēc ražotāju ierosmes;

b) tiecas sasniegt konkrētu mērķi, kas var aptvert vienu vai vairākus no šādiem uzdevumiem:

i) nodrošināt, lai ražošanu plānotu un pielāgotu pieprasījumam, jo īpaši kvalitātes un kvantitātes ziņā,

ii) koncentrēt piedāvājumu un laist tirgū organizācijas biedru saražotos produktus,

iii) optimizēt ražošanas izmaksas un stabilizēt ražotāju cenas.

153. pants

Ražotāju organizāciju statūti

1. Ražotāju organizācijas statūtos tās biedriem – ražotājiem jo īpaši noteiktas šādas prasības:

a) ievērot noteikumus, ko ražotāju organizācija pieņēmusi attiecībā uz ražošanas pārskatiem, ražošanu, tirdzniecību un vides aizsardzību;

▼B

b) attiecībā uz konkrētajā saimniecībā ražotajiem produktiem būt tikai vienas ražotāju organizācijas biedram; tomēr pienācīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis var atkāpties no šā nosacījuma, ja biedriem ražotājiem pieder divas atšķirīgas ražotnes, kas izvietotas dažādos ģeogrāfiskos apgabalos;

c) sniegt informāciju, ko ražotāju organizācija pieprasa statistikas nolūkos.

2. Ražotāju organizācijas statūtos paredz arī:

a) procedūras 1. punkta a) apakšpunktā minēto noteikumu noteikšanai, pieņemšanai un grozīšanai;

b) finansiālo iemaksu noteikšanu organizācijas biedriem, kuri vajadzīgi ražotāju organizācijas finansēšanai;

c) noteikumus, ka ļauj tās biedriem ražotājiem demokrātiski uzraudzīt savu organizāciju un tās lēmumus;

d) sankcijas par statūtos noteikto pienākumu neizpildi, jo īpaši par finansiālo iemaksu neveikšanu vai ražotāju organizācijas paredzēto noteikumu neievērošanu;

e) noteikumus par jaunu biedru uzņemšanu, jo īpaši par minimālo dalības laiku, kas nedrīkst būt īsāks kā viens gads;

f) grāmatvedības un budžeta noteikumus, kas vajadzīgi organizācijas darbībai.

3. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro ražotāju organizācijām piena un piena produktu nozarē.

154. pants

Ražotāju organizāciju atzīšana

1. Lai dalībvalsts to atzīstu, ražotāju organizācija, kura iesniegusi pieteikumu šādai atzīšanai, ir tiesību subjekts vai skaidri definēta tiesību subjekta daļa:

a) kas atbilst 152. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā noteiktajām prasībām;

b) kurā ir minimālais biedru skaits un/vai kura aptver tās darbības teritorijā minimālo pārdodamās produkcijas apjomu vai vērtību, ko nosaka attiecīgā dalībvalsts;

c) kas nodrošina pietiekamus pierādījumus tam, ka tā pienācīgi veic savas darbības gan attiecībā uz termiņiem, gan attiecībā uz efektivitāti, cilvēku, materiālo un tehnisko resursu nodrošinājumu un vajadzības gadījumā- piedāvājuma koncentrēšanu;

▼B

d) kurai ir statūti, kas atbilst šā punkta a), b) un c) apakšpunktam.

2. Dalībvalstis var nolemt, ka ražotāju organizācijas, kuras ir atzītas pirms 2014. gada 1. janvāra, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, un kuras atbilst šā panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem, ir jāuzskata par atzītām ražotāju organizācijām saskaņā ar 152. pantu.

3. Ražotāju organizācijas, kuras ir atzītas pirms 2014. gada 1. janvāra, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, un kuras neatbilst šā panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem, var turpināt savu darbību atbilstīgi valsts tiesību aktiem līdz 2015. gada 1. janvārim.

4. Dalībvalstis:

a) četros mēnešos pēc pieteikuma un visu attiecīgo apliecinošo dokumentu iesniegšanas pieņem lēmumu par ražotāju organizācijas atzīšanu; minētais pieteikums iesniedzams dalībvalstī, kurā atrodas organizācijas galvenā mītne;

b) to noteiktos regulāros starplaikos veic pārbaudes, lai pārliecinātos, ka atzītas ražotāju organizācijas ievēro šajā nodaļā paredzēto;

c) gadījumā, ja šajā nodaļā paredzētie pasākumi netiek piemēroti vai to piemērošanā tiek pieļauti pārkāpumi, uzliek šīm organizācijām un apvienībām piemērojamās sankcijas, ko tās paredzējušas, un vajadzības gadījumā lemj, vai atzīšana nebūtu jāatsauc;

d) katru gadu līdz 31. martam informē Komisiju par katru iepriekšējā kalendārajā gadā pieņemto lēmumu piešķirt, atteikt vai atsaukt atzīšanu.

155. pants

Ārpakalpojums

Dalībvalstis var ļaut atzītai ražotāju organizācijai vai atzītai ražotāju organizāciju apvienībai Komisijas saskaņā ar 173. panta 1. punkta f) apakšpunktu noteiktās nozarēs izmantot ārpakalpojumus attiecībā uz jebkuru tās darbību, izņemot ražošanu, tostarp meitasuzņēmumiem, ar noteikumu, ka ražotāju organizācija vai ražotāju organizāciju apvienība paliek atbildīga par ārpakalpojumu darbības izpildes nodrošināšanu, kā arī par vispārējo pārvaldības kontroli un uzraudzību attiecībā uz komerciālo vienošanos par darbības izpildi.

156. pants

Ražotāju organizāciju apvienības

1. Dalībvalstis pēc pieprasījuma var atzīt ražotāju organizāciju apvienības konkrētā nozarē, kas minēta 1. panta 2. punktā, ja tās izveidotas pēc atzītu ražotāju organizāciju ierosmes.

Ievērojot saskaņā ar 173. pantu pieņemtos noteikumus, ražotāju organizāciju apvienības var veikt jebkuras ražotāju organizāciju darbības vai funkcijas.

▼B

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis pēc pieprasījuma var atzīt atzītu piena un piena produktu nozares ražotāju organizāciju apvienību, ja attiecīgā dalībvalsts uzskata, ka apvienība ir spējīga efektīvi veikt visas darbības, kas jāveic atzītai ražotāju organizācijai, un atbilst 161 panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

157. pants

Starpnozaru organizācijas

1. Dalībvalstis pēc pieprasījuma var atzīt starpnozaru organizācijas konkrētā nozarē, kas minēta 1. panta 2. punktā, ja tās:

a) veido pārstāvji, kuri veic saimnieciskas darbības saistībā ar ražošanu un vismaz vienu no šādiem piegādes ķēdes posmiem: produktu pārstrādi vai tirdzniecību, tostarp izplatīšanu, vienā vai vairākās nozarēs;

b) ir izveidotas pēc visu vai dažu to organizāciju vai apvienību ierosmes, kas ir to dalībnieki;

c) ņemot vērā savu biedru un patērētāju intereses, tiecas sasniegt konkrētu mērķi, kas jo īpaši var ietvert vienu no šādiem uzdevumiem:

i) pilnveidot zināšanas un uzlabot ražošanas un tirgus pārredzamību, tostarp publicējot apkopotus statistikas datus par ražošanas izmaksām, cenām, tostarp vajadzības gadījumā arī cenu rādītājiem, apjomiem un iepriekš noslēgto līgumu termiņu un sniedzot analīzi par iespējamo turpmāko tirgus attīstību reģiona, valsts vai starptautiskā līmenī;

ii) prognozēt ražošanas potenciālu un reģistrēt publiskās tirgus cenas,

iii) palīdzēt labāk koordinēt produktu laišanu tirgū, jo īpaši izmantojot pētījumus un tirgus izpēti,

iv) pētīt iespējamos eksporta tirgus,

v) neskarot 148. un 168. pantu, izstrādāt standartlīgumus, kas atbilst Savienības tiesību aktiem, lai pārdotu lauksaimniecības produktus pircējiem un/vai piegādātu pārstrādātos produktus izplatītājiem un mazumtirgotājiem, ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt līdzvērtīgus konkurences apstākļus un nepieļaut tirgus traucējumus,

▼B

vi) pilnīgāk izmantot produktu potenciālu, tostarp noieta tirgus līmenī, un izstrādāt iniciatīvas, lai stiprinātu ekonomikas konkurētspēju un inovāciju,

vii) sniegt informāciju un veikt pētījumus, kas vajadzīgi, lai ražošanā un vajadzības gadījumā arī pārstrādē un/vai tirdzniecībā ieviestu jauninājumus, to racionalizētu, uzlabotu, virzoties uz produktiem, kuri vairāk atbilst tirgus prasībām un patērētāju gaumei un priekšstatiem, jo īpaši attiecībā uz produktu kvalitāti, tostarp specifiskām iezīmēm, kas piemīt produktiem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, un vides aizsardzību,

viii) meklēt veidus, kā ierobežot veterināro produktu vai augu aizsardzības līdzekļu izmantojumu, labāk pārvaldīt citu vielu izmantošanu, nodrošināt produktu kvalitāti un augsnes un ūdens aizsardzību, stiprināt pārtikas produktu nekaitīgumu, jo īpaši ar produktu izsekojamību, un uzlabot dzīvnieku veselību un labturību,

ix) izstrādāt metodes un līdzekļus, lai uzlabotu produktu kvalitāti visos ražošanas un – attiecīgā gadījumā pārstrādes un tirdzniecības posmos,

x) darīt visu iespējamo, lai atbalstītu, aizsargātu un veicinātu bioloģisko lauksaimniecību, cilmes vietas nosaukumus, kvalitātes zīmes un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes,

xi) veicināt un veikt pētījumus par integrētu ilgtspējīgu ražošanu vai citām videi nekaitīgām ražošanas metodēm,

xii) rosināt veselīgu un atbildīgu produktu patēriņu iekšējā tirgū, un/vai informēt par kaitējumu, kas saistīts ar kaitīgiem patēriņa modeļiem;

xiii) veicināt patēriņu un/vai sniegt informāciju par produktiem iekšējā tirgū un ārējos tirgos,

xiv) dot ieguldījumu blakusproduktu apsaimniekošanā un atkritumu samazināšanā un apsaimniekošanā.

2. Pienācīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, var nolemt, ka 158. panta 1. punkta c) apakšpunktā ietvertais nosacījums ir izpildīts, ierobežojot starpnozaru organizāciju skaitu reģionālā vai valsts līmenī, ja tas paredzēts valsts noteikumos, kuri ir spēkā pirms 2014. gada 1. janvāra un ja tas nekaitē pienācīgai iekšējā tirgus darbībai.

▼B

3. Atkāpjoties no 1. punkta, attiecībā uz piena un piena produktu nozari dalībvalstis var atzīt starpnozaru organizācijas, kuras:

a) ir oficiāli pieprasījušas atzīšanu un sastāv no pārstāvjiem, kuri veic ekonomiskas darbības saistībā ar svaigpiena ražošanu, un ir saistītas vismaz ar vienu no šādiem piegādes ķēdes posmiem: piena un piena produktu nozares produktu pārstrādi vai tirdzniecību, tostarp izplatīšanu;

b) ir izveidotas pēc visu vai dažu a) apakšpunktā minēto pārstāvju ierosmes;

c) veic vienu vai vairākas no turpmāk minētajām darbībām vienā vai vairākos Savienības reģionos, ņemot vērā minēto starpnozaru organizāciju dalībnieku un patērētāju intereses:

i) uzlabo ražošanas un tirgus zināšanas un pārredzamību, tostarp publicējot statistikas datus par cenām, apjomiem un darbības ilgumu līgumiem, kuri noslēgti par svaigpiena piegādi, un sniedzot analīzi par iespējamo turpmāko tirgus attīstību reģionālajā, valsts un starptautiskajā līmenī,

ii) palīdz labāk koordinēt to, kā piena un piena produktu nozares produkti tiek laisti tirgū, īpaši izmantojot pētījumus un tirgus izpēti,

iii) veicina piena un piena produktu patēriņu un sniedz informāciju par tiem gan iekšējos, gan ārējos tirgos,

iv) pēta iespējamos eksporta tirgus,

v) izstrādā standartlīgumus, kas atbilst Savienības noteikumiem par svaigpiena pārdošanu pircējiem un/vai par pārstrādātā piena produktu piegādi izplatītājiem un mazumtirgotājiem, ņemot vērā nepieciešamību panākt taisnīgus konkurences nosacījumus un nepieļaut tirgus kropļojumus,

vi) sniedz informāciju un veic izpēti, kas vajadzīga, lai ražošanu pielāgotu par labu produktiem, kuri vairāk atbilst tirgus prasībām un patērētāju gaumei un cerībām, jo īpaši attiecībā uz produktu kvalitāti un vides aizsardzību,

vii) saglabā un attīsta piena nozares ražošanas potenciālu, tostarp veicinot jauninājumus un atbalstot programmas lietišķajai pētniecībai un izstrādei, lai pilnībā izmantotu piena un piena produktu potenciālu, jo īpaši, lai radītu produktus ar pievienoto vērtību, kas patērētājam ir pievilcīgāki,

▼B

viii) meklē paņēmienus veterināro produktu izmantošanas ierobežošanai, sekmējot citu vielu izmantošanu un uzlabojot pārtikas nekaitīgumu un dzīvnieku veselību,

ix) izstrādā metodes un līdzekļus, lai uzlabotu produktu kvalitāti visos ražošanas un tirdzniecības posmos,

x) izmanto bioloģiskās lauksaimniecības potenciālu un aizsargā un veicina šādu lauksaimniecību, kā arī produktu ar cilmes vietas nosaukumu, kvalitātes marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norādi ražošanu, un

xi) veicina integrētu ražošanu vai citas videi nekaitīgas ražošanas metodes.

158. pants

Starpnozaru organizāciju atzīšana

1. Dalībvalstis var atzīt starpnozaru organizācijas, kuras pieprasa atzīšanu, ar noteikumu, ka tās:

a) atbilst 157. pantā noteiktajām prasībām;

b) darbojas vienā vai vairākos attiecīgās teritorijas reģionos;

c) atbild par ievērojamu daļu ekonomisko darbību, kuras minētas 157. panta 1. punkta a) apakšpunktā;

d) pašas neiesaistās produktu ražošanā, pārstrādē un/vai tirdzniecībā, izņemot 162. pantā noteiktos gadījumus.

2. Dalībvalstis var nolemt, ka starpnozaru organizācijas, kuras ir atzītas pirms 2014. gada 1. janvāra, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, un kuras atbilst šā panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem, jāuzskata par atzītām starpnozaru organizācijām saskaņā ar 157. pantu.

3. Starpnozaru organizācijas, kuras ir atzītas pirms 2014. gada 1. janvāra, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, un kuras neatbilst šā panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem, var turpināt savu darbību atbilstīgi valsts tiesību aktiem līdz 2015. gada 1. janvārim.

4. Dalībvalstis var atzīt starpnozaru organizācijas visās nozarēs, kas pastāvēja pirms 2013. gada 1. janvāra, neatkarīgi no tā, vai tās bija atzītas pēc pieprasījuma vai noteiktas ar likumu, lai arī tās neatbilst 157. panta 1. punkta b) apakšpunktā vai 157. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem.

▼B

5. Ja dalībvalstis atzīst starpnozaru organizāciju saskaņā ar 1. vai 2. punktu, tās:

a) četru mēnešu laikā pēc tam, kad ir saņemts pieteikums, kuram ir pievienoti visi atbilstīgie apliecinošie dokumenti, pieņem lēmumu par to, vai piešķirt atzīšanu; šo pieteikumu iesniedz dalībvalstī, kurā atrodas organizācijas galvenā mītne;

b) ik pēc noteikta laika, ko tās pašas nosaka, veic pārbaudes, lai pārliecinātos, ka atzītās starpnozaru organizācijas atbilst nosacījumiem, kas reglamentē to atzīšanu;

c) gadījumā, ja šajā regulā paredzētie pasākumi netiek īstenoti vai to īstenošanā tiek pieļauti pārkāpumi, uzliek šīm organizācijām piemērojamās sankcijas, ko tās paredzējušas, un vajadzības gadījumā lemj, vai atzīšana nebūtu jāatsauc;

d) atsauc atzīšanu, ja vairs nav ievērotas šajā pantā noteiktās atzīšanas prasības un nosacījumi;

e) katru gadu līdz 31. martam informē Komisiju par katru iepriekšējā kalendārajā gadā pieņemto lēmumu piešķirt, atteikt vai atsaukt atzīšanu.

2. Iedaļa

Papildu noteikumi konkrētām nozarēm

159. pants

Obligāta atzīšana

Atkāpjoties no 152. līdz 158. panta, dalībvalstis pēc pieprasījuma atzīst:

a) ražotāju organizācijas:

i) augļu un dārzeņu nozarē attiecībā uz vienu vai vairākiem šīs nozares produktiem un/vai produktiem, kas paredzēti vienīgi pārstrādei,

ii) olīveļļas un galda olīvu nozarē,

iii) zīdtārpiņu nozarē,

iv) apiņu nozarē,

b) starpnozaru organizācijas olīveļļas un galda olīvu nozarē un tabakas nozarē.

160. pants

Ražotāju organizācijas augļu un dārzeņu nozarē

Augļu un dārzeņu nozarē ražotāju organizācijas cenšas īstenot vismaz vienu no 152. panta 1. punkta c) apakšpunkta i), ii) un iii) punktā minētajiem uzdevumiem.

▼B

Augļu un dārzeņu nozares ražotāju organizācijas statūtos tās biedriem ražotājiem nosaka par pienākumu visu savu attiecīgo produkciju pārdot ar ražotāju organizācijas starpniecību.

Uzskata, ka saimnieciskos jautājumos augļu un dārzeņu nozares ražotāju organizācijas un ražotāju organizāciju apvienības darbojas savu biedru vārdā un uzdevumā, saskaņā ar tām paredzētajiem darba uzdevumiem.

161. pants

Piena un piena produktu nozares ražotāju organizāciju atzīšana

1. Dalībvalstis piena un piena produktu nozarē par ražotāju organizācijām atzīst visus tiesību subjektus vai skaidri definētas tiesību subjektu daļas, kas piesakās uz šādu atzīšanu, ar noteikumu, ka:

a) tās atbilst 152. panta 2. punktā noteiktajām prasībām;

b) tajās ir minimālais dalībnieku skaits un/vai tās aptver to darbības teritorijā minimālo pārdodamās produkcijas apjomu, ko nosaka attiecīgā dalībvalsts;

c) ir pietiekamas liecības par to, ka tās var veikt savu darbību pienācīgi gan laika, gan efektivitātes un piedāvājuma koncentrācijas ziņā;

d) tām ir statūti, kas atbilst šā punkta a), b) un c) apakšpunktam.

2. Dalībvalstis var nolemt, ka ražotāju organizācijas, kuras ir atzītas pirms 2012. gada 2. aprīļa, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, un kuras atbilst šā panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem, ir jāuzskata par atzītām ražotāju organizācijām saskaņā ar 152. panta 3. punktu.

3. Dalībvalstis:

a) četru mēnešu laikā pēc tam, kad ir saņemts pieteikums, kuram ir pievienoti visi atbilstīgie apliecinošie pierādījumi, pieņem lēmumu par to, vai piešķirt atzīšanu ražotāju organizācijai; šo pieteikumu iesniedz dalībvalstī, kurā atrodas organizācijas galvenā mītne;

b) ik pēc noteikta laika, ko tās pašas nosaka, veic kontroles, lai pārbaudītu, vai atzītās ražotāju organizācijas un ražotāju organizāciju apvienības ievēro šīs nodaļas noteikumus;

▼B

c) gadījumā, ja šajā nodaļā paredzētie pasākumi netiek īstenoti vai to īstenošanā tiek pieļauti pārkāpumi, uzliek šīm organizācijām un apvienībām piemērojamās sankcijas, ko tās paredzējušas, un vajadzības gadījumā lemj, vai atzīšana nebūtu jāatsauc;

d) katru gadu līdz 31. martam informē Komisiju par katru iepriekšējā kalendārajā gadā pieņemto lēmumu piešķirt, atteikt vai atsaukt atzīšanu.

162. pants

Starpnozaru organizācijas olīveļļas un galda olīvu nozarē un tabakas nozarē

Attiecībā uz starpnozaru organizācijām olīveļļas un galda olīvu nozarē un tabakas nozarē konkrētais mērķis, kas minēts 157. panta 1. punkta c) apakšpunktā, var ietvert arī vismaz vienu no šādiem uzdevumiem:

a) koncentrēt un koordinēt piedāvājumu un laist tirgū organizācijas biedru produkciju;

b) gan ražošanu, gan pārstrādi kopīgi pielāgot tirgus prasībām un pilnveidot produktus;

c) veicināt ražošanas un pārstrādes racionalizāciju un uzlabošanu.

163. pants

Starpnozaru organizāciju atzīšana piena un piena produktu nozarē

1. Dalībvalstis var atzīt starpnozaru organizācijas piena un piena produktu nozarē ar noteikumu, ka šādas organizācijas:

a) atbilst 157. panta 3. punktā noteiktajām prasībām;

b) darbojas vienā vai vairākos attiecīgās teritorijas reģionos;

c) atbild par ievērojamu daļu ekonomisko darbību, kuras minētas 157. panta 3. punkta a) apakšpunktā;

d) pašas neiesaistās piena un piena produktu nozares produktu ražošanā, pārstrādē vai tirdzniecībā.

2. Dalībvalstis var nolemt, ka starpnozaru organizācijas, kuras ir atzītas pirms 2012. gada 2. aprīļa, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, un kuras atbilst šā panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem, ir jāuzskata par atzītām starpnozaru organizācijām saskaņā ar 157. panta 3. punktu.

▼B

3. Ja dalībvalstis izmanto izvēles iespēju atzīt starpnozaru organizāciju saskaņā ar 1. un/vai 2. punktu, tās:

a) četros mēnešos pēc tam, kad ir saņemts pieteikums, kuram ir pievienoti visi atbilstīgie apliecinošie pierādījumi, pieņem lēmumu par to, vai piešķirt atzīšanu starpnozaru organizācijai; šo pieteikumu iesniedz dalībvalstī, kurā atrodas organizācijas galvenā mītne;

b) ik pēc noteikta laika, ko tās pašas nosaka, veic pārbaudes, lai pārliecinātos, ka atzītās starpnozaru organizācijas atbilst nosacījumiem, kas reglamentē to atzīšanu;

c) gadījumā, ja šajā regulā paredzētie pasākumi netiek īstenoti vai to īstenošanā tiek pieļauti pārkāpumi, uzliek šīm organizācijām piemērojamās sankcijas, ko tās paredzējušas, un vajadzības gadījumā lemj, vai atzīšana nebūtu jāatsauc;

d) atsauc atzīšanu, ja:

   i) vairs netiek ievērotas ar atzīšanu saistītās prasības un nosacījumi, kas paredzēti šajā pantā,

   ii) starpnozaru organizācija piedalās kādā no 210. panta 4. punktā minētajiem nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotajām darbībām; šāda atzīšanas atsaukšana neskar citas sankcijas, kas tai piemērojamas saskaņā ar valsts tiesību aktiem,

   iii) starpnozaru organizācija neievēro 210. panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētās paziņošanas saistības;

e) katru gadu līdz 31. martam informē Komisiju par katru iepriekšējā kalendārajā gadā pieņemto lēmumu piešķirt, atteikt vai atsaukt atzīšanu.

3. Iedaļa

Noteikumu piemērošanas paplašināšana un obligātās iemaksas

164. pants

Noteikumu piemērošanas paplašināšana

1. Gadījumos, kad uzskata, ka atzīta ražotāju organizācija, atzīta ražotāju organizāciju apvienība vai atzīta starpnozaru organizācija, kas darbojas noteiktā dalībvalsts ekonomiskajā zonā vai zonās, reprezentatīvi pārstāv konkrēta produkta ražošanu, tirdzniecību vai pārstrādi, attiecīgā dalībvalsts pēc minētās organizācijas lūguma dažus nolīgumus, lēmumus vai saskaņotas darbības, par ko ir vienošanās šajā organizācijā, var uz ierobežotu laiku padarīt saistošus citiem pie organizācijas vai apvienības nepiederošiem tirgus dalībniekiem, kas darbojas attiecīgajā ekonomiskajā zonā vai zonās un var būt personas vai grupas.

▼B

2. Piemērojot šo iedaļu, "ekonomiskā zona" ir ģeogrāfiska zona, ko veido piegulošie vai kaimiņos esošie ražošanas reģioni, kuros ir vienādi ražošanas un tirdzniecības apstākļi.

3. Organizāciju vai apvienību uzskata par reprezentatīvu pārstāvi, ja tā dalībvalsts attiecīgajā ekonomiskajā zonā vai zonās nodrošina:

a) šādu attiecīgā produkta vai produktu ražošanas, tirdzniecības vai pārstrādes apjoma daļu:

i) ražotāju organizācija, kas darbojas augļu un dārzeņu nozarē, – vismaz 60 %, vai

ii) citos gadījumos – vismaz divas trešdaļas, un

b) ražotāju organizācijas gadījumā- ka tā pārstāv vairāk nekā 50 % attiecīgo ražotāju.

Ja starpnozaru organizāciju gadījumā tomēr rodas praktiskas problēmas, nosakot attiecīgā produkta vai produktu ražošanas, tirdzniecības vai pārstrādes apjoma daļu, dalībvalsts var paredzēt valsts noteikumus, lai noteiktu pirmās daļas a) punkta ii) apakšpunktā minēto reprezentatīvās pārstāvības rādītāju.

Ja pieprasījums attiecināt noteikumu piemērošanu uz citiem tirgus dalībniekiem aptver vairākas ekonomiskās zonas, organizācija vai apvienība pierāda, ka tai ir pirmajā daļā noteiktais minimālais reprezentatīvās pārstāvības rādītājs katrā attiecīgajā nozarē, ko tā apvieno katrā attiecīgajā ekonomiskajā zonā.

4. Noteikumiem, kuru attiecināšanu uz citiem tirgus dalībniekiem var pieprasīt saskaņā ar 1. punktu, ir viens no šiem mērķiem:

a) ražošanas un tirgus pārskati;

b) ražošanas noteikumi, kas ir stingrāki par Savienības vai valsts noteikumiem;

c) Savienības tiesību aktiem atbilstīgu standartlīgumu izstrāde;

d) tirdzniecība;

e) vides aizsardzība;

f) pasākumi produktu potenciāla veicināšanai un izmantošanai;

▼B

g) bioloģiskās lauksaimniecības, kā arī cilmes vietas nosaukumu, kvalitātes zīmju un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības pasākumi;

h) pētījumi, lai palielinātu produktu vērtību, īpaši ar jauniem lietojumiem, kas nerada draudus sabiedrības veselībai;

i) pētījumi par produktu kvalitātes uzlabošanu;

j) pētījumi, jo īpaši par audzēšanas metodēm, kas ļauj samazināt augu aizsardzības līdzekļu vai veterināro produktu izmantošanu un garantē augsnes aizsardzību un vides saglabāšanu vai uzlabošanu;

k) obligāto īpašību un iepakojuma un noformējuma obligāto standartu noteikšana;

l) sertificēta sēklas materiāla izmantošana un produktu kvalitātes uzraudzība;

m) dzīvnieku veselība, augu veselība un pārtikas nekaitīgums;

n) blakusproduktu apsaimniekošana.

Minētie noteikumi nerada kaitējumu citiem attiecīgās dalībvalsts vai Savienības tirgus dalībniekiem, tiem nav 210. panta 4. punktā norādītās sekas un tie nevienā citā veidā nav pretrunā spēkā esošiem Savienības tiesību aktiem vai valsts noteikumiem.

5. Par 1. punktā minēto noteikumu piemērošanas paplašināšanu pilnīgi informē tirgus dalībniekus, publicējot šos noteikumus pilnā apjomā attiecīgās dalībvalsts oficiālajā izdevumā.

6. Dalībvalstis paziņo Komisijai jebkuru lēmumu, kas pieņemti atbilstīgi šim pantam.

165. pants

To ražotāju finansiālās iemaksas, kas nav biedri

Ja atzītu ražotāju organizāciju, atzītu ražotāju organizāciju apvienību vai atzītu starpnozaru organizāciju noteikumus paplašina saskaņā ar 164. pantu un darbības, uz kurām attiecas šie noteikumi, ir to saimnieciskās darbības veicēju vispārējās ekonomiskās interesēs, kuru darbības ir saistītas ar attiecīgajiem produktiem, dalībvalsts, kas piešķīrusi atzīšanu, pēc apspriešanās ar ieinteresētajām personām, var nolemt, ka atsevišķi saimnieciskās darbības veicēji vai grupas, kuras nav organizācijas biedri, bet gūst labumu no šīm darbībām, maksā organizācijai visas finansiālās iemaksas vai daļu no iemaksām, ko maksā attiecīgās organizācijas biedri, ciktāl šādas iemaksas ir paredzētas, lai segtu attiecīgo darbību veikšanas izmaksas.

▼B

4. Iedaļa

Piedāvājuma pielāgošana

166. pants

Pasākumi, kas atvieglo piedāvājuma pielāgošanu tirgus prasībām

Ar mērķi rosināt 152. līdz 163. pantā minēto organizāciju darbības, lai atvieglotu piedāvājuma pielāgošanu tirgus prasībām, izņemot darbības, kas saistītas ar produktu izņemšanu no tirgus, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus saistībā ar pasākumiem 1. panta 2. punktā minētajās nozarēs:

a) kvalitātes uzlabošanai;

b) ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības organizācijas uzlabošanai;

c) tirgus cenu tendenču reģistrēšanas atvieglošanai;

d) īstermiņa un ilgtermiņa prognožu sagatavošanai, ņemot vērā izmantotos ražošanas līdzekļus.

167. pants

Tirdzniecības noteikumi vīna kopējā tirgus darbības uzlabošanai un stabilizēšanai

1. Lai uzlabotu un stabilizētu kopējā tirgus darbību attiecībā uz vīniem, arī vīnogām, misām un vīniem, no kuriem tie iegūti, ražotājas dalībvalstis var noteikt tirdzniecības noteikumus, lai regulētu piedāvājumu, jo īpaši ar lēmumiem, ko pieņēmušas saskaņā ar 157. un 158. pantu atzītas starpnozaru organizācijas.

Šie noteikumi ir samērojami ar sasniedzamo mērķi, un tie nevar:

a) būt saistīti ar darījumiem pēc attiecīgā produkta pirmās laišanas tirgū;

b) atļaut cenu noteikšanu, arī orientējošo vai ieteicamo cenu noteikšanu;

c) padarīt nepieejamu pārmērīgi lielu daļu parasti pieejamās vīnogu ražas;

d) radīt iespēju atteikties izdot valsts un Savienības sertifikātus, kas vajadzīgi vīna apgrozībai un tirdzniecībai, ja šāda tirdzniecība notiek saskaņā ar minētajiem noteikumiem.

▼B

2. Par 1. punktā minētajiem noteikumiem informē tirgus dalībniekus, publicējot šos noteikumus pilnā apjomā attiecīgās dalībvalsts oficiālajā izdevumā.

3. Dalībvalstis paziņo Komisijai jebkuru lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar šo pantu.

5. Iedaļa

Līgumu slēgšanas sistēmas

168. pants

Līgumattiecības

1. Neskarot 148. panta nosacījumus attiecībā uz piena un piena produktu nozari un 125. panta nosacījumus attiecībā uz cukura nozari, ja dalībvalsts attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, kas ietilpst 1. panta 2. punktā uzskaitītājās nozarēs, izņemot piena un piena produktu nozari un cukura nozari, izlemj:

a) ka par katru tās teritorijā veiktu minēto lauksaimniecības produktu piegādi no ražotāja pārstrādātājam vai izplatītājam ir jābūt starp abām pusēm noslēgtam rakstiskam līgumam; un/vai

b) ka pirmajam pircējam jāiesniedz rakstisks priekšlikums līguma noslēgšanai par ražotāja veiktu minēto lauksaimniecības produktu piegādi tā teritorijā,

šāds līgums vai šāds piedāvājums noslēgt līgumu atbilst šā panta 4. un 6. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Ja dalībvalsts nolemj, ka par tādu produktu piegādi no ražotāja pārstrādātājam, uz kuriem attiecas šis pants, ir jābūt starp abām pusēm noslēgtam rakstiskam līgumam, tā lemj arī par to, kurš piegādes posms vai posmi aptverts vai aptverti ar šādu līgumu, ja attiecīgo produktu piegādi veic ar viena vai vairāku pušu starpniecību.

Dalībvalstis nodrošina, ka noteikumi, kurus tās pieņem saskaņā ar šo pantu, nekaitē iekšējā tirgus pienācīgai darbībai.

3. Šā panta 2. punktā aprakstītajā gadījumā dalībvalsts var izveidot starpniecības mehānismu, ko izmanto gadījumā, ja nav savstarpējas vienošanās noslēgt šādu līgumu, tādējādi nodrošinot taisnīgas līgumattiecības.

4. Jebkurš 1. punktā minēts līgums vai līguma piedāvājums:

a) tiek iesniegts pirms piegādes,

b) ir sagatavots rakstiski, un

▼B

c) satur šādus elementus:

i) cenu, kas maksājama par piegādāto svaigpienu, kura:

— ir nemainīga un noteikta līgumā, un/vai

— tiek aprēķināta, apvienojot līgumā noteiktos faktorus, kas var ietvert tirgus rādītājus, kuri atspoguļo izmaiņas tirgus nosacījumos, piegādāto apjomu un piegādāto lauksaimniecības produktu kvalitāti vai sastāvu,

ii) attiecīgo produktu apjomu un kvalitāti, ko var piegādāt vai kas jāpiegādā, un šādu piegāžu grafiku,

iii) līguma darbības ilgumu, kas var būt vai nu noteikts ilgums, vai nenoteikts ilgums ar izbeigšanas klauzulām,

iv) informāciju par samaksas termiņiem un procedūrām,

v) pasākumus lauksaimniecības produktu savākšanai vai piegādei,

vi) noteikumus, ko piemēro nepārvaramas varas gadījumos.

5. Atkāpjoties no 1. punkta, līgums vai līguma piedāvājums nav vajadzīgs, ja ražotājs attiecīgo produktu piegādā pircējam, kas ir kooperatīvs, kura dalībnieks ir arī ražotājs, ja kooperatīva statūtos vai noteikumos un lēmumos, kas paredzēti šajos statūtos vai pieņemti atbilstīgi šiem statūtiem, ir iekļauti noteikumi, kuru ietekme ir tāda pati kā tiem, kas noteikti 4. punkta a), b) un c) apakšpunktā.

6. Puses brīvi pārrunā visus ražotāju, savācēju, pārstrādātāju vai izplatītāju par lauksaimniecības produktu piegādi noslēgto līgumu elementus, tostarp tos, kas norādīti 4. punkta c) apakšpunktā.

Neskarot pirmo daļu, piemēro vienu vai abus no minētajiem noteikumiem:

a) ja dalībvalsts nolemj, ka saskaņā ar 1. punktu par katru lauksaimniecības produktu piegādi ir jābūt rakstiskam līgumam, tā var noteikt minimālo ilgumu, kas attieksies tikai uz rakstiskiem līgumiem starp ražotāju un lauksaimniecības produktu pirmo pircēju. Šāds minimālais ilgums ir vismaz seši mēneši, un tas neatstāj kaitīgu ietekmi uz iekšējā tirgus pienācīgu darbību;

▼B

b) ja dalībvalsts nolemj, ka pirmajiem lauksaimniecības produktu pircējiem saskaņā ar 1. punkta prasībām ir jāiesniedz ražotājam rakstisks līguma priekšlikums, tā var paredzēt, ka piedāvājumā jānorāda minimālais šā līguma darbības ilgums, kā tas šajā nolūkā noteikts valsts tiesību aktos. Šāds minimālais ilgums ir vismaz seši mēneši, un tas neatstāj kaitīgu ietekmi uz iekšējā tirgus pienācīgu darbību.

Šā punkta otrā daļa neskar ražotāja tiesības noraidīt šādu minimālo darbības ilgumu ar noteikumu, ka par noraidījumu paziņo rakstiski. Tādā gadījumā abas puses var brīvi apspriest visus līguma elementus, tostarp tos, kas norādīti 4. punkta c) apakšpunktā.

7. Dalībvalstis, kas izmanto šajā pantā minētās iespējas, nodrošina, ka noteikumi, kurus tās paredz, nekaitē iekšējā tirgus pienācīgai darbībai.

Dalībvalstis paziņo Komisijai, kā tās piemēro saskaņā ar šo pantu ieviestos pasākumus.

8. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz nepieciešamos pasākumus attiecībā uz šā panta 4. punkta a) un b) apakšpunkta un 5. punkta vienādu piemērošanu, un pasākumus saistībā ar paziņojumiem, kas dalībvalstīm jāsniedz saskaņā ar šā panta prasībām.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

169. pants

Līgumslēgšanas sarunas olīveļļas nozarē

1. Tāda ražotāju organizācija olīveļļas nozarē, kura ir atzīta saskaņā ar 152. panta 1. punktu un kura cenšas sasniegt vienu vai vairākus no šādiem mērķiem, proti, koncentrēt piegādi, laist tirgū tās biedru saražotos produktus un optimizēt ražošanas izmaksas, var attiecībā uz daļu no tās biedru kopējās produkcijas vai visu produkcijas apjomu risināt sarunas savu biedru vārdā par olīveļļas piegādes līgumiem.

Ražotāju organizācija atbilst šajā punktā minētajiem mērķiem, ar noteikumu, ka centieni sasniegt minētos mērķus vainagojas ar darbību integrāciju, un ir sagaidāms, ka šāda integrācija dos būtiskus ieguvumus, lai ražotāju organizācijas darbības kopumā palīdzētu sasniegt LESD 39. pantā noteikto mērķu sasniegšanu.

▼B

To varētu īstenot ar noteikumu, ka:

a) ražotāju organizācija veic vismaz vienu no šādām darbībām:

i) kopīga izplatīšana, tostarp kopīga pārdošanas platforma un kopīga transportēšana,

ii) kopīgs iepakojums, marķējums vai reklāma,

iii) kopīga kvalitātes kontroles organizēšana,

iv) kopīga aprīkojuma vai uzglabāšanas iekārtu izmantošana,

v) kopīga pārstrāde,

vi) kopīga tādu atkritumu apsaimniekošana, kuri tieši saistīti ar olīveļļas ražošanu,

vii) kopīgs resursu iepirkums,

b) šīs darbības ir būtiskas attiecībā uz attiecīgo olīveļļas apjomu un attiecībā uz ražošanas un produkta laišanas tirgū izmaksām.

2. Atzītas ražotāju organizācijas sarunas var notikt:

a) neatkarīgi no tā, vai ražotāji īpašumtiesības uz attiecīgo olīveļļu nodod ražotāju organizācijai;

b) neatkarīgi no tā, vai pārrunātā cena ir tāda pati attiecībā uz dažu vai visu ražotāju kopējo ražošanas apjomu;

c) ar noteikumu, ka konkrētai ražotāju organizācijai olīveļļas apjoms, par kuru tiek veiktas šādas sarunas un kurš tiek saražots kādā konkrētā dalībvalstī, nepārsniedz 20 % no attiecīgā tirgus; aprēķinot minēto apjomu, nošķir cilvēku uzturam paredzēto olīveļļu un olīveļļu citiem izmantojumiem.

d) ar noteikumu, ka ražotāju organizācija attiecībā uz tās olīveļļas apjomu, par kuru tiek veiktas šādas sarunas, koncentrē piegādi un laiž tās biedru produktu tirgū;

e) ar noteikumu, ka attiecīgie ražotāji nav citas ražotāju organizācijas dalībnieki, kura to vārdā arī risina sarunas par šādiem līgumiem;

f) ar noteikumu, ka uz attiecīgo olīveļļu neattiecas pienākums piegādāt, kas izriet no ražotāja līdzdalības kooperatīvā, kas pats nav attiecīgās ražotāju organizācijas biedrs, atbilstīgi nosacījumiem, kuri paredzēti kooperatīva statūtos vai noteikumos un lēmumos, kas paredzēti šajos statūtos vai pieņemti atbilstīgi šiem statūtiem; un

▼B

g) ar noteikumu, ka ražotāju organizācija informē tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurās tā darbojas, par tās olīveļļas ražošanas apjomu, par kuru tiek risinātas šādas sarunas.

3. Šajā pantā atsauces uz ražotāju organizācijām ietver arī šādu ražotāju organizāciju apvienības, kas atzītas saskaņā ar 156. panta 1. punktu.

4. Lai piemērotu 2. punkta c) apakšpunktu, Komisija ar līdzekļiem, kurus tā uzskata par piemērotiem, publisko olīveļļas ražošanas apjomus dalībvalstīs.

5. Atkāpjoties no 2. punkta c) apakšpunkta, pat ja nav pārsniegtas tajā noteiktā robežvērtība, šā punkta otrajā daļā minētā konkurences iestāde var atsevišķā gadījumā nolemt, ka ražotāju organizācijai konkrētās sarunas vai nu būtu jāatsāk, vai tām vispār nebūtu jānotiek, ja konkurences iestāde uzskata, ka tas ir nepieciešams, lai novērstu konkurences izslēgšanu, vai ja tā uzskata, ka ir apdraudēti LESD 39. panta mērķi.

Attiecībā uz sarunām, kas skar vairākas dalībvalstis, pirmajā daļā minēto lēmumu pieņem Komisija, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru. Citos gadījumos minēto lēmumu pieņem tās dalībvalsts valsts konkurences iestāde, uz kuru sarunas attiecas.

Šajā punktā minētos lēmumus nepiemēro pirms datuma, kad tie paziņoti attiecīgajiem uzņēmumiem.

Piemērojot šo pantu, piemēro 149. panta 7. punkta a) apakšpunktā sniegto "valsts konkurences iestādes" definīciju.

6. Dalībvalstis, kurās notiek sarunas saskaņā ar šo pantu, paziņo Komisijai par 2. punkta g) apakšpunkta un 5. punkta piemērošanu.

170. pants

Līgumslēgšanas sarunas liellopu un teļa gaļas nozarē

1. Tāda ražotāju organizācija liellopu un teļa gaļas nozarē, kura ir atzīta saskaņā ar 152. panta 1. punktu un kura cenšas sasniegt vienu vai vairākus no šādiem mērķiem, proti, koncentrēt piegādi, laist tirgū tās biedru saražotos produktus un optimizēt ražošanas izmaksas, var attiecībā uz daļu no tās biedru kopējās produkcijas vai visu produkcijas apjomu risināt sarunas savu biedru vārdā par tādu kaušanai paredzētu dzīvu Bos taurus ģints liellopu piegādes līgumiem, uz kuriem attiecas KN kodi ex 0102 29 21, ex 0102 29 41, ex 0102 29 51, ex 0102 29 61 vai ex 0102 29 91), kuri:

a) ir jaunāki par 12 mēnešiem un

▼B

b) ir 12 mēnešus veci un vecāki.

Ražotāju organizācija atbilst šajā punktā minētajiem mērķiem, ar noteikumu, ka centieni sasniegt minētos mērķus vainagojas ar darbību integrāciju, un ir sagaidāms, ka šāda integrācija dos būtiskus ieguvumus, lai ražotāju organizācijas darbības kopumā palīdzētu sasniegt LESD 39. pantā noteikto mērķu sasniegšanu.

To varētu īstenot ar noteikumu, ka:

a) ražotāju organizācija veic vismaz vienu no šādām darbībām:

i) kopīga izplatīšana, tostarp kopīga pārdošanas platforma un kopīga transportēšana,

ii) kopīga veicināšana,

iii) kopīga kvalitātes kontroles organizēšana,

iv) kopīga aprīkojuma vai uzglabāšanas iekārtu izmantošana,

v) kopīga tādu atkritumu apsaimniekošana, kuri tieši saistīti ar dzīvu liellopu audzēšanu,

vi) kopīgs resursu iepirkums,

b) šīs darbības ir būtiskas attiecībā uz attiecīgās liellopu un teļa gaļas apjomu un attiecībā uz ražošanas un produkta laišanas tirgū izmaksām.

2. Atzītas ražotāju organizācijas sarunas var notikt:

a) neatkarīgi no tā, vai lauksaimnieki īpašumtiesības nodod ražotāju organizācijai;

b) neatkarīgi no tā, vai sarunās saskaņotā cena ir tāda pati attiecībā uz dažu vai visu ražotāju kopējo ražošanas apjomu;

c) ar noteikumu, ka konkrētai ražotāju organizācijai saražotais liellopu un teļa gaļas apjoms, par kuru tiek veiktas šādas sarunas un kurš tiek saražots kādā konkrētā dalībvalstī, nepārsniedz 15 % no katra 1. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētā produkta kopējā attiecīgās dalībvalsts valsts ražošanas apjoma, kas izteikts kā kautsvara ekvivalents;

d) ar noteikumu, ka attiecībā uz liellopu un teļa gaļas apjomu, uz kuru attiecas šādas sarunas, ražotāju organizācija koncentrē piegādi un laiž savu biedru produkciju tirgū;

e) ar noteikumu, ka attiecīgie ražotāji nav citas ražotāju organizācijas dalībnieki, kura to vārdā arī risina sarunas par šādiem līgumiem;

▼B

f) ar noteikumu, ka uz attiecīgo produktu neattiecas pienākums piegādāt, kas izriet no ražotāja līdzdalības kooperatīvā, kas pats nav attiecīgās ražotāju organizācijas biedrs, atbilstīgi nosacījumiem, kuri paredzēti kooperatīva statūtos vai noteikumos un lēmumos, kas paredzēti šajos statūtos vai pieņemti atbilstīgi šiem statūtiem; un

g) ar noteikumu, ka ražotāju organizācija informē tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā tā darbojas, par tās liellopu un teļa gaļas ražošanas apjomu, par kuru tiek risinātas šādas sarunas.

3. Šajā pantā atsauces uz ražotāju organizācijām ietver arī šādu ražotāju organizāciju apvienības, kas atzītas saskaņā ar 156. panta 1. punktu.

4. Lai piemērotu 2. punkta c) apakšpunktu, Komisija ar līdzekļiem, kurus tā uzskata par piemērotiem, publisko liellopu un teļa gaļas ražošanas apjomus dalībvalstīs, izteiktus kautsvara ekvivalentā.

5. Atkāpjoties no 2. punkta c) apakšpunkta, pat ja nav pārsniegtas tajos noteiktās robežvērtības, šā punkta otrajā daļā minētā konkurences iestāde var atsevišķā gadījumā nolemt, ka ražotāju organizācijai konkrētās sarunas vai nu būtu jāatsāk, vai tām vispār nebūtu jānotiek, ja konkurences iestāde uzskata, ka tas ir nepieciešams, lai novērstu konkurences izslēgšanu vai ja tā uzskata, ka produkts, uz kuru attiecas sarunas, ir daļa no atsevišķa tirgus, ņemot vērā tā īpašās iezīmes vai tā paredzēto izmantojumu, un ka šādas kolektīvas sarunas aptvertu vairāk nekā 15 % no šāda tirgus valsts ražošanas apjoma, vai ja tā uzskata, ka ir apdraudēti LESD 39. panta mērķi.

Attiecībā uz sarunām, kas skar vairākas dalībvalstis, pirmajā daļā minēto lēmumu pieņem Komisija, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru. Citos gadījumos minēto lēmumu pieņem tās dalībvalsts valsts konkurences iestāde, uz kuru sarunas attiecas.

Šajā punktā minētos lēmumus nepiemēro pirms datuma, kad tie paziņoti attiecīgajiem uzņēmumiem.

Piemērojot šo pantu, piemēro 149. panta 7. punkta a) apakšpunktā ietverto "valsts konkurences iestādes" definīciju.

6. Dalībvalstis, kurās notiek sarunas saskaņā ar šo pantu, paziņo Komisijai par 2. punkta g) apakšpunkta un 5. punkta piemērošanu.

▼B

171. pants

Līgumslēgšanas sarunas par konkrētiem laukaugiem

1. Tāda ražotāju organizācija, kura ir atzīta saskaņā ar 152. panta 1. punktu un kura cenšas sasniegt vienu vai vairākus no mērķiem, proti, koncentrēt piegādi, laist tirgū tās biedru saražotos produktus un optimizēt ražošanas izmaksas, var attiecībā uz daļu no tās biedru kopējās produkcijas vai visu produkcijas apjomu risināt sarunas savu biedru vārdā par piegādes līgumiem attiecībā uz vienu vai vairākiem no turpmāk minētajiem produktiem, kuri nav paredzēti sēšanai un miežu gadījumā nav paredzēti iesalošanai:

a) parastie kvieši, uz kuriem attiecas KN kods ex 1001 99 00;

b) mieži, uz kuriem attiecas KN kods ex 1003 90 00;

c) kukurūza, uz ko attiecas KN kods ex 1005 90 00;

d) rudzi, uz kuriem attiecas KN kods ex 1002 90 00;

e) cietie kvieši, uz kuriem attiecas KN kods ex 1001 19 00;

f) auzas, uz kurām attiecas KN kods ex 1004 90 00;

g) tritikāle, uz ko attiecas KN kods ex 1008 60 00;

h) rapša sēklas, uz ko attiecas KN kods ex 1205;

i) saulespuķu sēklas, uz ko attiecas KN kods ex 1206 00;

j) sojas pupas, uz ko attiecas KN kods ex 1201 90 00;

k) lauka pupas, uz ko attiecas KN kodi ex 0708 un ex 0713;

l) lauka zirņi, uz kuriem attiecas KN kodi ex 0708 un ex 0713.

Ražotāju organizācija atbilst šajā punktā minētajiem mērķiem, ar noteikumu, ka centieni sasniegt minētos mērķus vainagojas ar darbību integrāciju, un ir sagaidāms, ka šāda integrācija dos būtiskus ieguvumus, lai ražotāju organizācijas darbības kopumā palīdzētu sasniegt LESD 39. pantā noteikto mērķu sasniegšanu.

To varētu īstenot ar noteikumu, ka:

a) ražotāju organizācija veic vismaz vienu no šādām darbībām:

   i) kopīga izplatīšana, tostarp kopīga pārdošanas platforma un kopīga transportēšana,

   ii) kopīga veicināšana,

   iii) kopīga kvalitātes kontroles organizēšana,

   iv) kopīga aprīkojuma vai uzglabāšanas iekārtu izmantošana,

   v) kopīgs resursu iepirkums,

b) šīs darbības ir būtiskas attiecībā uz attiecīgā produkta apjomu un attiecībā uz ražošanas un produkta laišanas tirgū izmaksām.

▼B

2. Atzītas ražotāju organizācijas sarunas var notikt:

a) neatkarīgi no tā, vai ražotāji īpašumtiesības nodod ražotāju organizācijai;

b) neatkarīgi no tā, vai pārrunātā cena ir tāda pati attiecībā uz dažu vai visu ražotāju kopējo ražošanas apjomu;

c) ar noteikumu, ka katram 1. punktā minētajam produktam un konkrētai ražotāju organizācijai tā produkta apjoms, par kuru tiek veiktas šādas sarunas un kurš tiek saražots kādā konkrētā dalībvalstī, nepārsniedz 15 % no minētā produkta kopējā attiecīgās dalībvalsts valsts ražošanas apjoma;

d) ar noteikumu, ka attiecībā uz to produktu apjomu, uz kuriem attiecas šādas sarunas, ražotāju organizācija koncentrē piegādi un laiž savu biedru produkciju tirgū;

e) ar noteikumu, ka attiecīgie ražotāji nav citas ražotāju organizācijas dalībnieki, kura to vārdā arī risina sarunas par šādiem līgumiem;

f) ar noteikumu, ka uz attiecīgo produktu neattiecas pienākums piegādāt, kas izriet no ražotāja līdzdalības kooperatīvā, kas pats nav attiecīgās ražotāju organizācijas biedrs, atbilstīgi nosacījumiem, kuri paredzēti kooperatīva statūtos vai noteikumos un lēmumos, kas paredzēti šajos statūtos vai pieņemti atbilstīgi šiem statūtiem; un

g) ar noteikumu, ka ražotāju organizācija informē tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā tā darbojas, par katra produkta ražošanas apjomu, par kuru tiek risinātas šādas sarunas.

3. Šajā pantā atsauces uz ražotāju organizācijām ietver arī šādu ražotāju organizāciju apvienības, kas atzītas saskaņā ar 156. panta 1. punktu.

4. Lai piemērotu 2. punkta c) apakšpunktu, Komisija ar līdzekļiem, kurus tā uzskata par piemērotiem, publisko 1. punktā minēto produktu ražošanas apjomu dalībvalstīs.

▼B

5. Atkāpjoties no 2. punkta c) apakšpunkta, pat ja nav pārsniegtas tajos noteiktās robežvērtības, šā punkta otrajā daļā minētā konkurences iestāde var atsevišķā gadījumā nolemt, ka ražotāju organizācijai konkrētās sarunas vai nu būtu jāatsāk, vai tām vispār nebūtu jānotiek, ja konkurences iestāde uzskata, ka tas ir nepieciešams, lai novērstu konkurences izslēgšanu vai ja tā uzskata, ka produkts, uz kuru attiecas sarunas, ir daļa no atsevišķa tirgus, ņemot vērā tā īpašās iezīmes vai tā paredzēto izmantojumu, un ka šādas kolektīvas sarunas aptvertu vairāk nekā 15 % no šāda tirgus valsts ražošanas apjoma, vai ja tā uzskata, ka ir apdraudēti LESD 39. panta mērķi.

Attiecībā uz sarunām, kas skar vairākas dalībvalstis, pirmajā daļā minēto lēmumu pieņem Komisija, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru. Citos gadījumos minēto lēmumu pieņem tās dalībvalsts valsts konkurences iestāde, uz kuru sarunas attiecas.

Šajā punktā minētos lēmumus nepiemēro pirms datuma, kad tie paziņoti attiecīgajiem uzņēmumiem.

Piemērojot šo pantu, piemēro 149. panta 7. punkta a) apakšpunktā ietverto "valsts konkurences iestādes" definīciju.

6. Dalībvalstis, kurās notiek sarunas saskaņā ar šo pantu, paziņo Komisijai par 2. punkta g) apakšpunkta un 5. punkta piemērošanu.

172. pants

Šķiņķa ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi piegādes regulēšana

1. Pēc ražotāju organizācijas, kas atzīta saskaņā ar šīs regulas 152. panta 1. punktu, starpnozaru organizācijas, kas atzīta saskaņā ar šīs regulas 157. panta 1. punktu, vai uzņēmumu grupas, kas minēta 3. panta 2. punktā Regulā (ES) Nr. 1151/2012, pieprasījuma dalībvalstis uz ierobežotu laikposmu var paredzēt saistošus noteikumus par tādas šķirnes šķiņķa piegādes regulēšanu, kurai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1151/2012 5. panta 1. un 2. punktu ir piešķirts aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde.

2. Šā panta 1. punktā minētie noteikumi ievēro to, ka nepieciešams, lai iepriekš būtu noslēgta vienošanās starp pusēm, kas darbojas Regulas (ES) Nr. 1151/2012 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajā ģeogrāfiskajā apgabalā. Šādu vienošanos pēc konsultēšanās ar cūku audzētājiem ģeogrāfiskajā apgabalā noslēdz starp vismaz divām trešdaļām attiecīgās šķiņķa šķirnes ražotāju, kas pārstāv vismaz divas trešdaļas attiecīgās šķiņķa šķirnes produkcijas ģeogrāfiskajā apgabalā, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1151/2012 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā, un, ja dalībvalsts to uzskata par piemērotu, vismaz divas trešdaļas cūku audzētāju ģeogrāfiskajā apgabalā, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1151/2012 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā.

▼B

3. Noteikumi, kas minēti 1. punktā:

a) attiecas tikai uz attiecīgo produktu un/vai tā izejvielu piedāvājuma regulējumu, un to mērķis ir saskaņot šīs šķiņķa šķirnes piedāvājumu ar pieprasījumu;

b) ietekmē tikai attiecīgo produktu;

c) var būt saistoši ne vairāk kā trīs gadus, un šā laikposma beigās tos var atjaunināt, ja ir saņemts jauns pieprasījums, kā minēts 1. punktā;

d) nerada traucējumus tādu produktu tirdzniecībai, uz kuriem neattiecas minētie noteikumi;

e) neattiecas ne uz vienu darījumu pēc attiecīgās šķiņķa šķirnes pirmā tirdzniecības posma;

f) nepieļauj cenu noteikšanu, tostarp cenu orientējošu noteikšanu vai ieteikuma veidā;

g) nepadara nepieejamu pārmērīgi lielu daļu attiecīgā produkta, kas pretējā gadījumā būtu pieejama;

h) nerada diskrimināciju, neveido šķērsli jaunu dalībnieku ienākšanai tirgū un negatīvi neietekmē sīkražotājus;

i) palīdz saglabāt attiecīgā produkta kvalitāti un/vai pilnveidot attiecīgo produktu.

4. Šā panta 1. punktā minētos noteikumus publisko, publicējot tos dalībvalsts oficiālajā izdevumā.

5. Dalībvalstis veic pārbaudes, lai pārliecinātos, ka tiek ievēroti 3. punktā paredzētie nosacījumi, un gadījumos, kad kompetentās valsts iestādes ir atklājušas, ka šie nosacījumi nav ievēroti, atceļ 1. punktā minētos noteikumus.

6. Dalībvalstis nekavējoties dara zināmus Komisijai visus 1. punktā minētos noteikumus, ko tās pieņēmušas. Komisija informē citas dalībvalstis par jebkuriem paziņojumiem par šādu noteikumu pieņemšanu.

7. Komisija jebkurā laikā var pieņemt īstenošanas aktus, pieprasot, lai dalībvalsts atceļ tās noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 1. punktu, ja Komisija konstatē, ka minētie noteikumi neatbilst šā panta 4. punktā paredzētajiem nosacījumiem, ierobežo vai kropļo konkurenci ievērojamā iekšējā tirgus daļā, apdraud brīvu tirdzniecību vai LESD 39. pantā noteikto mērķu sasniegšanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem, nepiemērojot šīs regulas 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru.

▼B

6. Iedaļa

Procedūras noteikumi

173. pants

Deleģētās pilnvaras

1. Lai nodrošinātu to, ka ražotāju organizāciju, ražotāju organizāciju apvienību un starpnozaru organizāciju mērķi un pienākumi būtu skaidri noteikti un veicinātu šādu organizāciju un apvienību darbības efektivitāti, neradot tām nevajadzīgu administratīvu slogu un nekaitējot biedrošanās brīvības principam, jo īpaši attiecībā uz tiem, kuri nav šādu organizāciju biedri, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu par ražotāju organizācijām, ražotāju organizāciju apvienībām un starpnozaru organizācijām saistībā ar turpmāk norādītajiem tematiem attiecībā uz vienu vai vairākām 1. panta 2. punktā minētajām nozarēm vai šādu nozaru konkrētiem produktiem:

a) konkrēti mērķi, kurus varētu, vajag vai nevajag sasniegt šādām organizācijām un apvienībām; un ko vajadzības gadījumā pievieno 152. līdz 163. pantā minētajiem,

b) noteikumi par šādām organizācijām un apvienībām, organizāciju, kas nav ražotāju organizācijas, statūtiem, īpašiem nosacījumiem, kas piemērojami ražotāju organizāciju statūtiem atsevišķās nozarēs, tostarp atkāpes no pienākuma tirgot visu produkciju ar 160. panta otrajā daļā minētās ražotāju organizācijas starpniecību, šādu organizāciju un apvienību struktūru, dalības laikposmu, lielumu, pārskatatbildību un pasākumiem, no atzīšanas izrietošajām sekām, atzīšanas atsaukšanu un to apvienošanos;

c) atzīšanas, atzīšanas atcelšanas un apturēšanas noteikumi, no atzīšanas, atzīšanas atcelšanas un apturēšanas izrietošā ietekme, kā arī prasības šādām organizācijām un apvienībām īstenot pasākumus stāvokļa izlabošanai, ja netiek izpildīti atzīšanas kritēriji;

d) starpvalstu organizācijas un apvienības, tostarp šā punkta a), b) un c) apakšpunktā minētie noteikumi;

e) noteikumi par to, kā un ar kādiem nosacījumiem attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir jāsniedz administratīva palīdzība, ja notiek starptautiska sadarbība;

►C2 f) nozares, uz kurām attiecas 155. pants, ◄ nosacījumi ārpakalpojumu izmantošanai, to pasākumu veidi, attiecībā uz kuriem var izmantot ārpakalpojumus, un tas, kā organizācijas vai apvienības nodrošina tehniskos līdzekļus;

g) organizāciju un apvienību tirgū laižamās produkcijas minimālā apjoma vai vērtības aprēķināšanas bāze;

▼B

h) tādu biedru, kuri nav ražotāji, uzņemšana ražotāju organizācijās un tādu organizāciju, kas nav ražotāju organizācijas, uzņemšana ražotāju organizāciju apvienībās;

i) dažu organizāciju noteikumu paplašināšana, kā minēts 164. pantā, tos attiecinot arī uz ražotājiem, kas nav biedri, un to ražotāju obligātās finansiālās iemaksas, kuri nav biedri, kā minēts 165. pantā, tostarp minēto iemaksu izlietošana un sadale minētajās organizācijās un stingrāku ražošanas noteikumu saraksts, kuru var paplašināt saskaņā ar 164. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu, vienlaikus nodrošinot, ka šādu organizāciju darbība ir pārskatāma un ka tās ir atbildīgas to ražotāju priekšā, kuri nav biedri, un ka šādu organizāciju biedri nebauda labvēlīgāku attieksmi nekā ražotāji, kuri nav biedri, jo īpaši attiecībā uz obligāto finansiālo iemaksu izlietošanu;

j) papildu prasības par 164. pantā minēto organizāciju reprezentatīvu pārstāvību, attiecīgās ekonomiskās zonas, arī Komisijas veikta pārbaude par to noteikšanu, minimālie laikposmi, cik ilgi noteikumiem jābūt spēkā pirms to piemērošanas paplašināšanas, personas vai organizācijas, kurām var piemērot noteikumus vai iemaksas, un apstākļi, kādos Komisija var pieprasīt, lai noteikumu piemērošanas paplašināšanu vai obligāto iemaksu noteikšanu atteiktu vai atceltu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, lai nodrošinātu, ka skaidri tiek definēti piena un piena produktu nozares ražotāju organizāciju, ražotāju organizāciju apvienību un starpnozaru organizāciju mērķi un pienākumi, tādējādi sekmējot šādu organizāciju darbības efektivitāti, neuzliekot liekus apgrūtinājumus, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, kuros paredz:

a) nosacījumus starptautisku ražotāju organizāciju un ražotāju organizāciju starptautisku apvienību atzīšanai;

b) noteikumus par to, kā un ar kādiem nosacījumiem attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir jāsniedz administratīva palīdzība ražotāju organizācijām, tostarp ražotāju organizāciju apvienībām, ja notiek starptautiska sadarbība;

c) papildu noteikumus par to, kā aprēķināt svaigpiena apjomu, par kuru notiek sarunas, kas minētas 149. panta 2. punkta c) apakšpunktā un 149. panta 3. punktā.

d) noteikumus par dažu 164. pantā paredzēto organizāciju noteikumu piemērošanas paplašināšanu uz ražotājiem, kas nav to biedri, un obligātajām finansiālajām iemaksām no tiem, kas nav biedri, kā minēts 165. pantā.

▼B

174. pants

Īstenošanas pilnvaras saskaņā ar pārbaudes procedūru

1. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot šīs nodaļas piemērošanai vajadzīgos pasākumus, jo īpaši:

a) pasākumus par 154. un 158. pantā noteikto ražotāju organizāciju un starpnozaru organizāciju atzīšanas nosacījumu īstenošanu;

b) procedūras ražotāju organizāciju apvienošanās gadījumā;

c) procedūras, kas jānosaka dalībvalstīm, attiecībā uz minimālo lielumu un minimālo dalības laiku;

d) procedūras saistībā ar 164. un 165. pantā minēto noteikumu un finansiālo iemaksu piemērošanas paplašināšanu, jo īpaši 164. panta 2. punktā minētā "ekonomikas zonas" jēdziena īstenošanai;

e) procedūras saistībā ar administratīvu palīdzību;

f) procedūras saistībā ar ārpakalpojumu izmantošanu;

g) 166. pantā minēto pasākumu īstenošanai vajadzīgās procedūras un tehniskos nosacījumus.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, attiecībā uz piena un piena produktu nozari Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot sīki izstrādātus noteikumus, kas nepieciešami, lai:

a) īstenotu ar ražotāju organizāciju, to apvienību un starpnozaru organizāciju atzīšanu saistītos nosacījumus, kas izklāstīti 161. pantā un 163. pantā;

b) sniegtu paziņojumu, kā minēts 149. panta 2. punkta f) apakšpunktā;

c) dalībvalstis sniegtu paziņojumus Komisijai, kā tas paredzēts 161. panta 3. punkta d) apakšpunktā, 163. panta 3. punkta e) apakšpunktā, 149. panta 8. punktā un 150. panta 7. punktā;

d) īstenotu procedūras saistībā ar administratīvo palīdzību, ja notiek starptautiska sadarbība.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼B

175. pants

Citas īstenošanas pilnvaras

Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt atsevišķus lēmumus attiecībā uz:

▼C2

a) tādu organizāciju atzīšanu, kas darbojas vairākās dalībvalstīs, atbilstīgi noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 173. panta 1. punkta d) apakšpunktu;

▼B

b) dalībvalsts iebildumu atzīt starpnozaru organizāciju vai atzīšanas atsaukšanu;

▼C2

c) ekonomikas zonu sarakstu, par ko saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti atbilstīgi 173. panta 1. punkta i) apakšpunktam un 173. panta 2. punkta d) apakšpunktam, paziņojusi dalībvalsts;

▼B

d) prasību, ka dalībvalstij jāatsaka vai jāatceļ dalībvalsts pieņemts lēmums par noteikumu piemērošanas paplašināšanu vai finansiālām iemaksām, ko veic tie, kas nav biedri.

Minētos īstenošanas aktus pieņem, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru.

III DAĻA

TIRDZNIECĪBA AR TREŠĀM VALSTĪM

I NODAĻA

Importa un eksporta licences

176. pants

Vispārējie noteikumi

1. Neskarot gadījumus, kad importa vai eksporta licences ir vajadzīgas saskaņā ar šo regulu, var noteikt, ka licence ir jāuzrāda viena vai vairāku turpmāk norādīto nozaru produktu importam Savienībā ar mērķi tos laist brīvā apgrozībā Savienībā vai eksportēt no Savienības:

a) labība,

b) rīsi,

c) cukurs;

d) sēklas;

e) olīveļļa un galda olīvas – attiecībā uz produktiem ar KN kodu 1509, 1510 00, 0709 92 90, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 un 1522 00 39;

▼B

f) lini un kaņepes – attiecībā uz kaņepēm;

g) augļi un dārzeņi;

h) augļu un dārzeņu pārstrādes produkti;

i) banāni;

j) vīns;

k) dzīvi augi;

l) liellopu un teļa gaļa,

m) piens un piena produkti,

n) cūkgaļa,

o) aitas un kazas gaļa;

p) olas;

q) mājputnu gaļa;

r) lauksaimniecības izcelsmes etilspirts.

2. Dalībvalstis izdod licences jebkuram pieteikuma iesniedzējam neatkarīgi no tā, kurā vietā Savienībā šis pieteikuma iesniedzējs veic uzņēmējdarbību, ja vien saskaņā ar LESD 43. panta 2. punktu pieņemtā tiesību aktā nav paredzēts citādi, kā arī neskarot šīs regulas 177. panta, 178. panta un 179. panta piemērošanu.

3. Licences ir derīgas visā Savienībā.

177. pants

Deleģētās pilnvaras

1. Lai ņemtu vērā Savienības starptautiskās saistības un Savienības piemērojamos sociālos, vides un dzīvnieku labturības standartus, nepieciešamību uzraudzīt tirdzniecības attīstību un pārmaiņas tirgū, produktu importu un eksportu, nepieciešamību pēc pamatotas tirgus pārvaldības un nepieciešamību samazināt administratīvo slogu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, kuros paredz:

a) 176. panta 1. punktā minēto nozaru produktu sarakstu, par kuriem jāuzrāda importa vai eksporta licence;

b) gadījumus un situācijas, kurās importa vai eksporta licence nav jāuzrāda, ņemot vērā attiecīgo produktu muitas statusu, piemērojamo tirdzniecības režīmu, darbību nolūku, pieteikuma iesniedzēja juridisko statusu un iesaistītos daudzumus.

▼B

2. Lai noteiktu licenču sistēmas papildu elementus, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, nosakot noteikumus par:

a) tiesībām un pienākumiem, kas izriet no licences, to juridiskajām sekām un gadījumiem, kad piemēro pielaidi attiecībā uz pienākuma importēt vai eksportēt licencē minēto daudzumu ievērošanu, vai gadījumiem, kad licencē jānorāda izcelsme;

b) to, ka importa licences izdošanai vai produktu laišanai brīvā apgrozībā ir jāuzrāda trešās valsts vai juridiskas personas izdots dokuments, kas *inter alia* apliecina produktu izcelsmi, autentiskumu un kvalitātes īpašības;

c) licences nodošanu vai tās nododamības ierobežojumiem;

d) papildu nosacījumiem, kas saskaņā ar 189. pantu vajadzīgi licencēm kaņepju importam, un par dalībvalstu savstarpējās administratīvās palīdzības principu, lai nepieļautu vai apkarotu krāpšanu un pārkāpumus;

e) gadījumiem un situācijām, kuros ir un kuros nav jāiemaksā nodrošinājums, kas garantē to, ka produkti tiek importēti vai eksportēti licences derīguma termiņā.

178. pants

Īstenošanas pilnvaras saskaņā ar pārbaudes procedūru

Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot vajadzīgos pasākumus šīs nodaļas piemērošanai, tostarp noteikumus par:

a) licences formu un saturu;

b) pieteikumu iesniegšanu un licenču izdošanu un izmantošanu;

c) licences derīguma termiņu;

d) nodrošinājuma iemaksas procedūrām un iemaksājamā nodrošinājuma apjomu;

e) pierādījumiem, ka ir izpildītas licenču izmantošanai noteiktās prasības;

f) pielaides līmeni attiecībā uz pienākumu importēt vai eksportēt licencē minēto daudzumu;

g) aizstājējlicenču un licenču dublikātu izdošanu;

▼B

h) licenču apstrādi dalībvalstīs un apmaiņu ar informāciju, kas vajadzīga sistēmas pārvaldībai, tostarp procedūrām, kas saistītas ar īpašu dalībvalstu savstarpēju administratīvu palīdzību.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

179. pants

Citas īstenošanas pilnvaras

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus::

a) ierobežojot daudzumus, par kuriem var izdot licences;

b) noraidot daudzumus, par kuriem iesniegti pieteikumi;

c) apturot pieteikumu iesniegšanu, lai pārvaldītu tirgu, ja tiek iesniegti pieteikumi par lieliem daudzumiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru.

II NODAĻA

Ievedmuita

180. pants

Starptautisku nolīgumu un dažu citu tiesību aktu īstenošana

Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot pasākumus, lai ievērotu prasības, kas izklāstītas starptautiskos nolīgumos, kuri noslēgti saskaņā ar LESD vai jebkurā citā attiecīgā tiesību aktā, kas pieņemts saskaņā ar LESD 43. panta 2. punktu vai 207. pantu, vai kopējo muitas tarifu attiecībā uz lauksaimniecības produktu ievedmuitas aprēķināšanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

181. pants

Ievešanas cenu sistēma dažiem produktiem augļu un dārzeņu, pārstrādātu augļu un dārzeņu un vīna nozarē

▼C2

1. Lai kopējā muitas tarifa nodokļu likmi piemērotu augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozares produktiem un vīnogu sulai un misai, sūtījuma ievešanas cena ir vienāda ar tā muitas vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 2913/92 ([1]) (Muitas kodekss) un Komisijas Regulu (EEK) Nr. 2454/93 ([2]).

([1]) Padomes Regula (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.).

([2]) Komisijas Regula (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp.).

▼B

2. Lai nodrošinātu sistēmas efektivitāti, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, lai nodrošinātu, ka sūtījuma deklarētās ievešanas cenas patiesums jāpārbauda, izmantojot vienotas likmes importa vērtību, un paredzētu nosacījumus, saskaņā ar kuriem ir jāiemaksā nodrošinājums.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot noteikumus par to, kā aprēķināma vienotas likmes importa vērtība, kas minēta 2. punktā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

182. pants

Papildu ievedmuita

1. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot labības, rīsu, cukura, augļu un dārzeņu, pārstrādātu augļu un dārzeņu, liellopu un teļa gaļas, piena un piena produktu, cūkgaļas, aitas un kazas gaļas, olu, mājputnu gaļas un banānu nozares produktus, kā arī vīnogu sulu un vīnogu misu, kam – ja to importam piemēro kopējā muitas tarifā noteikto nodokļu likmi – uzliek papildu ievedmuitu, lai nepieļautu vai neitralizētu kaitīgu ietekmi Savienības tirgū, ko varētu izraisīt šādu produktu imports, ja:

a) importu veic par cenu, kas ir mazāka par to, kuru Savienība paziņojusi PTO (“sprūda cena”), vai arī

b) importa apjoms gadā pārsniedz noteiktu līmeni (“sprūda apjoms”).

Sprūda apjomu nosaka, pamatojoties uz tirgus piekļuves iespējām, kuras izteiktas kā importa procentuālā daļa no attiecīgā iekšzemes patēriņa iepriekšējos trīs gados.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Papildu ievedmuitu neuzliek, ja attiecīgais imports, visticamāk, neradītu traucējumus Savienības tirgū vai ja nodokļa ietekme būtu neproporcionāla paredzētajam mērķim.

3. Piemērojot šā panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu, importa cenas nosaka, pamatojoties uz attiecīgā sūtījuma CIF importa cenām. CIF importa cenas pārbauda, salīdzinot tās ar attiecīgā produkta reprezentatīvām cenām pasaules tirgū vai šā produkta cenām Savienības importa tirgū.

4. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot šā panta piemērošanai vajadzīgos pasākumus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼B

183. pants

Citas īstenošanas pilnvaras

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus:

a) nosakot piemērojamās ievedmuitas apmēru atbilstīgi noteikumiem, kas izklāstīti saskaņā ar LESD noslēgtā starptautiskā nolīgumā, kopējā muitas tarifā un šīs regulas 180. pantā minētajos īstenošanas aktos;

b) nosakot reprezentatīvās cenas un sprūda apjomus papildu ievedmuitas piemērošanas vajadzībām saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti, ievērojot 182. panta 1. punktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru.

III NODAĻA

Tarifa kvotu pārvaldība un īpašs režīms attiecībā uz trešo valstu veikto importu

184. pants

Tarifa kvotas

1. Komisija, pieņemot deleģētos aktus atbilstīgi šīs regulas 186. pantam un īstenošanas aktus atbilstīgi šīs regulas 187. un 188. pantam, atver un/vai pārvalda tarifa kvotas lauksaimniecības produktu importam ar mērķi tos laist brīvā apgrozībā Savienībā vai tās daļā vai tādas tarifa kvotas Savienības lauksaimniecības produktu importam trešās valstīs, kuras daļēji vai pilnībā pārvalda Savienība un kuras izriet no starptautiskiem nolīgumiem, kas noslēgti saskaņā ar LESD, vai jebkāda cita akta, kas pieņemts saskaņā ar LESD 43. panta 2. punktu vai 207. pantu.

2. Tarifa kvotu pārvaldību veic tā, lai novērstu attiecīgo tirgus dalībnieku diskrimināciju, piemērojot vienu no turpmāk minētajām metodēm vai šo metožu apvienojumu, vai citu atbilstīgu metodi:

a) metode, kuras pamatā ir pieteikumu iesniegšanas hronoloģiskā secība (princips "kas pirmais iesniedz, to pirmo apkalpo");

b) metode, kura paredz sadali proporcionāli daudzumiem, kas pieprasīti, iesniedzot pieteikumu ("vienlaicīgas pārbaudes metode");

c) metode, kura paredz ņemt vērā tradicionālus tirdzniecības modeļus (metode "tradicionāls/jaunpienācējs").

▼B

3. Pieņemtā pārvaldības metode:

a) attiecībā uz importa tarifa kvotām – nodrošina to, ka tiek pienācīgi ievērotas esošā un jaunā Savienības ražošanas, pārstrādes un patēriņa tirgus piegādes prasības attiecībā uz piegādes konkurētspēju, noteiktību un nepārtrauktību un vajadzība aizsargāt minētā tirgus līdzsvaru, un

b) attiecībā uz eksporta tarifa kvotām – ļauj pilnībā izmantot visas iespējas, kas pieejamas saskaņā ar attiecīgo kvotu.

185. pants

Īpašas tarifu kvotas

Lai stātos spēkā tarifu kvota 2 000 000 tonnu kukurūzas un 300 000 tonnu sorgo importam Spānijā, kā arī uz tarifu kvota 500 000 tonnu kukurūzas importam Portugālē, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 227. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem paredz noteikumus importam, ko veic saskaņā ar tarifa kvotām, un vajadzības gadījumā attiecīgo dalībvalstu maksājumu aģentūru importēto preču daudzumu intervences krājumu glabāšanai, kā arī to laišanai minēto dalībvalstu tirgos.

186. pants

Deleģētās pilnvaras

1. Lai tarifa kvotas satvarā nodrošinātu taisnīgu piekļuvi pieejamajiem daudzumiem un vienlīdzīgus noteikumus tirgus dalībniekiem, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu:

a) nosakot nosacījumus un atbilstības prasības, kas tirgus dalībniekam jāizpilda, lai iesniegtu pieteikumu tarifa kvotas satvarā; attiecīgajos nosacījumos var iekļaut prasību par minimālo pieredzi tirdzniecībā ar trešām valstīm un pielīdzinātām teritorijām vai pārstrādē, kas izteikta kā minimālais daudzums un laikposms konkrētā tirgus sektorā; šajos noteikumos var iekļaut īpašus noteikumus, lai ņemtu vērā konkrētas nozares ierastās vajadzības un praksi un pārstrādes uzņēmumu praksi un vajadzības;

b) pieņemot noteikumus par tiesību nodošanu starp tirgus dalībniekiem un vajadzības gadījumā šādas nodošanas ierobežojumus tarifa kvotas pārvaldībā;

c) nosakot, ka jāiemaksā nodrošinājums, lai izmantotu tarifa kvotu;

▼B

d) vajadzības gadījumā pieņemot noteikumus attiecībā uz specifiskām iezīmēm, prasībām vai ierobežojumiem, kas piemērojami tarifa kvotai, kā noteikts starptautiskā nolīgumā vai citā aktā, kas minēts 184. panta 1. punktā.

2. Lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar starptautiskiem nolīgumiem, kurus Savienība noslēgusi atbilstīgi LESD, eksportētajiem produktiem var piemērot īpašu importa režīmu trešā valstī, ja ir izpildīti konkrēti nosacījumi, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar šīs regulas 227. pantu attiecībā uz noteikumiem, kuros paredz, ka dalībvalstu kompetentajām iestādēm pēc pieprasījuma un pēc pienācīgām pārbaudēm ir jāizdod dokuments, kurš apliecina, ka ir izpildīti konkrēti nosacījumi attiecībā uz produktiem, kuriem, ja tos eksportē, var piemērot īpašu importa režīmu trešā valstī, ja ir izpildīti konkrēti nosacījumi.

187. pants

Īstenošanas pilnvaras saskaņā ar pārbaudes procedūru

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot:

a) gada tarifa kvotas, vajadzības gadījumā tās attiecīgi sadalot pa gada laikposmiem, un izmantojamo pārvaldības metodi;

b) procedūras, kā piemērojami īpašie noteikumi, kuri paredzēti nolīgumā vai aktā, ar ko pieņemts importa vai eksporta režīms, jo īpaši par:

i) garantijām, kas attiecas uz produkta īpašībām, izcelsmes vietu un izcelsmi,

ii) tā dokumenta atzīšanu, ko izmanto i) punktā minēto garantiju pārbaudīšanai,

iii) eksportētājas valsts izdota dokumenta uzrādīšanu,

iv) produktu galamērķi un izmantošanu;

c) licenču vai atļauju derīguma termiņu;

d) nodrošinājuma iemaksas procedūras un iemaksājamā nodrošinājuma apjomu;

e) licenču izmantošanu un vajadzības gadījumā īpašus, ar to saistītus pasākumus, jo īpaši nosacījumus, saskaņā ar kuriem iesniedz importa pieteikumus un piešķir atļauju saskaņā ar tarifa kvotu satvarā;

▼B

f) procedūras un tehniskos kritērijus 185. panta piemērošanai.

g) vajadzīgos pasākumus saistībā ar 186. panta 2. punktā minētā dokumenta saturu, formu, izdošanu un izmantošanu;

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

188. pants

Citas īstenošanas pilnvaras

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus, attiecībā uz procesa pārvaldību, ar kuriem nodrošina to, ka netiek pārsniegti tarifa kvotas satvarā pieejamie daudzumi, jo īpaši nosakot piešķīruma koeficientu katram pieteikumam, kad ir sasniegti pieejamie daudzumi, noraidot vēl neizskatītos pieteikumus un vajadzības gadījumā apturot pieteikumu iesniegšanu.

2. Komisija, var pieņemt īstenošanas aktus par neizmantoto daudzumu pārdalīšanu.

3. Šajā pantā minētos īstenošanas aktus pieņem, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru.

IV NODAĻA

Īpaši importa noteikumi, kas piemērojami dažiem produktiem

189. pants

Kaņepju imports

1. Turpmāk norādītos produktus var importēt Savienībā vienīgi tad, ja tie atbilst šādiem nosacījumiem:

a) neapstrādāti kaņepāji, uz kuriem attiecas KN kods 5302 10 00 un kuri atbilst Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 6. punktā un 35. panta 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem;

b) sējai paredzētas kaņepju šķirņu sēklas ar KN kodu ex 1207 99 20, kurām pievienots pierādījums, ka attiecīgās šķirnes tetrahidrokanabinola saturs nepārsniedz saturu, kas noteikts saskaņā ar 32. panta 6. punktu un 35. panta 3. punktu Regulā (ES) Nr. 1307/2013;

c) sēšanai neparedzētas kaņepju sēklas ar KN kodu 1207 99 91, kuras importē tikai dalībvalsts pilnvaroti importētāji, lai nodrošinātu, ka šādas sēklas nav paredzētas sēšanai.

▼B

2. Šo pantu piemēro, neskarot stingrākus noteikumus, ko dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar LESD, un pienākumus, kas izriet no PTO Lauksaimniecības nolīguma.

190. pants

Apiņu imports

1. Apiņu nozares produktus var importēt no trešām valstīm tikai tad, ja to kvalitātes standarti ir vismaz līdzvērtīgi standartiem, kuri noteikti attiecībā uz līdzīgiem produktiem, kas ievākti Savienībā vai ražoti no Savienībā ievāktiem produktiem.

2. Produktus uzskata par atbilstīgiem 1. punktā minētajam standartam, ja tiem pievienots izcelsmes valsts iestāžu izsniegts apliecinājums, kas atzīts par līdzvērtīgu 77. pantā minētajam sertifikātam.

Attiecībā uz apiņu pulveri, apiņu pulveri ar augstāku lupulīna saturu, apiņu ekstraktu un jauktiem apiņu produktiem apliecinājumu var atzīt par līdzvērtīgu sertifikātam vienīgi tad, ja alfa skābes saturs minētajos produktos nav mazāks par tās saturu apiņos, no kuriem šie produkti iegūti.

3. Lai līdz minimumam samazinātu administratīvo slogu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, ar kuriem paredz nosacījumus, kad netiek piemērotas saistības attiecībā uz līdzvērtības apliecinājumu un iepakojuma marķēšanu.

4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot pasākumus, kas vajadzīgi šā panta piemērošanai, tostarp noteikumus par līdzvērtības apliecinājumu atzīšanu un par apiņu importa pārbaudēm. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

191. pants

Atkāpes attiecībā uz importētiem produktiem un īpašs nodrošinājums vīna nozarē

Attiecībā uz importētiem produktiem atkāpes no VIII pielikuma II daļas B iedaļas 5. punkta vai C iedaļas var pieņemt saskaņā ar LESD 43. panta 2. punktu, ievērojot Savienības starptautiskās saistības.

Ja pastāv atkāpes no VIII pielikuma II daļas B iedaļas 5. punkta, importētāji brīdī, kad produkti tiek laisti brīvā apgrozībā, par tiem iemaksā nodrošinājumu norādītajām muitas iestādēm. Nodrošinājumu atbrīvo tad, kad importētājs tās dalībvalsts muitas iestādēm, kurā produkti laisti brīvā apgrozībā, sniedz pierādījumu par to, ka:

a) produktiem nav piemērotas atkāpes vai

▼B

b) ja produktiem ir piemērotas atkāpes, tie nav vinificēti vai, ja tie ir vinificēti, iegūtie galaprodukti ir pienācīgi marķēti.

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot noteikumus, lai nodrošinātu šā panta vienādu piemērošanu, tostarp noteikumus par nodrošinājuma summām un pienācīgu marķējumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

192. pants

Jēlcukura imports rafinēšanai

1. Līdz 2016./2017. tirdzniecības gada beigām pilnas slodzes rafinēšanas uzņēmumiem piešķir ekskluzīvu importa apjomu 2 500 000 tonnu apmērā vienam tirdzniecības gadam, izsakot to baltajā cukurā.

2. Vienīgā cukurbiešu pārstrādes rūpnīca, kas 2005. gadā darbojās Portugālē, tiek uzskatīta par pilnas slodzes rafinēšanas uzņēmumu.

3. Rafinēšanai paredzēta cukura importa licences izsniedz tikai pilnas slodzes rafinēšanas uzņēmumiem ar noteikumu, ka attiecīgie apjomi nepārsniedz 1. punktā minēto apjomu. Šīs licences var nodot vienīgi pilnas slodzes rafinēšanas uzņēmumu starpā, un to derīguma termiņš beidzas tā tirdzniecības gada beigās, kuram tās ir izsniegtas.

Šo punktu piemēro katra tirdzniecības gada pirmajiem trim mēnešiem.

4. Ņemot vērā vajadzību nodrošināt, ka rafinēšanai paredzētais cukurs, kas tiek importēts saskaņā ar šo pantu, tiek rafinēts, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, ar kuriem nosaka:

a) noteikumus, ko izmanto 1. punktā minētā importa režīma darbībai;

b) nosacījumus un atbilstības prasības, kas jāizpilda tirgus dalībniekam, lai iesniegtu importa licences pieteikumu, tostarp prasību iemaksāt nodrošinājumu;

c) noteikumus par piemērojamajiem administratīvajiem sodiem.

▼B

5. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz vajadzīgos noteikumus par apliecinošiem dokumentiem, kas jāiesniedz saistībā ar prasībām un pienākumiem, kurus piemēro importētājiem, un jo īpaši pilna laika rafinētājiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

193. pants

Ievedmuitas apturēšana cukura nozarē

Lai nodrošinātu piegādi, kas vajadzīga 140. panta 2. punktā minēto produktu ražošanai, Komisija līdz 2016./2017. tirdzniecības gada beigām var pieņemt īstenošanas aktus, pilnībā vai daļēji apturot ievedmuitas uzlikšanu šādiem produktiem attiecībā uz konkrētiem daudzumiem:

a) cukurs ar KN kodu 1701;

b) izoglikoze ar KN kodu 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 un 1702 90 30.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

V NODAĻA

Aizsardzība un ievešana pārstrādei

194. pants

Aizsardzības pasākumi

1. Komisija, ievērojot šā panta 3. punkta noteikumus un saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 260/2009 ([1]) un Padomes Regulu (EK) Nr. 625/2009 ([2]), veic aizsardzības pasākumus attiecībā uz importu Savienībā.

2. Ja vien kādā citā Eiropas Parlamenta un Padomes aktā un kādā citā Padomes aktā nav paredzēts citādi, Komisija saskaņā ar šā panta 3. punktu veic tos aizsardzības pasākumus pret importu Savienībā, kas paredzēti starptautiskos nolīgumos, kuri noslēgti saskaņā ar LESD.

3. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, pēc dalībvalsts pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas nosakot šā panta 1. un 2. punktā minētos pasākumus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 260/2009 (2009. gada 26. februāris) par kopējiem importa noteikumiem (OV L 84, 31.3.2009., 1. lpp.).

([2]) Padomes Regula (EK) Nr. 625/2009 (2009. gada 7. jūlijs) par kopējiem noteikumiem importam no dažām trešām valstīm (OV L 185, 17.7.2009., 1. lpp.).

▼B

Ja Komisija saņem dalībvalsts pieprasījumu, tā ar īstenošanas aktiem pieņem attiecīgu lēmumu piecās darbdienās pēc pieprasījuma saņemšanas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Pienācīgi pamatotos gadījumos būtisku, steidzamu iemeslu dēļ Komisija pieņem tūlītēji piemērojamus īstenošanas aktus saskaņā ar 229. panta 3. punktā minēto procedūru.

Pieņemtos pasākumus tūlīt paziņo dalībvalstīm, un tie stājas spēkā nekavējoties.

4. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, atsaucot vai grozot Savienības aizsardzības pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 3. punktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Pienācīgi pamatotos gadījumos būtisku, steidzamu iemeslu dēļ Komisija pieņem tūlītēji piemērojamus īstenošanas aktus saskaņā ar 229. panta 3. punktā minēto procedūru.

195. pants

Pārstrādes režīma un ievešanas pārstrādei režīma apturēšana

Ja Savienības tirgū pārstrādes režīma vai ievešanas pārstrādei režīma dēļ ir radušies traucējumi vai ir iespējams, ka tie radīsies, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, pēc dalībvalsts pieprasījuma vai savas ierosmes pilnībā vai daļēji apturot pārstrādes režīmu vai ievešanas pārstrādei režīmu attiecībā uz labības, rīsu, cukura, olīveļļas un galda olīvu, augļu un dārzeņu, pārstrādātu augļu un dārzeņu, vīna, liellopu un teļa gaļas, piena un piena produktu, cūkgaļas, aitas un kazas gaļas, olu, mājputnu gaļas un lauksaimnieciskas izcelsmes etilspirta nozares produktiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Ja Komisija saņem dalībvalsts pieprasījumu, tā ar īstenošanas aktiem pieņem attiecīgu lēmumu piecās darbdienās pēc pieprasījuma saņemšanas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Pienācīgi pamatotos gadījumos būtisku, steidzamu iemeslu dēļ Komisija pieņem tūlītēji piemērojamus īstenošanas aktus saskaņā ar 229. panta 3. punktā minēto procedūru.

Pieņemtos pasākumus tūlīt paziņo dalībvalstīm, un tie stājas spēkā nekavējoties.

▼B

VI NODAĻA

Eksporta kompensācijas

196. pants

Darbības joma

1. Tiktāl, cik tas vajadzīgs, lai produktus varētu eksportēt, pamatojoties uz to kotāciju vai cenām pasaules tirgū, ja nosacījumi iekšējā tirgū ir tādi, kā aprakstīts 219. panta 1. punktā vai 221. pantā, un nepārsniedzot apjomus, kas izriet no starptautiskiem nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar LESD, starpību starp minēto kursu vai cenām un cenām Savienībā var segt ar eksporta kompensācijām par:

a) šādu nozaru produkti, kurus eksportē bez turpmākas pārstrādes:

i) labība,

ii) rīsi,

iii) cukurs – attiecībā uz I pielikuma III daļas b)–d) un g) punktā minētajiem produktiem,

iv) liellopu un teļa gaļa,

v) piens un piena produkti,

vi) cūkgaļa,

vii) olas;

viii) mājputnu gaļa;

b) produktiem, kuri uzskaitīti šā punkta a) apakšpunkta i)līdz iii), v) un vii) punktā un kurus eksportē kā pārstrādātas preces saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1216/2009 ([1]) un kā cukuru saturošus produktus, kas minēti šīs regulas I pielikuma X daļas b) apakšpunktā.

2. Eksporta kompensācijas par produktiem, ko eksportē pārstrādātu preču veidā, nav lielākas par tām, ko piemēro tiem pašiem produktiem, kurus eksportē bez turpmākas pārstrādes.

3. Neskarot 219. panta 1. punkta un 221. panta piemērošanu, šā panta 1. punktā minētajiem produktiem pieejamās kompensācijas ir EUR 0.

197. pants

Eksporta kompensāciju sadale

Produktu daudzumus, ko var eksportēt, saņemot eksporta kompensāciju, nosaka, izmantojot tādu sadales metodi, kura:

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 1216/2009 (2009. gada 30. novembris), ar ko nosaka tirdzniecības režīmu, kas piemērojams dažām lauksaimniecības produktu pārstrādē iegūtām precēm (OV L 328, 15.12.2009., 10. lpp.).

▼B

a) ir vispiemērotākā produkta īpašībām un situācijai attiecīgajā tirgū un ļauj pēc iespējas efektīvāk izmantot pieejamos resursus, ņemot vērā Savienības eksporta efektivitāti un struktūru un tā ietekmi uz tirgus līdzsvaru, neradot diskrimināciju starp attiecīgo tirgus dalībniekiem un jo īpaši starp lieliem un maziem tirgus dalībniekiem;

b) rada vismazāko administratīvo apgrūtinājumu tirgus dalībniekiem, ņemot vērā administratīvās prasības.

198. pants

Eksporta kompensācijas noteikšana

1. Visā Savienībā vieniem un tiem pašiem produktiem piemēro vienādas eksporta kompensācijas. Tās var atšķirties atkarībā no galamērķa, jo īpaši, ja to nosaka situācija pasaules tirgū, dažu tirgu īpašās prasības vai saistības, kas izriet no starptautiskiem nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar LESD.

2. Kompensāciju noteikšanas pasākumus Padome veic saskaņā ar LESD 43. panta 3. punktu.

199. pants

Eksporta kompensācijas piešķiršana

1. Kompensācijas par 196. panta 1. punkta a) apakšpunktā uzskaitītajiem produktiem, kurus eksportē bez turpmākas pārstrādes, piešķir tikai pēc pieteikuma iesniegšanas un eksporta licences uzrādīšanas.

2. Produktiem, kuri uzskaitīti 196. panta 1. punkta a) apakšpunktā, piemēro kompensāciju, kas piemērojama licences pieteikuma iesniegšanas dienā, vai kompensāciju, kas izriet no attiecīgās konkursa procedūras, un – diferencētas kompensācijas gadījumā – kompensāciju, kas tajā pašā dienā piemērojama attiecībā uz:

a) licencē norādīto galamērķi vai

b) faktisko galamērķi, ja tas atšķiras no licencē norādītā galamērķa, un tādā gadījumā piemērojamā summa nepārsniedz summu, kas piemērojama attiecībā uz licencē norādīto galamērķi.

3. Kompensāciju izmaksā, kad ir iesniegts pierādījums par to, ka:

a) produkti ir izvesti no Savienības muitas teritorijas saskaņā ar Muitas kodeksa 161. pantā minēto eksporta procedūru;

b) diferencētas kompensācijas gadījumā – produkti ir importēti licencē norādītajā galamērķī vai citā galamērķī, attiecībā uz kuru ir noteikta kompensācija, neskarot 2. punkta b) apakšpunktu.

▼B

200. pants

Eksporta kompensācijas par dzīviem dzīvniekiem liellopu un teļa gaļas nozarē

Attiecībā uz liellopu un teļa gaļas nozares produktiem eksporta kompensāciju piešķiršana un maksājumi par dzīvnieku eksportu ir atkarīgi no tā, vai ir ievērotas Savienības tiesību aktos paredzētās prasības par dzīvnieku labturību un jo īpaši par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā.

201. pants

Eksporta limiti

Apjoma saistības, kas izriet no starptautiskiem nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar LESD, ievēro, pamatojoties uz eksporta licencēm, kas izdotas par atsauces laikposmiem, kurus piemēro attiecīgajiem produktiem.

Attiecībā uz to pienākumu ievērošanu, kas izriet no PTO Lauksaimniecības nolīguma, atsauces laikposma beigas neietekmē eksporta licenču derīgumu.

202. pants

Deleģētās pilnvaras

1. Lai nodrošinātu eksporta kompensāciju sistēmas pareizu darbību, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, lai noteiktu prasību iemaksāt nodrošinājumu, kas garantē tirgus dalībnieku pienākumu izpildi.

2. Lai mazinātu administratīvo slogu tirgus dalībniekiem un iestādēm, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, nosakot robežvērtības, kuru nepārsniegšanas gadījumā nav pienākuma izdot vai uzrādīt eksporta licenci, norādot galamērķus vai darbības, attiecībā uz kurām var pamatoti piešķirt atbrīvojumu no pienākuma uzrādīt eksporta licenci, un atļaujot pamatotās situācijās piešķirt eksporta licences ar atpakaļejošu spēku.

3. Lai ņemtu vērā praktiskas situācijas, kurās ir pamatotas tiesības pretendēt uz pilnu vai daļēju eksporta kompensāciju, un lai palīdzētu tirgus dalībniekiem pārvarēt laiku no eksporta kompensācijas pieteikuma iesniegšanas līdz tās galīgajam maksājumam, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu attiecībā uz noteikumiem par:

a) citu kompensācijas izmaksas datumu;

b) eksporta kompensāciju avansa maksājumu, ietverot nodrošinājuma iemaksāšanas un atbrīvošanas nosacījumus;

▼B

c) papildu pierādījumu, ja pastāv šaubas par reālo produktu galamērķi, un iespēju veikt atpakaļievešanu Savienības muitas teritorijā;

d) galamērķiem, kuri uzskatāmi par eksportu no Savienības, un Savienības muitas teritorijā esošu galamērķu iekļaušanu galamērķos, kuriem ir tiesības pretendēt uz eksporta kompensācijām.

4. Lai Līgumu I pielikumā uzskaitīto produktu un šo produktu pārstrādes produktu eksportētājiem nodrošinātu vienādu piekļuvi eksporta kompensācijām, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu par 199. panta 1. un 2. punkta piemērošanu produktiem, kas minēti 196. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

5. Lai nodrošinātu to, ka produkti, par kuriem saņem eksporta kompensācijas, tiek eksportēti no Savienības muitas teritorijas, un lai nepieļautu to iespējamu atgriešanos minētajā teritorijā un lai mazinātu tirgus dalībnieku administratīvo slogu, kurš rodas, diferencētu kompensāciju gadījumā sagatavojot un iesniedzot pierādījumu, ka kompensāciju saņēmušie produkti ir sasnieguši galamērķa valsti, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu attiecībā uz noteikumiem par:

a) termiņu, kurā jābūt pabeigtai izvešanai no Savienības muitas teritorijas, arī pagaidu atkārtotas ievešanas laiku;

b) pārstrādi, kādu minētajā laikposmā var veikt produktiem, par kuriem saņem eksporta kompensācijas;

c) pierādījumu par galamērķa sasniegšanu, lai būtu tiesīgi diferencētu kompensāciju gadījumā;

d) kompensācijas robežvērtībām un nosacījumiem, ar kādiem eksportētājus var atbrīvot no prasības sniegt šādu pierādījumu;

e) nosacījumiem, ar kādiem apstiprina pierādījumus par galamērķa sasniegšanu, ko iesniegušas neatkarīgas trešās personas, ja piemēro diferencētas kompensācijas.

6. Lai rosinātu eksportētājus ievērot dzīvnieku labturības nosacījumus un lai dotu kompetentajām iestādēm iespēju pārbaudīt eksporta kompensāciju pareizu izmaksāšanu, ja tā ir atkarīga no dzīvnieku labturības prasību ievērošanas, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu par dzīvnieku labturības prasību ievērošanu ārpus Savienības muitas teritorijas, tostarp par neatkarīgu trešo personu iesaistīšanu.

▼B

7. Lai ņemtu vērā dažādu nozaru specifiskās iezīmes, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, nosakot īpašas prasības un nosacījumus, kas piemērojami tirgus dalībniekiem un produktiem, kuri ir tiesīgi pretendēt uz eksporta kompensāciju, un eksporta kompensāciju aprēķināšanai vajadzīgos koeficientus, ņemot vērā dažu no graudiem izgatavotu spirtoto dzērienu nogatavināšanas procesu.

203. pants

Īstenošanas pilnvaras saskaņā ar pārbaudes procedūru

Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot šīs nodaļas piemērošanai vajadzīgos pasākumus, jo īpaši par:

a) to eksportējamo daudzumu pārdali, kas nav piešķirti vai izmantoti;

b) metodi, kā pārrēķināt eksporta kompensācijas izmaksas gadījumā, ja licencē norādītais produkta kods vai galamērķis neatbilst faktiskajam produktam vai galamērķim;

c) 196. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem produktiem;

d) nodrošinājuma iemaksas procedūrām un iemaksājamā nodrošinājuma apjomu;

e) to pasākumu piemērošanu, kas pieņemti saskaņā ar 202. panta 4.a punktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

204. pants

Citas īstenošanas pilnvaras

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus:

a) nosakot atbilstīgus pasākumus, lai nepieļautu 199. panta 2. punktā paredzētās elastības ļaunprātīgu izmantošanu, jo īpaši saistībā ar pieteikumu iesniegšanas procedūru;

b) nosakot pasākumus, kas vajadzīgi, lai ņemtu vērā 201. pantā minētās apjoma saistības, tostarp iespēju pārtraukt vai ierobežot eksporta licenču izdošanu gadījumos, kad šādas saistības ir pārsniegtas vai var tikt pārsniegtas;

▼B

c) nosakot koeficientus, kas piemērojami eksporta kompensācijām saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti atbilstīgi 202. panta 7. punktam.

Minētos īstenošanas aktus pieņem, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru.

VII NODAĻA

Izvešana pārstrādei

205. pants

Izvešanas pārstrādei režīma apturēšana

Ja Savienības tirgū izvešanas pārstrādei režīma dēļ ir radušies vai varētu rasties traucējumi, Komisija pieņem īstenošanas aktus, pēc dalībvalsts pieprasījuma vai savas iniciatīvas pilnībā vai daļēji apturot izvešanas pārstrādei režīmu attiecībā uz labības, rīsu, augļu un dārzeņu, pārstrādātu augļu un dārzeņu, vīna, liellopu un teļa gaļas, cūkgaļas, aitas un kazas gaļas un mājputnu gaļas nozares produktiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Ja Komisija saņem dalībvalsts pieprasījumu, tā ar īstenošanas aktiem pieņem attiecīgu lēmumu piecās darbdienās pēc pieprasījuma saņemšanas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Pienācīgi pamatotos gadījumos būtisku, steidzamu iemeslu dēļ Komisija pieņem tūlītēji piemērojamus īstenošanas aktus saskaņā ar 229. panta 3. punktā minēto procedūru.

Pieņemtos pasākumus tūlīt paziņo dalībvalstīm, un tie stājas spēkā nekavējoties.

IV DAĻA

KONKURENCES NOTEIKUMI

1 NODAĻA

Noteikumi, ko piemēro uzņēmumiem

206. pants

Komisijas pamatnostādnes par konkurences noteikumu piemērošanu lauksaimniecības nozarei

Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, saskaņā ar LESD 42. pantu LESD 101.līdz 106. pantu un to īstenošanas noteikumus, ievērojot šīs regulas 207. līdz 210. pantu, piemēro visiem LESD 101. panta 1. punktā un 102. pantā minētajiem nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotajām darbībām, kas saistītas ar lauksaimniecības produktu ražošanu vai tirdzniecību.

▼B

Lai nodrošinātu iekšējā tirgus darbību un Savienības konkurences noteikumu vienādu piemērošanu, Komisija un dalībvalstu konkurences iestādes, cieši sadarbojoties, piemēro Savienības konkurences noteikumus.

Papildus minētajam Komisija vajadzības gadījumā publicē pamatnostādnes, lai palīdzētu valsts konkurences iestādēm, kā arī uzņēmumiem.

207. pants

Konkrētais tirgus

Konkrētā tirgus definīcija ir līdzeklis uzņēmumu konkurences robežu identificēšanai un noteikšanai, un to izsaka divos savstarpēji saistītos līmeņos:

a) konkrēto produktu tirgus: šīs nodaļas kontekstā "produktu tirgus" ietver visus tos produktus, kas produktu īpašību, cenu vai paredzētā pielietojuma dēļ no patērētāja viedokļa uzskatāmi par apmaināmiem vai aizstājamiem;

b) konkrētais ģeogrāfiskais tirgus: šīs nodaļas kontekstā "ģeogrāfisko tirgu" veido teritorija, kurā konkurences apstākļi ir pietiekami viendabīgi, kurā attiecīgie uzņēmumi ir iesaistījušies konkrēto produktu piedāvājumā un kuru no blakus esošajām ģeogrāfiskajām teritorijām var nodalīt tādēļ, ka minētajās teritorijās pastāv diezgan atšķirīgi konkurences apstākļi.

208. pants

Dominējošais stāvoklis

Šīs nodaļas kontekstā "dominējošs stāvoklis" ir situācija, kurā vienam uzņēmumam ir ekonomiskā vara, kas ļauj tam radīt šķēršļus efektīvas konkurences saglabāšanai konkrētajā tirgū, radot šim uzņēmumam iespēju rīkoties īpaši neatkarīgi attiecībā pret saviem konkurentiem, klientiem un patērētājiem.

209. pants

Izņēmumi attiecībā uz KLP, lauksaimnieku un to apvienību mērķiem

1. LESD 101. panta 1. punktu nepiemēro tādiem šīs regulas 206. pantā minētiem nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotajām darbībām, kas vajadzīgas LESD 39. pantā izklāstīto mērķu sasniegšanai.

Jo īpaši LESD 101. panta 1. punktu nepiemēro lauksaimnieku, lauksaimnieku apvienību vai šādu apvienību asociāciju, vai saskaņā ar šīs regulas 152. pantu atzītu ražotāju organizāciju, vai saskaņā ar šīs regulas 1156. pantu atzītu ražotāju organizāciju apvienību nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotajām darbībām, kuras attiecas uz lauksaimniecības produktu ražošanu vai pārdošanu, vai kopīgu iekārtu izmantošanu lauksaimniecības produktu uzglabāšanai, apstrādei vai pārstrādei, ja vien netiek apdraudēta LESD 39. panta mērķu sasniegšana.

▼B

Šo punktu nepiemēro nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotajām darbībām, kuras ietver pienākumu noteikt vienādu cenu vai ar ko tiek izslēgta konkurence.

2. Nolīgumus, lēmumus un saskaņotas darbības, kas atbilst šā panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem, neaizliedz, un netiek prasīts iepriekšējs lēmums šajā sakarā.

Jebkuros valstu vai Savienības tiesas procesos LESD 101. panta piemērošanai LESD 101. panta 1. punkta pārkāpuma pierādīšanas pienākums ir tai pusei vai iestādei, kas norāda uz iespējamo pārkāpumu. Pusei, kas vēlas izmantot šā panta 1. punktā paredzēto izņēmumu priekšrocības, ir pienākums pierādīt, ka minētā punkta nosacījumi ir izpildīti.

210. pants

Atzītu starpnozaru organizāciju nolīgumi un saskaņotās darbības

1. LESD 101. panta 1. punktu nepiemēro tādu starpnozaru organizāciju nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotajām darbībām, kuras atzītas saskaņā ar šīs regulas 157. pantu un kuru mērķis ir veikt pasākumus, kas minēti šīs regulas 157. panta 1. punkta c) apakšpunktā un piena un piena produktu nozarē - 157. panta 3. punkta c) apakšpunktā, un – olīveļļas un galda olīvu nozares un tabakas nozares gadījumā – šīs regulas 162. pantā.

2. Šā panta 1. punktu piemēro ar noteikumu, ka:

a) nolīgumi, lēmumi un tajos minētās saskaņotās darbības ir paziņotas Komisijai;un

b) divu mēnešu laikā pēc visas nepieciešamās informācijas saņemšanas Komisija nav konstatējusi, ka minētie nolīgumi, lēmumi vai saskaņotās darbības ir Savienības noteikumiem neatbilstīgi.

Ja Komisija konstatē, ka 1. punktā minētie nolīgumi, lēmumi vai saskaņotās darbības ir Savienības noteikumiem neatbilstīgi, tā izklāsta savus konstatējumus, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru.

3. Šā panta 1. punktā minētos nolīgumus, lēmumus un saskaņotās darbības nevar ieviest, pirms nav beidzies 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā norādītais divu mēnešu laikposms.

▼B

4. Par Savienības noteikumiem neatbilstīgiem jebkurā gadījumā deklarē šādus nolīgumus, lēmumus un saskaņotas darbības, ja tie:

a) Savienībā var izraisīt tirgu sadalīšanu jebkādā veidā;

b) var apdraudēt tirgus organizācijas netraucētu darbību;

c) var radīt konkurences kropļojumus, kas nav būtiski to KLP mērķu sasniegšanai, uz kuriem vērsta starpnozaru organizācijas darbība;

d) ietver cenu vai kvotu noteikšanu;

e) var radīt diskrimināciju vai likvidēt konkurenci attiecībā uz konkrēto produktu ievērojamu daudzumu.

5. Ja pēc 2. punkta pirmās daļās b) apakšpunktā minētā divu mēnešu laikposma beigām Komisija konstatē, ka 1. punkta piemērošanas nosacījumi nav izpildīti, tā, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru, pieņem lēmumu, kurā paziņo, ka uz attiecīgo nolīgumu, lēmumu vai saskaņoto darbību attiecas LESD 101. panta 1. punkts.

Minēto Komisijas lēmumu nepiemēro agrāk kā dienā, kad tas paziņots attiecīgajai starpnozaru organizācijai, ja vien šī starpnozaru organizācija nav iesniegusi nepareizu informāciju vai ļaunprātīgi izmantojusi 1. punktā minēto atbrīvojumu.

6. Daudzgadu nolīgumu gadījumā paziņošana par pirmo gadu ir spēkā turpmākajiem nolīguma gadiem. Tomēr šādā gadījumā Komisija pēc savas ierosmes vai pēc citas dalībvalsts lūguma jebkurā laikā var paziņot, ka konstatēta neatbilstība.

7. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka nepieciešamos pasākumus, lai vienoti piemērotu šo pantu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

II NODAĻA

Noteikumi par valsts atbalstu

211. pants

LESD 107.līdz 109. panta piemērošana

1. Lauksaimniecības produktu ražošanai un tirdzniecībai piemēro LESD 107.līdz 109. pantu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, LESD 107.līdz 109. pantu nepiemēro maksājumiem, kurus dalībvalstis veikušas saskaņā ar jebko no turpmāk norādītā un ievērojot to:

▼B

a) šajā regulā paredzētajiem pasākumiem, kurus pilnībā vai daļēji finansē Savienība;

b) šīs regulas 213.līdz 218. pantu.

212. pants

Valsts maksājumi saistībā ar vīna nozares atbalsta programmām

Atkāpjoties no 44. panta 3. punkta, dalībvalstis var piešķirt valsts maksājumus 45., 49. un 50. pantā minētajiem pasākumiem saskaņā ar Savienības noteikumiem par valsts atbalstu.

Maksimālo atbalsta likmi, kas noteikta attiecīgajos Savienības noteikumos par valsts atbalstu, piemēro kopējam publiskajam finansējumam, kas aptver gan Savienības, gan valsts līdzekļus.

213. pants

Valsts maksājumi ziemeļbriežu nozarei Somijā un Zviedrijā

Ar Komisijas atļauju, kas pieņemta, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru, Somija un Zviedrija var veikt valsts maksājumus par ziemeļbriežu un ziemeļbriežu produktu ražošanu un tirdzniecību (KN kods ex 0208 un ex 0210), ciktāl šādu maksājumu dēļ nepalielinās ierastais ražošanas apjoms.

214. pants

Valsts maksājumi cukura nozarei Somijā

Somija var veikt valsts maksājumus cukurbiešu audzētājiem, nepārsniedzot EUR 350 par hektāru vienā tirdzniecības gadā.

▼M1

214.a pants

Valsts atbalsta maksājumi konkrētām nozarēm Somijā

Saņemot Komisijas atļauju, Somija laikposmā no 2014. gada līdz 2020. gadam var turpināt piešķirt ražotājiem valsts atbalstu, kādu tā piešķīra 2013. gadā, pamatojoties uz 1994. gada Pievienošanās akta 141. pantu, ar noteikumu, ka:

a) ienākumu atbalsta summa visā laikposmā samazinās un 2020. gadā nepārsniedz 30 % no 2013. gadā piešķirtās summas, un

b) pirms šīs iespējas izmantošanas ir pilnībā izmantotas kopējā lauksaimniecības politikā attiecīgajām nozarēm paredzētās atbalsta shēmas.

▼M1

Komisija sniedz atļauju, nepiemērojot procedūru, kas minēta šīs regulas 229. panta 2. vai 3. punktā.

▼B

215. pants

Valsts maksājumi biškopībai

Dalībvalstis var veikt valsts maksājumus to biškopības uzņēmumu aizsardzībai, kuri ir nelabvēlīgākā situācijā strukturālu vai dabas apstākļu dēļ vai kuri ir iesaistīti ekonomikas attīstības programmās, izņemot ražošanai vai tirdzniecībai paredzētus maksājumus.

216. pants

Valsts maksājumi vīna destilācijai krīzes gadījumā

1. Dalībvalstis var veikt valsts maksājumus vīna ražotājiem par brīvprātīgu vai obligātu vīna destilēšanu pamatotas krīzes gadījumos.

Minētie maksājumi ir samērīgi un palīdz pārvarēt attiecīgo krīzi.

Kopējā maksājumu summa, kas dalībvalstī šādiem maksājumiem pieejama katrā attiecīgajā gadā, nepārsniedz 15 % no kopējiem līdzekļiem, kas katrai dalībvalstij pieejami attiecīgajā gadā un noteikti VI pielikumā.

2. Dalībvalstis, kuras vēlas izmantot 1. punktā minētos valsts maksājumus, iesniedz Komisijai pienācīgi pamatotu paziņojumu. Komisija, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru, lemj par pasākuma apstiprināšanu un maksājumu veikšanu.

3. Lai nepieļautu jebkādus konkurences kropļojumus, spirtu, ko iegūst 1. punktā minētās destilācijas rezultātā, lieto tikai rūpniecības vai enerģētikas vajadzībām.

4. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot pasākumus, kas vajadzīgi šā panta piemērošanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

217. pants

Valsts maksājumi par produktu izplatīšanu bērniem

Dalībvalstis papildus Savienības atbalstam, kas paredzēts 23. un 26. pantā, var veikt valsts maksājumus par bērnu apgādi ar produktiem izglītības iestādēs vai ar to saistītās izmaksas, kas minētas 23. panta 1. punktā.

Dalībvalstis var finansēt šos maksājumus, uzliekot nodevu attiecīgajai nozarei, vai ar jebkādiem citiem privātā sektora ieguldījumiem.

▼B

Dalībvalstis papildus Savienības atbalstam, kas paredzēts 23. pantā, var veikt valsts maksājumus, lai finansētu 23. panta 2. punktā minētos papildu pasākumus, kas vajadzīgi, lai varētu īstenot Savienības augļu un dārzeņu, pārstrādātu augļu un dārzeņu un banānu produktu piegādes programmu.

218. pants

Valsts maksājumi par riekstiem

1. Dalībvalstis var veikt valsts maksājumus līdz EUR 120,75 par hektāru gadā lauksaimniekiem, kuri ražo šādus produktus:

a) mandeles ar KN kodu 0802 11 un 0802 12;

b) lazdu riekstus vai dižlazdu riekstus ar KN kodu 0802 21 un 0802 22;

c) valriekstus ar KN kodu 0802 31 00 un 0802 32 00;

d) pistācijas ar KN kodu 0802 51 00 un 0802 52 00;

e) ceratoniju augļus ar KN kodu 1212 92 00.

2. Valsts maksājumus, kas minēti 1. punktā, var veikt tikai par šādu maksimālo platību:

Dalībvalsts	Maksimālā platība (ha)
Beļģija	100
Bulgārija	11 984
Vācija	1 500
Grieķija	41 100
Spānija	568 200
Francija	17 300
Itālija	130 100
Kipra	5 100
Luksemburga	100
Ungārija	2 900
Nīderlande	100
Polija	4 200
Portugāle	41 300
Rumānija	1 645
Slovēnija	300
Slovākija	3 100
Apvienotā Karaliste	100

▼B

3. Dalībvalstis var noteikt, ka 1. punktā minēto valsts maksājumu piešķiršanas priekšnosacījums ir lauksaimnieku dalība saskaņā ar 152. pantu atzītā ražotāju organizācijā.

V DAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI

I NODAĻA

Ārkārtas pasākumi

1. Iedaļa

Tirgus traucējumi

219. pants

Pasākumi tirgus traucējumu novēršanai

1. Lai efektīvi un iedarbīgi reaģētu uz tirgus traucējumu draudiem, ko rada būtiska cenu palielināšanās vai samazināšanās iekšējos vai ārējos tirgos vai citi notikumi un apstākļi, kas rada ievērojamus tirgus traucējumus vai šādu traucējumu draudus, ja paredzams, ka minētā situācija vai tās ietekme uz tirgu turpināsies vai pasliktināsies, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, lai veiktu pasākumus, kas vajadzīgi, lai risinātu minēto tirgus situāciju, vienlaikus ievērojot visas saistības, kas izriet no starptautiskiem nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar LESD, un ar noteikumu, ka visi citi šajā regulā paredzētie pasākumi izrādās nepietiekami.

Ja ir radušies šā punkta pirmajā daļā minētie tirgus traucējumu draudi un tas vajadzīgs būtisku, steidzamu iemeslu dēļ, 228. pantā paredzēto procedūru piemēro deleģētajiem aktiem, kas pieņemti, ievērojot šā punkta pirmo daļu.

Minētie būtiskie, steidzamie iemesli var ietvert vajadzību rīkoties nekavējoties, lai tirgus traucējumu risinātu vai novērstu, ja tirgus traucējumu draudi parādās tik strauji vai negaidīti, ka ir vajadzīga nekavējoša rīcība, lai situāciju atrisinātu efektīvi un iedarbīgi, vai arī ja ar nekavējošu rīcību novērstu, ka šādi tirgus traucējumu draudi realizējas, turpinās vai izvēršas par smagāku vai ilgstošu traucējumu, vai arī ja vilcināšanās īstenot nekavējošu rīcību radītu traucējuma rašanās vai saasināšanās draudus, vai radītu situāciju, ka vēlāk apdraudējuma vai traucējuma novēršanai būs vajadzīgi plašāki pasākumi, vai arī kaitētu ražošanai vai tirgus apstākļiem.

Šādi pasākumi var tādā mērā un uz tik ilgu laiku, cik nepieciešams, lai novērstu tirgus traucējumus vai to draudus, paplašināt vai grozīt citu šajā regulā paredzēto pasākumu piemērošanas jomu, ilgumu vai citus aspektus vai paredzēt eksporta kompensācijas, vai pilnībā vai daļēji apturēt ievedmuitas piemērošanu, vajadzības gadījumā arī noteiktiem apjomiem vai uz noteiktu laikposmu.

▼B

2. Šā panta 1. punktā minētos pasākumus nepiemēro I pielikuma XXIV daļas 2. iedaļā uzskaitītajiem produktiem.

Tomēr Komisija ar deleģētajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar 228. pantā minēto steidzamības procedūru, var nolemt, ka 1. punktā minētos pasākumus piemēro vienam vai vairākiem no I pielikuma XXIV daļas 2. iedaļā uzskaitītajiem produktiem.

3. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot šā panta 1. punktā minēto pasākumu piemērošanai vajadzīgos procedūras noteikumus un tehniskos kritērijus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Iedaļa

Tirgus atbalsta pasākumi, kas saistīti ar dzīvnieku slimībām un patērētāju uzticības zaudēšanu sabiedrības, dzīvnieku vai augu veselības risku dēļ

220. pants

Pasākumi, kas saistīti ar dzīvnieku slimībām un patērētāju uzticības zaudēšanu sabiedrības, dzīvnieku vai augu veselības risku dēļ

1. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot ārkārtas atbalsta pasākumus skartajam tirgum, lai ņemtu vērā:

a) ierobežojumus Savienības iekšējā tirdzniecībā un tirdzniecībā ar trešām valstīm, kas var rasties, piemērojot pasākumus dzīvnieku slimību izplatības apkarošanai, un

b) būtiskus tirgus traucējumus, kuru tiešais cēlonis ir patērētāju uzticības zaudēšana sabiedrības, dzīvnieku vai augu veselības un slimību risku dēļ.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Šā panta 1. punktā paredzētos pasākumus piemēro jebkurā no šīm nozarēm:

a) liellopu un teļa gaļa,

b) piens un piena produkti,

c) cūkgaļa,

d) aitas un kazas gaļa;

e) olas;

f) mājputnu gaļa.

▼B

Pasākumus, kas paredzēti 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā un kas saistīti ar patērētāju uzticēšanās zudumu saistībā ar sabiedrības vai augu veselības riskiem, piemēro arī visiem citiem lauksaimniecības produktiem, izņemot I pielikuma XXIV daļas 2. iedaļā minētos produktus.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 228. pantā minēto steidzamības procedūru, papildinot šā punkta pirmajās divās daļās minēto produktu sarakstu.

3. Šā panta 1. punktā paredzētos pasākumus veic pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma.

4. Pasākumus, kas paredzēti 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā, var veikt tikai tad, ja attiecīgā dalībvalsts ir veikusi sanitāros un veterināros pasākumus, lai ātri likvidētu slimību, un vienīgi tādā apmērā un tik ilgi, cik noteikti nepieciešams attiecīgā tirgus atbalstam.

5. Savienība 1. punktā paredzētajiem pasākumiem piešķir daļēju finansējumu 50 % apmērā no dalībvalstu segtajiem izdevumiem.

Tomēr liellopu un teļa gaļas, piena un piena produktu, cūkgaļas un aitas un kazas gaļas nozarē Savienība piešķir daļēju finansējumu 60 % apmērā no šādiem izdevumiem, ja apkaro mutes un nagu sērgu.

6. Dalībvalstis nodrošina to, lai ražotāju ieguldījums dalībvalstīm radušos izdevumu segšanā nekropļotu konkurenci starp ražotājiem dažādās dalībvalstīs.

3. Iedaļa

Īpašas problēmas

221. pants

Pasākumi īpašu problēmu risināšanai

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot vajadzīgus un pamatojamus ārkārtas pasākumus īpašu problēmu risināšanai. Minētie pasākumi var ietvert atkāpes no šīs regulas noteikumiem tikai tādā mērā un tik ilgi, cik noteikti nepieciešams. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Lai atrisinātu īpašas problēmas un pienācīgi pamatotos gadījumos, Komisija būtisku, steidzamu iemeslu dēļ situācijās, kas var izraisīt strauju ražošanas un tirgus apstākļu pasliktināšanos, ko varētu būt grūti novērst, ja pasākumu pieņemšana aizkavētos, pieņem tūlītēji piemērojamus īstenošanas aktus saskaņā ar 229. panta 3. punktā minēto procedūru.

▼B

3. Komisija pasākumus saskaņā ar 1. vai 2. punktu pieņem vienīgi tad, ja vajadzīgos ārkārtas pasākumus nav iespējams pieņemt saskaņā ar 219. vai 220. pantu.

4. Saskaņā ar 1. vai 2. punktu pieņemtie pasākumi paliek spēkā uz laikposmu, kas nepārsniedz divpadsmit mēnešus. Ja pēc šā laikposma konkrētās problēmas, kuru dēļ tika pieņemti minētie pasākumi, joprojām pastāv, Komisija, lai rastu pastāvīgu risinājumu, var pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu attiecībā uz šo jautājumu vai iesniegt attiecīgus tiesību aktu priekšlikumus.

5. Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi par visiem pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar 1. vai 2. punktu, divu darbdienu laikā pēc to pieņemšanas.

4. Iedaļa

Nolīgumi un lēmumi laikposmos, kad ir ievērojams līdzsvara trūkums tirgos

222. pants

LESD 101. panta 1. punkta piemērošana

1. Laikposmos, kuros ir ievērojams līdzsvara trūkums tirgos, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot, ka LESD 101. panta 1. punkts nav jāpiemēro atzīto ražotāju organizāciju, to asociāciju un atzīto starpnozaru organizāciju nolīgumiem un lēmumiem nevienā nozarē, kas minētas šīs regulas 1. panta 2. punktā, ar noteikumu, ka šie nolīgumi un lēmumi neapdraud iekšējā tirgus pienācīgu darbību, to mērķis ir vienīgi censties stabilizēt skarto nozari un tie ietilpst vienā vai vairākās turpmāk minētajās kategorijās:

a) savu produktu izņemšana no tirgus vai bezmaksas izplatīšana;

b) pārveidošana un pārstrāde;

c) privātu tirgus dalībnieku veikta uzglabāšana;

d) kopīgi veicināšanas pasākumi;

e) nolīgumi par kvalitātes prasībām;

f) kopīgs tādu resursu iepirkums, kuri vajadzīgi, lai apkarotu dzīvnieku un augu kaitēkļu un slimību izplatīšanos Savienībā, vai tādu resursu iepirkums, kas vajadzīgi, lai novērstu dabas katastrofu sekas Savienībā;

g) ražošanas pagaidu plānošana, ņemot vērā ražošanas cikla īpašās iezīmes.

▼B

Komisija īstenošanas aktos precizē šīs atkāpes saturisko un ģeogrāfisko piemērošanas jomu un, ievērojot 3. punktu, laikposmu, kurā atkāpi piemēro.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Šā panta 1. punktu piemēro vienīgi tad, ja Komisija jau ir pieņēmusi vienu no šajā nodaļā minētajiem pasākumiem, ja produkti jau ir iepirkti valsts intervencē vai ja ir piešķirts atbalsts par privātu uzglabāšanu, kā minēts II daļas I sadaļas I nodaļā.

3. Šā panta 1. punktā minētie nolīgumi un lēmumi ir piemērojami tikai uz laikposmu, kas nepārsniedz sešus mēnešus.

Tomēr Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem pagarina šos nolīgumus un lēmumus vēl uz laikposmu līdz sešiem mēnešiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

II NODAĻA

Paziņojumi un ziņojumi

223. pants

Paziņošanas prasības

1. Lai nodrošinātu šīs regulas piemērošanu, lauksaimniecības produktu tirgus uzraudzību, analīzi un pārvaldību, tirgus pārredzamību, KLP pasākumu pienācīgu darbību, KLP pasākumu pārbaudi, kontroli, uzraudzību, novērtēšanu un revīziju un saskaņā ar LESD noslēgtos starptautiskos nolīgumos ietvertu prasību ievērošanu, tostarp šajos nolīgumos paredzēto paziņošanas prasību ievērošanu, Komisija saskaņā ar 2. punktā minēto procedūru var pieņemt vajadzīgos pasākumus attiecībā uz paziņojumiem, kuri ir jāiesniedz uzņēmumiem, dalībvalstīm un trešām valstīm. Šādi rīkojoties, tā ņem vērā vajadzību pēc datiem un potenciālo datu avotu sinerģiju.

Iegūto informāciju var nosūtīt vai darīt pieejamu starptautiskām organizācijām un trešo valstu kompetentajām iestādēm un darīt zināmu atklātībai, ievērojot personas datu aizsardzību un uzņēmumu likumīgās intereses savu komercnoslēpumu, tostarp cenu, aizsargāšanā.

2. Lai nodrošinātu informācijas sistēmu integritāti un pārsūtīto dokumentu un ar tiem saistīto datu autentiskumu un salasāmību, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, kuros nosaka:

a) paziņojamās informācijas būtību un veidu;

▼B

b) apstrādājamo datu kategorijas, maksimālos saglabāšanas termiņus un apstrādes mērķi, jo īpaši, ja šos datus publicē un nosūta trešām valstīm;

c) tiesības piekļūt informācijai vai informācijas sistēmām, kas darītas pieejamas;

d) informācijas publiskošanas nosacījumus.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot šā panta piemērošanai vajadzīgos noteikumus, tostarp:

a) paziņošanas metodes;

b) noteikumus par paziņojamo informāciju;

c) paziņojamās informācijas pārvaldības kārtību, kā arī noteikumus par paziņojumu saturu, formu, sniegšanas laiku, biežumu, un termiņiem;

d) kārtību, kādā informāciju un dokumentus nosūta vai dara pieejamus dalībvalstīm, starptautiskām organizācijām, trešo valstu kompetentajām iestādēm vai sabiedrībai, ievērojot personas datu aizsardzību un uzņēmumu likumīgās intereses savu komercnoslēpumu aizsargāšanā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

224. pants

Personas datu apstrāde un aizsardzība

1. Dalībvalstis un Komisija apkopo personas datus 223. panta 1. punktā izklāstītajiem mērķiem un neapstrādā minētos datus tādā veidā, kas nav savietojams ar minētajiem mērķiem.

2. Ja personas datus apstrādā 223. panta 1. punktā minētajiem uzraudzības un novērtēšanas mērķiem, tos padara anonīmus un apstrādā vienīgi kopsavilkuma veidā.

3. Personas datus apstrādā saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK un Regulu (EK) Nr. 45/2001. Konkrēti, šādus datus glabā tikai tādā veidā, kas nedod iespēju identificēt datu subjektus ilgāk, nekā ir nepieciešams tiem mērķiem, kuriem tie tika apkopoti vai kuriem tiek veikta to turpmāka apstrāde, ņemot vērā minimālos saglabāšanas termiņus, kas noteikti piemērojamos valsts un Savienības tiesību aktos.

▼B

4. Dalībvalstis informē datu subjektus, ka to personas datus var apstrādāt valsts un Savienības struktūrās atbilstīgi 1. punktam un ka šajā ziņā datu subjektiem ir tiesības, kas izklāstītas attiecīgi Direktīvā 95/46/EK un Regulā (EK) Nr. 45/2001.

225. pants

Komisijas pienākums sniegt ziņojumus

Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu:

a) reizi trīs gados un pirmo reizi 2016. gada 21. decembrim par 55., 56. un 57. pantā paredzēto pasākumu īstenošanu biškopības nozarē, tostarp par jaunākajiem pavērsieniem saistībā ar stropu identifikācijas sistēmām;

b) līdz 2014. gada 30. jūnijam un arī līdz 2018. gada 31. decembrim par tirgus situācijas attīstību piena un piena produktu nozarē un jo īpaši par 148. līdz 151. panta, 152. panta 3. punkta un 157. panta 3. punkta darbību, īpaši izvērtējot to ietekmi uz piena ražotājiem un piena ražošanu mazāk attīstītos reģionos saistībā ar vispārējo mērķi saglabāt ražošanu šajos reģionos, un aplūkojot potenciālos stimulus, lai rosinātu lauksaimniekus slēgt kopīgas ražošanas nolīgumus, un pievieno attiecīgus priekšlikumus.

c) līdz 2014. gada 31. decembrim par iespēju paplašināt skolu apgādes programmas, iekļaujot olīveļļu un galda olīvas;

d) līdz 2017. gada 31. decembrim par konkurences noteikumu piemērošanu lauksaimniecības nozarei visās dalībvalstīs, jo īpaši par 209. un 210. panta darbību un par 169., 170. un 171. panta darbību attiecīgajās nozarēs.

III NODAĻA

Rezerve krīzes situācijām lauksaimniecības nozarē

226. pants

Rezerves izmantošana

Līdzekļus, kuri pārvietoti no rezerves krīzes situācijām lauksaimniecības nozarē saskaņā ar nosacījumiem un procedūru, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 25. pantā un 22. punktā Iestāžu nolīgumā starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību, dara pieejamus pasākumiem, uz kuriem attiecas šī regula, gadā vai gados, kad vajadzīgs papildu atbalsts, un kurus īsteno apstākļos, kas pārsniedz parastu tirgus attīstību.

▼B

Konkrēti, līdzekļus pārvieto jebkuriem izdevumiem, kas rodas saskaņā ar:

a) 8. līdz 21. pantu,

b) 196. līdz 204. pantu un

c) 219., 220. un 221. pantu.

VI DAĻA

PILNVARU DELEĢĒŠANA, ĪSTENOŠANAS NOTEIKUMI, PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

I NODAĻA

Pilnvaru deleģēšana un īstenošanas noteikumi

227. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt šajā regulā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz septiņu gadu laikposmu no 2013. gada 20. decembrim. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms septiņu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt šajā regulā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar šo regulu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

▼B

228. pants

Steidzamības procedūra

1. Deleģētie akti, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, stājas spēkā nekavējoties un tos piemēro, kamēr nav izteikti nekādi iebildumi atbilstīgi 2. punktam. Paziņojot saskaņā ar šo pantu pieņemtu deleģētu aktu Eiropas Parlamentam un Padomei, izklāsta iemeslus, kādēļ izmanto steidzamības procedūru.

2. Eiropas Parlaments vai Padome saskaņā ar 227. panta 5. punktā minēto procedūru var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu, kas pieņemts atbilstīgi šim pantam. Šādā gadījumā Komisija nekavējoties atceļ aktu, ievērojot Eiropas Parlamenta vai Padomes paziņojumu par lēmumu izteikt iebildumus.

229. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kuras nosaukums ir "Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas komiteja". Minētā Komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Saistībā ar aktiem, kas minēti 80. panta 5. punktā, 91. panta c) un d) punktā, 97. panta 4. punktā, 99. pantā, 106. pantā un 107. panta 3. punktā, ja komiteja atzinumu nesniedz, tad Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

II NODAĻA

Pārejas un nobeiguma noteikumi

230. pants

Atcelšana

1. Regulu (EK) Nr. 1234/2007 atceļ.

Tomēr turpina piemērot šādus Regulas (EK) Nr. 1234/2007 noteikumus:

a) attiecībā uz piena ražošanas ierobežojumu sistēmu – II daļas I sadaļas III nodaļas III iedaļu, 55. pantu, 85. pantu un IX un X pielikumu līdz 2015. gada 31. martam;

▼B

b) attiecībā uz vīna nozari:

i) 85.a līdz 85.e pantu attiecībā uz 85.a panta 2. punktā minētajām platībām, kuras vēl nav izartas, un attiecībā uz 85.b panta 1. punktā minētajām platībām, kuras nav legalizētas, līdz brīdim, kad šīs platības tiek izartas vai legalizētas, un 188.a panta 1. un 2. punktu;

ii) līdz 2015. gada 31. decembrim stādīšanas tiesību pārejas režīmu, kas izklāstīts II daļas I sadaļas III nodaļas IVa iedaļas II apakšiedaļā.

iii) 118.m panta 5. punktu līdz kamēr beidzas vīnu ar nosaukumu "Mlado vino portugizac" krājumi, kuri pastāvēja 2013. gada 1. jūlijā;

iv) 118.s panta 5. punktu līdz 2017. gada 30. jūnijam;

▼M1

ba) 111. pantu līdz 2015. gada 31. martam;

▼B

►C2 c) 113.a panta 4. punktu, 114., 115. un 116. pantu, 117. panta 1. līdz 4. punktu un 121. panta e) punkta iv) apakšpunktu, kā arī XIV pielikuma A daļas IV punktu, B daļas I punkta 2. un 3. apakšpunktu un III daļas 1. apakšpunktu un C daļu, kā arī XV pielikuma II daļas 1., 3., 5. un 6. apakšpunktu un IV daļas 2. apakšpunktu minēto pantu piemērošanas nolūkos ◄ līdz atbilstīgo tirdzniecības noteikumu piemērošanas dienai, kas jānosaka saskaņā ar deleģētajiem aktiem, kuri paredzēti šīs regulas 75. panta 2. punktā, 76. panta 4. punktā, 78. panta 3. un 4. punktā, 79. panta 1. punktā, 80. panta 4. punktā, 83. panta 4. punktā, 86. pantā, 87. panta 2. punktā, 88. panta 3. punktā un 89. pantā;

▼M1

ca) 125.a panta 1. punkta e) apakšpunktu un 2. punktu un –attiecībā uz augļu un dārzeņu nozari – XVI pielikumu līdz dienai, kad sāk piemērot attiecīgos noteikumus, kas jānosaka saskaņā ar deleģētajiem aktiem, kuri paredzēti 173. panta 1. punkta b) un i) apakšpunktā;

▼B

d) 133.a panta 1. punktu un 140.a pantu līdz 2014. gada 30. septembrim;

▼M1

da) 136., 138.un 140. pantu, kā arī XVIII pielikumu minēto pantu piemērošanai līdz dienai, kad sāk piemērot noteikumus, kas jānosaka saskaņā ar īstenošanas aktiem, kuri paredzēti 180. pantā un 183. panta a) punktā, vai līdz 2014. gada 30. jūnijam – atkarībā no tā, kurš no tiem ir agrākais datums;

▼B

e) 182. panta 3. punkta pirmo un otro apakšpunktu līdz 2013./2014. cukura tirdzniecības gada beigām 2014. gada 30. septembrī;

f) 182. panta 4. punktu līdz 2017. gada 31. decembrim;

g) 182. panta 7. punktu līdz 2014. gada 31. martam.

▼C2

h) XV pielikuma III daļas 3. punktu līdz 2015. gada 31. decembrim.

▼B

i) XX pielikumu līdz dienai, kad stājas spēkā leģislatīvais akts, ar kuru aizstāj Regulu (EK) Nr. 1216/2009 un Padomes Regulu (EK) Nr. 614/2009 ([1]).

2. Atsauces uz Regulu (EK) Nr. 1234/2007 uzskata par atsaucēm uz šo regulu un uz Regulu (ES) Nr. 1306/2013 un lasa saskaņā ar šīs regulas XIV pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.

3. Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 2271/96 un (EK) Nr. 1037/2001 atceļ.

231. pants

Pārejas noteikumi

1. Lai nodrošinātu netraucētu pāreju no Regulā (EK) Nr. 1234/2007 noteiktās kārtības uz šajā regulā noteikto kārtību, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu par vajadzīgajiem pasākumiem, lai aizsargātu uzņēmumu iegūtās tiesības un tiesisko paļāvību.

2. Pēc šīs regulas stāšanās spēkā visas tās daudzgadu programmas, kas pieņemtas līdz 2014. gada 1. janvārim, turpina reglamentēt ar attiecīgajiem Regulas (EK) Nr. 1234/2007 noteikumiem, līdz beidzas minēto programmu darbības termiņš.

232. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2014. gada 1. janvāra.

Tomēr:

a) regulas 181. pantu piemēro no 2014. gada 1. oktobra;

b) regulas VII pielikuma VII daļas II punkta 3. apakšpunktu piemēro no 2016. gada 1. janvāra.

2. Regulas 148. līdz 151. pantu, 152. panta 3. punktu, 156. panta 2. punktu, 157. panta 3. punktu, 161. un 163. pantu, 173. panta 2. punktu, 174. panta 2. punktu piemēro līdz 2020. gada 30. jūnijam.

3. Regulas 127. līdz 144. pantu un 192. un 193. pantu piemēro līdz cukura tirdzniecības 2016./2017. gada beigām 2017. gada 30. septembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 614/2009 (2009. gada 7. jūlijs) par vienotu sistēmu ovalbumīna un laktalbumīna tirdzniecībai (OV L 181, 14.7.2009., 8. lpp.).

▼B

I PIELIKUMS

1. PANTA 2. PUNKTĀ MINĒTO PRODUKTU SARAKSTS

I DAĻA

Labība

Labības nozare aptver šajā tabulā minētos produktus.

	KN kods	Apraksts
a)	0709 99 60	Svaiga vai atdzesēta cukurkukurūza
	0712 90 19	Kaltēta cukurkukurūza, vesela, sagriezta gabaliņos vai šķēlītēs, sasmalcināta vai pulverī, bet tālāk neapstrādāta, izņemot hibrīdu sēklas materiālu
	1001 91 20	Parasto kviešu un kviešu un rudzu maisījuma [labības maisījuma] sēkla
	ex 1001 99 00	Speltas kvieši, parastie kvieši un kviešu un rudzu maisījums, izņemot sēklas materiālu
	1002	Rudzi
	1003	Mieži
	1004	Auzas
	1005 10 90	Kukurūzas sēklas, izņemot hibrīdus
	1005 90 00	Kukurūza, izņemot sēklas
	1007 10 90 1007 90 00	Graudu sorgo, izņemot hibrīdus sējai
	1008	Griķi, sāre un miežabrāļi [Kanāriju spulgzāle]; citādi graudaugu produkti
b)	1001 11 00, 1001 19 00	Cietie kvieši
c)	1101 00	Kviešu vai labības maisījuma milti
	1102 90 70	Rudzu milti
	1103 11	Kviešu putraimi un rupja maluma milti
	1107	Iesals, arī grauzdēts
d)	0714	Manioks, niedru maranta, saleps, topinambūri, batātes un tamlīdzīgas saknes un bumbuļi ar augstu cietes vai inulīna saturu, svaigi, atdzesēti, saldēti vai kaltēti, arī šķēlītēs vai zirnīšos; sāgo palmas serdes
	ex 1102	Labības milti, izņemot kviešu miltus vai labības maisījuma miltus:
	1102 20	– kukurūzas milti
	1102 90	– Citi:
	1102 90 10	– – miežu milti
	1102 90 30	– – auzu milti
	1102 90 90	– – citi
	ex 1103	Labības putraimi, rupja maluma milti un granulas, izņemot kviešu putraimus un rupja maluma miltus (apakšpozīcija 1103 11), rīsu putraimus un rupja maluma miltus (apakšpozīcija 1103 19 50) un rīsu granulas (apakšpozīcija 1103 20 50)
	ex 1104	Citādi apstrādāti labības graudi (piemēram, atsēnaloti, placināti, pārslas, grūbas, šķelti vai drupināti), izņemot pozīcijas 1006 rīsus un apakšpozīcijas 1104 19 91 rīsu pārslas; graudaugu dīgļi, veseli, placināti, pārslās vai malti
	1106 20	Pozīcijā 0714 minēto sāgo vai sakņu vai bumbuļu milti, rupja maluma milti un pulveris

▼B

KN kods	Apraksts
ex 1108	Cietes; inulīns:
	– cietes:
1108 11 00	– – kviešu ciete
1108 12 00	– – kukurūzas ciete
1108 13 00	– – kartupeļu ciete
1108 14 00	– – manioka ciete
ex 1108 19	– – citādas cietes:
1108 19 90	– – – citi
1109 00 00	Kviešu lipeklis, arī kaltēts
1702	Citādi cukuri, ieskaitot ķīmiski tīru laktozi, maltozi, glikozi un fruktozi, cietā veidā; cukura sīrupi bez aromatizētāju vai krāsvielu piedevām; mākslīgais medus, arī maisījumā ar dabisko medu; grauzdēts cukurs:
ex 1702 30	– glikoze un glikozes sīrups, kas nesatur fruktozi vai sausā veidā satur mazāk nekā 20 % fruktozes no svara:
	– – citi:
ex 1702 30 50	– – – balta kristāliska pulvera veidā, aglomerēti vai neaglomerēti, kas sausā veidā satur mazāk nekā 99 % glikozes no svara
ex 1702 30 90	– – – citi produkti, kas sausā veidā satur mazāk nekā 99 % glikozes no svara
ex 1702 40	– glikoze un glikozes sīrups, kas sausā veidā satur vismaz 20 % no svara, bet mazāk par 50 % fruktozes no svara, neskaitot invertcukuru
1702 40 90	– – citi
ex 1702 90	– citi produkti, ieskaitot invertcukuru un citu cukuru, un cukura sīrupa maisījumus, kas sausā veidā satur 50 % fruktozes no svara:
1702 90 50	– – maltodekstrīns un maltodekstrīna sīrups
	– – grauzdētais cukurs:
	– – – Citi:
1702 90 75	– – – – pulvera veidā, aglomerēti vai neaglomerēti
1702 90 79	– – – – citi
2106	Pārtikas izstrādājumi, kas nav minēti vai iekļauti citur:
ex 2106 90	– citi
	– – aromatizēti vai iekrāsoti cukura sīrupi:
	– – – citi
2106 90 55	– – – – glikozes sīrups un maltodekstrīna sīrups
ex 2302	Klijas, atsijas un citi atlikumi, granulēti vai negranulēti, kas iegūti, sijājot, maļot vai citādi apstrādājot labības graudus
ex 2303	Cietes ražošanas atlikumi un tamlīdzīgi atlikumi, biešu mīkstums, cukurniedru rauši un citi cukura ražošanas atkritumi, drabiņas vai šķiedenis un atkritumi, granulēti vai negranulēti:
2303 10	– cietes ražošanas atliekas un tamlīdzīgas atliekas
2303 30 00	– alus vai spirta rūpniecības šķiedenis un atkritumi
ex 2306	Eļļas rauši un citi cietie atlikumi, arī sasmalcināti vai granulēti, kas iegūti, ekstrahējot augu taukus un eļļas, izņemot produktus, kas minēti pozīcijā 2304 vai 2305:
	– citi
2306 90 05	– – no kukurūzas dīgļiem

▼B

KN kods	Apraksts
ex 2308 00	Augu izcelsmes materiāli un augu atkritumi, atliekas un blakusprodukti, granulēti vai negranulēti, izmantojami dzīvnieku barībai, kas citur nav minēti vai iekļauti:
2308 00 40	– ozolzīles un zirgkastaņi; augļu izspaidas vai čagas, izņemot vīnogu
2309	Izstrādājumi, kas izmantojami dzīvnieku barībā
ex 2309 10	– suņu vai kaķu barība, safasēta mazumtirdzniecībai:
2309 10 11 2309 10 13 2309 10 31 2309 10 33 2309 10 51 2309 10 53	– – kuros ir ciete, glikoze, glikozes sīrups, maltodekstrīns vai maltodekstrīna sīrups, kas minēti apakšpozīcijās 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 un 2106 90 55, vai piena produkti
ex 2309 90	– citi:
2309 90 20	– – produkti, kas minēti Kombinētās nomenklatūras 23. nodaļas 5. papildu piezīmē
	– – citi, ieskaitot premiksus:
2309 90 31 2309 90 33 2309 90 41 2309 90 43 2309 90 51 2309 90 53	– – – kuros ir ciete, glikoze, glikozes sīrups, maltodekstrīns vai maltodekstrīna sīrups, kas minēti apakšpozīcijās 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 un 2106 90 55, vai piena produkti

([1]) Šajā apakšpozīcijā "piena produkti" ir produkti, kas iekļauti pozīcijās 0401–0406, kā arī apakšpozīcijās 1702 11 00, 1702 19 00 un 2106 90 51.

II DAĻA

Rīsi

Rīsu nozare aptver šajā tabulā minētos produktus.

	KN kods	Apraksts
a)	1006 10 21 līdz 1006 10 98	Izkulti, nelobīti rīsi, kas nav paredzēti sējai
	1006 20	Lobīti (brūnie) rīsi
	1006 30	Daļēji slīpēti vai pilnīgi noslīpēti rīsi, arī pulēti vai glazēti
b)	1006 40 00	Šķeltie rīsi
c)	1102 90 50	Rīsu milti
	1103 19 50	Rīsu putraimi un rupja maluma milti
	1103 20 50	Rīsu granulas
	1104 19 91	Rīsu pārslas
	ex 1104 19 99	Placināti rīsu graudi
	1108 19 10	Rīsu ciete

▼B

III DAĻA

Cukurs

Cukura nozare aptver šajā tabulā minētos produktus.

KN kods	Apraksts
a) 1212 91	Cukurbietes
1212 93 00	Cukurniedres
b) 1701	Cukurniedru vai cukurbiešu cukurs un ķīmiski tīra saharoze cietā veidā
c) 1702 20	Kļavu cukurs un kļavu sīrups
1702 60 95 un 1702 90 95	Citi cukura veidi cietā stāvoklī un cukura sīrupi bez aromatizētāju vai krāsvielu piedevām, izņemot laktozi, glikozi, maltodekstrīnu un izoglikozi
1702 90 71	Grauzdēts cukurs ar saharozes saturu sausnā 50 % no svara vai vairāk
2106 90 59	Aromatizēti vai iekrāsoti cukura sīrupi, izņemot izoglikozes, laktozes, glikozes un maltodekstrīna sīrupu
d) 1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Izoglikoze
e) 1702 60 80 1702 90 80	Inulīna sīrups
f) 1703	Melase, kas iegūta, ekstrahējot vai rafinējot cukuru
g) 2106 90 30	Aromatizēti vai iekrāsoti izoglikozes sīrupi
h) 2303 20	Biešu mīkstums, cukurniedru rauši un citi cukura ražošanas atkritumi

IV DAĻA

Sausā lopbarība

Sausās lopbarības nozare aptver šajā tabulā minētos produktus.

KN kods	Apraksts
a) ex 1214 10 00	– Lucernas rupja maluma milti un granulas, kas ir mākslīgi žāvētas
	– Lucernas rupja maluma milti un granulas, kas žāvētas citādā veidā un maltas
ex 1214 90 90	– Lucerna, sējas esparsete, āboliņš, lupīnas, vīķi un tamlīdzīgi lopbarības produkti, kas ir mākslīgi žāvēti, izņemot sienu un lopbarības kāpostus, un produktus, kuri satur sienu
	– Lucerna, sējas esparsete, āboliņš, lupīnas, vīķi, amoliņš, aunazirņi un vanagnadziņi, kas žāvēti citādā veidā un malti
b) ex 2309 90 96	– Olbaltumvielu koncentrāti, kas iegūti no lucernas sulas un zāles sulas
	– Dehidrēti produkti, kas iegūti vienīgi no cietajiem atlikumiem un sulas, kas rodas, sagatavojot iepriekšminētos koncentrātus

▼B

V DAĻA

Sēklas

Sēklu nozare aptver šajā tabulā minētos produktus.

KN kods	Apraksts
0712 90 11	Cukurkukurūzas hibrīdi:
	– sējai
0713 10 10	Zirņi (Pisum sativum):
	– sējai
ex 0713 20 00	Aunazirņi:
	– sējai
ex 0713 31 00	Zeltainās pupiņas Vigna mungo (L.) Hepper vai Vigna radiata (L.) Wilczek:
	– sējai
ex 0713 32 00	Šķautnainās pupiņas (Phaseolus jeb Vigna angularis):
	– sējai
0713 33 10	Kāršu pupiņas, ieskaitot baltās pupiņas (Phaseolus vulgaris):
	– sējai
ex 0713 34 00	Vigna subterranea vai Voandzeia subterranea sugas pupiņas
ex 0713 35 00	– sējai
ex 0713 39 00	Vigna unguiculta sugas pupiņas
	– sējai
	Citi:
	– sējai
ex 0713 40 00	Lēcas:
	– sējai
ex 0713 50 00	Rupjsēklu (cūku) pupas (Vicia faba var. major) un sīksēklu un vidējrupjsēklu pupas (Vicia faba var. equina, Vicia faba var. minor):
ex 0713 60 00	– sējai
	Cūku zirņi (Cajanus cajan):
	– sējai
ex 0713 90 00	Citādi kaltēti pākšu dārzeņi:
	– sējai
1001 91 10	Speltas kvieši:
	– sēkla
1001 91 90	Citi
	– sēkla
ex 1005 10	Kukurūzas hibrīdu sēklas
1006 10 10	Izkulti, nelobīti rīsi:
	– sējai
1007 10 10	Graudu sorgo hibrīdi:
	– sēkla

▼B

KN kods	Apraksts
1201 10 00	Sojas pupas, arī šķeltas:
	– sēkla
1202 30 00	Zemesrieksti, negrauzdēti un citādi termiski neapstrādāti, arī lobīti vai šķelti:
	– sēkla
1204 00 10	Linsēklas, arī šķeltas:
	– sējai
1205 10 10 and	Rapšu vai ripšu sēklas, arī šķeltas:
ex 1205 90 00	– sējai
1206 00 10	Saulespuķu sēklas, arī šķeltas:
	– sējai
ex 1207	Citu eļļas augu sēklas un augļi, arī sasmalcināti:
	– sējai
1209	Sēklas, augļi un sporas sējai

VI DAĻA

Apiņi

Apiņu nozare aptver šajā tabulā minētos produktus.

KN kods	Apraksts
1210	Apiņu rogas, svaigas vai žāvētas, arī maltas, pulverī vai granulās; lupulīns
1302 13 00	Apiņu sulas un ekstrakti

VII DAĻA

Olīveļļa un galda olīvas

Olīveļļas un galda olīvu nozare aptver šajā tabulā minētos produktus.

	KN kods	Apraksts
a)	1509	Olīveļļa un tās frakcijas, rafinētas vai nerafinētas, bet ķīmiski nepārveidotas
	1510 00	Citas eļļas un to frakcijas, kas iegūtas tikai no olīvām, rafinētas vai nerafinētas, bet ķīmiski nepārveidotas, ieskaitot šo eļļu vai frakciju maisījumus ar eļļām vai frakcijām, kas minētas pozīcijā 1509
b)	0709 92 10	Svaigas vai atdzesētas olīvas, kas nav paredzētas eļļas ražošanai
	0709 92 90	Citas svaigas vai atdzesētas olīvas
	0710 80 10	Saldētas olīvas (termiski neapstrādātas vai apstrādātas, tvaicējot vai vārot ūdenī)
	0711 20	Īslaicīgai glabāšanai iekonservētas olīvas (piemēram, ar sēra dioksīda gāzi, sālījumā, sērūdenī vai citā konservējošā šķīdumā), kas nav derīgas tūlītējai lietošanai
	ex 0712 90 90	Kaltētas olīvas, veselas, sagrieztas gabaliņos vai šķēlītēs, sasmalcinātas vai pulverī, bet tālāk neapstrādātas
	2001 90 65	Etiķī vai etiķskābē sagatavotas vai konservētas olīvas
	ex 2004 90 30	Bez etiķa vai etiķskābes sagatavotas vai konservētas saldētas olīvas
	2005 70 00	Bez etiķa vai etiķskābes sagatavotas vai konservētas nesasaldētas olīvas

▼B

	KN kods	Apraksts
c)	1522 00 31 1522 00 39	Taukvielu un dzīvnieku vai augu vasku apstrādes atliekas, kas satur eļļu ar olīveļļas īpašībām
	2306 90 11 2306 90 19	Eļļas rauši un citādi olīveļļas ekstrakcijas cietie atlikumi

VIII DAĻA

Lini un kaņepes

Linu un kaņepju nozare aptver šajā tabulā minētos produktus.

KN kods	Apraksts
5301	Linšķiedra, apstrādāta vai neapstrādāta, bet nevērpta; linu pakulas un atkritumi (ieskaitot vērpšanas atkritumus un plucinātas šķiedras)
5302	Kaņepāju (Cannabis sativa L.) šķiedra, neapstrādāta vai apstrādāta, bet nevērpta; kaņepāju pakulas un atkritumi (ieskaitot vērpšanas atkritumus un plucinātas šķiedras)

IX DAĻA

Augļi un dārzeņi

Augļu un dārzeņu nozare aptver šajā tabulā minētos produktus.

KN kods	Apraksts
0702 00 00	Svaigi vai atdzesēti tomāti
0703	Sīpoli, šalotes, ķiploki, puravi un citi sīpolu dārzeņi, svaigi vai atdzesēti
0704	Galviņkāposti, ziedkāposti, kolrābji, lapu kāposti un tamlīdzīgi pārtikas kāpostaugi, svaigi vai atdzesēti
0705	Dārza salāti (Lactuca sativa) un cigoriņi (Cichorium spp.), svaigi vai atdzesēti
0706	Burkāni, galda rāceņi un kāļi, galda bietes, auzu saknes (puravlapu plostbārži), sakņu selerijas, redīsi un tamlīdzīgi sakņu dārzeņi, svaigi vai atdzesēti
0707 00	Gurķi un kornišoni, svaigi vai atdzesēti
0708	Pākšu dārzeņi, lobīti vai nelobīti, svaigi vai atdzesēti
ex 0709	Citi svaigi vai atdzesēti dārzeņi, izņemot apakšpozīcijās 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 92 10, 0709 92 90 un 0709 99 60 iekļautos dārzeņus
ex 0802	Citi rieksti, svaigi vai kaltēti, arī lobīti vai mizoti, izņemot apakšpozīcijā 0802 70 00, 0802 80 00 iekļautos beteļriekstus un kolu riekstus
0803 10 10	Svaigi miltu banāni
0803 10 90	Žāvēti miltu banāni
0804 20 10	Svaigas vīģes
0804 30 00	Ananasi
0804 40 00	Avokado
0804 50 00	Gvajaves, mango un mangostāni
0805	Svaigi vai žāvēti citrusaugļi
0806 10 10	Svaigas galda vīnogas
0807	Svaigas melones (ieskaitot arbūzus) un papaijas
0808	Svaigi āboli, bumbieri un cidonijas

▼B

KN kods	Apraksts
0809	Svaigas aprikozes, ķirši, persiki (ieskaitot nektarīnus), plūmes un ērkšķu plūmes
0810	Citi svaigi augļi
0813 50 31 0813 50 39	Maisījumi, kas sastāv tikai no riekstiem, kuri minēti pozīcijās 0801 un 0802
0910 20	Safrāns
ex 0910 99	Svaigs vai atdzesēts mārsils [timiāns]
ex 1211 90 86	Svaigs vai atdzesēts baziliks, melisa, piparmētra, Origanum vulgare (raudene/savvaļas majorāns), rozmarīns, ārstniecības salvija
1212 92 00	Ceratoniju pākstis (jāņmaizītes koka pākstis)

X DAĻA

Pārstrādāti augļi un dārzeņi

Pārstrādātu augļu un dārzeņu nozare aptver šajā tabulā minētos produktus.

KN kods	Apraksts
a) ex 0710	Saldēti dārzeņi (termiski neapstrādāti vai apstrādāti, tvaicējot vai vārot ūdenī), izņemot apakšpozīcijā 0710 40 00 iekļauto cukurkukurūzu, apakšpozīcijā 0710 80 10 iekļautās olīvas un apakšpozīcijā 0710 80 59 iekļautos Capsicum ģints vai Pimenta ģints augļus
ex 0711	Īslaicīgai glabāšanai iekonservēti dārzeņi (piemēram, ar sēra dioksīda gāzi, sālījumā, sērūdenī vai citā konservējošā šķīdumā), kas nav derīgi tūlītējai lietošanai, izņemot apakšpozīcijā 0711 20 iekļautās olīvas, apakšpozīcijā 0711 90 10 iekļautos Capsicum ģints vai Pimenta ģints augļus un apakšpozīcijā 0711 90 30 iekļauto cukurkukurūzu
ex 0712	Kaltēti dārzeņi, veseli, sagriezti gabaliņos vai šķēlītēs, sasmalcināti vai pulverī, bet tālāk neapstrādāti, izņemot apakšpozīcijā ex 0712 90 05 iekļautos kartupeļus, kas dehidrēti, izmantojot mākslīgo žāvēšanu, un kas nav derīgi lietošanai pārtikā, apakšpozīcijās 0712 90 11 un 0712 90 19 iekļauto cukurkukurūzu un apakšpozīcijā ex 0712 90 90 iekļautās olīvas
0804 20 90	Žāvētas vīģes
0806 20	Žāvētas vīnogas
ex 0811	Saldēti augļi un rieksti, termiski neapstrādāti vai termiski apstrādāti, tvaicējot vai vārot ūdenī, bez cukura vai citu saldinātāju piedevas, izņemot apakšpozīcijā ex 0811 90 95 iekļautos saldētos banānus
ex 0812	Augļi un rieksti, kas konservēti īslaicīgai glabāšanai (piemēram, ar sēra dioksīda gāzi, sālījumā, sērūdenī vai citā konservējošā šķīdumā), bet nav derīgi tūlītējai lietošanai pārtikā, izņemot apakšpozīcijā ex 0812 90 98 iekļautos banānus, kas konservēti īslaicīgai glabāšanai
ex 0813	Žāvēti augļi, izņemot pozīcijā 0801–0806 minētos; šajā nodaļā minēto riekstu vai žāvētu augļu maisījumi, izņemot maisījumus, kas sastāv tikai no riekstiem, kuri iekļauti pozīciju 0801 un 0802 apakšpozīcijās 0813 50 31 un 0813 50 39
0814 00 00	Citrusaugļu vai meloņu un arbūzu mizas, svaigas, saldētas, kaltētas vai īslaicīgai glabāšanai konservētas sālījumā, sērūdenī vai citā konservējošā šķīdumā
0904 21 10	Kaltēti dārzeņpipari (Capsicum annuum), negrūsti un nemalti
b) ex 0811	Saldēti augļi un rieksti, termiski neapstrādāti vai termiski apstrādāti, tvaicējot vai vārot ūdenī, ar cukura vai citu saldinātāju piedevu
ex 1302 20	Pektīni un pektināti

▼B

KN kods	Apraksts
ex 2001	Etiķī vai etiķskābē sagatavoti vai konservēti dārzeņi, augļi, rieksti un citas ēdamas augu daļas, izņemot: — Capsicum ģints augļus, kas nav apakšpozīcijā 2001 90 20 iekļautie dārzeņpipari vai Jamaikas pipari — apakšpozīcijā 2001 90 30 iekļauto cukurkukurūzu (Zea mays var. saccharata) — apakšpozīcijā 2001 90 40 iekļauto jamsu, batātes un līdzīgas augu ēdamās daļas, kas pēc svara satur 5 % vai vairāk cietes — palmu serdes, kas iekļautas ex 2001 90 92. apakšpozīcijā — apakšpozīcijā 2001 90 65 iekļautās olīvas — apakšpozīcijā ex 2001 90 97 iekļautās vīnogulāju lapas, apiņu dzinumus un tamlīdzīgas augu ēdamās daļas
2002	Bez etiķa vai etiķskābes sagatavoti vai konservēti tomāti
2003	Bez etiķa vai etiķskābes sagatavotas vai konservētas sēnes un trifeles
ex 2004	Bez etiķa vai etiķskābes sagatavoti vai konservēti, saldēti citi dārzeņi (izņemot pozīcijā 2006 minētos), izņemot apakšpozīcijā 2004 90 10 iekļauto cukurkukurūzu (Zea mays var. saccharata), apakšpozīcijā ex 2004 90 30 iekļautās olīvas un apakšpozīcijā 2004 10 91 iekļautos kartupeļus, kas sagatavoti vai konservēti miltu, rupja maluma miltu vai pārslu veidā
ex 2005	Bez etiķa vai etiķskābes sagatavoti vai konservēti, nesaldēti citi dārzeņi (izņemot pozīcijā 2006 minētos), izņemot apakšpozīcijā 2005 70 00 iekļautās olīvas, apakšpozīcijā 2005 80 00 iekļauto cukurkukurūzu (Zea mays var. saccharata) un apakšpozīcijā 2005 99 10 iekļautos Capsicum ģints augļus, kas nav dārzeņpipari vai Jamaikas pipari, un apakšpozīcijā 2005 20 10 iekļautos kartupeļus, kas sagatavoti vai konservēti miltu, rupja maluma miltu vai pārslu veidā
ex 2006 00	Dārzeņi, augļi, rieksti, augļu mizas un citādas augu daļas, konservētas cukurā (žāvētas, iecukurotas vai glazētas), izņemot pozīcijās ex 2006 00 38 un ex 2006 00 99 iekļautos banānus, kas konservēti cukurā
ex 2007	Džemi, augļu želejas, marmelādes, augļu vai riekstu biezeņi un augļu vai riekstu pastas, termiski apstrādātas, ar cukura vai citu saldinātāju piedevu vai bez tās, izņemot: — apakšpozīcijā ex 2007 10 iekļautos homogenizētos banānu produktus; — apakšpozīcijās ex 2007 99 39, ex 2007 99 50 un ex 2007 99 97 iekļautos banānu džemus, želejas, marmelādes, biezeņus vai pastas
ex 2008	Augļi, rieksti un citas ēdamas augu daļas, kas citur nav minētas un iekļautas, sagatavotas vai konservētas ar citu paņēmienu, arī ar cukura vai citu saldinātāju vai spirta piedevu, izņemot: — apakšpozīcijā 2008 11 10 iekļauto zemesriekstu sviestu — apakšpozīcijā 2008 91 00 iekļautos palmu galotņu pumpurus [palmu serdes] — apakšpozīcijā 2008 99 85 iekļauto kukurūzu — apakšpozīcijā 2008 99 91 iekļauto jamsu, batātes un tamlīdzīgas augu ēdamās daļas, kas pēc svara satur 5 % vai vairāk cietes — apakšpozīcijā ex 2008 99 99 iekļautās vīnogulāju lapas, apiņu dzinumus un tamlīdzīgas augu ēdamās daļas — citādi sagatavotu vai konservētu banānu maisījumus, kas iekļauti apakšpozīcijās ex 2008 97 59, ex 2008 97 78, ex 2008 97 93 un ex 2008 97 98 — citādi sagatavotus vai konservētus banānus, kas iekļauti apakšpozīcijās ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 un ex 2008 99 99
ex 2009	Augļu sulas (izņemot vīnogu sulu un vīnogu misu, kas iekļauta apakšpozīcijās 2009 61 un 2009 69, un banānu sulu, kas iekļauta apakšpozīcijās ex 2009 89 35, 2009 89 38, 2009 89 79, 2009 89 86, 2009 89 89 un 2009 89 99) un dārzeņu sulas, kas nav fermentētas un nesatur spirta piedevu, ar cukura vai citu saldinātāju piedevu vai bez tās

▼B

XI DAĻA

Banāni

Banānu nozare aptver šajā tabulā minētos produktus.

KN kodi	Apraksts
0803 90 10	Svaigi banāni, izņemot miltu banānus
0803 90 90	Žāvēti banāni, izņemot miltu banānus
ex 0812 90 98	Banāni, kas konservēti īslaicīgai glabāšanai
ex 0813 50 99	Maisījumi, kas satur žāvētus banānus
1106 30 10	Banānu milti, rupja maluma milti un pulveris
ex 2006 00 99	Cukurā konservēti banāni
ex 2007 10 99	Homogenizēti banānu produkti
ex 2007 99 39 ex 2007 99 50 ex 2007 99 97	Banānu džemi, želejas, marmelādes, biezeņi un pastas
ex 2008 97 59 ex 2008 97 78 ex 2008 97 93 ex 2008 97 96 ex 2008 97 98	Maisījumi, kuru sastāvā ir banāni, sagatavoti vai konservēti ar citu paņēmienu, bez spirta piedevas
ex 2008 99 49 ex 2008 99 67 ex 2008 99 99	Citādi sagatavoti vai konservēti banāni
ex 2009 89 35 ex 2009 89 38 ex 2009 89 79 ex 2009 89 86 ex 2009 89 89 ex 2009 89 99	Banānu sula

XII DAĻA

Vīns

Vīna nozare aptver šajā tabulā minētos produktus.

KN kods	Apraksts
a) 2009 61 2009 69	Vīnogu sula (ieskaitot vīnogu misu)
2204 30 92 2204 30 94 2204 30 96 2204 30 98	Cita vīnogu misa, izņemot rūgstošu vai tādu, kam rūgšana apturēta ar citu paņēmienu, nevis pievienojot spirtu
b) ex 2204	Svaigu vīnogu vīns, ieskaitot stiprinātos vīnus; vīnogu misa (izņemot pozīcijā 2009 minēto), izņemot citādu vīnogu misu, kas iekļauta apakšpozīcijā 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 un 2204 30 98
c) 0806 10 90	Svaigas vīnogas, izņemot galda vīnogas
2209 00 11 2209 00 19	Vīna etiķis

▼B

KN kods	Apraksts
d) 2206 00 10	Čagu ekstrakta vīns
2307 00 11 2307 00 19	Vīna nogulsnes
2308 00 11 2308 00 19	Vīnogu čagas

XIII DAĻA

Dzīvi koki un citi augi, sīpoli, saknes un tamlīdzīgas augu daļas, griezti ziedi un dekoratīvi zaļumi

Dzīvo augu nozare aptver visus produktus, kas iekļauti Kombinētās nomenklatūras 6. nodaļā.

XIV DAĻA

Tabaka

Tabakas nozare aptver visu jēltabaku jeb neapstrādātu tabaku un tabakas atkritumus ar KN kodu 2401.

XV DAĻA

Liellopu un teļa gaļa

Liellopu un teļa gaļas nozare aptver šajā tabulā minētos produktus.

KN kods	Apraksts
a) 0102 29 05 to 0102 29 99, 0102 39 10 un 0102 90 91	Dzīvi liellopu sugas mājdzīvnieki, izņemot tīršķirnes vaislas dzīvniekus
0201	Svaiga vai atdzesēta liellopu gaļa
0202	Saldēta liellopu gaļa
0206 10 95	Svaiga vai atdzesēta diafragmas biezā daļa un plānā daļa
0206 29 91	Saldēta diafragmas biezā daļa un plānā daļa
0210 20	Sālīta, sālījumā, žāvēta vai kūpināta liellopu gaļa
0210 99 51	Sālīta, sālījumā, žāvēta vai kūpināta diafragmas biezā daļa un plānā daļa
0210 99 90	Gaļas vai gaļas subproduktu milti
1602 50 10	Citi gatavi izstrādājumi vai konservi no liellopu gaļas vai gaļas subproduktiem, termiski neapstrādāti; termiski apstrādātas gaļas vai subproduktu un termiski neapstrādātas gaļas vai subproduktu maisījumi
1602 90 61	Citi gatavi izstrādājumi vai konservi, kas satur liellopu gaļu vai subproduktus, termiski neapstrādāti; termiski apstrādātas gaļas vai subproduktu un termiski neapstrādātas gaļas vai subproduktu maisījumi
b) 0102 21, 0102 31 00 un 0102 90 20	Dzīvi tīršķirnes vaislas liellopi
0206 10 98	Svaigi vai atdzesēti liellopu gaļas subprodukti, izņemot diafragmas biezo daļu un plāno daļu, izņemot farmaceitisku produktu ražošanai paredzētos
0206 21 00 0206 22 00 0206 29 99	Saldēti liellopu gaļas subprodukti, izņemot diafragmas biezo daļu un plāno daļu, izņemot farmaceitisku produktu ražošanai paredzētos
0210 99 59	Sālīti, sālījumā, žāvēti vai kūpināti liellopu gaļas subprodukti, izņemot diafragmas biezo daļu un plāno daļu

▼B

KN kods	Apraksts
ex 1502 10 90	Liellopu tauki, izņemot pozīcijā 1503 minētos
1602 50 31 un 1602 50 95	Citi gatavi izstrādājumi vai konservi no liellopu gaļas vai subproduktiem, izņemot termiski neapstrādātu gaļu vai subproduktus un termiski apstrādātas gaļas vai subproduktu un termiski neapstrādātas gaļas vai subproduktu maisījumus
1602 90 69	Citi gatavi izstrādājumi vai konservi, kas satur liellopu gaļu vai subproduktus, izņemot termiski neapstrādātu gaļu vai subproduktus un termiski apstrādātas gaļas vai subproduktu un termiski neapstrādātas gaļas vai subproduktu maisījumus

XVI DAĻA

Piens un piena produkti

Piena un piena produktu nozare aptver šajā tabulā minētos produktus.

	KN kods	Apraksts
a)	0401	Piens un krējums, neiebiezināts un bez cukura vai cita saldinātāja piedevas
b)	0402	Piens un krējums, iebiezināts vai ar cukura vai citu saldinātāju piedevu
c)	0403 10 11 to 0403 10 39 0403 9011 11 to 0403 90 69	Paniņas, rūgušpiens un krējums, jogurts, kefīrs un citi fermentēti vai skābpiena produkti, arī iebiezināti vai ar cukura vai citu saldinātāju piedevu, bez aromatizētājiem un bez augļiem, riekstiem vai kakao
d)	0404	Sūkalas, arī iebiezinātas un ar cukura vai cita saldinātāja piedevu; produkti, kas satur dabiskās piena sastāvdaļas, arī ar cukura vai cita saldinātāja piedevu, kuri nav minēti vai iekļauti citur
e)	ex 0405	Sviests un citi piena tauki; piena tauku pastas ar tauku saturu vairāk nekā 75 %, bet mazāk par 80 %
f)	0406	Siers un biezpiens
g)	1702 19 00	Laktoze un laktozes sīrups bez aromatizētāju vai krāsvielu piedevām, kas pēc svara satur mazāk nekā 99 % laktozes, kura izteikta kā bezūdens laktoze, aprēķinot sausnā
h)	2106 90 51	Aromatizēts vai iekrāsots laktozes sīrups
i)	ex 2309	Izstrādājumi, kas izmantojami dzīvnieku barībā
	ex 2309 10	– suņu vai kaķu barība, safasēta mazumtirdzniecībai:
	2309 10 15 2309 10 19 2309 10 39 2309 10 59 2309 10 70	– – kuros ir ciete, glikoze, glikozes sīrups, maltodekstrīns vai maltodekstrīna sīrups, kas minēti apakšpozīcijās 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 un 2106 90 55, vai piena produkti
	ex 2309 90	– Citi:
	2309 90 35	– – citi, ieskaitot premiksus:
	2309 90 39 2309 90 49 2309 90 59 2309 90 70	– – – kuros ir ciete, glikoze, glikozes sīrups, maltodekstrīns vai maltodekstrīna sīrups, kas minēti apakšpozīcijās 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 un 2106 90 55, vai piena produkti

▼B

XVII DAĻA

Cūkgaļa

Cūkgaļas nozare aptver šajā tabulā minētos produktus.

	KN kods	Apraksts
a)	ex 0103	Dzīvas mājas cūkas, izņemot tīršķirnes vaislas dzīvniekus
b)	ex 0203	Svaiga, atdzesēta vai saldēta mājas cūku gaļa
	ex 0206	Svaigi, atdzesēti vai saldēti mājas cūku subprodukti, izņemot farmaceitisku produktu ražošanai paredzētos
	0209 10	Nepārstrādāti vai nekausēti, svaigi, atdzesēti, saldēti, sālīti, sālījumā, žāvēti vai kūpināti cūku tauki bez liesuma
	ex 0210	Sālīta, sālījumā, žāvēta vai kūpināta mājas cūku gaļa un gaļas subprodukti
	1501 10	Cūku tauki (ieskaitot kausētus taukus)
	1501 20	
c)	1601 00	Desas un tamlīdzīgi izstrādājumi no gaļas, gaļas subproduktiem vai asinīm; pārtikas izstrādājumi uz šo produktu bāzes
	1602 10 00	Homogenizēti izstrādājumi no gaļas, gaļas subproduktiem vai asinīm
	1602 20 90	Gatavi izstrādājumi vai konservi no jebkuru dzīvnieku, izņemot zosu un pīļu, aknām
	1602 41 10	Citādi gatavi izstrādājumi un konservi, kas satur mājas cūku gaļu vai gaļas subproduktus
	1602 42 10	
	1602 49 11 līdz	
	1602 49 50	
	1602 90 10	Izstrādājumi no jebkuru dzīvnieku asinīm
	1602 90 51	Citi izstrādājumi vai konservi, kas satur mājas cūku gaļu vai gaļas subproduktus
	1902 20 30	Pildīti makaronu izstrādājumi (pasta), arī termiski apstrādāti vai citādi sagatavoti, kas pēc svara satur vairāk nekā 20 % desas un tamlīdzīgu izstrādājumu, jebkura veida gaļas vai gaļas subproduktu, ieskaitot jebkura veida vai izcelsmes taukus

XVIII DAĻA

Aitas un kazas gaļa

Aitas un kazas gaļas nozare aptver šajā tabulā minētos produktus.

	KN kods	Apraksts
a)	0104 10 30	Jēri (līdz viena gada vecumam)
	0104 10 80	Dzīvas aitas, izņemot tīršķirnes vaislas dzīvniekus, un jēri
	0104 20 90	Dzīvas kazas, izņemot tīršķirnes vaislas dzīvniekus
	0204	Svaiga, atdzesēta vai saldēta aitas vai kazas gaļa
	0210 99 21	Sālīta, sālījumā, žāvēta vai kūpināta aitas gaļa un kazas gaļa, neatkaulota
	0210 99 29	Sālīta, sālījumā, žāvēta vai kūpināta aitas gaļa un kazas gaļa, atkaulota
b)	0104 10 10	Dzīvas aitas – tīršķirnes vaislas dzīvnieki
	0104 20 10	Dzīvas kazas – tīršķirnes vaislas dzīvnieki
	0206 80 99	Svaigi vai atdzesēti aitas gaļas un kazas gaļas subprodukti, izņemot farmaceitisku produktu ražošanai paredzētos

▼B

	KN kods	Apraksts
	0206 90 99	Saldēti aitas gaļas un kazas gaļas subprodukti, izņemot farmaceitisku produktu ražošanai paredzētos
	0210 99 85	Sālīti, sālījumā, žāvēti vai kūpināti aitas gaļas un kazas gaļas subprodukti
	ex 1502 90 90	Aitu vai kazu tauki, izņemot 1503. pozīcijā minētos
c)	1602 90 91	Cita sagatavota vai konservēta aitas vai kazas gaļa vai subprodukti;
	1602 90 95	

XIX DAĻA

Olas

Olu nozare aptver šajā tabulā minētos produktus.

	KN kods	Apraksts
a)	0407 11 00	Mājputnu olas čaumalās, svaigas, konservētas vai pagatavotas
	0407 19 11	
	0407 19 19	
	0407 21 00	
	0407 29 10	
	0407 90 10	
b)	0408 11 80	Putnu olas bez čaumalas un olu dzeltenumi, svaigi, žāvēti, pagatavoti, tvaicējot vai vārot ūdenī, kultenis, saldēti vai citādi konservēti, arī ar cukura vai citu saldinātāju piedevu, izņemot lietošanai pārtikā nederīgos
	0408 19 81	
	0408 19 89	
	0408 91 80	
	0408 99 80	

XX DAĻA

Mājputnu gaļa

Mājputnu gaļas nozare aptver šajā tabulā minētos produktus.

	KN kods	Apraksts
a)	0105	Dzīvi mājputni, t i., Gallus domesticus ģints putni, pīles, zosis, tītari un pērļu vistiņas
b)	ex 0207	Pozīcijā 0105 minēto mājputnu gaļa un subprodukti, svaigi, atdzesēti vai saldēti, izņemot c) punktā minētās aknas
c)	0207 13 91	Svaigas, atdzesētas vai saldētas mājputnu aknas
	0207 14 91	
	0207 26 91	
	0207 27 91	
	0207 43 00	
	0207 44 91	
	0207 45 93	
	0207 45 95	
	0210 99 71	Sālītas, sālījumā, žāvētas vai kūpinātas mājputnu aknas
	0210 99 79	
d)	ex 0209 90 00	Nepārstrādāti vai nekausēti, svaigi, atdzesēti, saldēti, sālīti, sālījumā, žāvēti vai kūpināti mājputnu tauki
e)	ex 1501 90 00	Mājputnu tauki

▼B

	KN kods	Apraksts
f)	1602 20 10	Citādi gatavi izstrādājumi vai konservi no zosu vai pīļu aknām
	1602 31 1602 32 1602 39	Citādi gatavi izstrādājumi vai konservi no pozīcijā 0105 minēto mājputnu gaļas vai subproduktiem

XXI DAĻA

Lauksaimnieciskas izcelsmes etilspirts

1. Etilspirta nozare aptver šajā tabulā minētos produktus.

KN kods	Apraksts
ex 2207 10 00	Nedenaturēts etilspirts ar spirta tilpumkoncentrāciju 80 % vai vairāk, kas iegūts no Līguma I pielikumā uzskaitītajiem lauksaimniecības produktiem
ex 2207 20 00	Denaturēts jebkāda stipruma etilspirts un citi spirti, kas iegūti no Līgumu I pielikumā uzskaitītajiem lauksaimniecības produktiem
ex 2208 90 91 un ex 2208 90 99	Nedenaturēts etilspirts, kura spirta tilpumkoncentrācija ir mazāka par 80 % un kurš iegūts no Līgumu I pielikumā uzskaitītajiem lauksaimniecības produktiem

2. Etilspirta nozare aptver arī produktus, kuru pamatā ir lauksaimnieciskas izcelsmes etilspirts ar KN kodu 2208, kuri iepildīti traukos ar ietilpību lielāku par diviem litriem un kuriem piemīt visas 1. punktā aprakstītās etilspirta īpašības.

XXII DAĻA

Biškopības produkti

Biškopības nozare aptver šajā tabulā uzskaitītos produktus.

KN kods	Apraksts
0409 00 00	Dabiskais medus
ex 0410 00 00	Peru pieniņš un propoliss, derīgi lietošanai pārtikā
ex 0511 99 85	Peru pieniņš un propoliss, nederīgi lietošanai pārtikā
ex 1212 99 95	Ziedputekšņi
ex 1521 90	Bišu vasks

XXIII DAĻA

Zīdtārpiņi

Zīdtārpiņu nozare aptver zīdtārpiņus ar KN kodu ex 0106 90 00 un zīdtārpiņu olas ar KN kodu ex 0511 99 85.

XXIV DAĻA

Citi produkti

"Citi produkti" ir visi lauksaimniecības produkti, izņemot I līdz XXIII daļā uzskaitītos produktus un ietverot šīs daļas 1. un 2. iedaļā uzskaitītos produktus.

▼B

1. iedaļa

KN kods	Apraksts
ex 0101	Dzīvi zirgi, ēzeļi, mūļi un zirgēzeļi:
	– Zirgi
0101 21 00	– – tīršķirnes vaislas dzīvnieki (a):
0101 29	– – Citi:
0101 29 90	– – – izņemot kaušanai paredzētos
0101 30 00	– – ēzeļi
0101 90 00	citi
ex 0102	Dzīvi liellopi:
	– – izņemot tīršķirnes vaislas dzīvniekus:
	– – – izņemot mājlopu sugas
0102 39 90, 0102 90 99 un	
ex 0103	Dzīvas cūkas:
0103 10 00	– tīršķirnes vaislas dzīvnieki (b)
	– Citi:
ex 0103 91	– – – kuru svars nepārsniedz 50 kg
0103 91 90	– – – izņemot mājlopu sugas
ex 0103 92	– – kur svars ir 50 kg un vairāk
0103 92 90	– – izņemot mājlopu sugas
0106	Citi dzīvi dzīvnieki
ex 0203	Svaiga, atdzesēta vai saldēta cūkgaļa:
	– svaigi vai atdzesēti:
ex 0203 11	– – liemeņi vai pusliemeņi:
0203 11 90	– – – izņemot mājas cūku
ex 0203 12	– – šķiņķi, pleci un to izcirtņi ar kauliem:
0203 12 90	– – – izņemot mājas cūku
ex 0203 19	– – Citi:
0203 19 90	– – – izņemot mājas cūku
	– saldēti:
ex 0203 21	– – liemeņi vai pusliemeņi:
0203 21 90	– – – izņemot mājas cūku
ex 0203 22	– – šķiņķi, pleci un to izcirtņi ar kauliem:
0203 22 90	– – – izņemot mājas cūku
ex 0203 29	– – Citi:
0203 29 90	– – – izņemot mājas cūku
ex 0205 00	Svaiga, atdzesēta vai saldēta ēzeļu, mūļu vai zirgēzeļu gaļa

▼B

KN kods	Apraksts
ex 0206	Svaigi, atdzesēti vai saldēti liellopu, cūku, aitu, kazu, zirgu, ēzeļu, mūļu vai zirgēzeļu subprodukti:
ex 0206 10	– svaigi vai atdzesēti liellopu subprodukti:
0206 10 10	– – farmaceitisku produktu ražošanai (c)
	– saldēti liellopu subprodukti:
ex 0206 22 00	– – aknas:
	– – – farmaceitisku produktu ražošanai (c)
ex 0206 29	– – Citi:
0206 29 10	– – – farmaceitisku produktu ražošanai (c)
ex 0206 30 00	– svaigi vai atdzesēti cūku subprodukti:
	– – farmaceitisku produktu ražošanai (c)
	– – Citi:
	– – – izņemot mājas cūku
	– saldēti cūku subprodukti:
ex 0206 41 00	– – aknas:
	– – – farmaceitisku produktu ražošanai (c)
	– – – Citi:
	– – – – izņemot mājas cūku
ex 0206 49 00	– – citi:
	– – – mājas cūku:
	– – – – farmaceitisku produktu ražošanai (c)
	– – – citi
ex 0206 80	– citi svaigi vai atdzesēti subprodukti:
0206 80 10	– – farmaceitisku produktu ražošanai (c)
	– – Citi:
0206 80 91	– – – zirgu, ēzeļu, mūļu un zirgēzeļu
ex 0206 90	– citi saldēti subprodukti:
0206 90 10	– – farmaceitisku produktu ražošanai (c)
	– – Citi:
0206 90 91	– – – zirgu, ēzeļu, mūļu un zirgēzeļu
0208	Citāda svaiga, atdzesēta vai saldēta gaļa un gaļas subprodukti
ex 0210	Sālīta, sālījumā, žāvēta vai kūpināta gaļa un gaļas subprodukti; pārtikas miltu izstrādājumi un pārtikas izstrādājumi no gaļas vai gaļas subproduktiem:
	– cūkgaļa:
ex 0210 11	– – šķiņķi, pleči un to izcirtņi ar kauliem:
0210 11 90	– – – izņemot mājas cūku
ex 0210 12	– – vēderdaļas (cauraugušas) un to izcirtņi:
0210 12 90	– – – izņemot mājas cūku

▼B

KN kods	Apraksts
ex 0210 19	– – Citi:
0210 19 90	– – – izņemot mājas cūku
	– citi, ieskaitot pārtikas miltus un rupja maluma miltus no gaļas vai gaļas subproduktiem:
0210 91 00	– – primātu
0210 92	– – vaļu, delfīnu un cūkdelfīnu (vaļveidīgo kārtas zīdītāju); lamantīnu un jūrasgovju (jūras-sirēnu kārtas zīdītāju); roņu, jūraslauvu un valzirgu (airkāju kārtas zīdītāju)
0210 93 00	– – rāpuļu (ieskaitot čūskas un jūras bruņurupučus)
ex 0210 99	– – Citi:
	– – – gaļa:
0210 99 31	– – – – ziemeļbriežu
0210 99 39	– – – – citi
	– – – subprodukti:
	– – – – izņemot mājas cūku, liellopu, aitu un kazu
0210 99 85	– – – – – izņemot mājputnu aknas
ex 0407	Putnu olas čaumalās, svaigas, konservētas vai pagatavotas:
0407 19 90, 0407 29 90 un 0407 90 90	– izņemot mājputnu
ex 0408	Putnu olas bez čaumalas un olu dzeltenumi, svaigi, žāvēti, pagatavoti tvaicējot vai vārot ūdenī, kultenī, saldēti vai citādi konservēti, arī ar cukura vai citu saldinātāju piedevu:
	– olu dzeltenumi:
ex 0408 11	– – žāvēti:
0408 11 20	– – – nederīgi pārtikai ([d])
ex 0408 19	– – Citi:
0408 19 20	– – – nederīgi pārtikai ([d])
	– Citi:
ex 0408 91	– – žāvēti:
0408 91 20	– – – nederīgi pārtikai ([d])
ex 0408 99	– – Citi:
0408 99 20	– – – nederīgi pārtikai ([d])
0410 00 00	Dzīvnieku izcelsmes pārtikas produkti, kas citur nav minēti vai iekļauti
0504 00 00	Dzīvnieku (izņemot zivju) svaigas, atdzesētas, saldētas, sālītas vai sālījumā, žāvētas vai kūpinātas zarnas, pūšļi un kuņģi vai to gabali
ex 0511	Dzīvnieku produkti, kas citur nav minēti vai iekļauti; pārtikā nelietojami beigti 1. vai 3. nodaļā minētie dzīvnieki:
0511 10 00	– buļļu sperma
	– Citi:
ex 0511 99	– – Citi:
0511 99 85	– – – citi

▼B

KN kods	Apraksts
ex 0709	Citi svaigi vai atdzesēti dārzeņi:
ex 0709 60	– Capsicum ģints vai Pimenta ģints augļi:
	– – Citi:
0709 60 91	– – – – Capsicum ģints augļi kapsicīna vai Capsicum oleoresin krāsvielu ražošanai ()
0709 60 95	– – – Ēterisko eļļu vai rezinoīdu rūpnieciskai ražošanai (c)
0709 60 99	– – – citi
ex 0710	Saldēti dārzeņi (termiski neapstrādāti vai apstrādāti, tvaicējot vai vārot ūdenī):
ex 0710 80	– citi dārzeņi:
	– – Capsicum ģints vai Pimenta ģints augļi:
0710 80 59	– – – izņemot dārzeņpiparus
ex 0711	Īslaicīgai glabāšanai iekonservēti dārzeņi (piemēram, ar sēra dioksīda gāzi, sālījumā, sērūdenī vai citā konservējošā šķīdumā), kas nav derīgi tūlītējai lietošanai:
ex 0711 90	– citi dārzeņi; dārzeņu maisījumi:
	– – dārzeņi:
0711 90 10	– – – – Capsicum ģints vai Pimenta ģints augļi, izņemot dārzeņpiparus
ex 0713	Kaltēti lobīti pākšu dārzeņi, arī mizoti vai šķelti:
ex 0713 10	– zirņi (Pisum sativum):
0713 10 90	– – izņemot sējai paredzētās
ex 0713 20 00	– aunazirņi:
	– – izņemot sējai paredzētās
	– pupiņas (Vigna spp., Phaseolus spp.):
ex 0713 31 00	– – zeltainās pupiņas (Vigna mungo (L.) Hepper vai Vigna radiata (L.) Wilczek:
	– – – izņemot sējai paredzētās
ex 0713 32 00	– – šķautnainās pupiņas (Phaseolus jeb Vigna angularis):
	– – – izņemot sējai paredzētās
ex 0713 33	– – kāršu pupiņas, ieskaitot baltās pupiņas (Phaseolus vulgaris):
0713 33 90	– – – izņemot sējai paredzētās
ex 0713 34 00	– – Vigna subterranea vai Voandzeia subterranea sugas pupiņas
ex 0713 35 00	– – – izņemot sējai paredzētās
ex 0713 39 00	– – Vigna unguiculata sugas pupiņas:
	– – – izņemot sējai paredzētās
	– – Citi:
	– – – izņemot sējai paredzētās
ex 0713 40 00	– lēcas:
	– – izņemot sējai paredzētās
ex 0713 50 00	– rupjsēklu (cūku) pupas (Vicia faba var. major) un sīksēklu un vidējrupjsēklu pupas (Vicia faba var. equina un Vicia faba var. minor):
	– – izņemot sējai paredzētās
ex 0713 60 00	– cūku zirņi (Cajanus cajan):

▼B

KN kods	Apraksts
	– – izņemot sējai paredzētās
ex 0713 90 00	– Citi:
	– – izņemot sējai paredzētās
0801	Kokosrieksti, Brazīlijas rieksti un Indijas rieksti, svaigi vai kaltēti, arī lobīti vai mizoti
ex 0802	Citādi rieksti, svaigi vai kaltēti, arī lobīti vai mizoti:
0802 70 00	– Kolu rieksti (Cola spp.)
0802 80 00	– beteļrieksti
ex 0804	Dateles, vīģes, ananasi, avokado, gvajaves, mango un mangostāni, svaigi vai žāvēti:
0804 10 00	– dateles
0902	Tēja, arī aromatizēta
ex 0904	Piper ģints pipari; kaltēti, saberzti vai malti Capsicum vai Pimenta ģints augļi, izņemot apakšpozīcijā 0904 21 10 iekļautos dārzeņpiparus
0905	Vaniļa
0906	Kanēlis un kanēļkoka ziedi
0907	Krustnagliņas (veseli augļi, ziedi un stublāji)
0908	Muskatrieksti, muskatriekstu mizas un kardamons
0909	Parastā anīsa, zvaigžņotā anīsa, fenheļa, koriandra, kumīna vai ķimeņu sēklas; kadiķogas
ex 0910	Ingvers, kurkuma, lauru lapas, karijs un citas garšvielas, izņemot mārsilu [timiānu] un safrānu
ex 1106	Pozīcijas 0713 kaltēto pākšu dārzeņu, pozīcijas 0714 sāgo palmas serdes un sakņu vai bumbuļu, vai 8. nodaļā minēto produktu milti, rupja maluma milti un pulveris:
1106 10 00	– pozīcijā 0713 minēto kaltēto pākšu dārzeņu
ex 1106 30	– produktu, kas iekļauti 8. nodaļā:
1106 30 90	– – izņemot banānu
ex 1108	Cietes; inulīns:
1108 20 00	– inulīns
1201 90 00	Sojas pupas, arī šķeltas, izņemot sēklai paredzētās
1202 41 00	Nelobīti zemesrieksti, negrauzdēti vai citādi termiski neapstrādāti, izņemot sēklai paredzētos
1202 42 00	Negrauzdēti vai citādi termiski neapstrādāti, lobīti zemesrieksti, arī šķelti, izņemot sēklai paredzētos
1203 00 00	Kopra
1204 00 90	Linsēklas, arī šķeltas, izņemot sējai paredzētās
1205 10 90 un ex 1205 90 00	Rapšu vai ripšu sēklas, arī šķeltas, izņemot sējai paredzētās
1206 00 91	Saulespuķu sēklas, arī šķeltas, izņemot sējai paredzētās
1206 00 99	
1207 29 00	Kokvilnas sēklas, arī šķeltas, izņemot sējai paredzētās
1207 40 90	Sezama sēklas, arī šķeltas, izņemot sējai paredzētās
1207 50 90	Sinepju sēklas, arī šķeltas, izņemot sējai paredzētās
1207 91 90	Magoņu sēklas, arī šķeltas, izņemot sējai paredzētās
1207 99 91	Kaņepju sēklas, arī šķeltas, izņemot sējai paredzētās

▼B

KN kods	Apraksts
ex 1207 99 96	Citu eļļas augu sēklas un augļi, arī smalcināti, izņemot sējai paredzētos
1208	Eļļas augu sēklu vai augļu, izņemot sinepju, milti un rupja maluma milti
ex 1211	Augi vai augu daļas (ieskaitot sēklas un augļus), ko izmanto galvenokārt parfimērijā, farmācijā vai insekticīdu un fungicīdu pagatavošanai un tamlīdzīgiem mērķiem, svaigi vai žāvēti, arī sagriezti, sagrūsti vai saberzti pulverī, izņemot IX daļā minētos produktus ar KN kodu ex 1211 90 86
ex 1212	Ceratoniju pākstis, jūras aļģes [jūraszāles] un citādas aļģes, cukurbietes un cukurniedres, svaigas, atdzesētas, saldētas vai žāvētas, arī samaltas; augļu kauliņi un kodoli un citi galvenokārt pārtikā lietojami augu produkti (ieskaitot negrauzdētas *Chycorium intybus sativum* šķirnes cigoriņu saknes), kuri citur nav minēti vai iekļauti:
ex 1212 99	– – izņemot cukurniedres:
1212 99 41 un 1212 99 49	– – – ceratoniju sēklas
ex 1212 99 95	– – – citi, izņemot cigoriņu saknes
1213 00 00	Graudaugu salmi un sēnalas, arī smalcinātas, maltas, presētas vai granulās
ex 1214	Lopbarības kāļi, lopbarības bietes (runkuļi), lopbarības saknes, siens, lucerna, āboliņš, sējas esparsetes, lopbarības kāposti, lupīna, vīķi un tamlīdzīgi lopbarības produkti, arī granulu veidā:
ex 1214 10 00	– lucernas rupja maluma milti un granulas, izņemot mākslīgi žāvētu lucernu vai citādi žāvētu un maltu lucernu
ex 1214 90	– Citi:
1214 90 10	– – lopbarības bietes (runkuļi), kāļi un citas lopbarības saknes
ex 1214 90 90	– – citi, izņemot:
	– mākslīgi žāvētu lucernu, sējas esparseti, āboliņu, lupīnu, vīķus un tamlīdzīgus lopbarības produktus, izņemot sienu, lopbarības kāpostus, un sienu saturošus produktus
	– citādi žāvētu un maltu lucernu, sējas esparseti, āboliņu, lupīnu, vīķus, amoliņu, aunazirņus un vanagzirņus
ex 1502	Liellopu, aitu vai kazu tauki, izņemot pozīcijā 1503 minētos:
ex 1502 10 10 ex 1502 90 10	– rūpnieciskām vajadzībām (izņemot pārtikas produktu ražošanu), izņemot no kauliem un atkritumiem iegūtus taukus ()
1503 00	Tauku stearīns, tauku eļļa, oleostearīns, oleoeļļa un taleļļa, neemulģēta, nesajaukta un citādi nesagatavota
ex 1504	Zivju vai jūras zīdītāju tauki un eļļas un to frakcijas, rafinētas vai nerafinētas, bet ķīmiski nepārveidotas, izņemot pozīcijā 1504 10 minētās zivju aknu eļļas un to frakcijas un zivju eļļas un taukus un to frakcijas, kas nav pozīcijā 1504 20 minētās zivju aknu eļļas
1507	Sojas pupu eļļa un tās frakcijas, rafinētas vai nerafinētas, bet ķīmiski nepārveidotas
1508	Zemesriekstu eļļa un tās frakcijas, rafinētas vai nerafinētas, bet ķīmiski nepārveidotas

▼B

KN kods	Apraksts
1511	Palmu eļļa un tās frakcijas, rafinētas vai nerafinētas, bet ķīmiski nepārveidotas
1512	Saulespuķu eļļa, saflora eļļa vai kokvilnas eļļa un to frakcijas, rafinētas vai nerafinētas, bet ķīmiski nepārveidotas
1513	Kokosriekstu (kopras), palmu kodolu eļļa vai babasū eļļa un to frakcijas, rafinētas vai nerafinētas, bet ķīmiski nepārveidotas
1514	Rapšu, ripšu vai sinepju eļļa un to frakcijas, rafinētas vai nerafinētas, bet ķīmiski nepārveidotas
ex 1515	Citādas negaistošās augu eļļas un tauki (izņemot apakšpozīcijā ex 1515 90 11 minēto jojobas eļļu) un to frakcijas, rafinētas vai nerafinētas, bet ķīmiski nepārveidotas
ex 1516	Dzīvnieku vai augu tauki un eļļas un to frakcijas, pilnīgi vai daļēji hidrogenētas, esterificētas, pāresterificētas vai elaidinētas, rafinētas vai nerafinētas, bet tālāk neapstrādātas (izņemot apakšpozīcijā 1516 20 10 minēto hidrogenēto rīcineļļu, tā saukto opālvasku)
ex 1517	Margarīns; pārtikas maisījumi vai izstrādājumi, kuri iegūti no dzīvnieku vai augu taukiem vai eļļām, vai dažādu šajā nodaļā uzskaitīto tauku vai eļļu frakcijām, kas nav pārtikas tauki un eļļas vai to frakcijas, kuras iekļautas pozīcijā 1516, izņemot apakšpozīcijas 1517 10 10, 1517 90 10 un 1517 90 93
1518 00 31 un 1518 00 39	Šķidras, jauktas negaistošas augu eļļas tehniskām vai rūpnieciskām vajadzībām, izņemot pārtikas produktu ražošanu (c)
1522 00 91	Eļļas nogulsnes un degra; ziepju pamatvielas, kas ir taukvielu vai dzīvnieku vai augu vasku apstrādes atliekas, izņemot tās, kurās ir eļļa ar olīveļļas īpašībām
1522 00 99	Citas taukvielu vai dzīvnieku vai augu vasku apstrādes atliekas, izņemot tās, kurās ir eļļa ar olīveļļas īpašībām
ex 1602	Citi gatavi izstrādājumi vai konservi no gaļas, gaļas subproduktiem vai asinīm:
	– cūku:
ex 1602 41	– – šķiņķi un to izcirtņi:
1602 41 90	– – – izņemot mājas cūku
ex 1602 42	– – pleci un to izcirtņi:
1602 42 90	– – – izņemot mājas cūku
ex 1602 49	– – citādi, ieskaitot maisījumus:
1602 49 90	– – – izņemot mājas cūku
ex 1602 90	– citi, ieskaitot izstrādājumus no jebkuru dzīvnieku asinīm:
	– – izņemot izstrādājumus no jebkuru dzīvnieku asinīm:
1602 90 31	– – – no medījuma vai truša
	– – – citi:
	– – – – kas nesatur mājas cūku gaļu vai subproduktus:
	– – – – – kas nesatur liellopu gaļu vai subproduktus:
1602 90 99	– – – – – – izņemot aitu vai kazu
ex 1603 00	Gaļas ekstrakti un sulas
1801 00 00	Kakao pupiņas, veselas vai šķeltas, negrauzdētas vai grauzdētas
1802 00 00	Kakao pupiņu čaumalas, apvalki, miziņas un citi kakao atlikumi

▼B

KN kods	Apraksts
ex 2001	Etiķī vai etiķskābē sagatavoti vai konservēti dārzeņi, augļi, rieksti un citas ēdamas augu daļas:
ex 2001 90	– Citi:
2001 90 20	– – Capsicum ģints augļi, izņemot dārzeņpiparus un Jamaikas piparus
ex 2005	Bez etiķa vai etiķskābes sagatavoti vai konservēti, nesasaldēti citi dārzeņi, izņemot pozīcijā 2006 minētos:
ex 2005 99	– citi dārzeņi un dārzeņu maisījumi:
2005 99 10	– – Capsicum ģints augļi, izņemot dārzeņpiparus un Jamaikas piparus
ex 2206	Citi raudzēti dzērieni (piemēram, sidrs, bumbieru vīns, medalus); raudzēto dzērienu maisījumi un raudzēto dzērienu un bezalkoholisko dzērienu maisījumi, kas citur nav minēti vai iekļauti:
2206 00 31 līdz 2206 00 89	– izņemot čagu ekstrakta vīnu
ex 2301	Pārtikā nederīgi milti un granulas no gaļas vai gaļas subproduktiem, zivīm vai vēžveidīgajiem, mīkstmiešiem vai citiem ūdens bezmugurkaulniekiem; dradži (grības)
2301 10 00	– gaļas vai gaļas subproduktu milti, [rupja maluma milti] un granulas; dradži (grības)
ex 2302	Klijas, atsijas un citi atlikumi, granulēti vai negranulēti, kas iegūti, sijājot, maļot vai citādi apstrādājot labības graudus vai pākšaugus:
2302 50 00	– pākšaugu
2304 00 00	Eļļas rauši un citi cietie atlikumi, arī sasmalcināti vai granulēti, kas iegūti, ekstrahējot sojas pupu eļļu
2305 00 00	Eļļas rauši un citi cietie atlikumi, arī sasmalcināti vai granulēti, kas iegūti, ekstrahējot zemesriekstu eļļu
ex 2306	Eļļas rauši un citi cieti atlikumi, arī sasmalcināti vai granulēti, kas iegūti, ekstrahējot augu taukus un eļļas, izņemot pozīcijā 2304 vai 2305 minētos, ja vien uz tiem neattiecas apakšpozīcija 2306 90 05 (eļļas rauši un citi cieti atlikumi, kas iegūti, ekstrahējot kukurūzas dīgļus), 2306 90 11 un 2306 90 19 (eļļas rauši un citi cieti atlikumi, kas iegūti, ekstrahējot olīveļļu)
ex 2307 00	Vīna nogulsnes; vīnakmens:
2307 00 90	– vīnakmens
ex 2308 00	Augu izcelsmes materiāli un augu atkritumi, atliekas un blakusprodukti, granulēti vai negranulēti, izmantojami dzīvnieku barībai, kas citur nav minēti vai iekļauti:
2308 00 90	– izņemot vīnogu čagas, ozolzīles un zirgkastaņus, augļu, izņemot vīnogu, izspaidas vai čagas
ex 2309	Izstrādājumi, kas izmantojami dzīvnieku barībā
ex 2309 10	– suņu vai kaķu barība, safasēta mazumtirdzniecībai:
2309 10 90	– – kas nesatur cieti, glikozi, glikozes sīrupu, maltodekstrīnu vai maltodekstrīna sīrupu, kas minēti apakšpozīcijā 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 un 2106 90 55, vai piena produktus
ex 2309 90	– Citi:
ex 2309 90 10	– – citi, ieskaitot premiksus:
	– – Jūras zīdītāju šķīstošās atliekas

▼B

KN kods	Apraksts
ex 2309 90 91 līdz 2309 90 96	– – – kas nesatur cieti, glikozi, glikozes sīrupu, maltodekstrīnu vai maltodekstrīna sīrupu, kas minēti apakšpozīcijā 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 un 2106 90 55, vai piena produktus, izņemot: – olbaltumvielu koncentrātus, kas iegūti no lucernas sulas un zāles sulas – dehidrētus produktus, kas iegūti tikai no cietajiem atlikumiem un sulas, kas rodas, sagatavojot pirmajā ievilkumā minētos koncentrātus

([a]) Uz šajā apakšpozīcijā ietvertajām precēm attiecas atbilstīgajos Savienības noteikumos paredzētie nosacījumi (sk. Padomes Direktīvu 94/28/EK un Komisijas Regula (EK) Nr. 504/2008.
([1]) Padomes Direktīva 94/28/EK (1994. gada 23. jūnijs), ar ko nosaka principus, kas attiecas uz zootehniskajiem un ģenealoģiskajiem noteikumiem, kurus piemēro no trešām valstīm importētajiem dzīvniekiem, to spermai, olšūnām un embrijiem, un kura groza Direktīvu 77/504/EEK par tīršķirnes vēršu ģints sugu vaislas dzīvniekiem (OV L 178, 12.7.1994., 66. lpp.).
([2]) Komisijas Regula (EK) Nr. 504/2008 (2008. gada 6. jūnijs), ar ko īsteno Padomes Regulas 90/426/EEK un 90/427/EEK attiecībā uz zirgu dzimtas dzīvnieku identifikāciju (OV L 149, 7.6.2008., 3. lpp.).
([b]) Uz šajā apakšpozīcijā ietvertajām precēm attiecas atbilstīgajos Savienības noteikumos paredzētie nosacījumi (sk. Padomes Direktīvu 88/661/EEK, Direktīvu 94/28/EK un Komisijas Lēmumu 96/510/EK).
([3]) Padomes Direktīva 88/661/EEK (1988. gada 19. decembris) par zootehniskajiem standartiem, kas piemērojami tīršķirnes vaislas cūkām (OV L 382, 31.12.1988., 36. lpp.).
([4]) Komisijas Lēmums 96/510/EK (1996. gada 18. jūlijs), kas nosaka ģenealoģiskos un zootehniskos sertifikātus vaislas dzīvnieku, to spermas, olšūnu un embriju importam (OV L 210, 20.8.1996., 53. lpp.).
([c]) Preces iekļauj šajā apakšpozīcijā saskaņā ar attiecīgajos Savienības noteikumos paredzētajiem nosacījumiem (sk. Regulas (EEK) Nr. 2454/93 291. līdz 300. pantu).
([d]) Preces iekļauj šajā apakšpozīcijā saskaņā ar Kombinētās nomenklatūras pagaidu noteikumu II iedaļas F punktu.

2. iedaļa

KN kods	Apraksts
0101 29 10	Dzīvi zirgi, kaušanai ([a])
ex 0205 00	Svaiga, atdzesēta vai saldēta zirga gaļa
0210 99 10	Sālīta, sālījumā vai žāvēta zirga gaļa
0511 99 10	Cīpslas vai stiegras; jēlādu atgriezumi un tamlīdzīgi atkritumi
0701	Kartupeļi, svaigi vai atdzesēti
0901	Kafija, grauzdēta vai negrauzdēta, ar kofeīnu vai bez kofeīna; kafijas pupiņu čaumalas un apvalki; kafijas aizstājēji, kas satur kafiju jebkurā samērā
1105	Kartupeļu milti, pulveris, pārslas, granulas un zirnīši
▼C2	
1212 94 00	Cigoriņu saknes
▼B	
2209 00 91 un 2209 00 99	Etiķis un etiķa aizstājēji, kas iegūti no etiķskābes, izņemot vīna etiķi
4501	Dabiskais korķis, neapstrādāts vai vienkārši apstrādātā veidā; korķa atkritumi; sasmalcināts, granulēts vai malts korķis

([a]) Preces iekļauj šajā apakšpozīcijā saskaņā ar attiecīgajos Savienības noteikumos paredzētajiem nosacījumiem (sk. Regulas (EEK) Nr. 2454/93 291. līdz 300. pantu).

▼B

II PIELIKUMS

3. PANTA 1. PUNKTĀ MINĒTĀS DEFINĪCIJAS

I DAĻA

Definīcijas, kas attiecas uz rīsu nozari

I. Terminus "nelobīti rīsi", "lobīti rīsi", "daļēji slīpēti rīsi", "pilnīgi noslīpēti rīsi", "apaļgraudu rīsi", "vidējgraudu rīsi", "A vai B tipa garengraudu rīsi" un "šķeltie rīsi" definē šādi.

1. a) "Nelobīti rīsi" ir rīsi, kuriem pēc kulšanas ir saglabājušās plēksnes.

b) "Lobīti rīsi" ir nelobīti rīsi, no kuriem ir atdalītas tikai plēksnes. Šī definīcija, attiecas, piemēram, uz rīsiem ar tirdzniecības nosaukumu "brūnie rīsi", "cargo rice", "loonzain" un "riso sbramato".

c) "Daļēji slīpēti rīsi" ir nelobīti rīsi, no kuriem ir atdalītas plēksnes, daļa dīgļa un visi augļapvalka ārējie slāņi vai daļa no tiem, bet ne iekšējie slāņi.

d) "Pilnīgi noslīpēti rīsi" ir nelobīti rīsi, no kuriem ir atdalītas plēksnes, visi augļapvalka ārējie un iekšējie slāņi, viss dīglis, ja tie ir garengraudu vai vidējgraudu rīsi, un vismaz daļa no tā, ja tie ir apaļgraudu rīsi, bet kuriem gareniskās baltās rievas pieļaujamas ne vairāk kā uz 10 % graudu.

2. a) "Apaļgraudu rīsi" ir rīsi, kuru graudu garums nepārsniedz 5,2 mm un kuru graudu garuma un platuma attiecība ir mazāka par 2.

b) "Vidējgraudu rīsi" ir rīsi, kuru graudu garums pārsniedz 5,2 mm, bet nepārsniedz 6,0 mm, un kuru graudu garuma un platuma attiecība nav lielāka par 3.

c) "Garengraudu rīsi" ir

i) A tipa garengraudu rīsi, proti, rīsi, kuru graudi garumā pārsniedz 6,0 mm un kuru graudu garuma un platuma attiecība ir lielāka par 2, bet mazāka par 3;

ii) B tipa garengraudu rīsi, proti, rīsi, kuru graudu garums pārsniedz 6,0 mm un kuru graudu garuma un platuma attiecība ir lielāka vai vienāda ar 3.

d) "Graudu mērīšana" ir pilnīgi noslīpētu rīsu graudu mērīšana, ko veic ar šādu metodi:

i) ņem reprezentatīvu paraugu no partijas;

ii) paraugu sijā tā, lai paliktu tikai veseli graudi, tostarp nenobrieduši graudi;

iii) veic divas mērīšanas, katrā izmērot 100 graudus, un aprēķina vidējo;

iv) rezultātu izsaka milimetros, noapaļojot līdz vienai desmitdaļai.

▼B

3. “Šķeltie rīsi” ir putraimi, kuru garums nepārsniedz trīs ceturtdaļas no vesela grauda vidējā garuma.

II. Attiecībā uz veseliem graudiem un šķeltiem graudiem, kuru kvalitāte ir nevainojama, piemēro šādas definīcijas.

1. “Veseli graudi” ir graudi, kuriem atdalīta tikai daļa gala, neatkarīgi no katrā slīpēšanas stadijā iegūtajiem raksturlielumiem.

2. “Apgriezti graudi” ir graudi, kuriem atdalīts viss gals.

3. “Šķeltie graudi jeb putraimi” ir graudi, kuriem atdalīta daļa, kas lielāka nekā gals; pie šķeltiem graudiem pieder:

i) lieli šķeltie graudi (graudu daļas, kuru garums nav mazāks par pusi grauda, bet kuras neveido veselu graudu),

ii) vidēji šķeltie graudi (graudu daļas, kuru garums nav mazāks par ceturto daļu grauda garuma, bet kas ir mazākas par “lielu šķelto graudu” minimālo lielumu),

iii) smalki šķeltie graudi (graudu daļas, kas ir mazākas par ceturto daļu grauda, bet pārāk lielas, lai izkļūtu cauri sietam ar acu izmēru 1,4 mm),

iv) putraimi (mazi graudu gabaliņi vai daļiņas, kas var izkļūt cauri sietam ar acu izmēru 1,4 mm); sašķēlušies graudi (gabaliņi, kas radušies, graudam šķeļoties garenvirzienā) atbilst šai definīcijai.

4. “Zaļi graudi” ir graudi, kas nav pilnīgi nogatavojušies.

5. “Graudi ar dabisku anomāliju” ir graudi, kuriem salīdzinājumā ar šķirnei raksturīgajām morfoloģiskajām pazīmēm ir dabiska anomālija, kura ir vai nav mantota.

6. “Kaļķaini graudi” ir graudi, kuriem vismaz trīs ceturtdaļas virsmas ir necaurspīdīga un kaļķaina.

7. “Sarkani svītroti graudi” ir graudi, kuriem no augļapvalka atliekām garenvirzienā ir radies sarkans dažādas intensitātes un toņu svītrojums.

8. “Plankumaini graudi” ir graudi, kuriem ir skaidri saskatāms neliels vairāk vai mazāk regulāras formas tumšas krāsas aplis; pie plankumainiem graudiem pieder arī tie, kuriem ir nelielas melnas svītras tikai uz virsmas; svītrām un plankumiem nedrīkst būt dzeltens vai tumšs oreols.

9. “Iekrāsoti graudi” ir graudi, kuriem nelielā virsmas laukumā dabīgā krāsa ir acīm redzami izmainījusies; plankumi var būt dažādās krāsās (melnīgsnēji, sarkanīgi, brūni); par iekrāsojumu uzskatāmas arī dziļas melnas svītras. Ja iekrāsojumi ir pietiekami spilgti (melni, rozā, sarkanbrūni), lai tos uzreiz pamanītu, un ja tie klāj vismaz pusi grauda virsmas, graudi jāuzskata par dzeltenajiem graudiem.

▼B

10. “Dzeltenie graudi” ir graudi, kuru dabīgā krāsa ir pilnīgi vai daļēji mainījusies, ja vien tas nav noticis žāvējot, un kas ir ieguvuši citrondzeltenu vai apelsīndzeltenu toni.

11. “Dzintarkrāsas graudi” ir graudi, kuru krāsa pa visu virsmu ir vienmērīgi nedaudz mainījusies, ja vien tas nav noticis žāvējot; šo izmaiņu dēļ graudi ir ieguvuši gaišu dzintardzeltenu krāsu.

II DAĻA

Tehniskas definīcijas, kas attiecas uz cukura nozari

A iedaļa

Vispārīgas definīcijas

1. “Baltais cukurs” ir cukurs, kas nav aromatizēts vai krāsots un nesatur nekādus citus piemaisījumus un kam sausā veidā saharozes saturs ir 99,5 % vai vairāk no svara, ko nosaka ar polarimetrisko metodi.

2. “Jēlcukurs” ir cukurs, kas nav aromatizēts vai krāsots un nesatur nekādus citus piemaisījumus un kam sausā veidā saharozes saturs ir mazāk par 99,5 % no svara, ko nosaka ar polarimetrisko metodi.

3. “Izoglikoze” ir produkts, ko iegūst no glikozes vai tās polimēriem un kam sausā veidā fruktozes saturs nav mazāks par 10 %.

4. “Inulīna sīrups” ir tiešais produkts, ko iegūst inulīna vai oligofruktožu hidrolīzē un kas sausā veidā satur vismaz 10 % fruktozes brīvā veidā vai kā saharozi un izteiktu kā cukura vai izoglikozes ekvivalentu. Lai novērstu tirgus ierobežojumus produktiem ar zemu saldināšanas spēju, ko ražo inulīna šķiedras apstrādātāji bez inulīna sīrupa kvotas, Komisija šo definīciju var grozīt ar deleģētajiem aktiem, ievērojot 125. panta 4. punkta a) apakšpunktu.

5. “Piegādes līgums” ir līgums, kas noslēgts starp pārdevēju un uzņēmumu par cukurbiešu piegādi cukura ražošanai.

6. “Nozares nolīgums” ir:

   a) nolīgums, kas pirms piegādes līgumu slēgšanas ir noslēgts starp attiecīgās dalībvalsts atzītiem uzņēmumiem vai uzņēmumu organizāciju, vai šādu uzņēmumu organizāciju grupu, no vienas puses, un attiecīgās dalībvalsts atzītu pārdevēju apvienību vai šādu pārdevēju apvienību grupu, no otras puses;

   b) ja nav a) apakšpunktā minēto nolīgumu – likums par uzņēmumiem un likums par kooperatīviem, ciktāl tie reglamentē cukurbiešu piegādi, ko veic cukura ražošanas uzņēmuma vai kooperatīva akcionāri vai biedri.

B iedaļa

Definīcijas, ko piemēro 124. pantā minētajā laikposmā

1. “Kvotas cukurs”, “kvotas izoglikoze” un “kvotas inulīna sīrups” ir jebkurš cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa produkcijas daudzums, kas ietilpst attiecīgā uzņēmuma kvotā konkrētam tirdzniecības gadam.

▼B

2. “Rūpnieciskais cukurs” ir jebkurš cukura produkcijas daudzums, kas pārsniedz 5. punktā minēto cukura daudzumu konkrētam tirdzniecības gadam un paredzēts, lai rūpniecībā ražotu kādu no 140. panta 2. punktā minētajiem produktiem.

3. “Rūpnieciskā izoglikoze” un “rūpnieciskais inulīna sīrups” ir jebkurš izoglikozes vai inulīna sīrupa produkcijas daudzums konkrētam tirdzniecības gadam, kas paredzēts, lai rūpniecībā ražotu kādu no 140. panta 2. punktā minētajiem produktiem.

4. “Pārpalikuma cukurs”, “pārpalikuma izoglikoze” un “pārpalikuma inulīna sīrups” ir jebkurš cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa produkcijas daudzums konkrētam tirdzniecības gadam, kas pārsniedz 1., 2. un 3. punktā minēto attiecīgo daudzumu.

5. “Kvotas cukurbietes” ir visas cukurbietes, ko pārstrādā kvotas cukurā.

6. “Pilnas slodzes rafinēšanas uzņēmums” ir ražotne:

— kuras vienīgā darbība ir importēta cukurniedru jēlcukura rafinēšana vai

— kura 2004./2005. tirdzniecības gadā vai – Horvātijas gadījumā – 2007./2008. gadā – rafinēja vismaz 15 000 tonnu importēta cukurniedru jēlcukura.

III DAĻA

Definīcijas, kas attiecas uz apiņu nozari

1. “Apiņi” ir vijīgā apiņa (Humulus lupulus) (sievišķā) auga kaltētas augļkopas, ko sauc par rogām; šīs zaļgani dzeltenās olveida augļkopas atrodas uz kātiņiem, un to garums parasti ir 2–5 cm.

2. “Apiņu pulveris” ir produkts, ko iegūst, samaļot apiņus, un kas satur visus to dabiskos elementus.

3. “Apiņu pulveris ar augstāku lupulīna saturu” ir produkts, ko iegūst, samaļot apiņus, no kuriem pirms tam mehāniski atdalīta daļa lapu, kātiņu, seglapu un ziedkopu centrālo asu.

4. “Apiņu ekstrakts” ir koncentrēts produkts, ko iegūst, apiņus vai apiņu pulveri apstrādājot ar šķīdinātāju.

5. “Jaukti apiņu produkti” ir divu vai vairāku 1. –4. punktā minēto produktu maisījums.

IV DAĻA

Definīcijas, kas attiecas uz vīna nozari

Saistībā ar vīnogulājiem

1. “Izaršana” ir visu vīnogulāju pilnīga iznīcināšana ar vīnogulājiem apstādītā platībā.

2. “Stādīšana” ir potētu vai nepotētu vīnogulāju stādu vai stādu daļu pastāvīga ieaudzēšana, lai audzētu vīnogas vai izveidotu potzaru audzētavu.

3. “Potēšana ar starppoti” ir jau iepriekš uzpotēta vīnogulāja potēšana.

▼B

Saistībā ar produktiem

4. “Svaigas vīnogas” ir gatavi vai pat mazliet sažuvuši vīnogulāja augļi, kurus izmanto vīna gatavošanā, kurus var saspiest vai izspiest ar līdzekļiem, kas pieejami parastā vīna pagrabā, un kuros spontāni var sākties spirta rūgšana.

5. “Svaiga vīnogu misa, kuras rūgšana apturēta, pievienojot spirtu” ir produkts, kuram ir šādas īpašības:

   a) kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 12 % un nav lielāka par 15 %;

   b) tas ir iegūts, neraudzētai vīnogu misai, kuras dabiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 8,5 % un kura iegūta tikai no vīna vīnogu šķirnēm, kas klasificējamas saskaņā ar 81. panta 2. punktu, pievienojot:

      i) vai nu neitrālu vīna spirtu, tostarp spirtu, kurš iegūts, destilējot žāvētas vīnogas, un kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 96 %,

      ii) vai nerektificētu produktu, kurš iegūts, destilējot vīnu, un kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 52 % un nav lielāka par 80 %.

6. “Vīnogu sula” ir neraudzēts, bet raudzējams šķidrs produkts, kas:

   a) iegūts pienācīgas apstrādes rezultātā, padarot to derīgu lietošanai uzturā tādu, kāds tas ir;

   b) iegūts no svaigām vīnogām vai vīnogu misas, vai atjaunojot no koncentrāta. Ja tas iegūts atjaunojot, tas ir atjaunots tikai no koncentrētas vīnogu misas vai koncentrētas vīnogu sulas.

   Vīnogu sulas faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nedrīkst pārsniegt 1 %.

7. “Koncentrēta vīnogu sula” ir nekaramelizēta vīnogu sula, kas iegūta, daļēji dehidrējot vīnogu sulu ar jebkuru atļautu metodi, izņemot tiešu karsēšanu, tādā veidā, lai skaitlis, ko uzrāda refraktometrs, kuru izmanto saskaņā ar metodi, kas vēl jāparedz, 20 °C temperatūrā nebūtu mazāks par 50,9 %.

   Koncentrētas vīnogu sulas faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nedrīkst pārsniegt 1 %.

8. “Vīna nogulsnes” ir atliekas:

   a) kas uzkrājas traukos, kuros vīns atrodas pēc raudzēšanas, uzglabāšanas laikā vai pēc atļautas apstrādes;

   b) ko iegūst, filtrējot vai centrifugējot a) apakšpunktā minēto produktu;

   c) kas uzkrājas traukos, kuros vīnogu misa atrodas uzglabāšanas laikā vai pēc atļautas apstrādes, vai arī

   d) ko iegūst, filtrējot vai centrifugējot c) apakšpunktā minēto produktu.

9. “Vīnogu izspaidas” ir raudzētas vai neraudzētas svaigu vīnogu spiedpaliekas.

▼B

10. “Izspaidu ekstrakta vīns” ir produkts, ko iegūst:

a) fermentējot neapstrādātas vīnogu čagas, kas izmērcētas ūdenī; vai arī

b) ar ūdeni skalojot raudzētas vīnogu izspaidas.

11. “Vīns, kas stiprināts destilācijai”, ir produkts:

a) kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 18 % un nav lielāka par 24 %;

b) kuru iegūst, vīnam, kas nesatur atlieku cukuru, pievienojot tikai nerektificētu produktu, kurš iegūts, destilējot vīnu, un kura maksimālā faktiskā spirta tilpumkoncentrācija ir 86 %, vai arī

c) kura maksimālais gaistošais skābums, izteikts etiķskābē, ir 1,5 grami uz litru.

12. “Cuvée” ir

a) vīnogu misa;

b) vīns, vai arī

c) vīnogu misas un/vai vīnu ar dažādām īpašībām maisījums,

kas paredzēts īpaša veida dzirkstošā vīna gatavošanai.

Spirta koncentrācija

13. “Faktiskā spirta tilpumkoncentrācija” ir tīrā spirta tilpuma vienību skaits 20 °C temperatūrā, ko satur 100 tilpuma vienības attiecīgā produkta šādā temperatūrā.

14. “Potenciālā spirta tilpumkoncentrācija” ir tīrā spirta tilpuma vienību skaits 20 °C temperatūrā, ko iespējams iegūt, pilnībā fermentējot cukurus, kurus satur 100 tilpuma vienības produkta šādā temperatūrā.

15. “Kopējā spirta tilpumkoncentrācija” ir faktiskās un potenciālās spirta tilpumkoncentrācijas summa.

16. “Dabiskā spirta tilpumkoncentrācija” ir kopējā spirta tilpumkoncentrācija produktā pirms jebkāda veida stiprināšanas.

17. “Faktiskā spirta masas koncentrācija” ir tīrā spirta kilogramu skaits 100 kilogramos produkta.

18. “Potenciālā spirta masas koncentrācija” ir tīrā spirta kilogramu skaits, ko iespējams iegūt, pilnībā fermentējot cukurus, kurus satur 100 kilogrami produkta.

19. “Kopējā spirta masas koncentrācija” ir faktiskās un potenciālās spirta masas koncentrācijas summa.

▼B

V DAĻA

Definīcijas, kas attiecas uz liellopu un teļa gaļas nozari

▼C2

"Liellopi" ir dzīvi liellopu sugu mājdzīvnieki, uz kuriem attiecas KN kodi 0102 21, ex 0102 31 00, 0102 90 20, ex 0102 29 10 līdz ex 0102 29 99, 0102 39 10, 0102 90 91.

▼B

VI DAĻA

Definīcijas, kas attiecas uz piena un piena produktu nozari

Lai ieviestu tarifa kvotu sviestam, kura izcelsmes valsts ir Jaunzēlande, frāze "ražots tieši no piena vai krējuma" neizslēdz sviestu, kas ražots no piena vai krējuma, neizmantojot uzkrātas izejvielas, vienotā, noslēgtā un nepārtrauktā procesā, kurš var ietvert krējuma atrašanos koncentrētu piena tauku stāvoklī un/vai šādu piena tauku frakcionēšanu.

VII DAĻA

Definīcijas, kas attiecas uz olu nozari

1. "Olas čaumalās" ir mājputnu olas čaumalās, svaigas, konservētas vai termiski apstrādātas, izņemot inkubējamās olas, kas norādītas 2. punktā.

2. "Inkubējamās olas" ir inkubēšanai paredzētas mājputnu olas.

3. "Veseli produkti" ir putnu olas bez čaumalas, ar cukura vai citu saldinātāju piedevu vai bez tās, kas paredzētas lietošanai pārtikā.

4. "Atdalīti produkti" ir putnu olu dzeltenumi, ar cukura vai citu saldinātāju piedevu vai bez tās, kas paredzēti lietošanai pārtikā.

VIII DAĻA

Definīcijas, kas attiecas uz mājputnu gaļas nozari

1. "Dzīvi mājputni" ir dzīvas vistas, pīles, zosis, tītari un pērļu vistiņas, kas katra sver vairāk par 185 gramiem.

2. "Cāļi" ir dzīvas vistas, pīles, zosis, tītari un pērļu vistiņas, kas katra sver ne vairāk par 185 gramiem.

3. "Nokauti mājputni" ir nedzīvas vistas, pīles, zosis, tītari un pērļu vistiņas, veselas, ar vai bez subproduktiem.

4. "Atvasināti produkti" ir:

   a) produkti, kas norādīti I pielikuma XX daļas a) punktā;

   b) produkti, kas norādīti I pielikuma XX daļas b) punktā, izņemot nokautus mājputnus un pārtikā lietojamus subproduktus, ko sauc par "mājputnu izcirtņiem";

   c) pārtikā lietojami subprodukti, kas norādīti I pielikuma XX daļas b) punktā;

▼B

d) produkti, kas norādīti I pielikuma XX daļas c) punktā;

e) produkti, kas norādīti I pielikuma XX daļas d) un e) punktā;

f) I pielikuma XX daļas f) punktā minētie produkti, izņemot produktus, kas atbilst KN kodiem 1602 20 10.

IX DAĻA

Definīcijas, kas attiecas uz biškopības nozari

1. Ar medu saprot medu Padomes Direktīvas 2001/110 EK ([1]) nozīmē, tostarp attiecībā uz galvenajiem medus veidiem.

2. "Biškopības produkti" ir medus, bišu vasks, peru pieniņš, propoliss vai ziedputekšņi.

([1]) Padomes Direktīva 2001/110/EK (2001. gada 20. decembris), kas attiecas uz medu (OV L 10, 12.1.2002., 47. lpp.).

▼B

III PIELIKUMS

RĪSU UN CUKURA STANDARTA KVALITĀTE, KĀ MINĒTS 7. UN 135. PANTĀ

A. **Nelobīto rīsu standarta kvalitāte**

Standarta kvalitātes nelobīti rīsi:

a) ir veseli, tīri un tirdzniecībai atbilstīgā kvalitātē bez smaržas;

b) maksimāli pieļaujamais mitruma saturs ir 13 %;

c) pilnīgi noslīpētu rīsu veselo graudu iznākums ir 63 % no svara (apgrieztu graudu pielaide ir 3 %), no kuriem turpmāk norādītā procentuālā daļa pilnīgi noslīpēto rīsu graudu nav nevainojamas kvalitātes:

kaļķaini nelobītu rīsu graudi, uz ko attiecas kodi 1006 10 27 un 1006 10 98	1,5 %
kaļķaini nelobītu rīsu graudi, uz ko neattiecas kodi 1006 10 27 un 1006 10 98:	2,0 %
sarkani svītroti graudi	1,0 %
plankumaini graudi	0,50 %
iekrāsoti graudi	0,25 %
dzelteni graudi	0,02 %
dzintarkrāsas graudi	0,05 %

B. **Cukura standarta kvalitāte**

I. *Cukurbiešu standarta kvalitāte*

Standarta kvalitātes cukurbietes:

a) ir veselas, tīras un tirdzniecībai atbilstīgā kvalitātē;

b) to cukura saturs pieņemšanas punktā ir 16 %.

II. *Baltā cukura standarta kvalitāte*

1. Standarta kvalitātes baltajam cukuram piemīt šādas īpašības:

   a) tas ir vesels, tīrs un tirdzniecībai atbilstīgā kvalitātē; tas ir sauss, ar vien-dabīgiem, granulētiem kristāliem, labi birstošs;

   b) minimālā polarizācija: 99,7;

   c) maksimālais mitruma saturs: 0,06 %;

   d) maksimālais invertcukura saturs: 0,04 %;

   e) saskaņā ar 2. punktu noteiktais punktu skaits kopā nepārsniedz 22 punktus, ne arī:

      — 15 punktus par pelnu saturu,

      — 9 punktus par krāsas tipu, kas noteikts ar Brunsvikas Lauksaimniecības tehnoloģiju institūta metodi (“Brunsvikas metode”),

▼B

— 6 punktus par šķīduma krāsu, ko nosaka saskaņā ar Starptautiskās Vienotu cukura analīzes metožu komisijas metodi, (“ICUMSA metode”).

2. Viens punkts atbilst:

a) 0,0018 % pelnu satura, ko nosaka ar ICUMSA metodi 28 Briksa grādos;

b) 0,5 krāsas tipa vienībām, ko nosaka ar Brunsvikas metodi;

c) 7,5 šķīduma krāsas vienībām, ko nosaka ar ICUMSA metodi.

3. Metodes 1. punktā minēto raksturlielumu noteikšanai ir metodes, ko izmanto šo raksturlielumu noteikšanai intervences pasākumu vajadzībām.

III. *Jēlcukura standarta kvalitāte*

1. Standarta kvalitātes jēlcukurs ir cukurs, kura baltā cukura iznākums ir 92 %.

2. Iznākumu no cukurbiešu jēlcukura aprēķina, no minētā cukura polarizācijas pakāpes atņemot:

a) tā procentuālo pelnu saturu, reizinātu ar četri;

b) tā procentuālo invertcukura saturu, reizinātu ar divi;

c) skaitli 1.

3. Iznākumu no cukurniedru jēlcukura aprēķina, no minētā cukura polarizācijas pakāpes, kas reizināta ar divi, atņemot 100.

▼B

IV PIELIKUMS

SAVIENĪBAS SKALAS LIEMEŅU KLASIFICĒŠANAI, KAS MINĒTAS 10. PANTĀ

A. **Savienības skala tādu liellopu liemeņu klasificēšanai, kuru vecums ir astoņi mēneši vai vairāk**

I. *Definīcijas*

Piemēro šādas definīcijas:

1. "liemenis": ir vesels nokauta dzīvnieka ķermenis pēc atasiņošanas, iekšējo orgānu izņemšanas un ādas novilkšanas;

2. "pusliemenis": ir produkts, kas iegūts, liemeni simetriski sadalot pa kakla, muguras, jostas un krusta kaula skriemeļu centru un pa krūšu kaula un sēžas kaula, un kaunuma kaula simfīzes centru.

II. *Kategorijas*

Liellopu liemeņus iedala šādās kategorijās:

Z: tādu liellopu liemeņi, kuri ir vecumā no 8 mēnešiem līdz 12 mēnešiem;

A: tādu nekastrētu vīriešu kārtas liellopu liemeņi, kuri ir vecumā no 12 mēnešiem līdz 24 mēnešiem;

B: tādu nekastrētu vīriešu kārtas liellopu liemeņi, kuru vecums pārsniedz 24 mēnešus;

C: tādu kastrētu vīriešu kārtas liellopu liemeņi, kuru vecums pārsniedz 12 mēnešus;

D: atnesušos sieviešu kārtas liellopu liemeņi;

E: citi tādu sieviešu kārtas liellopu liemeņi, kuru vecums pārsniedz 12 mēnešus.

III. *Klasifikācija*

Liemeņus klasificē, secīgi novērtējot turpmāk minētos aspektus.

1. Uzbūve, kas definēta šādi:

liemeņu profilu, jo īpaši tā galveno daļu (gurnu, muguras un pleca daļas), attīstība.

Uzbūves klase	Apraksts
S Izcila	Visi profili izteikti izliekti; īpaši labi attīstīta muskulatūra (dubultās muskulatūras dzīvnieku liemeņa veids)
E Teicama	Visi profili izliekti līdz izcili izliekti; īpaši labi attīstīta muskulatūra
U Ļoti laba	Profili visā visumā izliekti, ļoti labi attīstīta muskulatūra
R Laba	Profili visā visumā taisni; labi attīstīta muskulatūra
O Vidēja	Profili taisni līdz ieliekti; vidēji attīstīta muskulatūra
P Vāja	Visi profili ieliekti līdz ļoti ieliekti; vāji attīstīta muskulatūra

▼B

2. Tauku slānis, kas definēts šādi:

— tauku noslāņojums liemeņa virspusē un krūšu dobumā.

Tauku slāņa klase	Apraksts
1 ļoti zema	Tauku slāņa nav vai tas ir neliels
2 zema	Tauku slānis neliels, gandrīz visur redzama muskulatūra
3 vidēja	Tauku slānis klāj gandrīz visu muskulatūru, izņemot gurnu un plecu daļu, krūšu dobumā neliels tauku noslāņojums
4 augsta	Tauku slānis klāj muskulatūru, bet gurnu un plecu daļā tā vēl daļēji redzama, krūšu dobumā dažās vietās izteikts tauku noslāņojums
5 ļoti augsta	Tauku slānis klāj visu liemeni; krūšu dobumā biezi tauku noslāņojumi

Dalībvalstīs drīkst katru no 1. un 2. punktā minētajām klasēm iedalīt sīkāk, taču ne vairāk kā trīs apakšklasēs.

IV. *Noformējums*

Liemeņus un pusliemeņus noformē:

a) bez galvas un kāju pēdām; galva atdalīta no liemeņa pie atlanta un pakauša kaula locītavas, kāju pēdas atdalītas karpometakarpālajās un tarsometatarsālajās locītavās;

b) bez orgāniem, kas atrodas krūšu un vēdera dobumā, ar vai bez nierēm, nieru taukiem un iegurņa taukiem;

c) bez dzimumorgāniem un saistītajiem muskuļiem, un bez tesmeņa vai piena dziedzeru taukiem.

V. *Klasificēšana un identificēšana*

Kautuves, kas apstiprinātas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 853/2004 ([1]) 4. pantu, veic pasākumus, lai visi tādās kautuvēs nokautu liellopu, kuru vecums ir astoņi mēneši vai vairāk, liemeņi vai pusliemeņi, kuri ir marķēti ar veselības atzīmi, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 ([2]) 5. panta 2. punktā saistībā ar I pielikuma I iedaļas III nodaļu, tiktu klasificēti un identificēti saskaņā ar Savienības skalu.

Pirms identificēšanas ar marķējumu dalībvalstis drīkst piešķirt atļauju no liemeņiem vai pusliemeņiem atdalīt zemādas taukus, ja tauku slānis ir pietiekami biezs.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 853/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku (OV L 139, 30.4.2004., 55. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 854/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu (OV L 139, 30.4.2004., 206. lpp.).

▼B

B. **Savienības skala cūku liemeņu klasificēšanai**

I. *Definīcijas*

"Liemenis" ir nokautas cūkas ķermenis, atasiņots, bez iekšējiem orgāniem, vesels vai pārdalīts pa liemeņa viduslīniju.

II. *Klasifikācija*

Liemeņus klasificē atbilstīgi aprēķinātajam muskuļaudu daudzumam un iedala šādās klasēs.

Klase	Muskuļaudu daudzums procentos no liemeņa svara
S	60 vai vairāk
E	55 vai vairāk, bet mazāk par 60
U	50 vai vairāk, bet mazāk par 55
R	45 vai vairāk, bet mazāk par 50
O	40 vai vairāk, bet mazāk par 45
P	mazāk par 40

III. *Noformējums*

Liemeņus piedāvā bez mēles, sariem, nagiem, ārējiem dzimumorgāniem, nieru taukiem, nierēm un diafragmas.

IV. *Muskuļaudu saturs*

1. Muskuļaudu saturu novērtē, izmantojot Komisijas atļautas klasificēšanas metodes. Apstiprināt var tikai statistiski pierādītas novērtēšanas metodes, kuru pamatā ir cūkas liemeņa vienas vai vairāku anatomisko daļu fiziska izmērīšana. Klasificēšanas metodes atļauj izmantot, ja statistiskā kļūda aprēķinā nepārsniedz maksimālo pielaidi.

2. Liemeņa komerciālo vērtību tomēr nenosaka tikai aprēķinātais muskuļaudu saturs.

V. *Liemeņu identificēšana*

Ja vien Komisija nav paredzējusi citādi, klasificētus liemeņus identificē, marķējot saskaņā ar Savienības skalu.

C. **Savienības skala aitu liemeņu klasificēšanai**

I. *Definīcijas*

Termini "liemenis" un "pusliemenis" atbilst A.I punktā iekļautajām definīcijām.

II. *Kategorijas*

Liemeņus iedala šādās kategorijās:

A: tādu aitu liemeņi, kas vēl nav sasniegušas 12 mēnešu vecumu;

B: citu aitu liemeņi.

III. *Klasifikācija*

Liemeņus klasificē, *mutatis mutandis* piemērojot A.III. punkta noteikumus. Tomēr A.III.1. punktā un A.III.2. punktā ietvertās tabulas 3. un 4. rindā minēto terminu "gurnu daļa" aizstāj ar terminu "liemeņa pakaļējā ceturtdaļa".

▼B

IV. *Noformējums*

Liemeņus un pusliemeņus piedāvā bez galvas (atdalīta pie atlanta un pakauša kaula locītavas), kājām (atdalītas pie karpometakarpālās locītavas vai tarsometatarsālās locītavas), astes (atdalīta starp sesto un septīto astes skriemeli), tesmeņa, dzimumorgāniem, aknām un iekšējiem orgāniem. Nieres un nieru tauki pieder pie liemeņa.

Ja neizmanto atsauces noformējumu, dalībvalstis ir pilnvarotas atļaut atšķirīgus noformējumus.

V. *Liemeņu identificēšana*

Klasificētus liemeņus un pusliemeņus identificē, marķējot saskaņā ar Savienības skalu.

▼B

V PIELIKUMS

23. PANTA 3. PUNKTĀ MINĒTAIS TĀDU PRODUKTU SARAKSTS, KURI NEIETILPST PROGRAMĀ SKOLU APGĀDEI AR AUGĻIEM UN DĀRZEŅIEM, KO LĪDZFINANSĒ AR SAVIENĪBAS ATBALSTU

Produkti, kuriem pievienots jebkurš no turpmāk minētajiem:

— pievienots cukurs,

— pievienoti tauki,

— pievienota sāls,

— pievienoti saldinātāji.

▼B

VI PIELIKUMS

44. PANTA 1. PUNKTĀ MINĒTAIS ATBALSTA PROGRAMMU BUDŽETS

Tūkstošos euro budžeta gadā

	2014. gads	2015. gads	2016. gads	2017. gads un pēc tam
Bulgārija	26 762	26 762	26 762	26 762
Čehijas Republika	5 155	5 155	5 155	5 155
Vācija	38 895	38 895	38 895	38 895
Grieķija	23 963	23 963	23 963	23 963
Spānija	353 081	210 332	210 332	210 332
Francija	280 545	280 545	280 545	280 545
Horvātija	11 885	11 885	11 885	10 832
Itālija	336 997	336 997	336 997	336 997
Kipra	4 646	4 646	4 646	4 646
Lietuva	45	45	45	45
Luksemburga	588	—	—	—
Ungārija	29 103	29 103	29 103	29 103
Malta	402	—	—	—
Austrija	13 688	13 688	13 688	13 688
Portugāle	65 208	65 208	65 208	65 208
Rumānija	47 700	47 700	47 700	47 700
Slovēnija	5 045	5 045	5 045	5 045
Slovākija	5 085	5 085	5 085	5 085
Apvienotā Karaliste	120	—	—	—

▼B

VII PIELIKUMS

78. PANTĀ MINĒTO PRODUKTU DEFINĪCIJAS, APZĪMĒJUMI UN TIRDZNIECĪBAS NOSAUKUMI

Šajā pielikumā "tirdzniecības nosaukums" Direktīvas 2000/13/EK 5. panta 1. punkta nozīmē ir nosaukums, ar kādu pārtikas produktu pārdod, vai pārtikas nosaukums Regulas (ES) Nr. 1169/2011 7. panta nozīmē.

I DAĻA

Tādu liellopu gaļa, kas iegūta no liellopiem, kuru vecums nepārsniedz 12 mēnešus

I. Definīcija

Šajā daļā "gaļa" ir visi liemeņi, neatkaulota vai atkaulota gaļa, sagriezta vai nesagriezta gaļa un subprodukti, kas paredzēti lietošanai pārtikā un iegūti no liellopiem, kuru vecums nepārsniedz 12 mēnešus, un ko piedāvā svaigu, saldētu vai dziļi sasaldētu iesaiņojumā vai iepakojumā vai bez tā.

II. Tādu liellopu klasificēšana kautuvē, kuru vecums nepārsniedz 12 mēnešus

Kaušanas laikā visus liellopus, kuru vecums nepārsniedz 12 mēnešus, tirgus dalībnieki kompetentās iestādes uzraudzībā klasificē vienā no šādām divām kategorijām:

A) V kategorija: liellopi vecumā līdz astoņiem mēnešiem,

Šīs kategorijas liellopus identificē ar burtu V;

B) Z kategorija: liellopi vecumā no 8 mēnešiem līdz 12 mēnešiem.

Šīs kategorijas liellopus identificē ar burtu Z.

Šo klasificēšanu veic, pamatojoties uz "liellopu pasē" ietverto informāciju vai, ja tādas nav, pamatojoties uz informāciju, kas iekļauta elektroniskajā datubāzē, kura paredzēta 5. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1760/2000 ([1]).

III. Tirdzniecības nosaukumi

1. Tādu liellopu gaļu, kuru vecums nepārsniedz 12 mēnešus, dalībvalstīs var tirgot vienīgi ar šādiem tirdzniecības nosaukumiem, kas noteikti katrai dalībvalstij.

A) Tādu liellopu gaļa, kuru vecums nepārsniedz astoņus mēnešus (V kategorija):

Tirdzniecības valsts	Lietojamie tirdzniecības nosaukumi
Beļģija	veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch
Bulgārija	месо от малки телета

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1760/2000 (2000. gada 17. jūlijs), ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu (OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.).

▼B

Čehijas Republika	Telecí
Dānija	Lyst kalvekød
Vācija	Kalbfleisch
Igaunija	Vasikaliha
Īrija	Veal
Grieķija	μοσχάρι γάλακτος
Spānija	Ternera blanca, carne de ternera blanca
Francija	veau, viande de veau
Horvātija	teletina
Itālija	vitello, carne di vitello
Kipra	μοσχάρι γάλακτος
Latvija	Teļa gaļa
Lietuva	Veršiena
Luksemburga	veau, viande de veau/Kalbfleisch
Ungārija	Borjúhús
Malta	Vitella
Nīderlande	Kalfsvlees
Austrija	Kalbfleisch
Polija	Cielęcina
Portugāle	Vitela
Rumānija	carne de viței
Slovēnija	Teletina
Slovākija	Teľacie mäso
Somija	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Zviedrija	ljust kalvkött
Apvienotā Karaliste	Veal

B) Tādu liellopu gaļa, kuru vecums ir no 8 līdz 12 mēnešiem (Z kategorija):

Tirdzniecības valsts	Lietojamie tirdzniecības nosaukumi
Beļģija	jeune bovin, viande de jeune bovin/ jongrundvlees/Jungrindfleisch
Bulgārija	Телешко месо
Čehijas Republika	hovězí maso z mladého skotu
Dānija	Kalvekød
Vācija	Jungrindfleisch

▼B

Igaunija	noorloomaliha
Īrija	rosé veal
Grieķija	νεαρό μοσχάρι
Spānija	Ternera, carne de ternera
Francija	jeune bovin, viande de jeune bovin
Horvātija	mlada junetina
Itālija	vitellone, carne di vitellone
Kipra	νεαρό μοσχάρι
Latvija	jaunlopa gaļa
Lietuva	Jautiena
Luksemburga	jeune bovin, viande de jeune bovin/ Jungrindfleisch
Ungārija	Növendék marha húsa
Malta	Vitellun
Nīderlande	rosé kalfsvlees
Austrija	Jungrindfleisch
Polija	młoda wołowina
Portugāle	Vitelão
Rumānija	carne de tineret bovin
Slovēnija	meso težjih telet
Slovākija	mäso z mladého dobytka
Somija	vasikanliha/kalvkött
Zviedrija	Kalvkött
Apvienotā Karaliste	Beef

2. Šīs iedaļas 1. punktā minētos tirdzniecības nosaukumus var papildināt ar norādi par attiecīgā gaļas vai subprodukta gabala nosaukumu vai apzīmējumu.

3. Šīs iedaļas 1. punktā iekļautās tabulas A daļā uzskaitītos V kategorijas tirdzniecības nosaukumus un jebkuru jaunu nosaukumu, kas no tiem atvasināts, drīkst izmantot vienīgi tad, ja ir izpildītas visas šā pielikuma prasības.

Konkrēti, apzīmējumus "veau", "telecí", "Kalb", "μοσχάρι", "ternera", "kalv", "veal", "vitello", "vitella", "kalf", "vitela" un "teletina" nedrīkst lietot par 12 mēnešiem vecāku liellopu gaļas tirdzniecības nosaukumā vai norādīt uz šādas gaļas marķējuma.

4. Šīs iedaļas 1. punktā minētos nosacījumus nepiemēro liellopu gaļai, attiecībā uz kuru pirms 2007. gada 29. jūnija ir reģistrēts s cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, kas aizsargāta saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1151/2012.

▼B

IV. Obligāta norāde marķējumā

1. Neskarot Direktīvu 2000/13/EK, Regulu(ES) Nr. 1169/2011 un 13., 14. un 15. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1760/2000, katrā ražošanas un tirdzniecības posmā dalībnieki tādu liellopu gaļu, kas ir jaunāki par 12 mēnešiem, marķē, norādot šādu informāciju

a) tirdzniecības nosaukums saskaņā ar šīs daļas III punktu;

b) liellopu vecums kaušanas laikā –attiecīgā gadījumā norādīts veidlapā:

— "vecums kaušanas laikā: jaunāks par 8 mēnešiem";

— "vecums kaušanas laikā: no 8 līdz 12 mēnešiem (nepārsniedzot)".

Atkāpjoties no pirmās daļas b) apakšpunkta, dalībnieki posmos pirms nodošanas gala patērētājam norādi par vecumu kaušanas laikā var aizstāt ar norādi par kategoriju, proti: "V kategorija" vai "Z kategorija".

2. Ja gaļu, kas iegūta no liellopiem, kuru vecums nepārsniedz divpadsmit mēnešus, piedāvā galapatērētājam mazumtirdzniecības vietās neiesaiņotu, dalībvalstis paredz noteikumus par to, kā norādīt 1. punktā minēto informāciju.

V. Reģistrēšana

Katrā ražošanas un tirdzniecības posmā dalībnieki reģistrē šādu informāciju:

a) dzīvnieku identifikācijas numuru un dzimšanas datumu – norāda tikai kautuvē;

b) atsauces numuru, kas ļauj noteikt saistību, no vienas puses, starp to dzīvnieku identifikāciju, no kā gaļa iegūta, un, no otras puses, tirdzniecības nosaukumu, kaušanas vecumu un kategorijas identifikācijas burtu, ko norāda uz šīs gaļas etiķetes;

c) datumu, kurā dzīvnieki un gaļa ievesti uzņēmumā un izvesti no tā.

VI. Oficiālas pārbaudes

1. Dalībvalstis norīko kompetento iestādi vai iestādes, kas atbild par oficiālajām pārbaudēm, ko veic, lai pārbaudītu, kā tiek piemērots šis pielikums, un par to informētu Komisiju.

2. Oficiālas pārbaudes veic kompetentā iestāde vai iestādes saskaņā ar vispārējiem principiem, kas izklāstīti Regulā (EK) Nr. 882/2004 ([1]).

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.).

▼B

3. Komisijas eksperti, vajadzības gadījumā kopā ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm un attiecīgā gadījumā ar dalībvalstu ekspertiem, veic pārbaudes uz vietas, lai nodrošinātu, ka tiek īstenoti šā pielikuma noteikumi.

4. Dalībvalsts, kuras teritorijā notiek pārbaudes, nodrošina Komisiju ar visu vajadzīgo palīdzību, kas tai var būt nepieciešama uzdevumu veikšanai.

5. Attiecībā uz gaļu, kas importēta no trešām valstīm, trešās valsts norādīta kompetenta iestāde vai, attiecīgā gadījumā neatkarīga trešās puses struktūra nodrošina, ka šajā daļā minētās prasības ir izpildītas. Neatkarīgā iestāde pilnībā nodrošina atbilsmi apstākļiem, kas izklāstīti Eiropas Standartā EN 45011 vai ISO/IEC Rokasgrāmatā 65.

II DAĻA

Vīnkopības produktu kategorijas

1) Vīns

Vīns ir produkts, ko iegūst tikai svaigu, saspiestu vai nesaspiestu vīnogu vai vīnogu misas pabeigtas vai pārtrauktas spirta rūgšanas procesā.

Vīnam:

a) vai nu veicot, vai neveicot VIII pielikuma I daļas B iedaļā minētos procesus, faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 8,5 %, ja vīns iegūts tikai no vīnogām, kuras ievāktas vīnogu audzēšanas A un B zonā, kas minētas šā pielikuma papildinājumā, un nav mazāka par 9 %, ja tās ievāktas citās vīnogu audzēšanas zonās;

b) atkāpjoties no citādi piemērojamās minimālās faktiskās spirta tilpumkoncentrācijas, gadījumos, kad vīnam ir aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, vai nu veicot, vai neveicot VIII pielikuma I daļas B iedaļā norādītos procesus, faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 4,5 %;

c) kopējā spirta tilpumkoncentrācija nav lielāka par 15 %. Tomēr, atkāpjoties no iepriekš minētā:

— vīniem, kuri ražoti bez stiprināšanas dažos vīnogu audzēšanas reģionos Savienības teritorijā, kas Komisijai jānosaka ar deleģētajiem aktiem atbilstīgi 75. panta 2. punktam, maksimālā kopējā spirta tilpumkoncentrācija var sasniegt 20 %,

— vīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, kas ražoti bez stiprināšanas, maksimālā kopējā spirta tilpumkoncentrācija var pārsniegt 15 %;

d) ievērojot atkāpes, ko Komisija var pieņemt ar deleģētajiem aktiem atbilstīgi 75. panta 2. punktam, kopējais skābums, kas izteikts vīnskābē, ir vismaz 3,5 grami litrā vai 46,6 miliekvivalenti litrā.

"Retsina" ir vīns, ko ražo tikai Grieķijas ģeogrāfiskajā teritorijā, izmantojot vīnogu misu, ko apstrādā ar Aleppo priedes sveķiem. Aleppo priedes sveķu izmantošana ir atļauta tikai, lai iegūtu vīnu "Retsina", atbilstīgi nosacījumiem, kas paredzēti piemērojamos Grieķijas noteikumos.

▼B

Atkāpjoties no otrās daļas b) apakšpunkta, “Tokaji eszencia” un “Tokajská esencia” ir uzskatāmi par vīnu.

Tomēr dalībvalstis var atļaut lietot apzīmējumu “vīns”, ja:

a) tam salikta nosaukuma veidā pievienots augļa nosaukums, lai tirgotu produktus, kas fermentācijas procesā iegūti no citiem augļiem, nevis vīnogām; vai arī

b) tas ir salikta nosaukuma daļa.

Ir jāizvairās no pārpratumiem saistībā ar produktiem, kuri atbilst šajā pielikumā uzskaitītajām vīna kategorijām.

2) Rūgstošs jaunvīns

Rūgstošs jaunvīns ir produkts, kurā spirta rūgšana vēl nav beigusies un kurš vēl nav atdalīts no nogulsnēm.

3) Desertvīns

Desertvīns ir produkts ar šādām īpašībām:

a) faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 15 % un nav lielāka par 22 %;

b) tā kopējā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 17,5 %, izņemot dažus desertvīnus ar cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kuri iekļauti sarakstā, kas Komisijai jāsagatavo ar deleģētajiem aktiem atbilstīgi 75. panta 2. punktam;

c) tas ir iegūts no:

— rūgstošas vīnogu misas,

— vīna,

— iepriekš minēto produktu kombinācijas vai

— vīnogu misas vai tās maisījuma ar vīnu, ja tie ir konkrēti desertvīni ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kuri Komisijai jānosaka ar deleģētajiem aktiem atbilstīgi 75. panta 2. punktam;

d) tā sākotnējā dabiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 12 %, izņemot dažus desertvīnus ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kuri iekļauti sarakstā, kas Komisijai jāsagatavo ar deleģētajiem aktiem atbilstīgi 75. panta 2. punktam;

e) tam pievienots turpmāk norādītais:

i) atsevišķi vai kombinējot:

— neitrāls vīna spirts, arī spirts, kuru iegūst, destilējot žāvētas vīnogas, un kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 96 %,

▼B

— vīns vai žāvētu vīnogu destilāts, kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 52 % un nav lielāka par 86 %;

ii) attiecīgā gadījumā – kopā ar vienu vai vairākiem šādiem produktiem:

— koncentrēta vīnogu misa,

— kāds no produktiem, kas minēti e) apakšpunkta i) punktā, kopā ar vīnogu misu, kura minēta c) apakšpunkta pirmajā un ceturtajā ievilkumā;

f) ja tie ir konkrēti desertvīni ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kuri iekļauti sarakstā, kas Komisijai jāsagatavo ar deleģētajiem aktiem atbilstīgi 75. panta 2. punktam, tiem, atkāpjoties no e) apakšpunkta prasībām, ir pievienots:

i) jebkurš no produktiem, kas minēti e) apakšpunkta i) punktā, atsevišķi vai kombinējot, vai arī

ii) viens vai vairāki šādi produkti:

— vīna spirts vai žāvētu vīnogu spirts, kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 95 % un nav lielāka par 96 %,

— stiprie alkoholiskie dzērieni, kuri destilēti no vīna vai vīnogu izspaidām un kuru faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 52 % un nav lielāka par 86 %,

— spirts, ko destilē no žāvētām vīnogām un kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 52 % un nav lielāka par 94,5 %, un

iii) vajadzības gadījumā viens vai vairāki šādi produkti:

— daļēji norūgusi vīnogu misa, ko iegūst no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām;

— koncentrēta vīnogu misa, ko iegūst tiešas karsēšanas rezultātā un kas, izņemot šo darbību, atbilst koncentrētas vīnogu misas definīcijai,

— koncentrēta vīnogu misa,

— kāds no produktiem, kas minēti f) apakšpunkta ii) punktā, kopā ar vīnogu misu, kas minēta c) apakšpunkta pirmajā un ceturtajā ievilkumā.

4) Dzirkstošais vīns

Dzirkstošais vīns ir produkts:

a) kurš iegūts pirmējā vai otrējā spirta rūgšanā:

— no svaigām vīnogām,

— no vīnogu misas vai

— no vīna;

b) no kura trauka atvēršanas brīdī izdalās oglekļa dioksīds, kas radies vienīgi rūgšanas procesā;

▼B

c) kurā, ja to 20 C temperatūrā tur slēgtos traukos, izšķīdušā oglekļa dioksīda dēļ rodas pārspiediens, kas nav mazāks kā 3 bāri; un

d) kura gatavošanai paredzētā cuvée kopējā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 8,5 %.

5) Kvalitatīvs dzirkstošais vīns

Kvalitatīvs dzirkstošais vīns ir produkts:

a) kurš iegūts pirmējā vai otrējā spirta rūgšanā:

— no svaigām vīnogām,

— no vīnogu misas vai

— no vīna;

b) no kura trauka atvēršanas brīdī izdalās oglekļa dioksīds, kas radies vienīgi rūgšanas procesā;

c) kurā, ja to 20 C temperatūrā tur slēgtos traukos, izšķīdušā oglekļa dioksīda dēļ rodas pārspiediens, kas nav mazāks kā 3,5 bāri; un

d) kura gatavošanai paredzētā cuvée kopējā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 9 %.

6) Kvalitatīvs aromātiskais dzirkstošais vīns

Kvalitatīvs aromātiskais dzirkstošais vīns ir kvalitatīvs dzirkstošais vīns:

a) kurš iegūts, cuvée sagatavošanai izmantojot vienīgi vīnogu misu vai rūgstošu vīnogu misu, kurš iegūts no konkrētām vīna vīnogu šķirnēm no saraksta, kas Komisijai jāsagatavo ar deleģētajiem aktiem atbilstīgi 75. panta 2. punktam.

Kvalitatīvus aromātiskos dzirkstošos vīnus, kurus tradicionāli ražo, cuvée sagatavošanai izmantojot vīnus, Komisija nosaka ar deleģētajiem aktiem atbilstīgi 75. panta 2. punktam;

b) kurā, ja to 20 °C temperatūrā tur slēgtos traukos, izšķīdušā oglekļa dioksīda dēļ rodas pārspiediens, kas nav mazāks kā 3 bāri;

c) kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nedrīkst būt mazāka par 6 % un

d) kura kopējā spirta tilpumkoncentrācija nedrīkst būt mazāka par 10 %.

7) Gāzēts dzirkstošais vīns

Gāzēts dzirkstošais vīns ir produkts:

a) kurš iegūts no vīna bez aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes;

b) no tā trauka atvēršanas brīdī izdalās oglekļa dioksīds, kurš pilnībā vai daļēji radies no minētās gāzes pievienošanas; un

▼B

c) kurā, ja to 20 °C temperatūrā tur slēgtos traukos, izšķīdušā oglekļa dioksīda dēļ rodas pārspiediens, kas nav mazāks kā 3 bāri.

8) Pusdzirkstošais vīns

Pusdzirkstošais vīns ir produkts:

a) iegūts no vīna, no jauna vīna, kas vēl atrodas fermentācijas procesā, vīnogu misas vai daļēji fermentētas vīnogu misas, ja vien šiem produktiem kopējā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 9 %;

b) kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 7 %;

c) ja to 20 °C temperatūrā tur slēgtos traukos, sakarā ar endogēna oglekļa dioksīda atrašanos šķīdumā ir pārspiediens, kas nav mazāks kā 1 bārs un nav lielāks kā 2,5 bāri, un

d) kuru pilda 60 litru vai mazākos traukos.

9) Gāzēts pusdzirkstošais vīns

Gāzēts pusdzirkstošais vīns ir produkts:

a) iegūts no vīna, no jauna vīna, kas vēl atrodas fermentācijas procesā, vīnogu misas vai daļēji fermentētas vīnogu misas;

b) kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 7 % un kopējā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 9 %;

c) ja to 20 °C temperatūrā tur slēgtos traukos, sakarā ar oglekļa dioksīda atrašanos šķīdumā, kurš ir pievienots pilnībā vai daļēji, ir pārspiediens, kas nav mazāks kā 1 bārs un nav lielāks kā 2,5 bāri, un

d) kuru pilda 60 litru vai mazākos traukos.

10) Vīnogu misa

Vīnogu misa ir šķidrs produkts, ko dabiskā ceļā vai fizikālos procesos iegūst no svaigām vīnogām. Vīnogu misas faktiskā pieļaujamā spirta tilpumkoncentrācija nav lielāka par 1 %.

11) Daļēji norūgusi vīnogu misa

Rūgstoša vīnogu misa ir produkts, kuru iegūst, raudzējot vīnogu misu, un kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija ir lielāka nekā 1 %, bet mazāka nekā trīs piektdaļas tā kopējās spirta tilpumkoncentrācijas.

12) Daļēji norūgusi vīnogu misa, kas iegūta no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām

Rūgstoša vīnogu misa, kas iegūta no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām, ir produkts, kuru iegūst, daļēji saraudzējot vīnogu misu, kas iegūta no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām, kura kopējais cukura saturs pirms raudzēšanas ir vismaz 272 grami litrā un kura dabiskā un faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 8 %. Tomēr dažus vīnus, kas Komisijai jānosaka ar deleģētajiem aktiem atbilstīgi 75. panta 2. punktam, un kuri atbilst minētajām prasībām, neuzskata par rūgstošu vīnogu misu, kas iegūta no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām.

▼B

13) Koncentrēta vīnogu misa

Koncentrēta vīnogu misa ir nekaramelizēta vīnogu misa, kas iegūta, daļēji dehidrējot vīnogu misu ar jebkuru atļautu metodi, izņemot tiešu karsēšanu, tādā veidā, lai skaitlis, ko uzrāda refraktometrs, kuru izmanto saskaņā ar metodi, kas jānosaka saskaņā ar 80. panta 5. punkta pirmo daļu un 91. panta pirmās daļas d) punktu, 20 °C temperatūrā nebūtu mazāks kā 50,9 %.

Koncentrētas vīnogu misas faktiskā pieļaujamā spirta tilpumkoncentrācija nav lielāka par 1 %.

14) Rektificēta koncentrēta vīnogu misa

"Rektificēta koncentrēta vīnogu misa" ir:

a) šķidrs nekaramelizēts produkts,

i) kuru iegūst, daļēji dehidrējot vīnogu misu, ko veic ar jebkuru atļautu metodi, izņemot tiešu karsēšanu, tādā veidā, lai skaitlis, ko uzrāda refraktometrs, kuru izmanto saskaņā ar metodi, kas tiek paredzēta atbilstīgi 80. panta 5. punkta pirmajai daļai un 91. panta pirmās daļas d) punktam, 20 °C temperatūrā nebūtu mazāks kā 61,7 %;

ii) kurš apstrādāts atļautā veidā, lai to atskābinātu un atdalītu sastāvdaļas, izņemot cukuru;

iii) kuram piemīt šādas īpašības:

— 25 Briksa grādos pH nav lielāks par 5,

— optiskais blīvums nav lielāks par 0,100, ja viļņa garums ir 425 nm, slāņa biezums 1 cm un vīnogu misas koncentrācija ir 25 Briksa grādi,

— saharozes saturs nav konstatējams ar analīzes metodi, kas vēl jānosaka,

— Folin–Ciocalteau indekss 25 Briksa grādos ir lielāks par 6,00,

— titrējamais skābums nav lielāks par 15 miliekvivalentiem kilogramā kopējo cukuru,

— sēra dioksīda saturs nav lielāks par 25 miligramiem kilogramā kopējo cukuru,

— kopējais katjonu saturs nav lielāks par 8 miliekvivalentiem kilogramā kopējo cukuru,

— vadītspēja 25 Briksa grādos un 20 °C temperatūrā nav lielāka kā 120 mikrosīmensi/cm,

— hidroksimetilfurfurola saturs nav lielāks par 25 miligramiem kilogramā kopējo cukuru,

— mezoinozīta klātbūtne.

b) cietvielas veida nekaramelizēts produkts:

i) kuru iegūst, kristalizējot rektificētu koncentrētu vīnogu misu bez šķīdinātāja izmantošanas;

ii) kurš apstrādāts atļautā veidā, lai to atskābinātu un atdalītu sastāvdaļas, izņemot cukuru;

▼B

iii) kurš pēc atšķaidīšanas ir šķīdums, kam ir 25 Briksa grādi un šādas īpašības:

— pH nepārsniedz 7,5,

— optiskais blīvums pie 425 nm 1 cm biezumā nav lielāks kā 0,100,

— saharozes saturs nav konstatējams ar analīzes metodi, kas vēl jānosaka,

— Folin-Ciocalt indekss nav lielāks kā 6,00,

— titrējamais skābums nav lielāks par 15 miliekvivalentiem kilogramā kopējo cukuru,

— sēra dioksīda saturs nav lielāks par 10 miligramiem kilogramā kopējo cukuru,

— kopējais katjonu saturs nav lielāks par 8 miliekvivalentiem kilogramā kopējo cukuru,

— elektrovadītspēja, ja ir 20 °C temperatūra, nav lielāka kā 120 mikrosīmensi uz centimetru,

— hidroksimetilfurfurola saturs nav lielāks par 25 miligramiem kilogramā kopējo cukuru,

— mezoinozīta klātbūtne.

Rektificētas koncentrētas vīnogu misas pieļaujamā faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav lielāka par 1 %.

15) Vīns no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām

Vīns no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām ir produkts:

a) kurš nav stiprināts un ir iegūts no vīnogām, kas daļējai dehidrācijai atstātas saulē vai ēnā;

b) kura kopējā spirta tilpumkoncentrācija ir 16 % un faktiskā spirta tilpumkoncentrācija ir 9 %; un

c) kura dabiskā spirta tilpumkoncentrācija ir vismaz 16 % (vai 272 grami cukura uz litru).

16) Pārgatavu vīnogu vīns

Pārgatavu vīnogu vīns ir produkts:

a) kurš ražots nestiprinot;

b) kura dabiskā spirta koncentrācija ir lielāka nekā 15 %; un

c) kura kopējā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 15 % un faktiskā spirta koncentrācija nav mazāka par 12 %.

Dalībvalstis šim produktam drīkst noteikt izturēšanas laikposmu.

17) Vīna etiķis

Vīna etiķis ir etiķis:

a) iegūts tikai ar skābu vīna fermentāciju; un

b) kura kopējais skābums, izteikts etiķskābē, nav mazāks kā 60 grami litrā.

▼B

III DAĻA

Piens un piena produkti

1. Termins "piens" apzīmē vienīgi parastu piena dziedzeru sekrētu, ko iegūst vienā vai vairākās slaukšanas reizēs, neko nepievienojot un neekstrahējot.

   Tomēr terminu "piens" var lietot:

   a) attiecībā uz pienu, kas apstrādāts, nemainot tā sastāvu, vai pienu, kura tauku saturs ir standartizēts saskaņā ar šā pielikuma IV daļu;

   b) saistībā ar vārdu vai vārdiem, lai apzīmētu šāda piena veidu, kategoriju, izcelsmi un/vai paredzēto lietojumu vai lai aprakstītu fizisko apstrādi vai sastāva pārveidošanu, kādai tas ir bijis pakļauts, ja pārveidošana nozīmē tikai dabisko piena sastāvdaļu pievienošanu un/vai atdalīšanu.

2. Šajā daļā "piena produkti" ir produkti, kuri iegūti vienīgi no piena, ar nosacījumu, ka drīkst pievienot to ražošanai nepieciešamās vielas, ja vien šīs vielas neizmanto, lai pilnībā vai daļēji aizstātu kādu no piena sastāvdaļām.

   Vienīgi piena produktiem drīkst izmantot:

   a) šādus nosaukumus visos tirdzniecības posmos:

      i) sūkalas,

      ii) krējums,

      iii) sviests,

      iv) paniņas,

      v) sviesta eļļa,

      vi) kazeīni,

      vii) bezūdens piena tauki (AMF),

      viii) siers,

      ix) jogurts,

      x) kefīrs,

      xi) kumiss,

      xii) viili/fil,

      xiii) smetana,

      xiv) fil,

      xv) rjaženka,

      xvi) rūgušpiens;

   b) nosaukumus Direktīvas 2000/13/EK 5. panta vai Regulas (ES) Nr. 1169/2011 17. panta nozīmē, ko faktiski lieto piena produktu apzīmēšanai.

3. Terminu "piens" un piena produktu apzīmējumus var lietot arī kopā ar vārdu vai vārdiem, lai apzīmētu saliktus produktus, kuros neviena daļa neieņem vai neparedz ieņemt kādas piena sastāvdaļas vietu un kuros būtisku daļu daudzuma vai produkta īpašību ziņā veido piens vai piena produkts.

▼B

4. Attiecībā uz pienu norāda dzīvnieku sugas, no kurām piens iegūts, ja tas nav govs piens.

5. Apzīmējumus, kas minēti 1., 2. un 3. punktā, nevar izmantot produktiem, kas nav norādīti attiecīgajos punktos.

Tomēr šo noteikumu nepiemēro to produktu apzīmējumiem, kuru precīzais raksturojums ir skaidri noprotams no tradicionālā lietojuma, un/vai tad, kad apzīmējumus nepārprotami lieto, lai aprakstītu raksturīgu produkta īpašību.

6. Attiecībā uz produktu, kas nav aprakstīts šīs daļas 1., 2. vai 3. punktā, nedrīkst lietot tādu marķējumu, tirdzniecības dokumentus, reklāmas materiālus, Padomes Direktīvas 2006/114/EK ([1]) 2. pantā definētu reklāmas formu vai noformējumu, kurā apgalvots, netieši norādīts vai kurš rosina domāt, ka produkts ir piena produkts.

Tomēr attiecībā uz produktu, kas satur pienu vai piena produktus, apzīmējumu "piens" vai šīs daļas 2. punkta otrajā daļā minētos apzīmējumus var izmantot vienīgi, lai aprakstītu pamatizejvielas un uzskaitītu sastāvdaļas atbilstīgi Direktīvai 2000/13/EK vai Regulai (ES) Nr. 1169/2011.

IV DAĻA

Lietošanai pārtikā paredzēts piens, kas atbilst KN kodam 0401

I. Definīcijas

Šajā daļā:

a) "piens" ir produkts, kas iegūts, slaucot vienu vai vairākas govis;

b) "dzeramais piens" ir III punktā minētie produkti, kas paredzēti piegādei patērētājam bez turpmākas apstrādes;

c) "tauku saturs" ir piena tauku daļu masas proporcija uz simts piena daļām attiecīgajā pienā;

d) "olbaltumvielu saturs" ir olbaltumvielu daļu masas proporcija uz simts piena daļām attiecīgajā pienā (kas iegūta, ar 6,38 reizinot kopējo piena slāpekļa saturu, kas izteikts kā masas procentuālā daļa).

II. Piegāde vai pārdošana galapatērētājam

1. Neveicot apstrādi, galapatērētājam tieši vai ar restorānu, slimnīcu, ēdnīcu vai citu līdzīgu sabiedriskās ēdināšanas iestāžu starpniecību var piegādāt vai pārdot vienīgi tādu pienu, kas atbilst dzeramajam pienam izvirzītajām prasībām.

2. Tirdzniecības nosaukumi, kas jāizmanto šiem produktiem, ir minēti III punktā. Šos nosaukumus izmanto vienīgi minētajā punktā norādītajiem produktiem, neskarot to lietošanu saliktos nosaukumos.

3. Ja pastāv iespēja, ka šādas informācijas trūkums varētu radīt neskaidrības, dalībvalstis paredz pasākumus, lai informētu patērētājus par attiecīgo produktu veidu un sastāvu.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/114/EK (2006. gada 12. decembris) par maldinošu un salīdzinošu reklāmu (OV L 376, 27.12.2006., 21. lpp.).

▼B

III. Dzeramais piens

1. Par dzeramo pienu uzskata šādus produktus:

a) svaigpiens: piens, kas nav karsēts temperatūrā, kura pārsniedz 40 °C, vai pakļauts apstrādei ar ekvivalentu iedarbību;

b) pilnpiens: termiski apstrādāts piens, kas attiecībā uz tauku saturu atbilst vienai no šādām prasībām:

i) standartizēts pilnpiens: piens, kura tauku saturs ir vismaz 3,50 % (m/m). Tomēr dalībvalstis var paredzēt pilnpiena papildkategoriju ar tauku saturu 4,00 % (m/m) vai vairāk,

ii) nestandartizēts pilnpiens: piens ar tādu tauku saturu, kas saglabāts nemainīgs kopš slaukšanas, ne pievienojot ne samazinot piena taukus, ne sajaucot to ar tādu pienu, kuram izmainīts dabiskais tauku saturs. Tomēr tauku saturam jābūt vismaz 3,50 % (m/m);

c) piens ar samazinātu tauku saturu: termiski apstrādāts piens, kura tauku saturs ir samazināts vismaz līdz 1,50 % (m/m), bet nepārsniedz 1,80 % (m/m);

d) vājpiens: termiski apstrādāts piens, kura tauku saturs ir samazināts un nepārsniedz 0,50 % (m/m).

Termiski apstrādātu pienu, kas neatbilst pirmās daļas b), c) un d) apakšpunktā noteiktajām prasībām attiecībā uz tauku saturu, uzskata par dzeramo pienu, ja par tauku saturu uz iepakojuma ir skaidra un viegli salasāma norāde ar precizitāti līdz vienai desmitdaļai, proti, "… % tauku". Šādu pienu nedrīkst saukt par pilnpienu, pienu ar samazinātu tauku saturu vai vājpienu.

2. Neskarot 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktu, ir atļauta vienīgi šāda pārveidošana:

a) lai ievērotu dzeramajam pienam noteikto tauku saturu, dabiskā tauku satura izmainīšana, atdalot vai pievienojot krējumu, vai pievienojot pilnpienu, pienu ar samazinātu tauku saturu vai vājpienu;

b) piena bagātināšana ar piena olbaltumvielām, minerālsāļiem vai vitamīniem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1925/2006 ([1]);

c) laktozes satura samazināšana, to pārvēršot glikozē un galaktozē.

Piena sastāva pārveidošana, kas minēta b) un c) apakšpunktā, ir atļauta vienīgi tad, ja tas ir neizdzēšami norādīts uz produkta iepakojuma tā, lai šī informācija būtu viegli saskatāma un izlasāma. Tomēr šāda norāde neatbrīvo no pienākuma attiecībā uz uzturvērtības marķējumu, kas paredzēts Regulā (ES) Nr. 1169/2011. Ja pienam pievieno olbaltumvielas, bagātinātā piena olbaltumvielu saturam jābūt vismaz 3,8 % (m/m).

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1925/2006 (2006. gada 20. decembris) par vitamīnu un minerālvielu, un dažu citu vielu pievienošanu pārtikai (OV L 404, 30.12.2006., 26. lpp.).

▼B

Tomēr dalībvalstis var ierobežot vai aizliegt b) un c) apakšpunktā minēto piena sastāva pārveidošanu.

3. Dzeramā piena:

a) sasalšanas punkts ir tuvs vidējam svaigpiena sasalšanas punktam, kāds ir reģistrēts savāktā dzeramā piena izcelsmes apgabalā;

b) masa 20 °C temperatūrā ir ne mazāka par 1 028 gramiem uz litru pienam, kura tauku saturs ir 3,5 % (m/m), vai ekvivalents daudzums uz litru, ja pienam ir cits tauku saturs;

c) olbaltumvielu saturs ir 2,9 % (m/m) pienam, kas satur 3,5 % (m/m) tauku, vai ekvivalenta koncentrācija, ja pienam ir cits tauku saturs.

V DAĻA

Mājputnu gaļas nozares produkti

I. Šo daļu piemēro dažu veidu un noformējumu mājputnu gaļai, mājputnu gaļas vai mājputnu subproduktu izstrādājumiem un produktiem, ko Savienībā tirgo, veicot darījumdarbību vai komercdarbību, un kas iegūti no šādu sugu mājputniem:

— *Gallus domesticus*,

— pīles,

— zosis,

— tītari,

— pērļu vistiņas.

Šie noteikumi attiecas arī uz mājputnu gaļu sālījumā ar KN kodu 0210 99 39.

II. Definīcijas

1) "Mājputnu gaļa" ir lietošanai pārtikā piemērota mājputnu gaļa, kurai nav veikta nekāda apstrāde, izņemot aukstumapstrādi.

2) "Svaiga mājputnu gaļa" ir mājputnu gaļa, kas nevienu brīdi dzesēšanas procesā nav bijusi sastingusi un kas ir glabāta temperatūrā, kura nekad nav zemāka par – 2 °C un augstāka par + 4 C. Tomēr dalībvalstis var noteikt nedaudz atšķirīgas temperatūras prasības attiecībā uz minimālo laikposmu, kas vajadzīgs svaigas mājputnu gaļas izciršanai un apstrādei mazumtirdzniecības veikalos vai telpās, kuras atrodas netālu no tirdzniecības vietām, ja gaļu izcērt vai apstrādā vienīgi tam, lai gaļu tieši uz vietas pārdotu pircējam.

3) "Saldēta mājputnu gaļa" ir mājputnu gaļa, kura sasaldēta pēc iespējas ātrāk, ievērojot normālu kaušanas kārtību, un pastāvīgi glabājama temperatūrā, kas nav augstāka par – 12 C.

4) "Ātri sasaldēta mājputnu gaļa" ir mājputnu gaļa, kura pastāvīgi glabājama temperatūrā, kas nav augstāka par – 18 °C, nepārsniedzot Padomes Direktīvā 89/108/EEK noteiktās pielaides ([1]).

([1]) Padomes Direktīva 89/108/EEK (1988. gada 21. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz cilvēku patēriņam paredzētiem ātri sasaldētiem pārtikas produktiem (OV L 40, 11.2.1999., 34. lpp.).

▼B

5) “Mājputnu gaļas izstrādājums” ir mājputnu gaļa, tostarp gabalos sadalīta mājputnu gaļa, kurai pievienoti pārtikas produkti, garšvielas vai piedevas vai kurai veikta apstrāde, kas nav pietiekama, lai izmainītu gaļas iekšējo muskuļu šķiedru struktūru.

6) “Svaigas mājputnu gaļas izstrādājums” ir mājputnu gaļas izstrādājums, kurā izmantota svaiga mājputnu gaļa.

Tomēr dalībvalstis var noteikt nedaudz atšķirīgas temperatūras prasības, kas jāievēro vajadzīgajā minimālajā laikposmā, tikai tādā mērā, lai atvieglotu ražotnē veicamo apstrādi un izciršanu svaigas mājputnu gaļas produktu sagatavošanas laikā.

7) “Mājputnu gaļas produkts” ir Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 7.1. punktā definēts gaļas produkts, kurā izmantota mājputnu gaļa.

III. Mājputnu gaļu un mājputnu gaļas izstrādājumus tirgo kā:

— svaiga,

— saldēta,

— ātri sasaldēta.

VI DAĻA

Gallus gallus sugas vistu olas

I. Darbības joma

1. Neskarot 75. pantu par inkubējamo olu un mājputnu cāļu tirdzniecības standartiem, šo daļu piemēro attiecībā uz tādu olu tirdzniecību Savienībā, kuras ražotas Savienībā, importētas no trešām valstīm vai paredzētas eksportam ārpus Savienības.

2. Dalībvalstis var atbrīvot no šīs daļas prasībām, izņemot III. punkta 3. punktu, ražotāju, kas olas pārdod tieši galapatērētājam:

a) ražotnē; vai

b) attiecīgās dalībvalsts ražošanas reģionā vietējā atklātā tirgū vai mājās.

Ja piešķir šādu atbrīvojumu, katrs ražotājs var izvēlēties, vai to izmantot. Ja šo atbrīvojumu izmanto, nedrīkst izmantot nekādus kvalitātes vai svara kritērijus.

Attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar saviem tiesību aktiem var noteikt terminu “vietējais atklāts tirgus”, “pārdošana mājās” un “ražošanas reģions” definīcijas.

II. Šķirošana pēc kvalitātes un svara

1. Pēc kvalitātes olas iedala:

a) A šķira vai “svaigas”,

b) B šķira.

▼B

2. A šķiras olas šķiro arī pēc svara. Olas, kas piegādātas pārtikas vai nepārtikas rūpniecībai, tomēr nav jāšķiro pēc svara.

3. B šķiras olas piegādā vienīgi pārtikas un nepārtikas rūpniecībai.

III. Olu marķēšana

1. A šķiras olas marķē ar ražotāja kodu.

B šķiras olas marķē ar ražotāja kodu un/vai ar kādu citu atzīmi.

Dalībvalstis B šķiras olas var atbrīvot no šīs prasības, ja šādas olas tirgo vienīgi attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

2. Olu marķēšanu atbilstīgi 1. punktam veic ražotnē vai pirmajā iepakošanas centrā, kam piegādā olas.

3. Olas, ko ražotājs pārdevis galapatērētājam attiecīgās dalībvalsts ražošanas reģiona vietējā atklātajā tirgū, marķē atbilstīgi 1. punktam.

Tomēr dalībvalstis var atbrīvot no šīs prasības ražotājus, kuriem nav vairāk par 50 dējējvistām, ja pārdošanas vietā ir norādīts ražotāja nosaukums un adrese.

VII DAĻA

Ziežamie tauki

I. Tirdzniecības nosaukums

Produktus, kas minēti 78. panta 1. punkta f) apakšpunktā, nedrīkst piegādāt vai nodot galapatērētājam bez apstrādes vai nu tieši, vai restorānos, slimnīcās, ēdnīcās vai līdzīgās iestādēs, ja vien tie neatbilst II papildinājumā noteiktajām prasībām.

Šo produktu tirdzniecības nosaukumi ir II papildinājumā minētie nosaukumi, neskarot II punkta 2., 3. un 4. punktu.

II papildinājumā minētie tirdzniecības nosaukumi ir paredzēti šajā daļā definētiem produktiem, uz kuriem attiecas turpmāk norādītie KN kodi un kuru tauku saturs ir vismaz 10 %, bet nepārsniedz 90 % no svara:

a) piena tauki, uz kuriem attiecas KN kodi 0405 un ex 2106;

b) tauki, uz kuriem attiecas KN kods ex 1517;

c) tauki, kuri sastāv no augu un/vai dzīvnieku produktiem un uz kuriem attiecas KN kodi ex 1517 un ex 2106.

Tauku saturs sausnā, izņemot sāli, ir vismaz divas trešdaļas.

Tomēr šos tirdzniecības nosaukumus piemēro tikai produktiem, kas 20 °C temperatūrā ir cietā stāvoklī un ir piemēroti ziešanai.

▼B

Šīs definīcijas nepiemēro:

a) to produktu apzīmējumiem, kuru precīzs raksturojums ir skaidri noprotams no tradicionālā lietojuma, un/vai tad, kad apzīmējumus nepārprotami lieto, lai aprakstītu raksturīgu produkta īpašību;

b) koncentrētiem produktiem (sviests, margarīns, maisījumi) ar tauku saturu 90 % vai vairāk.

II. Terminoloģija

1. Terminu "tradicionāls" var izmantot kopā ar II papildinājuma A daļas 1. punktā paredzēto nosaukumu "sviests", ja produktu iegūst tieši no piena vai krējuma.

Šajā punktā "krējums" ir produkts, ko iegūst no piena kā emulsiju, kura līdzīga "eļļai ūdenī" un kuras piena tauku saturs ir vismaz 10 %.

2. Termini attiecībā uz II papildinājumā minētajiem produktiem, kas nosaka, netieši norāda vai liek domāt par citādu tauku saturu nekā to, kas paredzēts minētajā papildinājumā, ir aizliegti.

3. Turklāt atkāpjoties no 2. punkta, terminu "pazemināts tauku saturs" vai "liess" var izmantot II papildinājumā minētajiem produktiem, kuru tauku saturs nepārsniedz 62 %.

Termins "pazemināts tauku saturs" un termins "liess" tomēr var aizstāt II papildinājumā lietoto terminu "trīs ceturtdaļas tauku" vai "puse tauku".

4. Tirdzniecības nosaukumu "minarīns" vai "halvarīns" var izmantot II papildinājuma B daļas 3. punktā minētajiem produktiem.

5. Terminu "augu" var izmantot kopā ar tirdzniecības nosaukumiem, kas ietverti II papildinājuma B daļā, ar nosacījumu, ka produkts satur vienīgi augu izcelsmes taukus ar 2 % tauku satura novirzi dzīvnieku taukiem. Šī novirze piemērojama arī tad, ja ir atsauce uz augu sugām.

VIII DAĻA

Olīveļļas un olīvu izspaidu eļļu nosaukumi un definīcijas

Šajā daļā izklāstīto olīveļļas un olīvu izspaidu eļļas nosaukumu un definīciju izmantošana ir obligāta attiecīgo produktu tirdzniecībā Savienībā un – ciktāl tie nav pretrunā obligātajiem starptautiskajiem noteikumiem – arī tirdzniecībā ar trešām valstīm.

Mazumtirdzniecībā var tirgot vienīgi eļļas, kas minētas 1. punkta a) un b) apakšpunktā, 3. un 6. punktā.

1) NEAPSTRĀDĀTAS OLĪVEĻĻAS

"Neapstrādātas olīveļļas" ir eļļas, kas no olīvkoku augļiem iegūtas tikai ar mehāniskiem vai citiem fiziskiem līdzekļiem apstākļos, kuri neizraisa pārmaiņas eļļā, un kam nav veikta nekāda cita apstrāde kā vien mazgāšana, dekantēšana, centrifugēšana vai filtrēšana, izņemot eļļas, kas iegūtas, izmantojot šķīdinātājus, palīgvielas ar ķīmisku vai bioķīmisku iedarbību vai pāresterificēšanas procesus, un maisījumus ar citu veidu eļļām.

▼B

Neapstrādātas olīveļļas iedala un raksturo šādi.

a) Neapstrādāta augstākā labuma olīveļļa

"Neapstrādāta augstākā labuma olīveļļa" ir neapstrādāta olīveļļa, kuras maksimālais brīvo skābju saturs, izteikts oleīnskābē, ir 0,8 g uz 100 g un kuras pārējās īpašības atbilst īpašībām, ko Komisija šai kategorijai noteikusi saskaņā ar 75. panta 2. punktu.

b) Neapstrādāta olīveļļa

"Neapstrādāta olīveļļa" ir neapstrādāta olīveļļa, kuras maksimālais brīvo skābju saturs, izteikts oleīnskābē, ir 2 g uz 100 g un kuras pārējās īpašības atbilst īpašībām, ko Komisija šai kategorijai noteikusi saskaņā ar 75. panta 2. punktu.

c) Spīdīgā olīveļļa

"Spīdīgā olīveļļa" ir neapstrādāta olīveļļa, kuras brīvo skābju saturs, izteikts oleīnskābē, pārsniedz 2 g uz 100 g un/vai kuras pārējās īpašības atbilst īpašībām, ko Komisija šai kategorijai noteikusi saskaņā ar 75. panta 2. punktu.

2) RAFINĒTA OLĪVEĻĻA

"Rafinēta olīveļļa" ir olīveļļa, kura iegūta, rafinējot neapstrādātu olīveļļu, un kuras brīvo skābju saturs, izteikts oleīnskābē, nepārsniedz 0,3 g uz 100 g un pārējās īpašības atbilst īpašībām, ko šai kategorijai noteikusi Komisija saskaņā ar 75. panta 2. punktu.

3) OLĪVEĻĻA, KAS SASTĀV NO RAFINĒTAS OLĪVEĻĻAS UN NEAPSTRĀDĀTAS OLĪVEĻĻAS

"Olīveļļa, kas sastāv no rafinētas olīveļļas un neapstrādātas olīveļļas" ir olīveļļas maisījums, kurš iegūts no rafinētas olīveļļas un neapstrādātas olīveļļas, izņemot spīdīgo olīveļļu, un kura brīvo skābju saturs, izteikts oleīnskābē, nepārsniedz 1 g uz 100 g un pārējās īpašības atbilst īpašībām, ko šai kategorijai noteikusi Komisija saskaņā ar 75. panta 2. punktu.

4) NEATTĪRĪTA OLĪVU IZSPAIDU EĻĻA

"Neattīrīta olīvu izspaidu eļļa" ir eļļa, kura iegūta no olīvu izspaidām, tās apstrādājot ar šķīdinātājiem vai fiziskiem līdzekļiem, vai eļļa, kura – neskaitot dažas noteiktas īpašības – ir atbilstīga spīdīgajai eļļai, izņemot pāresterificēšanas procesā iegūtu eļļu un maisījumus ar cita veida eļļām, un kuras pārējās īpašības atbilst īpašībām, ko šai kategorijai noteikusi Komisija saskaņā ar 75. panta 2. punktu.

5) RAFINĒTA OLĪVU IZSPAIDU EĻĻA

"Rafinēta olīvu izspaidu eļļa" ir eļļa, kura iegūta, rafinējot neattīrītu olīvu izspaidu eļļu, kuras brīvo skābju saturs, izteikts oleīnskābē, nepārsniedz 0,3 g uz 100 g un pārējās īpašības atbilst īpašībām, ko šai kategorijai noteikusi Komisija saskaņā ar 75. panta 2. punktu.

6) OLĪVU IZSPAIDU EĻĻA

"Olīvu izspaidu eļļa" ir eļļas maisījums, kurš iegūts no rafinētas olīvu izspaidu eļļas un neapstrādātas olīveļļas, izņemot spīdīgo olīveļļu, un kura brīvo skābju saturs, izteikts oleīnskābē, nepārsniedz 1 g uz 100 g un pārējās īpašības atbilst īpašībām, ko šai kategorijai noteikusi Komisija saskaņā ar 75. panta 2. punktu.

▼B

I papildinājums

Vīnogu audzēšanas zonas

Ir šādas vīnogu audzēšanas zonas.

1) Pie vīnogu audzēšanas A zonas pieder šādas platības:

a) Vācijā: ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas nav iekļautas 2. punkta a) apakšpunktā;

b) Luksemburgā: Luksemburgas vīnogu audzēšanas reģions;

c) Beļģijā, Dānijā, Īrijā, Nīderlandē, Polijā, Zviedrijā un Apvienotajā Karalistē: šo dalībvalstu vīnogu audzēšanas reģioni;

d) Čehijas Republikā: Čechy vīnogu audzēšanas reģions.

2) Pie vīnogu audzēšanas B zonas pieder šādas platības:

a) Vācijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības noteiktajā Baden reģionā;

b) Francijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības departamentos, kas nav minēti šajā pielikumā, un šādos departamentos:

— Alsace: Bas-Rhin, Haut-Rhin,

— Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,

— Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,

— Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,

— Savoie: Savoie, Haute-Savoie, Isère (Chapareillan komūna),

— Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne un ar vīnogulājiem apstādītas platības Cosne-sur-Loire apgabalā Nièvre departamentā;

c) Austrijā – Austrijas vīnogu audzēšanas reģions;

d) Čehijas Republikā – Morava vīnogu audzēšanas reģions un ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas nav norādītas 1. punkta d) apakšpunktā;

e) Slovākijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť, Východoslovenská vinohradnícka oblasť un 3. punkta f) apakšpunktā nenorādītos vīnogu audzēšanas reģionos;

f) Slovēnijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos:

— Podravje reģionā: Štajerska Slovenija, Prekmurje,

— Posavje reģionā: Bizeljsko Sremič, Dolenjska un Bela krajina, un ar vīnogulājiem apstādītas platības 4. punkta d) apakšpunktā nenorādītos reģionos;

▼B

g) Rumānijā – Podişul Transilvaniei reģions;

h) Horvātijā - ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos apakšreģionos: Moslavina, Prigorje Bilogora, Plešivica, Pokuplje un Zagorje Međimurje.

3) Pie vīnogu audzēšanas C I zonas pieder šādas platības:

a) Francijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības:

— šādos departamentos: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (izņemot Chapareillan komūnu), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (izņemot Cosne-sur-Loire apgabalu), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,

— Drôme departamenta Valence un Die apgabalā (izņemot Dieulefit, Loriol, Marsanne un Montélimar kantonu),

— Ardèche departamenta Tournon apgabala Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne de Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge un Voulte-sur-Rhône kantonā;

b) Itālijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības Valle d'Aosta reģionā un Sondrio, Bolzano, Trento un Belluno provincē;

c) Spānijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa un Vizcaya provincē;

d) Portugālē – ar vīnogulājiem apstādītas platības tajā Norte reģiona daļā, kura atbilst vīna ražošanas apgabalam "Vinho Verde", kā arī "Concelhos de Bombarral, Laurinhã, Mafra e Torres Vedras" (izņemot "Freguesias da Carvoeira e Dois Portos"), kas pieder pie "Região viticola da Extremadura";

e) Ungārijā – visas ar vīnogulājiem apstādītās platības;

f) Slovākijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības reģionā Tokajská vinohradnícka oblasť;

g) Rumānijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas nav norādītas 2. punkta g) apakšpunktā vai 4. punkta f) apakšpunktā;

h) Horvātijā - ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos apakšreģionos: Hrvatsko Podunavlje un Slavonija.

4) Pie vīnogu audzēšanas C II zonas pieder šādas platības:

a) Francijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības:

— šādos departamentos: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (izņemot Olette un Arles-sur-Tech kantonu), Vaucluse,

— Var departamenta daļā, kuru dienvidos norobežo Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour un Sainte-Maxime komūnas ziemeļu robeža,

— Drôme departamenta Nyons apgabalā un Loriol-sur-Drôme kantonā,

— tajās Ardèche departamenta daļās, kuras nav norādītas 3. punkta a) apakšpunktā;

▼B

b) Itālijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos: Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardy (izņemot Sondrio provinci), Marche, Molise, Piedmont, Tuscany, Umbria, Veneto (izņemot Belluno provinci), tostarp salas, kas pieder pie minētajiem reģioniem, piemēram, Elba un pārējās Tuscan arhipelāga salas, Ponziane salas, Capri un Ischia sala;

c) Spānijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības šādās provincēs:

— Lugo, Orense, Pontevedra,

— Ávila (izņemot komūnas, kas atbilst comarca vīna ražošanas apgabalam Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,

— La Rioja,

— Álava,

— Navarra,

— Huesca,

— Barcelona, Girona, Lleida,

— tajā Zaragoza provinces daļā, kas atrodas uz ziemeļiem no Ebro upes,

— tajās Tarragona provinces komūnās, kas iekļautas Penedés cilmes vietas nosaukumā,

— tajā Tarragona provinces daļā, kas atbilst comarca vīna ražošanas apgabalam Conca de Barberá;

d) Slovēnijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos: Brda jeb Goriška Brda, Vipavska dolina jeb Vipava, Kras un Slovenska Istra;

e) Bulgārijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина);

f) Rumānijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos:

Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului un Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării, Dienvidu vīna reģions, tostarp smiltaines un citi labvēlīgi reģioni;

g) Horvātijā - ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos apakšreģionos: Hrvatska Istra, Hrvatsko primorje, Dalmatinska zagora, Sjeverna Dalmacija un Srednja i Južna Dalmacija.

5) Pie vīnogu audzēšanas C III a zonas pieder šādas platības:

a) Grieķijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklio, Khania, Rethimni, Samos, Lasithi un Thira sala (Santorini);

b) Kiprā – ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas atrodas vairāk nekā 600 m virs jūras līmeņa;

c) Bulgārijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas nav norādītas 4. punkta e) apakšpunktā.

▼B

6) Pie vīnogu audzēšanas C III b zonas pieder šādas platības:

a) Francijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības:

— Corsica departamentos,

— tajā Var departamenta daļā, kas atrodas starp jūru un Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour un Sainte-Maxime komūnu robežu un ietver minētās komūnas,

— Pyrénées-Orientales departamenta Olette un Arles-sur-Tech kantonā;

b) Itālijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinia un Sicily, to skaitā salas, kas pieder pie šiem reģioniem, piemēram, Pantelleria un Lipari, Egadi un Pelagian salas;

c) Grieķijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas nav norādītas 5. punkta a) apakšpunktā;

d) Spānijā: Spānijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas nav norādītas 3. punkta c) apakšpunktā vai 4. punkta c) apakšpunktā;

e) Portugālē – ar vīnogulājiem apstādītas platības reģionos, kas nav norādīti 3. punkta d) apakšpunktā;

f) Kiprā – ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas atrodas ne vairāk kā 600 m virs jūras līmeņa;

g) Maltā – ar vīnogulājiem apstādītas platības.

7) To teritoriju robežas, kuras ietilpst šajā pielikumā minētajās administratīvajās vienībās, nosaka saskaņā ar valstu noteikumiem, kas bija spēkā 1981. gada 15. decembrī, attiecībā uz Spāniju – saskaņā ar valsts noteikumiem, kas bija spēkā 1986. gada 1. martā, un attiecībā uz Portugāli – saskaņā ar valsts noteikumiem, kas bija spēkā 1998. gada 1. martā.

▼B

II papildinājums

Ziežamie tauki

Tauku grupa Definīcijas	Tirdzniecības nosaukums	Produktu kategorijas Kategorijas papildu apraksts ar tauku satura norādi masas procentos:
A. Piena tauki Produkti, kuri ir blīva, veidojama emulsija un galvenokārt pieder pie emulsiju veida "ūdens eļļā", ir iegūti tikai no piena un/vai konkrētiem piena produktiem un kuros tauki ir galvenā vērtības sastāvdaļa. Tomēr var pievienot citas šo produktu ražošanai vajadzīgas vielas, ja tās neizmanto, lai pilnīgi vai daļēji aizvietotu jebkuru piena sastāvdaļu.	1. Sviests	Produkts, kura piena tauku saturs nav mazāks par 80 %, bet nepārsniedz 90 %, maksimālais ūdens saturs ir 16 % un maksimālais piena beztauku sausnas saturs ir 2 %.
	2. Sviests, kas satur trīs ceturtdaļas tauku (*)	Produkts, kura piena tauku saturs nav mazāks par 60 %, bet nepārsniedz 62 %.
	3. Sviests, kas satur pusi tauku (**)	Produkts, kura piena tauku saturs nav mazāks par 39 %, bet nepārsniedz 41 %.
	4. Piena tauku pasta X %	Produkts ar šādu piena tauku saturu: — mazāks par 39 %, — lielāks par 41 %, bet mazāks par 60 %, — lielāks par 62 %, bet mazāks par 80 %
B. Tauki Produkti, kuri ir blīva, veidojama emulsija un galvenokārt pieder pie emulsiju veida "ūdens eļļā", ir iegūti no lietošanai pārtikā derīgiem cietiem un/vai šķidriem augu un/vai dzīvnieku taukiem un kuros piena tauku saturs nepārsniedz 3 % tauku satura.	1. Margarīns	No augu un/vai dzīvnieku taukiem iegūts produkts, kura tauku saturs nav mazāks par 80 %, bet nepārsniedz 90 %.
	2. Margarīns, kas satur trīs ceturtdaļas tauku (***)	No augu un/vai dzīvnieku taukiem iegūts produkts, kura tauku saturs nav mazāks par 60 %, bet nepārsniedz 62 %.
	3. Maisījums, kas satur pusi tauku (****)	No augu un/vai dzīvnieku taukiem iegūts produkts, kura tauku saturs nav mazāks par 39 %, bet nepārsniedz 41 %.
	4. Tauku pasta X %	No augu un/vai dzīvnieku taukiem iegūts produkts, kurā ir šāds tauku saturs: — mazāks par 39 %, — lielāks par 41 %, bet mazāks par 60 %, — lielāks par 62 %, bet mazāks par 80 %

▼B

Tauku grupa Definīcijas	Tirdzniecības nosaukums	Produktu kategorijas Kategorijas papildu apraksts ar tauku satura norādi masas procentos:
C. Tauki, ko veido augu un/vai dzīvnieku izcelsmes produkti Produkti, kuri ir blīva, veidojama emulsija un galvenokārt pieder pie emulsiju veida "ūdens eļļā", ir iegūti no lietošanai pārtikā derīgiem cietiem un/vai šķidriem augu un/vai dzīvnieku taukiem un kuros piena tauki veido 10 % līdz 80 % tauku satura.	1. Tauku maisījums	No augu un/vai dzīvnieku tauku maisījuma iegūts produkts, kura tauku saturs nav mazāks par 80 %, bet nepārsniedz 90 %.
	2. Tauku maisījums, kas satur trīs ceturtdaļas tauku (*****)	No augu un/vai dzīvnieku tauku maisījuma iegūts produkts, kura tauku saturs nav mazāks par 60 %, bet nepārsniedz 62 %.
	3. Tauku maisījums, kas satur pusi tauku (******)	No augu un/vai dzīvnieku tauku maisījuma iegūts produkts, kura tauku saturs nav mazāks par 39 %, bet nepārsniedz 41 %.
	4. Tauku maisījuma pasta X %	No augu un/vai dzīvnieku tauku maisījuma iegūts produkts, kurā ir šāds tauku saturs: — mazāks par 39 %, — lielāks par 41 %, bet mazāks par 60 %, — lielāks par 62 %, bet mazāks par 80 %

(*) Atbilst "smør 60" dāņu valodā.
(**) Atbilst "smør 40" dāņu valodā.
(***) Atbilst "margarine 60" dāņu valodā.
(****) Atbilst "margarine 40" dāņu valodā.
(*****) Atbilst "blandingsprodukt 60" dāņu valodā.
(******) Atbilst "blandingsprodukt 40" dāņu valodā.

▼C2

Šajā papildinājumā uzskaitīto produktu piena tauku komponenti var mainīt tikai ar fizikāliem procesiem.

▼B

VIII PIELIKUMS

80. PANTĀ MINĒTĀS VĪNDARĪBAS METODES

I DAĻA

Stiprināšana, paskābināšana un atskābināšana dažās vīnogu audzēšanas zonās

A. **Stiprināšanas ierobežojumi**

1. Ja dažās Savienības vīnogu audzēšanas zonās tas vajadzīgs klimatisko apstākļu dēļ, attiecīgās dalībvalstis var atļaut palielināt dabisko spirta tilpumkoncentrāciju svaigām vīnogām, vīnogu misai, rūgstošai vīnogu misai, rūgstošam jaunvīnam un vīnam, kuri iegūti no vīna vīnogu šķirnēm, kas klasificējamas saskaņā ar 81. pantu.

2. Dabisko spirta tilpumkoncentrāciju palielina, izmantojot B iedaļā minētās vīndarības metodes, un tā nedrīkst pārsniegt šādas robežvērtības:

   a) vīnogu audzēšanas A zonā 3 %;

   b) vīnogu audzēšanas B zonā 2 %;

   c) vīnogu audzēšanas C zonā 1,5 %.

3. Gados, kad klimatiskie apstākļi bijuši īpaši nelabvēlīgi, dalībvalstis var lūgt 2. punktā noteiktās robežvērtības palielināt par 0,5 %. Atsaucoties uz šādu lūgumu, Komisija saskaņā 91. pantā minētajām pilnvarām pēc iespējas drīzāk pieņem īstenošanas aktu. Komisija cenšas pieņemt lēmumu četru nedēļu laikā pēc attiecīgā lūguma iesniegšanas.

B. **Stiprināšanas procesi**

1. Šīs daļas A iedaļā paredzēto dabiskās spirta tilpumkoncentrācijas palielināšanu ir atļauts veikt tikai:

   a) svaigām vīnogām, rūgstošai vīnogu misai vai rūgstošam jaunvīnam pievienojot saharozi, koncentrētu vīnogu misu vai rektificētu koncentrētu vīnogu misu;

   b) vīnogu misai pievienojot saharozi, koncentrētu vīnogu misu vai rektificētu koncentrētu vīnogu misu vai to daļēji koncentrējot, tostarp izmantojot apgrieztās osmozes metodi;

   c) vīnam, to daļēji koncentrējot ar atdzesēšanas paņēmienu.

2. Procesi, kas minēti 1. punktā, savstarpēji cits citu izslēdz, ja vīna vai vīnogu misas stiprināšanai izmanto koncentrētu vīnogu misu vai rektificētu koncentrētu vīnogu misu un ir izmaksāts atbalsts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 103.y pantu.

3. Saharozes pievienošanu, kas paredzēta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, drīkst veikt, tikai pievienojot sauso cukuru, un tikai šādās zonās:

   a) vīnogu audzēšanas A zonā;

▼B

b) vīnogu audzēšanas B zonā;

c) vīnogu audzēšanas C zonā,

izņemot vīna dārzus Grieķijā, Spānijā, Itālijā, Kiprā, Portugālē un vīna dārzus Francijas departamentos, kuri ir šādu apelācijas tiesu jurisdikcijā:

— Aix-en-Provence,

— Nîmes,

— Montpellier,

— Toulouse,

— Agen,

— Pau,

— Bordeaux,

— Bastia.

Tomēr izņēmuma kārtā iepriekš minētajos Francijas departamentos valsts iestādes var atļaut stiprināšanu ar sauso cukuru. Francija nekavējoties paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm par šādu atļauju.

4. Koncentrētas vīnogu misas vai rektificētas koncentrētas vīnogu misas pievienošanas rezultātā svaigu saspiestu vīnogu, vīnogu misas, rūgstošas vīnogu misas un rūgstoša jaunvīna sākotnējais tilpums nedrīkst palielināties vairāk kā par 11 % vīnogu audzēšanas A zonā, 8 % vīnogu audzēšanas B zonā un 6,5 % vīnogu audzēšanas C zonā.

5. Tādas vīnogu misas vai vīna koncentrēšanas rezultātā, kuriem veikti 1. punktā minētie procesi:

a) šo produktu sākotnējais tilpums nedrīkst samazināties vairāk kā par 20 %;

b) neatkarīgi no A iedaļas 2. punkta c) apakšpunkta šo produktu dabiskā spirta tilpumkoncentrācija nedrīkst palielināties vairāk kā par 2 %.

6. Šīs iedaļas 1. un 5. punktā minētie procesi nedrīkst palielināt svaigu vīnogu, vīnogu misas, rūgstošas vīnogu misas, rūgstoša jaunvīna vai vīna kopējo spirta tilpumkoncentrāciju:

a) līdz vairāk nekā 11,5 % vīnogu audzēšanas A zonā;

b) līdz vairāk nekā 12 % vīnogu audzēšanas B zonā;

c) līdz vairāk nekā 12,5 % vīnogu audzēšanas C I zonā;

d) līdz vairāk nekā 13 % vīnogu audzēšanas C II zonā un

▼B

e) līdz vairāk nekā 13,5 % vīnogu audzēšanas C III zonā.

7. Atkāpjoties no 6. punkta, dalībvalstis var:

a) attiecībā uz sarkanvīnu – palielināt 6. punktā minēto produktu kopējās spirta tilpumkoncentrācijas augšējo robežu līdz 12 % vīnogu audzēšanas A zonā un līdz 12,5 % vīnogu audzēšanas B zonā;

b) līdz dalībvalsts noteiktai robežvērtībai palielināt kopējo spirta tilpumkoncentrāciju 6. punktā minētajiem produktu, lai ražotu vīnus ar cilmes vietas nosaukumu.

C. **Paskābināšana un atskābināšana**

1. Drīkst veikt svaigu vīnogu, vīnogu misas, rūgstošas vīnogu misas, rūgstoša jaunvīna un vīna:

a) atskābināšanu vīnogu audzēšanas A, B un C I zonā;

b) paskābināšanu un atskābināšanu vīnogu audzēšanas C I, C II un C III a zonā, neskarot 7. punktu, vai arī

c) paskābināšanu vīnogu audzēšanas C III b) zonā.

2. Šīs iedaļas 1. punktā minēto produktu (izņemot vīna) paskābināšanu drīkst veikt tikai līdz robežvērtībai 1,50 g/l, kas izteikta vīnskābē, vai 20 miliekvivalenti uz litru.

3. Vīna paskābināšanu drīkst veikt tikai līdz robežvērtībai 2,50 g/l, kas izteikta vīnskābē, vai 33,3 miliekvivalenti uz litru.

4. Vīna atskābināšanu drīkst veikt tikai līdz robežvērtībai 1 g/l, kas izteikta vīnskābē, vai 13,3 miliekvivalenti uz litru.

5. Vīnogu misu, kas paredzēta koncentrēšanai, drīkst daļēji atskābināt.

6. Neskarot 1. punktu, gados, kad klimatiskie apstākļi bijuši ārkārtēji, dalībvalstis var atļaut veikt 1. punktā minēto produktu paskābināšanu vīnogu audzēšanas A un B zonā, ievērojot 2. un 3. punkta nosacījumus.

7. Viena un tā paša produkta paskābināšana un stiprināšana, izņemot atkāpes, kas Komisijai jāpieņem ar deleģētajiem aktiem atbilstīgi 75. panta 2. punktam, un paskābināšana un atskābināšana ir procesi, kas savstarpēji cits citu izslēdz.

D. **Procesi**

1. Neviens no B un C iedaļā minētajiem procesiem, izņemot vīnu paskābināšanu un atskābināšanu, nav atļauts, ja vien to neveic, ievērojot nosacījumus, kas Komisijai jānosaka ar deleģētajiem aktiem atbilstīgi 75. panta 2. punktam, laikā, kad svaigās vīnogas, vīnogu misu, rūgstošu vīnogu misu vai rūgstošu jaunvīnu pārstrādā vīnā vai jebkurā citā vīna dzērienā, kas paredzēts tiešai lietošanai pārtikā, izņemot dzirkstošo vīnu vai gāzētu dzirkstošo vīnu, un tajā vīnogu audzēšanas zonā, kurā ievāktas izmantotās svaigās vīnogas.

▼B

2. Vīnu koncentrēšana notiek tajā vīnogu audzēšanas zonā, kurā ievāktas izmantotās svaigās vīnogas.

3. Vīnu paskābināšanu un atskābināšanu veic tikai tajā vīndarības uzņēmumā un tajā vīnogu audzēšanas zonā, kurā ievāktas attiecīgā vīna ražošanā izmantotās vīnogas.

4. Par katru 1., 2. un 3. punktā minēto procesu paziņo kompetentajām iestādēm. Tas pats attiecas uz koncentrētas vīnogu misas, rektificētas koncentrētas vīnogu misas vai saharozes daudzumiem, kurus fiziskas vai juridiskas personas (jo īpaši ražotāji, pudeļu pildītāji, pārstrādātāji un tirgotāji) vai šādu personu grupas, kas Komisijai jānosaka ar deleģētajiem aktiem atbilstīgi 75. panta 2. punktam, profesionālās darbības veikšanai tur vienā laikā un vietā ar svaigām vīnogām, vīnogu misu, rūgstošu vīnogu misu vai pudelēs neiepildītu vīnu. Tomēr paziņojumu par šādiem daudzumiem var aizstāt ar ierakstu preču ievešanas un krājumu izmantošanas reģistrā.

5. Visus B un C iedaļā minētos procesus reģistrē 147. pantā minētajā pavaddokumentā, kuru izmanto, laižot apgrozībā produktus, ar kuriem veikti minētie procesi.

6. Ja vien nav noteiktas atkāpes ārkārtēju klimatisko apstākļu dēļ, B un C iedaļā minētos procesus nedrīkst veikt:

   a) vīnogu audzēšanas C zonā pēc 1. janvāra;

   b) vīnogu audzēšanas A un B zonā pēc 16. marta, un tos veic tikai produktiem, kas iegūti no vīnogu ražas, kura novākta tieši pirms minētajiem datumiem.

7. Neskarot 6. punktu, vīna koncentrēšanu atdzesējot, kā arī paskābināšanu un atskābināšanu drīkst veikt visu gadu.

II DAĻA

Ierobežojumi

A. Vispārēja informācija

1. Visās atļautajās vīndarības metodēs ir aizliegta ūdens pievienošana, izņemot gadījumus, kad tas vajadzīgs konkrētu tehnisku iemeslu dēļ.

2. Visās atļautajās vīndarības metodēs ir aizliegta spirta pievienošana, izņemot metodes, kas saistītas ar svaigu vīnogu misu, kuras rūgšana apturēta, pievienojot spirtu, un ar desertvīnu, dzirkstošo vīnu, vīnu, kas stiprināts destilācijai, vai pusdzirkstošo vīnu.

3. Vīnu, kas stiprināts destilācijai, izmanto tikai destilācijai.

B. Svaigas vīnogas, vīnogu misa un vīnogu sula

1. Vīnogu misu, kuras rūgšana apturēta, pievienojot spirtu, izmanto tikai tādu produktu sagatavošanai, uz kuriem neattiecas KN kods 2204 10, 2204 21 un 2204 29. Tas neskar stingrākus noteikumus, kurus dalībvalstis var piemērot tādu produktu ražošanai šo dalībvalstu teritorijā, uz kuriem neattiecas KN kods 2204 10, 2204 21 un 2204 29.

▼B

2. Vīnogu sulu un koncentrētu vīnogu sulu nedrīkst pārstrādāt vīnā vai pievienot vīnam. Savienības teritorijā nedrīkst realizēt šo produktu spirta rūgšanu.

3. Produktiem, kas paredzēti, lai Īrijā, Polijā un Apvienotajā Karalistē ražotu produktus ar KN kodu 2206 00, attiecībā uz kuriem dalībvalstis var atļaut izmantot saliktu nosaukumu, kurā iekļauts produkta tirdzniecības nosaukums "vīns", 1. un 2. punkta noteikumus nepiemēro.

4. Rūgstošu vīnogu misu, kura iegūta no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām, laiž tirgū tikai tādēļ, lai izgatavotu desertvīnus vīnogu audzēšanas reģionos, kuros šāda izmantošana bijusi tradicionāla 1985. gada 1. janvārī, un lai ražotu vīnu no pārgatavām vīnogām.

5. Svaigas vīnogas, vīnogu misu, rūgstošu vīnogu misu, koncentrētu vīnogu misu, rektificētu koncentrētu vīnogu misu, vīnogu misu, kuras rūgšana apturēta, pievienojot spirtu, vīnogu sulu, koncentrētu vīnogu sulu un vīnu, vai šo produktu maisījumus, kuru izcelsme ir trešā valstī, nedrīkst pārstrādāt VII pielikuma II daļā minētos produktos vai pievienot šiem produktiem Savienības teritorijā.

C. **Vīnu sajaukšana**

Savienības teritorijā ir aizliegta trešās valsts izcelsmes vīnu kupāža ar Savienības izcelsmes vīniem un dažādu trešo valstu izcelsmes vīnu kupāža.

D. **Blakusprodukti**

1. Vīnogu pārspiešana ir aizliegta. Ņemot vērā vietējos un tehniskos apstākļus, dalībvalstis pieņem lēmumu par minimālo spirta saturu izspaidās un nogulsnēs pēc vīnogu izspiešanas.

   Spirta saturu šajos blakusproduktos dalībvalstis nosaka tādā līmenī, kas ir vismaz vienāds ar 5 % attiecībā pret spirta saturu saražotajā vīnā.

2. No vīna nogulsnēm vai vīnogu izspaidām nedrīkst izgatavot ne vīnu, ne kādu citu dzērienu, kas paredzēts tiešai lietošanai pārtikā, izņemot spirtu, stipros alkoholiskos dzērienus un izspaidu ekstrakta vīnu. Vīna liešanu uz vīna nogulsnēm, vīnogu izspaidām vai izspiestas aszú masas atļauj, ievērojot nosacījumus, kas Komisijai jānosaka ar deleģētajiem aktiem atbilstīgi 75. panta 2. punktam, ja tā ir tradicionāli lietota prakse "Tokaji fordítás" un "Tokaji máslás" ražošanā Ungārijā un "Tokajský forditáš" un "Tokajský mášláš" ražošanā Slovākijā.

3. Vīna nogulšņu presēšana un vīnogu izspaidu atkārtota raudzēšana ir atļauta vienīgi destilācijai vai izspaidu ekstrakta vīna ražošanai. Vīna nogulšņu filtrēšanu un centrifugēšanu neuzskata par presēšanu, ja iegūtajiem produkti ir veseli, tīri un tirdzniecībai atbilstīgā kvalitātē.

4. Ja attiecīgā dalībvalsts ir atļāvusi ražot izspaidu ekstrakta vīnu, to izmanto tikai destilācijai vai patēriņam vīna ražotāju mājsaimniecībā.

5. Neskarot dalībvalstu iespēju pieņemt lēmumu pieprasīt, lai blakusproduktus likvidētu destilējot, jebkurai fiziskai vai juridiskai personai vai personu grupām, kuru rīcībā ir blakusprodukti, šie produkti ir jālikvidē, ievērojot nosacījumus, kas Komisijai jānosaka ar deleģētajiem aktiem atbilstīgi 75. panta 2. punktam.

▼B

IX PIELIKUMS

FAKULTATĪVIE REZERVĒTIE APZĪMĒJUMI

Produkta kategorija (atsauce uz kombinētās nomenklatūras klasifikāciju)	Fakultatīvais rezervētais apzīmējums
mājputnu gaļa (KN kodi 0207 un 0210)	baroti ar … % …
	ar auzām barota zoss
	turēšana galvenokārt telpās / audzēti kūtī
	brīvā turēšana
	tradicionālā brīvā turēšana
	brīvā turēšana – pilnīgā brīvība
	kaušanas vecums
	nobarošanas laikposma ilgums
olas (KN kods 0407)	svaigas
	ekstra vai ekstra svaigas
	norāde par dējējvistu barošanu
olīveļļa (KN kods 1509)	pirmais aukstais spiedums
	aukstā ekstrakcija
	skābums
	pikantums
	augļu garša: gatavi vai zaļi
	rūgtums
	intensīvs
	vidējs
	viegls
	sabalansēts
	maiga eļļa

▼B

X PIELIKUMS

CUKURBIEŠU IEPIRKŠANAS NOTEIKUMIREGULAS 125. PANTA 3. PUNKTĀ MINĒTAJĀ LAIKPOSMĀ

I PUNKTS

1. Piegādes līgumus par konkrētu cukurbiešu daudzumu sagatavo rakstveidā.

2. Piegādes līgumu termiņš var aptvert vairākus gadus.

3. Piegādes līgumos var norādīt, vai ir iespējams piegādāt papildu cukurbiešu daudzumus un ar kādiem noteikumiem.

II PUNKTS

1. Piegādes līgumos norāda I punktā minētā cukurbiešu daudzuma iepirkuma cenas.

2. Cenu, kas minēta 1. punktā, piemēro cukurbietēm, kuru kvalitāte atbilst III pielikuma B punktā definētajai standarta kvalitātei.

   Cenu pielāgo, saskaņā ar pušu iepriekšēju vienošanos šo cenu paaugstinot vai pazeminot, lai ņemtu vērā atkāpes no standarta kvalitātes.

3. Piegādes līgumā precizē, kā tirgus cenu attīstība sadalāma starp pusēm.

4. Piegādes līgumos paredz noteiktu cukura saturu cukurbietēs. Tajos iekļauj konversijas skalu, norādot dažādos cukura satura līmeņus un koeficientus, ko izmanto piegādāto cukurbiešu daudzumu pārvēršanai daudzumos, kas atbilst piegādes līgumā norādītajam cukura saturam.

   Skalas pamatā ir iznākumi, kas atbilst dažādiem cukura satura līmeņiem.

III PUNKTS

Piegādes līgumos iekļauj noteikumus par cukurbiešu piegādes posmiem un par piegāžu parasto ilgumu.

IV PUNKTS

1. Piegādes līgumos nosaka cukurbiešu savākšanas centrus un nosacījumus, kas saistīti ar piegādi un transportu.

2. Piegādes līgumos paredz, ka ir skaidri noteikta atbildība par izmaksām saistībā ar iekraušanu un transportēšanu no savākšanas centriem. Ja piegādes līgumos ir prasīts, ka cukura ražošanas uzņēmumiem jāpiedalās iekraušanas un transportēšanas izmaksu segšanā, skaidri nosaka attiecīgo procentuālo daļu vai summas.

3. Piegādes līgumos paredz, ka ir skaidri noteiktas katrai pusei saistošās izmaksas.

V PUNKTS

1. Piegādes līgumos nosaka cukurbiešu pieņemšanas punktus.

▼B

2. Ja cukurbiešu pārdevēji un cukura ražošanas uzņēmumi jau ir parakstījuši piegādes līgumu par iepriekšējo tirdzniecības gadu, pieņemšanas punkti, kuros tie vienojušies veikt piegādes attiecīgajā tirdzniecības gadā, turpina darboties. Nozares nolīgumos var izdarīt atkāpes no šā noteikuma.

VI PUNKTS

1. Piegādes līgumos paredz cukura satura noteikšanu, izmantojot polarimetrisko metodi, vai, ņemot vērā tehnoloģijas attīstību, citu pušu starpā saskaņotu metodi. Pieņemšanas laikā paņem cukurbiešu paraugu.

2. Nozares nolīgumos var paredzēt paraugu ņemšanu citā posmā. Tādos gadījumos līgumā paredz korekciju, kas vajadzīga, lai kompensētu cukura satura samazinājumu laikā no pieņemšanas līdz parauga ņemšanai.

VII PUNKTS

Piegādes līgumos paredz, ka bruto svaru, taru un cukura saturu nosaka, izmantojot vienu no saskaņotajām procedūrām:

a) noteikšanu veic cukura ražošanas uzņēmums un cukurbiešu audzētāju nozares organizācija kopīgi, ja tas paredzēts nozares nolīgumā;

b) noteikšanu veic cukura ražošanas uzņēmums cukurbiešu audzētāju nozares organizācijas uzraudzībā;

c) noteikšanu veic cukura ražošanas uzņēmums attiecīgās dalībvalsts atzīta eksperta uzraudzībā, ar nosacījumu, ka cukurbiešu pārdevējs sedz izmaksas.

VIII PUNKTS

1. Piegādes līgumos cukura ražošanas uzņēmumiem pieprasa izpildīt vienu vai vairākas no turpmāk minētajām saistībām attiecībā uz visu piegādāto cukurbiešu daudzumu:

   a) bez maksas atdot cukurbiešu pārdevējam svaigo masu, kas iegūta no piegādāto cukurbiešu tonnas, no fabrikas;

   b) bez maksas atdot cukurbiešu pārdevējam daļu no presētās, žāvētās, vai žāvētās un melasi saturošās cukurbiešu masas, no fabrikas;

   c) atdot cukurbiešu pārdevējam presēto vai žāvēto cukurbiešu masu, no fabrikas; šajā gadījumā cukura ražošanas uzņēmums var prasīt, lai cukurbiešu pārdevējs sedz presēšanas vai žāvēšanas izdevumus;

   d) izmaksāt cukurbiešu pārdevējam kompensāciju, ņemot vērā attiecīgās biešu masas pārdošanas iespējas.

2. Ja kāda daļa no visu piegādāto cukurbiešu daudzuma ir pakļauta citādai apstrādei, piegādes līgums uzliek vairākas no saistībām, kas minētas 1. punktā.

3. Nozares nolīgumos var paredzēt biešu masas piegādi citā posmā, kas nav minēts 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā.

▼B

IX PUNKTS

Piegādes līgumos nosaka visu avansa maksājumu un cukurbiešu iepirkuma cenas samaksas termiņus.

X PUNKTS

Ja piegādes līgumos paredz noteikumus, kas attiecas uz šajā pielikumā aplūkotajiem jautājumiem, vai ja tajos ir noteikumi, ar ko reglamentē citus jautājumus, minēto līgumu noteikumi un sekas nav pretrunā šim pielikumam.

XI PUNKTS

1. Nozares nolīgumi, kas minēti šīs regulas II pielikuma II daļas A iedaļas 6. punktā, ietver arbitrāžas klauzulas.

2. Nozares nolīgumos var paredzēt standarta paraugu piegādes nolīgumiem, kas ir saskaņā ar šo regulu un Savienības noteikumiem.

3. Ja nozares nolīgumos Savienības, reģionālā vai vietējā līmenī paredz noteikumus, kas attiecas uz jautājumiem, kuri risināti šajā regulā,, vai ja tajos ir noteikumi, ar ko reglamentē citus jautājumus, minēto nolīgumu noteikumi un sekas nav pretrunā šim pielikumam.

4. Nolīgumos, kas minēti 3. punktā, jo īpaši paredz:

   a) II punkta 4. apakšpunktā minēto konversijas skalu;

   b) noteikumus par audzējamo cukurbiešu šķirņu sēklu izvēli un piegādi;

   c) piegādājamo cukurbiešu minimālo cukura saturu;

   d) prasību attiecībā uz cukura ražošanas uzņēmuma un cukurbiešu pārdevēja pārstāvju apspriešanos pirms cukurbiešu piegāžu sākuma datuma noteikšanas;

   e) piemaksu cukurbiešu pārdevējiem par ātrām vai novēlotām piegādēm;

   f) informāciju par nosacījumiem un izmaksām saistībā ar biešu masu, kas minēta IX punktā;

   g) to, ka cukurbiešu pārdevējs izņem biešu masu;

   h) noteikumus par cenu pielāgošanu gadījumos, kad ir panākta vienošanās par daudzgadu līgumiem;

   i) noteikumus par paraugu ņemšanu un metodēm bruto svara, taras un cukura satura noteikšanai.

▼M2

5. Attiecīgais cukura ražošanas uzņēmums un cukurbiešu pārdevēji var vienoties par vērtības – tostarp tirgus guvumu un zaudējumu – sadales klauzulām, ar kurām nosaka, kādā veidā starp tiem tiks sadalītas attiecīgās cukura vai citu preču tirgus cenu izmaiņas.

▼B

XI PIELIKUMS

CUKURBIEŠU IEPIRKŠANAS NOTEIKUMI REGULAS 124. PANTĀ MINĒTAJĀ LAIKPOSMĀ

I PUNKTS

1. Piegādes līgumus par konkrētu kvotas cukurbiešu daudzumu sagatavo rakstveidā.

2. Piegādes līgumos norāda, vai ir iespējams piegādāt papildu cukurbiešu daudzumus un ar kādiem noteikumiem.

II PUNKTS

1. Piegādes līgumos norāda 127. panta 2. punkta a) apakšpunktā un – attiecīgā gadījumā – b) apakšpunktā minētā cukurbiešu daudzuma iepirkuma cenas. Attiecībā uz daudzumiem, kas minēti 127. panta 2. punkta a) apakšpunktā, šīs cenas nedrīkst būt zemākas par 135. pantā minēto kvotas cukurbiešu minimālo cenu.

2. Piegādes līgumos paredz noteiktu cukura saturu cukurbietēs. Tajos iekļauj konversijas skalu, norādot dažādos cukura satura līmeņus un koeficientus, ko izmanto piegādāto cukurbiešu daudzumu pārvēršanai daudzumos, kas atbilst piegādes līgumā norādītajam cukura saturam.

   Skalas pamatā ir iznākumi, kas atbilst dažādiem cukura satura līmeņiem.

3. Ja cukurbiešu pārdevējs ir parakstījis piegādes līgumu ar cukura ražošanas uzņēmumu par cukurbiešu piegādi, kā minēts 127. panta 2. punkta a) apakšpunktā, visas minētā pārdevēja piegādes, kas konvertētas saskaņā ar šī punkta 2. punktu, uzskata par piegādēm 127. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē, ievērojot piegādes līgumā noteikto cukurbiešu daudzumu.

4. Cukura ražošanas uzņēmumi, kuru saražotais cukura daudzums ir mazāks par tiem piešķirto cukurbiešu kvotu, par ko tie ir parakstījuši pirmssēšanas piegādes līgumus saskaņā ar 127. panta 2. punkta a) apakšpunktu, cukurbiešu daudzumu, kas atbilst jebkurai papildu produkcijai minētās kvotas robežās, sadala starp cukurbiešu pārdevējiem, ar kuriem tie ir noslēguši pirmssēšanas piegādes līgumus 127. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

   Nozares nolīgumos var izdarīt atkāpes no šā noteikuma.

III PUNKTS

1. Piegādes līgumos iekļauj noteikumus par cukurbiešu piegādes posmiem un par piegāžu parasto ilgumu.

2. Noteikumi, kas minēti 1. punktā, ir noteikumi, ko piemēroja iepriekšējā tirdzniecības gadā, ņemot vērā faktisko produkcijas apjomu; nozares nolīgumos var paredzēt atkāpes no tiem.

IV PUNKTS

1. Piegādes līgumos nosaka cukurbiešu savākšanas centrus.

2. Ja cukurbiešu pārdevēji un cukura ražošanas uzņēmumi jau ir parakstījuši piegādes līgumu par iepriekšējo tirdzniecības gadu, savākšanas centri, kuros tie vienojušies veikt piegādes attiecīgajā tirdzniecības gadā, turpina darboties. Nozares nolīgumos var izdarīt atkāpes no šā noteikuma.

▼B

3. Līgumos paredz, ka izmaksas par iekraušanu un transportēšanu no savākšanas centriem sedz cukura ražošanas uzņēmums, ievērojot īpašas vienošanās, kuru pamatā ir vietējie noteikumi vai līdz iepriekšējam tirdzniecības gadam spēkā esošā kārtība.

4. Tomēr Dānijā, Īrijā, Grieķijā, Spānijā, Portugālē, Somijā un Apvienotajā Karalistē, kur pārdevējs sedz izmaksas par cukurbiešu piegādi līdz fabrikai, piegādes līgumos paredz, ka cukura ražošanas uzņēmumiem ir jāpiedalās iekraušanas un transportēšanas izmaksu segšanā, un nosaka attiecīgo procentuālo daļu vai summu.

V PUNKTS

1. Piegādes līgumos nosaka cukurbiešu pieņemšanas punktus.

2. Ja cukurbiešu pārdevēji un cukura ražošanas uzņēmumi jau ir parakstījuši piegādes līgumu par iepriekšējo tirdzniecības gadu, pieņemšanas punkti, kuros tie vienojušies veikt piegādes attiecīgajā tirdzniecības gadā, turpina darboties. Nozares nolīgumos var izdarīt atkāpes no šā noteikuma.

VI PUNKTS

1. Piegādes līgumos paredz, ka cukura saturu nosaka, izmantojot polarimetrisko metodi. Pieņemšanas laikā paņem cukurbiešu paraugu.

2. Nozares nolīgumos var paredzēt paraugu ņemšanu citā posmā. Tādos gadījumos līgumā paredz korekciju, kas vajadzīga, lai kompensētu cukura satura samazinājumu laikā no pieņemšanas līdz parauga ņemšanai.

VII PUNKTS

Piegādes līgumos paredz, ka bruto svaru, taru un cukura saturu nosaka, izmantojot vienu no turpmāk minētajām procedūrām:

a) noteikšanu veic cukura ražošanas uzņēmums un cukurbiešu audzētāju nozares organizācija kopīgi, ja tas paredzēts nozares nolīgumā;

b) noteikšanu veic cukura ražošanas uzņēmums cukurbiešu audzētāju nozares organizācijas uzraudzībā;

c) noteikšanu veic cukura ražošanas uzņēmumi attiecīgās dalībvalsts atzīta eksperta uzraudzībā, ar nosacījumu, ka cukurbiešu pārdevējs sedz izmaksas.

VIII PUNKTS

1. Piegādes līgumos cukura ražošanas uzņēmumiem pieprasa izpildīt vienu vai vairākas no turpmāk minētajām saistībām attiecībā uz visu piegādāto cukurbiešu daudzumu:

   a) bez maksas atdot cukurbiešu pārdevējam svaigo masu, kas iegūta no piegādāto cukurbiešu tonnas, no fabrikas;

   b) bez maksas atdot cukurbiešu pārdevējam daļu no presētās, žāvētās, vai žāvētās un melasi saturošās cukurbiešu masas, no fabrikas;

   c) atdot cukurbiešu pārdevējam presēto vai žāvēto cukurbiešu masu, no fabrikas; šajā gadījumā cukura ražošanas uzņēmums var prasīt, lai cukurbiešu pārdevējs sedz presēšanas vai žāvēšanas izdevumus;

   d) izmaksāt cukurbiešu pārdevējam kompensāciju, ņemot vērā attiecīgās biešu masas pārdošanas iespējas.

2. Ja kāda daļa no visu piegādāto cukurbiešu daudzuma ir pakļauta citādai apstrādei, piegādes līgums uzliek vairākas no saistībām, kas minētas 1. punktā.

▼B

3. Nozares nolīgumos var paredzēt biešu masas piegādi citā posmā, kas nav minēts 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā.

IX PUNKTS

1. Piegādes līgumos nosaka visu avansa maksājumu un cukurbiešu iepirkuma cenas samaksas termiņus.

2. Termiņi, kas minēti 1. punktā, ir tie termiņi, kas ir spēkā iepriekšējā tirdzniecības gadā. Nozares nolīgumos var izdarīt atkāpes no šā noteikuma.

X PUNKTS

Ja piegādes līgumos paredz noteikumus, kas attiecas uz šajā pielikumā aplūkotajiem jautājumiem, vai ja tajos ir noteikumi, ar ko reglamentē citus jautājumus, minēto līgumu noteikumi un sekas nav pretrunā šim pielikumam.

XI PUNKTS

1. Nozares nolīgumi, kas minēti šīs regulas II pielikuma II daļas A iedaļas 6. punktā, ietver arbitrāžas klauzulas.

2. Ja nozares nolīgumos Savienības, reģionālā vai vietējā līmenī paredz noteikumus, kas attiecas uz jautājumiem, kuri risināti šajā regulā, vai ja tajos ir noteikumi, ar ko reglamentē citus jautājumus, minēto nolīgumu noteikumi un sekas nav pretrunā šim pielikumam.

3. Nolīgumos, kas minēti 2. punktā, jo īpaši paredz:

a) noteikumus par to cukurbiešu daudzumu sadalījumu cukurbiešu pārdevējiem, kurus cukura ražošanas uzņēmums nolemj iepirkt pirms sēšanas, lai ražotu kvotas cukuru;

b) II punkta 4. apakšpunktā minētos sadales noteikumus;

c) II punkta 2. apakšpunktā minēto konversijas skalu;

d) noteikumus par audzējamo cukurbiešu šķirņu sēklu izvēli un piegādi;

e) piegādājamo cukurbiešu minimālo cukura saturu;

f) prasību attiecībā uz cukura ražošanas uzņēmuma un cukurbiešu pārdevēja pārstāvju apspriešanos pirms cukurbiešu piegāžu sākuma datuma noteikšanas;

g) piemaksu cukurbiešu pārdevējiem par ātrām vai novēlotām piegādēm;

h) sīku informāciju par:

i) VIII punkta 1. apakšpunkta b) punktā minēto cukurbiešu masas daļu,

ii) VIII punkta 1. apakšpunkta c) punktā minētajām izmaksām,

iii) VIII punkta 1. apakšpunkta d) punktā minēto kompensāciju;

i) to, ka cukurbiešu pārdevējs izņem biešu masu;

j) neskarot 135. panta 1. punktu, noteikumus par to, kā starp cukura ražošanas uzņēmumu un cukurbiešu pārdevējiem sadalāma cukura salīdzināmā robežlieluma un faktiskās pārdošanas cenas starpība.

▼B

XII PUNKTS

Ja nav nozares nolīguma par to, kā starp cukurbiešu pārdevējiem būtu sadalāmi cukurbiešu daudzumi, kas paredzēti kvotas cukura ražošanai un ko cukura ražošanas uzņēmums piedāvā nopirkt pirms sēšanas, attiecīgā dalībvalsts pati var noteikt minētās sadales noteikumus.

Ar šiem noteikumiem tradicionālajiem cukurbiešu pārdevējiem, kas pārdod cukurbietes kooperatīviem, var piešķirt arī tādas piegādes tiesības, kas nav tiesības, kuras tie varētu izmantot, ja būtu minēto kooperatīvu biedri.

▼B

XII PIELIKUMS

VALSTU UN REĢIONU KVOTAS CUKURA, IZOGLIKOZES UN INULĪNA SĪRUPA RAŽOŠANAI, KĀ MINĒTS 136. PANTĀ

(tonnās)

Dalībvalstis vai reģioni (1)	Cukurs (2)	Izoglikoze (3)	Inulīna sīrups (4)
Beļģija	676 235,0	114 580,2	0
Bulgārija	0	89 198,0	
Čehijas Republika	372 459,3		
Dānija	372 383,0		
Vācija	2 898 255,7	56 638,2	
Īrija	0		
Grieķija	158 702,0	0	
Spānija	498 480,2	53 810,2	
Francija (Eiropas daļa)	3 004 811,15		0
Francijas aizjūras departamenti	432 220,05		
Horvātija	192 877,0		
Itālija	508 379,0	32 492,5	
Latvija	0		
Lietuva	90 252,0		
Ungārija	105 420,0	250 265,8	
Nīderlande	804 888,0	0	0
Austrija	351 027,4		
Polija	1 405 608,1	42 861,4	
Portugāle (kontinentālā)	0	12 500,0	
Azoru salu autonomais reģions	9 953,0		
Rumānija	104 688,8	0	
Slovēnija	0		
Slovākija	112 319,5	68 094,5	
Somija	80 999,0	0	
Zviedrija	293 186,0		
Apvienotā Karaliste	1 056 474,0	0	
KOPĀ	13 529 618,2	720 440,8	0

▼B

XIII PIELIKUMS

SĪKI IZSTRĀDĀTI NOTEIKUMI PAR CUKURA VAI IZOGLIKOZES KVOTU NODOŠANU SASKAŅĀ AR 138. PANTU

I PUNKTS

Šajā pielikumā:

a) "uzņēmumu apvienošana" ir divu vai vairāku uzņēmumu apvienošana vienā uzņēmumā;

b) "uzņēmuma nodošana citam īpašniekam" nozīmē, ka vienam vai vairākiem uzņēmumiem nodod tāda uzņēmuma aktīvus, kuram ir kvotas, vai šie uzņēmumi tos pārņem;

c) "fabrikas nodošana citam īpašniekam" ir tehniska objekta īpašumtiesību nodošana, tostarp visu attiecīgā produkta ražošanai vajadzīgo iekārtu īpašumtiesību nodošana, vienam vai vairākiem uzņēmumiem, kas beidzas ar tā uzņēmuma daļēju vai pilnīgu pārņemšanu, kurš nodod savas īpašumtiesības;

d) "fabrikas iznomāšana" ir tāds līgums par tehniska objekta nomu, tostarp visu cukura ražošanai vajadzīgo iekārtu nomu, lai tās izmantotu saimnieciskajā darbībā, ko slēdz vismaz uz trim tirdzniecības gadiem pēc kārtas un ko puses apņemas nepārtraukt pirms trešā tirdzniecības gada beigām, ar uzņēmumu, kas veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī, kurā ir reģistrēta attiecīgā fabrika, ja pēc nomas līguma stāšanās spēkā uzņēmumu, kas nomā fabriku, var uzskatīt par uzņēmumu, kas nodarbojas vienīgi ar cukura ražošanu.

II PUNKTS

1. Neskarot 2. punkta noteikumus, gadījumā, ja notiek cukura ražošanas uzņēmumu apvienošanās vai cukurfabriku nodošana citam īpašniekam, kvotas pielāgo šādi:

   a) cukura ražošanas uzņēmumu apvienošanās gadījumā uzņēmumam, kurš izveidots pēc apvienošanas, dalībvalsts piešķir kvotu, kas vienāda ar to kvotu summu, kura pirms apvienošanas bija piešķirta attiecīgajiem cukura ražošanas uzņēmumiem;

   b) gadījumā, ja cukura ražošanas uzņēmums tiek nodots citam īpašniekam, nodotā uzņēmuma kvotu cukura ražošanai dalībvalsts piešķir pārņēmējam uzņēmumam vai, ja ir vairāki pārņēmēji uzņēmumi, to piešķir proporcionāli cukura ražošanas apjomam, ko katrs no tiem pārņem;

   c) gadījumā, ja cukurfabriku nodod citam īpašniekam, dalībvalsts samazina kvotu uzņēmumam, kurš nodod īpašumtiesības uz fabriku, un par samazināto daļu palielina kvotu vienam vai vairākiem cukura ražošanas uzņēmumiem, kas pērk attiecīgo fabriku, proporcionāli cukura ražošanas apjomam, ko katrs no tiem pārņem.

2. Ja vairāki cukurbiešu vai cukurniedru audzētāji, ko tieši skar kāda no 1. punktā minētajām darbībām, nepārprotami izrāda vēlēšanos piegādāt cukurbietes vai cukurniedres cukura ražošanas uzņēmumam, kurš nav iesaistīts minētajās darbībās, dalībvalstis var veikt piešķīrumu, pamatojoties uz tā uzņēmuma pārņemto ražošanas apjomu, kuram minētie audzētāji plāno piegādāt minētās cukurbietes vai cukurniedres.

3. Ja apstākļos, kas nav kādi no 1. punktā minētajiem, slēdz:

   a) cukura ražošanas uzņēmumu;

   b) vienu vai vairākas cukura ražošanas uzņēmuma fabrikas,

▼B

dalībvalsts ar attiecīgo slēgšanu saistīto kvotu daļu var piešķirt vienam vai vairākiem cukura ražošanas uzņēmumiem.

Arī pirmās daļas b) apakšpunktā minētajā gadījumā, kad daži attiecīgie ražotāji nepārprotami pauž vēlēšanos piegādāt cukurbietes vai cukurniedres konkrētam cukura ražošanas uzņēmumam, dalībvalsts var piešķirt daļu kvotu, kas atbilst attiecīgajām cukurbietēm vai cukurniedrēm, uzņēmumam, kuram minētie ražotāji plāno piegādāt minētos produktus.

4. Ja piemēro 127. panta 5. punktā paredzēto atkāpi, attiecīgā dalībvalsts var prasīt, lai tie cukurbiešu audzētāji un cukura ražotāji, uz kuriem attiecas minētā atkāpe, savos nozares nolīgumos iekļautu īpašu klauzulu, kas dalībvalstij ļauj piemērot šā punkta 2. un 3. punktu.

5. Gadījumā, ja tiek iznomāta fabrika, kas pieder cukura ražošanas uzņēmumam, dalībvalsts var samazināt kvotu uzņēmumam, kurš iznomā fabriku, un piešķirt daļu, par kādu kvota samazināta, uzņēmumam, kas nomā šo fabriku, lai tajā ražotu cukuru.

Ja I punkta d) apakšpunktā minētajos trīs tirdzniecības gados nomu pārtrauc, dalībvalsts ar atpakaļejošu spēku atceļ saskaņā ar šā punkta pirmo daļu veikto kvotas pielāgošanu no dienas, kurā noma stājusies spēkā. Tomēr, ja noma tiek pārtraukta nepārvaramu iemeslu dēļ, dalībvalstij nav pienākuma atcelt pielāgojumu.

6. Ja cukura ražošanas uzņēmums vairs nevar nodrošināt savu saistību izpildi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem attiecībā uz minētajiem cukurbiešu vai cukurniedru audzētājiem un ja minēto stāvokli apstiprina attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes, šī dalībvalsts uz vienu vai vairākiem tirdzniecības gadiem var piešķirt daļu no attiecīgajām kvotām vienam vai vairākiem cukura ražošanas uzņēmumiem proporcionāli pārņemtajam ražošanas apjomam.

7. Ja dalībvalsts piešķir cukura ražošanas uzņēmumam cenu un noieta garantijas attiecībā uz cukurbiešu pārstrādi etilspirtā, attiecīgā dalībvalsts pēc vienošanās ar minēto uzņēmumu un attiecīgajiem cukurbiešu ražotājiem var piešķirt visas cukura ražošanas kvotas vai daļu no tām vienam vai vairākiem citiem uzņēmumiem uz vienu vai vairākiem tirdzniecības gadiem.

III PUNKTS

Gadījumā, ja tiek apvienoti vai citam īpašniekam nodoti izoglikozes ražošanas uzņēmumi vai citam īpašniekam tiek nodota izoglikozes ražošanas fabrika, attiecīgās kvotas izoglikozes ražošanai dalībvalsts var piešķirt vienam vai vairākiem citiem uzņēmumiem neatkarīgi no tā, vai tiem ir ražošanas kvotas vai nav.

IV PUNKTS

Pasākumi, ko veic, ievērojot II un III punktu, var stāties spēkā tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) ir ņemtas vērā visu iesaistīto pušu intereses;

b) attiecīgā dalībvalsts uzskata, ka konkrētie pasākumi var uzlabot cukurbiešu, cukurniedru un cukura ražošanas nozaru struktūru;

c) pasākumi attiecas uz uzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību tajā pašā teritorijā, kurai ir noteikta kvota XII pielikumā.

▼B

V PUNKTS

Ja uzņēmumu apvienošana vai īpašumtiesību nodošana notiek laikā no 1. oktobra līdz nākamā gada 30. aprīlim, II un III punktā minētie pasākumi stājas spēkā kārtējā tirdzniecības gadā.

Ja uzņēmumu apvienošanās vai īpašumtiesību nodošana notiek laikā no 1. maija līdz tā paša gada 30. septembrim, II un III punktā minētie pasākumi stājas spēkā nākamajā tirdzniecības gadā.

VI PUNKTS

Ja piemēro II un III punktu, dalībvalstis informē Komisiju par pielāgotajām kvotām ne vēlāk kā 15 dienas pēc V punktā minēto laikposmu beigām.

▼B

XIV PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA, KAS MINĒTA 230. PANTĀ

Regula (EK) Nr. 1234/2007	Šī Regula	Regula (ES) Nr. 1306/2013
1. pants	1. pants	—
2. panta 1. punkts	3. panta 1. un 2. punkts	—
2. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts	—	—
2. panta 2. punkta c) apakšpunkts	15. panta 1. punkta a) apakšpunkts	—
3. pants	6. pants	—
4. pants	—	—
5. panta first paragraph	—	—
5. panta otrās daļas pirmā rindkopa	3. panta 4. punkts	—
5. panta otrās daļas otrā rindkopa	—	—
5. panta trešā daļa	5. panta a) punkts	—
6. pants	—	—
7. pants	9. pants	—
8. pants	7. pants	—
9. pants	126. pants	—
10. pants	11. pants	—
11. pants	12. pants	—
12. pants	13. pants	—
13. pants	14. pants ([1])	—
14. pants (svītrots)	—	—
15. pants (svītrots)	—	—
16. pants (svītrots)	—	—
17. pants (svītrots)	—	—
18. panta 1. līdz 4. punkts	15. panta 2. punkts ([1])	—
18. panta 5. punkts	—	—
19. pants (svītrots)	—	—
20. pants (svītrots)	—	—
21. pants (svītrots)	—	—
22. pants (svītrots)	—	—
23. pants (svītrots)	—	—

▼B

Regula (EK) Nr. 1234/2007	Šī Regula	Regula (ES) Nr. 1306/2013
24. pants (svītrots)	—	—
25. pants	16. panta 1. punkts	—
26. pants	—	—
27. pants	—	—
28. pants	—	—
29. pants	—	—
30. pants (svītrots)	—	—
31. pants	17. pants	—
32. pants	—	—
33. pants	[18. pants]	—
34. pants	[18. pants]	—
35. pants (svītrots)	—	—
36. pants (svītrots)	—	—
37. pants	[18. pants]	—
38. pants	[18. pants]	—
39. pants	[19. panta 3. punkts]	—
40. pants	[19. panta 5. punkta a) apakšpunkts un 20. panta o) punkta iii) apakšpunkts]	—
41. pants	—	—
42. panta 1. punkts	10. pants	—
42. panta 2. punkts	20. panta u) punkts	—
43. panta a) līdz f), i), j) un l) punkts	19. un 20. pants	—
43. panta g), h) un k) punkts	—	—
44. pants	220. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 2. un 3. punkts	—
45. pants	220. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 2. un 3. punkts	—
46. panta 1. punkts	220. panta 5. punkts	—
46. panta 2. punkts	220. panta 6. punkts	—
47. pants	219. pants	—
48. pants	219. pants	—
49. pants	135. pants ([1])	—
50. pants	125. un 127. pants	—

▼B

Regula (EK) Nr. 1234/2007	Šī Regula	Regula (ES) Nr. 1306/2013
51. pants	128. pants ([1])	—
52. pants	130. pants	—
52.a pants	—	—
53. panta a) punkts	132. panta c) punkts	—
53. panta b) punkts	130. panta 2. punkts	—
53. panta c) punkts	130. panta 6. punkts	—
54. pants	166. pants	—
55. pants	— ([2])	—
56. pants	136. pants	—
57. pants	137. pants	—
58. pants	—	—
59. pants	—	—
60. pants	138. pants	—
61. pants	139. pants	—
62. pants	140. pants	—
63. pants	141. pants	—
64. panta 1. punkts	142. panta 1. punkts	—
64. panta 2. un 3. punkts	142. panta 2. punkts ([1])	—
65. pants	— ([2])	—

▼C2

66. pants	— ([2])	—
67. pants	— ([2])	—
68. pants	— ([2])	—
69. pants	— ([2])	—
70. pants	— ([2])	—
71. pants	— ([2])	—
72. pants	— ([2])	—
73. pants	— ([2])	—
74. pants	— ([2])	—
75. pants	— ([2])	—
76. pants	— ([2])	—
77. pants	— ([2])	—

▼C2

Regula (EK) Nr. 1234/2007	Šī Regula	Regula (ES) Nr. 1306/2013
78. pants	— (2)	—
79. pants	— (2)	—
80. pants	— (2)	—
81. pants	— (2)	—
82. pants	— (2)	—
83. pants	— (2)	—
84. pants	— (2)	—
85. pants	Attiecas uz pienu — (2) Attiecas uz citām nozarēm	—
— 85. panta a) punkts	143. panta 1. punkts un 144. panta a) punkts	—
— 85. panta b) punkts	144. panta j) punkts	—
— 85. panta c) punkts	144. panta i) punkts	—
— 85. panta d) punkts	—	—

▼B

85.a pants	— (1)	—
85.b pants	— (1)	—
85.c pants	— (1)	—
85.d pants	— (1)	—
85.e pants	— (1)	—
85.f pants	— (1)	—
85.g pants	— (1)	—
85.h pants	— (1)	—
85.i pants	— (1)	—
85.j pants	— (1)	—
85.k pants	— (1)	—
85.l pants	— (1)	—
85.m pants	— (1)	—
85.n pants	— (1)	—
85.o pants	—	—
85.p pants	—	—
85.q pants	—	—
85.r pants	—	—
85.s pants	—	—

▼B

Regula (EK) Nr. 1234/2007	Šī Regula	Regula (ES) Nr. 1306/2013
85.t pants	—	—
85.u pants	—	—
85.v pants	—	—
85.w pants	—	—
85.x pants	—	—
86. pants (svītrots)	—	—
87. pants (svītrots)	—	—
88. pants (svītrots)	—	—
89. pants (svītrots)	—	—
90. pants (svītrots)	—	—
91. pants	—	—
92. pants	—	—
93. pants	—	—
94. pants	—	—
94.a pants	—	—
95. pants	—	—
95.a pants	—	—
96. pants (svītrots)	—	—
97. pants	129. pants ([1])	—
98. pants	— ([1])	—
99. pants	—	—
100. pants	—	—
101. pants (svītrots)	—	—
102. pants	26. pants ([1])	—
102. panta 2. punkts	217. pants	—
102.a pants	58. pants	—
103. pants	29., 30. un 31. pants	—
103.a pants	—	—
103.b pants	32. pants	—
103.c pants	33. pants	—
103.d pants	34. pants	—
103.e pants	35. pants	—
103.f pants	36. pants	—

▼B

Regula (EK) Nr. 1234/2007	Šī Regula	Regula (ES) Nr. 1306/2013
▼C2		
103.g pants	33. panta 1. punkts, 37. panta a) punkts un 38. panta b) punkts	—
▼B		
103.ga pants	23. pants	—
103.ga panta 7. punkts	217. pants	—
103.h panta a) līdz e) punkts	37. un 38. pants	—
103.h panta f) punkts	24. un 25. pants	—
103.i pants	39. pants	—
103.j pants	40. pants	—
103.k pants	41. pants	—
103.l pants	42. pants	—
103.m pants	43. pants	—
103.n pants	44. pants	—
103.n panta 4. punkts	212. pants	—
103.o pants	—	—
103.p pants	45. pants	—
103.q pants	46. pants	—
103.r pants	47. pants	—
103.s pants	48. pants	—
103.t pants	49. pants	—
103.u panta 1. punkta a) apakšpunkts	50. pants	—
103.u panta 1. punkta b) apakšpunkts	51. pants	—
103.u panta 2. līdz 5. punkts	52. pants	—
103.v pants	50. pants	—
103.w pants	—	—
103.x pants	—	—
103.y pants	—	—
103.z pants	—	—
103.za pants	53. un 54. pants	—
104. pants	—	—
105. panta 1. punkts	55. panta 1. punkts	—
105. panta 2. punkts	215. pants	—
106. pants	55. panta 4. punkts	—
107. pants	55. panta 3. punkts	—
108. panta 1. punkts	55. panta 2. punkts	—
108. panta 2. punkts	—	—

▼B

Regula (EK) Nr. 1234/2007	Šī Regula	Regula (ES) Nr. 1306/2013
109. panta pirmais teikums	55. panta 1. punkta pēdējais teikums	—
110. pants	56. un 57. pants	—
111. pants	—	—
112. pants	—	—
113. panta 1. punkts	75. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunkts un 2. punkts	—
113. panta 2. punkts	75. panta 5. punkts	—
113. panta 3. punkta pirmā daļa	74. pants	—
113. panta 3. punkta otrā daļa	—	89. pants
113.a panta 1. līdz 3. punkts	76. pants	—
▼C2		
113.a panta 4. punkts	— (2)	—
113.b pants	78. pants	—
▼B		
113.c pants	167. pants	—
113.d panta 1. punkta pirmā daļa	78. panta 1. un 2. punkts	—
113.d panta 1. punkta otrā daļa	VII pielikums, II daļas 1. punkts	—
113.d panta 2. punkts	78. panta 3. punkts	—
113.d panta 3. punkts	82. pants	—
▼C2		
114. pants	78. panta 1. punkts (2)	—
115. pants	78. panta 1. punkts, 75. panta 1. punkta h) apakšpunkts (2)	—
116. pants	78. panta 1. punkts, 75. panta 1. punkta f) un g) apakšpunkts (2)	—
▼B		
117. pants	77. pants	—
118. pants	78. panta 1. punkts	—
118.a pants	92. pants	—
118.b pants	93. pants	—
118.c pants	94. pants	—
118.d panta 1. punkts	94. panta 3. punkts	—
118.d panta 2. un 3. punkts	[109. panta 3. punkts]	—
118.e pants	95. pants	—
118.f pants	96. pants	—
118.g pants	97. pants	—
118.h pants	98. pants	—
118.i pants	99. pants	—

▼B

Regula (EK) Nr. 1234/2007	Šī Regula	Regula (ES) Nr. 1306/2013
118.j pants	100. pants	—
118.k pants	101. pants	—
118.l pants	102. pants	—
118.m pants	103. pants	—
118.n pants	104. pants	—
▼C2		
118.o pants	—	90. panta 2. punkts
118.p pants	—	90. panta 3. punkts
▼B		
118.q pants	105. pants	—
118.r pants	106. pants	—
118.s pants	107. pants	—
118.t pants	108. pants	—
118.u pants	112. pants	—
118.v pants	113. pants	—
118.w pants	117. pants	—
118.x pants	118. pants	—
118.y pants	119. pants	—
118.z pants	120. pants	—
118.za pants	121. pants	—
118.zb pants	—	—
119. pants	—	—
120. pants	—	—
120.a pants	81. pants	—
120.b pants	—	—
120.c pants	80. pants	—
120.d panta pirmā daļa	83. panta 2. punkts	—
120.d panta otrā daļa	[223. pants]	—
120.e panta 1. punkts	75. panta 3. un 4. punkts	—
120.e panta 2. punkts	83. panta 3. un 4. punkts	—
120.f pants	80. panta 3. punkts	—
120.g pants	80. panta 5. punkts un 91. panta c) punkts	—
121.a panta i) punkts	75. panta 2. punkts	—
121.a panta ii) punkts	75. panta 3. punkts	—
121.a panta iii) punkts	89. pants	—

▼B

Regula (EK) Nr. 1234/2007	Šī Regula	Regula (ES) Nr. 1306/2013
121.a panta iv) punkts	75. panta 2. punkts un 91. panta b) punkts	—
121. panta b) punkts	91. panta a) punkts, 78. panta 3. punkts	—
121. panta c) punkta i) apakšpunkts	91. panta a) punkts	—
121. panta c) punkta ii) un iii) apakšpunkts	91. panta d) punkts	—
121. panta c) punkta iv) apakšpunkts	[223. pants]	—
121. panta d) punkta i) apakšpunkts	78. panta 1. punkts	—
121. panta d) punkta ii) līdz v) un vii) apakšpunkts	75. panta 2. un 3. punkts	—
121. panta d) punkta vi) apakšpunkts	89. pants	—
121. panta e) punkta (i) apakšpunkts	78. panta 1. punkts	—
121. panta e) punkta ii) līdz v), vii) apakšpunkts	75. panta 2. un 3. punkts	—
121. panta e) punkta vi) apakšpunkts	75. panta 2. punkts	—
121. panta f) punkta i) apakšpunkts	78. panta 1. punkts	—
121. panta f) punkta ii), iii) un v) apakšpunkts	75. panta 3. punkts	—
121. panta f) punkta iv) un vii) apakšpunkts	91. panta g) punkts	—
121. panta f) punkta vi) punkts	[223. pants]	—
121. panta g) punkts	75. panta 3. punkts	—
121. panta h) punkts	91. panta d) punkts	—
121. panta i) punkts	—	—
121. panta j) punkta i) apakšpunkts	75. panta 3. punkts	—
121. panta j) punkta ii) apakšpunkts	91. panta d) punkts	89. pants
121. panta k) punkts	122. pants	—
121. panta l) punkts	114., 115. un 116. pants	—
121. panta m) punkts	122. pants	—
121. panta otrā daļa	78. panta 3. punkts	—
121. panta trešā daļa	75. panta 3. un 4. punkts	—
121. panta ceturtās daļas a) līdz f) punkts	75. panta 3. punkts	—
121. panta ceturtās daļas g) punkts	75. panta 3. punkta m) punkts	—
121. panta ceturtās daļas h) punkts	80. panta 4. punkts	—

▼B

Regula (EK) Nr. 1234/2007	Šī Regula	Regula (ES) Nr. 1306/2013
▼C2		
122. pants	152. un 160. pants	—
▼B		
123. pants	157. pants	—
124. pants	—	—
125. pants	—	—
▼C2		
125.a pants	153. un 160. pants	—
▼B		
125.b pants	154. pants	—
125.c pants	156. pants	—
125.d pants	155. pants	—
125.e pants	—	—
125.f pants	164. pants	—
125.g pants	164. panta 6. punkts	—
125.h pants	175. panta d) punkts	—
125.i pants	165. pants	—
125.j pants	164. pants	—
125.k pants	158. pants	—
125.l pants	164. pants	—
125.m pants	164. panta 6. punkts [un 175. panta d) punkts]	—
125.n pants	165. pants	—
125.o pants	154. un 158. pants	—
126. pants	165. pants	—
126.a panta 1., 3. un 4. punkts	161. pants	—
126.a panta 2. punkts	156. panta 2. punkts	—
▼C2		
126.b pants	163. pants	—
▼B		
126.c pants	149. pants	—
126.d pants	150. pants	—
126.e pants	173. panta 2. punkts un 174. panta 2. punkts	—
127. pants	173. pants	—
128. pants	—	—
129. pants	—	—
130. pants	176. panta 1. punkts	—
131. pants	176. panta 2. punkts	—
132. pants	176. panta 3. punkts	—
133. pants	[177. panta 2. punkta e) punkts]	—

▼B

Regula (EK) Nr. 1234/2007	Šī Regula	Regula (ES) Nr. 1306/2013
133.a panta 1. punkts	181. pants	—
133.a panta 2. punkts	191. pants	—
134. pants	177. un 178. pants	—
135. pants	—	—
136. pants	[180. pants]	—
137. pants	[180. pants]	—
138. pants	[180. pants]	—
139. pants	[180. pants]	—
140. pants	[180. pants]	—
140.a pants	181. pants	—
141. pants	182. pants	—
142. pants	193. pants	—
143. pants	180. pants	—
144. pants	184. pants	—
145. pants	187. panta a) punkts	—
146. panta 1. punkts	—	—
146. panta 2. punkts	185. pants	—
147. pants	—	—
148. pants	187. pants	—
149. pants	[180. pants]	—
150. pants	[180. pants]	—
151. pants	[180. pants]	—
152. pants	[180. pants]	—
153. pants	192. pants	—
154. pants	—	—
155. pants	—	—
156. pants	192. panta 5. punkts	—
157. pants	189. pants	—
158. pants	190. pants	—
158.a pants	90. pants	—
159. pants	194. pants	—
160. pants	195. pants	—
161. pants	176., 177., 178. un 179. pants	—

▼B

Regula (EK) Nr. 1234/2007	Šī Regula	Regula (ES) Nr. 1306/2013
162. pants	196. pants	—
163. pants	197. pants	—
164. panta 1. punkts	198. panta 1. punkts	—
164. panta 2. līdz 4. punkts	198. panta 2. punkts ([1])	—
165. pants	— ([1])	—
166. pants	— ([1])	—
167. pants	199. pants	—
168. pants	200. pants	—
169. pants	201. pants	—
170. pants	202. un 203. pants	—
171. pants	184. pants	—
172. pants	[186. panta 2. punkts]	—
173. pants	—	—
174. pants	205. pants	—
175. pants	206. pants	—
176. pants	209. pants	—
176.a pants	210. pants	—
177. pants	210. pants	—
177.a pants	210. pants	—
178. pants	164. pants	—
179. pants	210. panta 7. punkts	—
180. pants	211. pants	—
181. pants	211. pants	—
182. panta 1. punkts	213. pants	—
182. panta 2. punkts	—	—
182. panta 3. punkta trešā daļa	214. pants	—
182. panta 3. punkta pirmā, otrā un ceturtā daļa	—	—
182. panta 4. līdz 7. punkts	—	—
182.a pants	216. pants	—
183. pants	—	—
184. panta 1. punkts	—	—
184. panta 2. punkts	225. panta a) punkts	—
184. panta 3. līdz 8. punkts	—	—

▼B

Regula (EK) Nr. 1234/2007	Šī Regula	Regula (ES) Nr. 1306/2013
184. panta 9. punkts	225. panta b) punkts	—
185. pants	—	—
185.a pants	145. pants	—
185.b pants	223. pants	—
185.c pants	147. pants	—
185.d pants	146. pants	—
185.e pants	151. pants	—
185.f pants	148. pants	—
186. pants	219. pants	—
187. pants	219. pants	—
188. pants	219. pants	—
188.a panta 1. un 2. punkts	— ([1])	—
188.a panta 3. un 4. punkts	—	—
188.a panta 5. līdz 7. punkts	[223. pants]	—
189. pants	[223. pants]	—
190. pants	—	—
190.a pants	—	—
191. pants	221. pants	—
192. pants	223. pants	—
193. pants	—	—
194. pants	—	62. un 64. pants
194.a pants	—	61. pants
195. pants	229. pants	—
196. pants	—	—
196.a pants	227. pants	—
196.b pants	229. pants	—
197. pants	—	—
198. pants	—	—
199. pants	—	—
200. pants	—	—
201. pants	230. panta 1. un 3. punkts	—
202. pants	230. panta 2. punkts	—
203. pants	—	—

▼B

Regula (EK) Nr. 1234/2007	Šī Regula	Regula (ES) Nr. 1306/2013
203.a pants	231. pants	—
203.b pants	231. pants	—
204. pants	232. pants	—
I pielikums	I pielikums (I līdz XX daļa, XXIV/1 daļa)	—
II pielikums	I pielikums (XXI līdz XXIII daļa)	—
III pielikums	II pielikums	—
IV pielikums	III pielikums	—
V pielikums	IV pielikums	—
VI pielikums	XII pielikums	—
VII pielikums	—	—
VIIa pielikums	—	—
VIIb pielikums	—	—
VIIc pielikums	—	—
VIII pielikums	XIII pielikums	—
IX pielikums	— ([1])	—
X pielikums	— ([1])	—
Xa pielikums	—	—
Xb pielikums	VI pielikums	—
Xc pielikums	—	—
Xd pielikums	—	—
Xe pielikums	—	—
XI pielikums	—	—
XIa pielikums	VII pielikums, I daļa	—
XIb pielikums	VII pielikums, II daļa	—
XII pielikums	VII pielikums, III daļa	—
XIII pielikums	VII pielikums, IV daļa	—
▼C2		
XIV.A pielikums, I, II un III punkts	VII pielikums, VI daļa	—
XIV.A pielikums, IV punkts	89. pants	—
▼B		
XIV.B pielikums	VII pielikums, V daļa	—

▼B

Regula (EK) Nr. 1234/2007	Šī Regula	Regula (ES) Nr. 1306/2013
XIV.C pielikums	75. panta 2. un 3. punkts ([1])	—
XV pielikums	VII pielikums, VII daļa	—
XVa pielikums	VIII pielikums, I daļa	—
XVb pielikums	VIII pielikums, II daļa	—
XVI pielikums	VII pielikums, VIII daļa	—
XVIa pielikums	[173. panta 1. punkta i) apakšpunkts]	—
XVII pielikums	[180. pants]	—
XVIII pielikums	[180. pants]	—
XIX pielikums	—	—
XX pielikums	—	—
XXI pielikums	—	—
XXII pielikums	XIV pielikums	—

([1]) ►C2 Skatīt Padomes Regulu (ES) Nr. 1370/2013 (2013. gada 16. decembris) par konkrēta atbalsta un kompensāciju noteikšanas pasākumiem saistībā ar lauksaimniecības produktu tirgu kopīgo organizāciju (OV L 346, 20.12.2013., 12. lpp.). ◄

([2]) Tomēr skatīt 230. pantu.